

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gelencsér Attila,***
dr. Lukács László György, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	15867
Napirend előtti felszólalások:	
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15867
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	15869
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	15869
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	15870
Németh Zsolt (Fidesz).....	15871
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	15872
Mesterházy Attila (MSZP).....	15873
Juhász Hajnalka (KDNP).....	15874
Tordai Bence (Párbeszéd).....	15875
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15876
Csárdi Antal (LMP).....	15878
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15880
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	15882
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	15884
Korózs Lajos (MSZP).....	15886
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	15887
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	15889
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	15892
Nacsá Lőrinc (KDNP).....	15894
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15896
Bánki Erik (Fidesz).....	15898
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15899
A termelészövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előadója.....	15901
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előadója.....	15902
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15906
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15908
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15912
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15916
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	15921
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	15923
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	15926
Font Sándor (Fidesz).....	15930
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	15934
Dr. Apáti István (független).....	15935
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15940
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	15943
Font Sándor (Fidesz).....	15943
Dr. Apáti István (független).....	15944
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	15946
Magyar Zoltán (Jobbik).....	15947
Dr. Nagy István agrárminiszter előterjesztői válasza.....	15948
Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonszállításról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	15955
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15962
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15964
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	15969
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15971
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15976

Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	15980
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	15984
Bencsik János (független).....	15987
Sebián-Petrovszki László (DK)	15992
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	15992
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15993
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15994
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	15995
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15998
Dr. Szél Bernadett (független).....	16003
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16007
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	16010
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	16011

Az egyházak szociális és gyermekvédelmi ellátások terén betöltött szerepének megerősítéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	16020
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója	16020

Felszólalók:

Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16023
Csányi Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16025
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16027
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16030
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	16032
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről	16035
Kovács Sándor (Fidesz).....	16039
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16040
Szászfalvi László (KDNP)	16040
Ungár Péter (LMP)	16041
Kovács Sándor (Fidesz).....	16042
Szászfalvi László (KDNP).....	16042
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16043
Szászfalvi László (KDNP).....	16043
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	16044

A büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	16046
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16047

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16052
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16054
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16059
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16061
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	16063
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	16065

A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, a Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepcióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat, valamint a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	16067
Dr. Rákossy Balázs pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16067

Felszólalók:

Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16074
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16075
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	16077
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16079
Dr. Rákossy Balázs pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	16080

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	16083
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	16084
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	16086
Dr. Varga László (MSZP).....	16088
Az ülésnap bezárása	16090

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. RÁKOSSY BALÁZS pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
12. ülésnapja

2020. április 7-én, kedden

(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Földi László és dr. Lukács László György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Lukács László György képviselő urak mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **napirend előtti felszólalás**ra jelentkezett Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem ma szót itt az Országgyűlésben napirend előtt, hogy beszámoljak az Országgyűlésnek a NATO, illetve az Európai Unió külügyminiszteri tanácskozásairól, amelyeket az elmúlt hét végén tartottunk, igaz, csak virtuális formában, így korlátozott eredményességgel, már ha ez egyáltalán elvárás egy ilyen tanácskozástól. Sajnos a koronavírus jelentette helyzet gyakorlatilag azt eredményezi, hogy a személyes kapcsolattartás lehetősége nagyon szűkre korlátozódik a nemzetközi politikában, így alapvetően virtuális eseményeken, videokonferenciákon vitathatjuk meg az aktualitásokat.

Tájékoztatom önöket, hogy az utolsó tagállami ratifikáció következtében Észak-Macedónia is a NATO teljes jogú tagjává vált, így már harminctagú a szövetség. Reméljük, hogy ez a bővítési dinamika, amely a NATO-t jellemzi, majd át fog ragadni az Európai Unióra is. A magunk részéről fontosnak tartjuk, hogy a nyitott ajtók politikáját a NATO megtartsa, és Georgia előtt is lehetővé tegye a minél szorosabb együttműködést az észak-atlanti szövetséggel.

Továbbra is fontosnak tartjuk, hogy a koronavírus jelentette kihívások közepette is a NATO kellő erőt fordítson a terrorizmus elleni küzdelemre, tekintettel arra, hogy a terrorizmus az egyik első számú kiváltó oka a migrációs folyamatoknak, és hogy ha a mostani időszakban egy-egy ellenőrizetlen, nagy létszámú migrációs hullám elindul, akkor az nemcsak az eddigi biztonsági és kulturális kockázatokat, hanem nagyon komoly egészségügyi kockázatokat is magában hordoz.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy az Afganisztánban állomásoztatott magyar katonák létszámának növelése előtt álltunk éppen, amikor az amerikaiak megállapodtak a tálibokkal, így az afganisztáni csapat létszámemelésére nincs szükség. Az így oda ki nem küldendő kontingenst azonban más NATO-műveletekben kívánjuk használni, az ő kihelyezésükről pedig a NATO főtitkárával folytatunk konzultációt.

Emellett pedig tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az Irakban ellátott NATO-feladatok ki szélesítését is támogatjuk, és készek vagyunk az abban való részvételre.

Büszkeségre adhat okot számunkra az, hogy a NATO katonai egészségügyi központja itt működik Budapesten. Komoly szerepet vállalnak abban, hogy a koronavírussal szembeni küzdelem NATO-s szellemét elvégezzék.

Emellett szeretnék önöknek tájékoztatást adni arról is, hogy egy úgynevezett reflexiós csoportot működtet a NATO, aminek a feladata az, hogy az új típusú kihívásokra való felkészülést és az abból fakadó szerkezetváltásokat a NATO-n belül eredményesen el tudjuk végezni. Több közép-európai és balkáni ország képviselője is kiemelte, hogy sajnos földrajzilag elég egyenlőtlen elosztású csoport jött létre. Minket, közép-európaiakat egy szereplő képvisel, egy volt lengyel külügyminiszter, de mivel ők a legnagyobbak közülünk, ezért aztán bízunk benne, hogy mégiscsak erőteljesen leszünk képviselve.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az európai uniós külügyminiszterek is összeültek az elmúlt hét végén, ahol megállapíthattuk, hogy a koronavírus elleni küzdelemben a nemzeti válaszok működnek a legjobban. Mindenki nemzeti alapon, a nemzeti specifikumoknak megfelelően és a nemzeti érdekeknek megfelelően hozta meg a döntéseit. Világosan látszik, hogy a brüsszeli koordináció minden területen ebben a kérdésben háttérbe szorult, legyen szó a repatriálásról, az egészségügyi védekezéshez szükséges termékek beszerzéséről.

Ez utóbbi kapcsán azt is meg lehet állapítani, hogy egész Európa - beleértve az állandóan rendkívül kritikus és a demokrácia lényegéről sok esetben oktatni és leckéztetni is kész nyugat-európaiakat -, mindenki Kínában áll sorban az egészségügyi védekezéshez szükséges termékekért. Tehát lehet, hogy majd a koronavírus elteltével a keleti kapcsolatokra vonatkozó európai politikát is némiképpen át kell gondolni.

Végül tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy az európai uniós külügyminisztereknek előre jeleztem, hogy a mai napon itt önöknek beszámolókat fogok tartani, ami egy élő cáfolata, önök az élő cáfolata annak a nemzetközi álhírgyárban folyamatosan megtermelt fake newsnak, amely szerint a magyar parlamentarizmust sutba vágtuk volna. A magyar parlament ülésezik, ülésezik a veszélyhelyzet alatt is, és mint ahogy a múlt héten 16 törvényjavaslatot terjesztettünk ide önök elé, lesz vele munkánk, munkájuk bőven.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Kérem a tájékoztatás tudomásulvételét. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A házszabályi rendelkezések értelmében most a frakcióknak kettőperces hozzászólási lehetőségük van. Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönettel vettük a beszámolóját. Első körben az észak-macedóniai NATO-csatlakozás ügyében szeretném a Jobbik támogatásáról biztosítani a bővítési folyamatot mind az Európai Unió vonatkozásában, mind pedig itt a NATO vonatkozásában. Örülök annak, hogy Észak-Macedónia is teljes jogú tagja lett a közös védelmi rendszerünknek.

Másodsorban meg szeretném azt kérdezni, illetve bocsánat, tudom, miniszter úrnak itt most nem lesz módja erre válaszolni, de ismételt emlékeztetnék arra, hogy a Jobbik véleménye szerint meg kellene fontolni az afganisztáni és egyéb missziókban szolgáló magyar katonák visszavonását ebben a nagyon nehéz helyzetben.

A legfontosabb, amire szeretnék ebben a rövid két percben reagálni, az pedig az európai uniós külügyminiszeri csúcstalálkozó volna, ami online módon működött. Itt is szeretném leszögezni, hogy ez a magyar Országgyűlésre is vonatkozhatna. Ha az Európai Parlament is tud online működni a XXI. században, úgy azt gondolom, hogy a magyar Országgyűlés, ez is bármikor tudna ülésezni.

Ezért is felesleges a felhatalmazási törvénynek az időben korlátlan mivoltja, amit az összes ellenzéki párt hirdet, és nem fake newsként, tisztelt miniszter úr, az Európai Unió szerint, hanem egy nagyon komoly demokratikus aggályként, amelyben mi mindenfajta nyitottságot megmutattunk itt a tisztelt Házban is. Akár 90 napra, akár 120 napra megszavaztuk volna ezeket a felhatalmazásokat a magyar kormánynak, de az időben korlátlan felhatalmazásra nemet mondunk.

Azt kell hogy mondjam, hogy itt a kínai védekezőeszközökre vonatkozóan azt elfogadom, hogy mivel a globális termelési láncban nyilvánvalóan mindent Kína gyárt, de azért a minőséggel kapcsolatban szerintem nagyon fontos lenne itt nagyon a körműkre is nézni a kínaiaknak. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd részéről Kocsis-Cake Olivio képviselő úr kíván hozzászólni. Parancsoljon, képviselő úr!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót, és köszönet azért is, hogy a legutóbbi napirend előttiben fölített kérdésekre írásban válaszolt. Bár a multicégekkel kapcsolatos megállapodásra továbbra is kíváncsi lennék, hogy azokkal, akikkel stratégiai megállapodás van, van-e valami tárgyalás az elbocsátásokkal kapcsolatban, főleg a kölcsönzött munkaerőt illetően.

A külügyminiszter úr azt mondta, hogy Brüsszel csak háttérből irányít, koordinál, és hogy a többi kormányzati nyilatkozatból láthatóan elégedetlenek Brüsszel intézkedéseivel a vírus kapcsán, amiben van jogos kritika is, de azért felvetném azt, hogy önök azok,

akik rendszeresen nemzetállami EU-ról beszélnek, és nem föderalista EU-ról. Önök azok, akik többször lassítják, blokkolják az integrációt az EU-ban. Tehát olyan EU nincs, amely egységesen, határozottan és keményen tud fellépni, de nemzetállami alapokra épül. Csak olyan EU van, amelyben egy nagyon komoly integráció van, nagyon komoly együttműködés van, és akkor ezekben az ügyekben fel tud lépni. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Most nem akarom kinyitni azt a vitát, hogy európai egyesült államok kell, csak felvetem azt, hogy így nem korrekt az önök részéről ez a fajta kritika, vagy akkor legyenek ebben konzekvensek.

(9.10)

Szerintem tanulni kell ebből a járványból. Az EU-ban járványellenes intézményeket kell létrehozni. Legyen ennek a központja, mondjuk, esetleg Budapesten, szerintem a szakmai háttér megvan ehhez. Legyenek megfelelő stratégiai készletek Európában gyártva, hogy ne máshova kelljen menni kuncsorogni, hanem az Európai Unión belül például lélegeztetőgépek ilyen esetre minden EU-tagország számára elérhetőek legyenek.

Nem vagyunk élő cáfolat, tisztelt külügyminiszter úr, mert az EU-ban nincs még egy ilyen ország, ahol a kormány időkorlát nélküli felhatalmazást kapott. Tehát ez egy nagyon rossz példa volt, és a 16 törvény is rossz példa, mert a legtöbb törvénynek semmi köze nincs a védekezéshez. Ezek olyan törvények, amelyekről majd fogunk vitatkozni itt a Házban. Támogatjuk természetesen a NATO nyitott politikáját és a terrorizmus elleni küzdelmet. Itt a titkosszolgálatok szerepére szeretném felhívni a figyelmet, ezzel kapcsolatban volt pár kritika, amit érdemes lenne figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjából Vadai Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy ezt az alkalmat felhasználjam arra, hogy köszönetet mondjak a különböző missziókban szolgáló magyar katonáknak, és jó egészséget kívánjak azoknak, akik sajnos megfertőződtek. Azt szeretném kérni a külügyminiszter úrtól és a honvédelmi tárcától is, hogy kísérjék szorosán figyelemmel a missziókban szolgálók egészségügyi helyzetét, hiszen olyan országokban szolgálnak, ahol az egészségügyi ellátás nem feltétlenül olyan színvonalú, vagy még a magyarénál is gyengébb színvonalú, és borzasztó fontos, hogy ezekben az ügyekben naprakész információt kapjunk a magyar katonák helyzetéről is. Éppen most volt váltás Irakban, most érkeztek haza magyar katonák, akik a korábbi honvédelmi és rendészeti bizottsági beszámoló szerint automatikusan mindannyian tulajdonképpen házi karanténba vonultak.

Szeretném elmondani, hogy a Demokratikus Koalíció támogatta Észak-Macedónia felvételét a NATO-ba, és nagy örömeinkre szolgál, hogy ez meg is történt. Ez annál is öröndetesebb, mert éppen a magyar kormány volt az, amely bűjtatta Észak-Macedónia NATO-tagságát ellenző fő politikusát, Nikola Gruevszkit, akinek a magyarországi jelenlétéről, az itteni tevékenységéről ma is keveset tudunk.

Támogatjuk azt, hogy a NATO a hagyományos kereteken túlnyúlva olyan kérdésekkel is foglalkozzon, amely a közösség jövőjét meghatározza. Ezen belül szeretném felhívni a figyelmet a kiberbiztonság kérdésére ezekben az időkben, amikor kifejezetten sok szervezet, akár a diplomáciai testületek is virtuálisan üléseznek, a kiberbiztonság mindennél fontosabb.

Végül engedjék meg, hogy az Európai Unió kapcsán elmondjam önöknek, hogy a napi jelentésükben, amelyet a Belügyminisztérium eljuttat mindennap a részünkre, nagyon sokáig szerepelt az, hogy az Európai Unió milyen segítséget nyújt a tagállamoknak. Én nem becsülném le azt a munkát, amit például a repatriálás kapcsán az Európai Unió elvégzett, szerintem ez fontos dolog. Sokszor pedig érdemes még egy ilyen kormányhoz is, mint az önöké, vigyázó szemüket más országok, más tagállamok gyakorlataira vetni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Először is köszönetet szeretnék mondani a minisztériumnak és miniszter úrnak az elmúlt egy hónap megfeszített munkájáért. Szeretném kifejezni a Fidesz részéről a részvétünket a vírus magyar, európai és minden nemzetközi áldozatának, és kifejezni elismerésemet a világ minden frontvonalában harcoló szakembernek. Egy globális háborúval van dolgunk, ahol közös az ellenség, és ez a tény esélyt kínál arra, hogy egy eddig ismeretlen mélységű nemzetközi összefogás jöjjön létre, és tudnunk kell azt, hogy a járvány elején tartunk. A repatriálás és a személyi tranzit területén, úgy gondolom, jól vizsgázott a magyar szomszédsági és regionális politika, és több európai uniós szerepvállalás indokolt lett volna ezen a területen.

Az Európai Unió egységével kapcsolatban azonban történtek rendkívül súlyos hibák. Kell vitázni tehát az eredményeken, az együttműködés módján, de egy bődületes politikai és kommunikációs fiasco volt a 13 ország közös nyilatkozata. Az Európai Unió egységét ez mélyesen aláásta, a kelet-nyugati megosztottságot elmélyítette. Kinek az érdeke? Észtország javaslatát szeretném üdvözölni, legyen az Európai Unió 27-es közös nyilatkozata, és Magyarország támogató magatartása ebben a kérdésben, azt hiszem, fontos volt.

Ami pedig a jogállamiságot illeti, tisztelt képviselőtársaim, józan hang is megfogalmazódott az európai külügyek tanácsán. Josep Borell külügyi főképviselő szerint a jogállamisági vitákat a járvány utáni időre kell halasztani. Örölnék annak, ha az Európai Néppárt pártjai, Tusk elnök úr is, meghallgatná Josep Borell véleményét.

Utolsó megjegyzésként képviselő asszonynak: Észak-Macedóniában a NATO-tagsági folyamatot Gruevszki miniszterelnök úr indította el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető teszi meg ezzel kapcsolatos észrevételét. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Ez most itt egy költői kérdés, de szeretném, ha valamilyen fórumon tájékoztatná a magyar közvéleményt arról, hogy miképpen fordulhat elő az, hogy Észak-Macedóniába nagyszámú védőfelszerelést szállít a magyar kormány úgy, hogy a magyar önkormányzatok még nem kaptak ilyen jellegű védőfelszerelést, és nagyon sok tekintetben a magyar lakosság is nehezen jut hozzá ehhez. Tehát erre valamiféle tájékoztatást, magyarázatot szeretnénk kérni.

Továbbá felmerült itt képviselőtársaim részéről, hogy ha már mindent Kínában gyártanak, ugye, több képviselőtársam is elmondta ezt, én szeretettel meghívom miniszter urat a holnapi vitára. Holnap tárgyalunk a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztéséről. Ez hosszas időtávban ezermilliárdot is elérhető beruházás lesz, ami a magyar nemzeti érdekek oldaláról semmilyen módon nem igazolható, és nem is próbálta meg a kormány igazolni, és most éppen arra készülnek, hogy titkosítják ennek a megalapozódó dokumentumát és a szerződéseit. Most nem tud válaszolni miniszter úr, de én nagyon remélem, hogy holnapi vitában itt lesz, és elmagyarázza azt - egy rendkívül mély, példátlan gazdasági válság előtt állunk -, hogy most önök az idei évben 60 milliárdot, összességében pedig ezermilliárd forintot kívánnak elkölteni a magyar adófizetők pénzéből egy olyan vasútvonal-fejlesztésre, amely alapvetően a kínai tömegtermékek szállítását szolgálja, amikor látjuk azt, hogy egészen más módon fog működni a világgazdaság, és sokkal inkább arra kell majd figyelmet fordítanunk, hogy a legfontosabb eszközöket, termékeket s a többi hazai körülmények között tudjuk legyártani.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, ha itt van miniszter úr. Hallottuk azt, hogy Romániában milyen folyamatok vannak, hogy a járvány idején nem tájékoztatják magyar nyelven a lakosságot. Úgy tudom, hogy az Európa Tanács ezzel kapcsolatban egy nagyon kemény kritikát is megfogalmazott. Tehát

konkrétan a román stratégiai és kommunikációs csoport nem ad ki magyar nyelvű tájékoztatásokat, az egészségügyi minisztérium nem ad magyar nyelvű információt a vírussal kapcsolatban, a védekezéssel és az ottani jogszabályokkal, korlátozásokkal kapcsolatban sem. A tanügyminisztérium nem teremtette meg a kisebbségi nyelven, magyar nyelven az online oktatás lehetőségét, ezt a pedagógusoknak, az önkormányzatoknak kellett megteremteni.

Ez nyilván a védekezés szempontjából is egy óriási hiányosság, és ott a magyar nyelvű lakosság esetleg nem jut hozzá olyan alapvető információkhoz, hogy milyen korlátozó intézkedések vannak, ezért kérjük a magyar kormányt, hogy ez ügyben tegyen nagyon határozott intézkedéseket. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az MSZP részéről Mesterházy Attila képviselő úr fog reagálni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A végére értettem meg, hogy miért szólalt fel miniszter úr ma a parlamentben. Valószínűleg azért, hogy ezzel a nemzetközi szinten megjelenő kritikákat megpróbálják valahogy enyhíteni vagy cáfolni, hiszen a mai hozzászólásának, elnézést, miniszter úr, semmilyen értelme nem volt, hiszen ezeket a mondatokat elmondhatta volna tegnap, holnap, a jövő héten meg egy hónap múlva is.

Ettől függetlenül, mint a NATO Parlamenti Közgyűlésének elnöke, nagyon örülök neki, ha a NATO-ról beszél itt a parlamentben, és szeretném felajánlani azt a segítségemet, ami ebben az önreflexiós NATO-s folyamatban elindult, ebben a parlament is részt fog venni, minden parlament, és ebben ajánlom majd a magyar delegációnak is, hogy vegyünk részt. Tehát van még egy csatornája a magyar kormánynak, nemcsak a lengyelek volt külügyminisztere, hanem a magyar NATO-delegáció is tud ebben szerepet vállalni.

(9.20)

Két gondolatra hadd utaljak vissza. Az egyik az, hogy azt mondta miniszter úr, hogy mindenki Kínában áll sorban ezekért az eszközökért. Ez valóban így van, de éppen ezért hadd hívjam fel miniszter úr és a kormány figyelmét arra, hogy érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy nemzetbiztonsági szempontból ez jól van-e. Tehát nem lenne-e érdemes akkor, amikor újraépítjük a magyar gazdaságot, ezt figyelembe venni, és úgy újraépíteni, hogy ezek a stratégiai ágazatok azért Európán belül, de legjobb lenne, ha Magyarországon belül is rendelkezésre állnának?

A másik: ön arról beszélt, hogy a nemzeti választások működnek, majd Németh Zsolt arról beszélt, hogy reméli, egy nagy nemzetközi összefogás össze tud jönni. Én bízom benne, hogy Németh Zsoltnak

lesz igaza, és nem önnök. Valóban egy ország tudja kezelni ezeket a válaszokat, természetesen helyben, de azt gondolom, nem kérdés az, hogy egy ilyen vírussal, világjárvánnyal csak nemzetközi összefogással tudjuk fölvenni a harcot.

Természetesen az is érdekes, amit Németh Zsolt felhozott, hogy megosztotta az Európai Uniót ez a 13 ország által kezdeményezett valamilyen levél. De hadd kérdezzem meg elnök úrtól, hogy akkor miért csatlakozott hozzá a magyar kormány, hiszen ez nyitott minden EU-s tagállam részére, ha jól olvastam. Tehát ha ez ennyire megosztotta az Európai Uniót, akkor mi a csudának csatlakoztak hozzá.

S még egy utolsó mondat: valóban Gruevszki kezdte el a NATO-csatlakozási tárgyalásokat, csak vele soha az életben nem fejeződött volna be, mert kellett volna hozzá egy névváltoztatás, amit a pártja a mai napig nem támogat rendszeren az észak-macedón közéletben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Juhász Hajnalka képviselő asszony kíván reagálni. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm külügyminiszter úrnak a tájékoztatóját. Nagyon fontos Észak-Macedónia NATO-tagsága, mint ahogy a NATO-nak a terrorizmus elleni küzdelme is. Nagyon helyesen látta a NATO az 1991-es és 1997-es stratégiai koncepciójában, hogy a tömegpusztító fegyverek mellett a terrorizmus lesz az, amely ennek a szövetségnek az elkövetkezendő tíz-tizenöt évét meg fogja határozni. Mindaddig a terrorizmus elleni küzdelemben a biztonságpolitikai szempontok játszottak szerepet, de most, a világjárvány idején az egészségügyi szempontok is szerepet kell hogy játszanak, hiszen látjuk a terrorizmus és az illegális migráció közti összefüggést, és azt, hogy a migránsok által használt útvonalak esetében a fertőzés, a vírus egyre nagyobb mértékben terjedhet el.

Nagyon fontos az - a Külügyek Tanácsa kapcsán is hangsúlyozandó, hiszen itt is a koronavírus volt a téma -, hogy a kritika helyett el kell jöjjön az ideje a hatékony és nem elkésett koordinációnak. Amikor egy nemzetközi szervezet azt hangsúlyozza, hogy csapatban gondolkodik, akkor ezt a gyakorlatban is meg kellene valósítania, és azt is el kellene fogadnia, hogy valóban minden egyes tagállam a jogrendje, a gazdasági helyzete alapján hozza meg a szükséges intézkedéseket. Azt gondolom, hogy egy Európai Unióról szóló szerződés vagy egy észak-atlanti szerződés a tekintetben nem tesz különbséget, hogy most a védekezés sikerességére kell koncentrálnunk mindenekelőtt, és az emberek egészségének a védelmére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a napirend előtti további felszólalások következnek.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából: „Aktuális ügyekről” címmel Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Azt hiszem, továbbra sincs más dolgunk, mint arról beszélni, hogy hogyan menti meg a bajba került embereket a kormány, hiszen Orbán Viktor tegnapi bejelentése legalábbis nem volt megnyugtató e tekintetben. Nagyon kevés az, amit megtudtunk, amiről beszélt, az pedig végtelenül gyenge. Európa talán leggyengébb válságkezelő csomagját látjuk most, amelynek a legfontosabb része maradt leginkább homályban. Mégpedig az, hogy mégis hogyan fogja, milyen arányban fogja átvállalni a kieső fizetéseket a kormány.

Tudjuk, hogy ez a pont is csak azért került bele - Orbán Viktor korábbi jobb meggyőződése ellenére -, mert az Európai Unió arra ad több száz milliárd forintot, hogy ezeket a fizetéseket kipótolják, hogy az elmaradt kieső béreket a kormány átvállalja. Más európai országokban 60-70-80 százalékos arányú ez az átvállalás. A Párbeszéd azt követeli, s más ellenzéki pártok is egyetértenek ezzel, hogy Magyarországon is legalább 75-80 százalékban át kellene vállalni a kieső béreket. Nagyon jó lenne erről valamit megtudni. Remélhetőleg a mai napon ki fog derülni, hogy ez pontosan hogy néz ki.

De nagyon szomorú és az Országgyűlés lebecsülését jelenti az, hogy ezt nem itt az Országgyűlésben jelenti be a miniszterelnök, még csak nem is valamilyik minisztere, hanem majd ki tudja, hol, melyik baráti médiának nyilatkozva vagy éppenséggel egy videót megosztva a közösségi oldalon fogunk csak értesülni erről.

De ez az egyetlen pozitívum, amit ki tudunk emelni a konkrétumok közül, ami valóban a válságkezelésre vonatkozik, ami valóban a koronavírus-járvány nyomában pusztító gazdasági és társadalmi válság megelőzését és kezelését szolgálja. A Párbeszédnek könnyű dolga van, mert abból a több tucat javaslatból, amit benyújtottunk az elmúlt hetekben, kiemelkedik három plusz egy pont, és egyszerűen csak végig kell néznünk, hogy ezeket a legfontosabb pontokat érinti-e a kormány válságkezelési csomagja.

Az a helyzet, hogy a háromból az egyetlen, amit érint, az éppen ez a bérátvállalás, amiről nagyon keveset tudunk. A plusz egy pontunkat, az egészségügyi dolgozók béreinek a megduplázását, hát, nagyon kis részben kezelte az a bejelentés, miszerint egy egyszeri bruttó 500, nettó 330, ikszezer forintos juttatásban részesülnek az egészségügyi dolgozók. Nagyjából minden hónapban ennyivel több kéne legyen a fizetésük, nem egy egyszeri könyöradomány, amelyet nagy kegyesen átnyújt az Orbán-kormány, hanem az a megérdemelt juss, amiért mindennap keményen megdolgoznak, s amelynek a hiánya miatt most hatalmas munkaerőhiány van az egészségügyben. Ennek a

levét isszuk, és reméljük, hogy a járvány nem fog annyira súlyosbodni, hogy ez plusz emberéletekben mért áldozatokat jelentsen.

A további két pont, ami talán mégis a legfontosabb a válságban, amikor a fideszes miniszterek szerint is százezrek veszítik el a munkahelyeiket, az egyrészt az álláskeresési járadék kiterjesztése, a jogosultsági idő visszaemlése kilenc hónapra, hiszen ez az OECD-országok közül egyedül Magyarországon ilyen szégyenteljesen alacsony, három hónap, ami a Fidesz kevéssé áldásos tevékenységének az eredménye. S ugyanígy meg kell emelni az összegét, hiszen ez most a minimálbér szintjén van maximálva. A Párbeszéd azt követeli, hogy a minimálbér duplája legyen a plafon, hiszen nagyon sokan különböző fizetési kötelezettségeknek tesznek eleget. Nem lehet egy családot fenntartani ennyiből, ha korábban egy más költségszintre rendezkedtek be. Úgyhogy kiterjeszteni, megduplázni, illetve megtriplázni az álláskeresési járadék idejét és összegét, ez lenne az a következő lépés, amit elvárunk a kormánytól.

A harmadik pedig talán a legfontosabb: a legnehezebb helyzetben azok vannak, akik még csak álláskeresési járadékra sem jogosultak, akiknek a bárhol is jövő bevétele összességében nem éri el a 100 ezer forintot, illetve gyerekenként az 50 ezer forintos támogatást. Ezek az emberek ma Magyarországon 3-3,5 milliónyian vannak. Tehát az ország egyharmadának segítene az a válságkezelő alapjövedelem, amit a Párbeszéd hetek óta javasol, követel, ami hasonló ahhoz a feltétel nélküli alapjövedelemhez, amit öt éve javasolunk és ajánlunk a mindenkori kormányzat figyelmébe. Ez a 100 ezer forintos válságkezelő alapjövedelem körülbelül 3-3,5 millió ember mindennapi megélhetését biztosítaná vagy legalábbis segítené. És nem a levegőbe beszélünk, a párbeszédés polgármester, V. Naszályi Márta az I. kerületben a tegnapi nappal kihirdette, hogy bevezetik ezt a válságkezelő alapjövédelmet. Ezt meg lehet csinálni, ha a kormányzat - legyen az országos vagy helyi kormányzat - tényleg arra figyel, ami a legfontosabb, az emberek jövedelembiztonságára ebben a válságban. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy fölvetette ezeket a rendkívül fontos témákat. Ráadásul a felszólalása nyomán az is világossá vált, hogy az a régi ideológiai, nagy mondhatnám, gazdaságfilozófiai vita, ami most már több mint tíz éve itt van velünk, úgy tűnik, hogy itt is fog maradni. Kétfajta megközelítés létezik a gazdaságfejlesztés területén. Az egyik azt mondja, hogy az embereknek adjunk segílyt; persze ezt a segílyt valahonnan finanszírozni kell, adósodjon el az ország,

aztán a végén legyen kiszolgáltatott valamifajta külső erőknél. S van egy másik megközelítés is, amely pedig azt mondja, hogy segély helyett munkát adjunk az embereknek, munkalehetőséget. Az állam felelőssége az, hogy megteremtse egy olyan beruházási környezetet, amelyben a munkahelyeket a vállalatok megteremtik, mert megéri megteremteni, és megéri a munkahelyeket Magyarországon megteremteni, és megéri magyar embereknek munkát adni.

(9.30)

Én azt gondolom, hogy az elmúlt tíz esztendő, tisztelt képviselő úr, azt mutatta meg, hogy ez utóbbi gazdaságfilozófia vezet eredményre.

Nyilvánvalóan, hogyha a tények talaján állunk, és megnézzük, hogy 2010-ben hol állt az ország, hogy 1,8 millió adófizetővel akarták eltartatni, illetve elműködtetni ezt az országot, hogy 12 százalék volt a munkanélküliség, és a nemzetgazdasági teljesítmény 85 százalékáig ért el az államadósság, akkor ezek a tények világosan mutatják, hogy az a gazdaságfilozófia, amely arra épül, hogy az embereknek segélyt adjunk munka helyett, az kudarcot vallott. Ezért az a gazdaságvédelmi akcióterv, tisztelt képviselő úr, amelyről a miniszterelnök úr tegnap már nagy vonalakban beszélt, és ma Palkovics miniszter úr fog további részleteket elmondani, az kifejezetten arra épül, hogy munkahelyeket hozzunk létre, és ennek is két fejezete van, tisztelt képviselő úr, az egyik, hogy védjük meg azokat a munkahelyeket, amelyek most itt vannak Magyarországon. Ne felejtse el - talán ebben nincs vita egymás között -, hogy 4,5 millió ember dolgozik, soha a rendszerváltoztatás óta nem fordult még elő ilyen, és szerintem sokkal jobb mindannyiunknak, és mindannyiunknak a nagyobb közös sikere az, hogy 4,5 millióan dolgoznak, mint ha azt mondanánk, hogy milyen jó, hogy 9 hónapos a munkanélküli-segély. Én tehát továbbra is inkább azt mondanám, hogy munkahelyeket teremtsünk és a munkahelyeket védjük meg, semmint hogy segélyt adjunk.

Természetesen azt is világosan látjuk, hogy számos munkahely veszélyben van, mégpedig azért, mert a vállalatok a világiárványból fakadóan a megrendeléseik tekintetében komoly visszaeséseket kell hogy elkönyveljenek. Ez azt mondhatja aztán a vállalatokkal, hogy vagy csökkentett munkaidőben dolgoztassák a munkavállalóikat, vagy bocsássák el. Na most, annak érdekében, hogy ne bocsássák el a munkavállalóikat, ezért a kormány átvállalja a bérterhek 70 százalékát abban az esetben, hogyha 15 és 50 százalék közötti munkaidő-kiesést szenvednek el a visszaeső megrendelések miatt ezek a vállalatok munkahelyenként. Ez az első, amit önnek mondani tudok.

A második, hogy megteremtjük annak a lehetőségét, hogy ezek a vállalatok a beruházásaikhoz, amelyek további munkahelyeket tudnak teremteni, minden eddiginél nagyobb, 50 százalékos készpénztámogatásban részesüljenek a költségvetésből.

Ennek pedig az az alapja, hogy a de minimis támogatások minimális értékét 200 ezerről 800 ezer euróra emelte az Európai Bizottság a világiárványra való tekintettel, ami azt jelenti, hogy 800 ezer euróig bármilyen beruházást tudunk támogatni. Ezért a 150 ezer euró fölötti beruházásokat lépcsőzetes mértékben emelkedve 50 százalékos készpénztámogatással tudjuk segíteni, ami azt mutatja, hogy nemcsak a jelenleg veszélybe került munkahelyek megvédése, hanem új munkahelyek létrehozása is a cél.

Én erre szeretném helyezni a hangsúlyt és a figyelmet, tisztelt képviselő úr, hogy ne azt szorgalmazzák, hogy az embereknek minél több segélyt adjunk, hanem inkább működjenek velünk együtt abban, hogy minél több embernek legyen továbbra is munkája Magyarországon. Ha sikerült megdöntenünk azt a rekordot, amely a munkában álló emberek számát illeti - még egyszer mondom: 4,5 millió ember, soha korábban ilyen nem volt -, hát, nem sokkal jobb ez, minthogyha azt az utat választottuk volna, hogy megemeljük a munkanélküli-segélyt, hogy aztán minél több munkanélküli legyen?

Én azt gondolom, hogy ezen az úton kell továbbmennünk, ezért helyes az a gazdaságvédelmi akcióterv, amelyről a kormány döntött, és amelynek részletei az elkövetkezendő napokban világossá válnak, és ennek a végrehajtásához Magyarország sikere és a magyar emberek sikere érdekében kérjük az önök támogatását is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett „Aktuális ügyekről” címmel Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Miniszter Urak! Teljesen egyértelmű, hogy a koronavírus-járvány okozta gazdasági válság az amúgy is nehéz helyzetben lévő önkormányzatokat borzasztó helyzetbe hozta: elmaradó adóbevételek, csőd szélén lévő helyi vállalkozások, a járványvédelemmel kapcsolatos jelentős és magas kiadások és a lakosság egy részében egy olyan egzisztenciális válság, amit kezelni kell. Ebben a helyzetben a kormány cserbenhagyta az önkormányzatokat, és nemcsak az ellenzéki vezetéseket, hanem a fideszes településvezetőket is, mert ők is ott állnak a frontvonalban, és biztosítják az idősek ellátását az önkormányzatokon keresztül, biztosítják a betegek ellátását, és biztosítják a karanténban, hatósági karanténban található honfitársaink ellátását.

Szeretnék mondani néhány szót ehhez. A mai napon 15 ezer, hatósági karanténba rendelt honfitársunk van, az ő ellátásukról az önkormányzatok gondoskodnak, és azt gondolom, hogy egy ilyen helyzetben teljesen megengedhetetlen, hogy mindenféle - mondjuk úgy - megkérdőjelezhető döntésekkel forrásokat vonjanak el az önkormányzatoktól, és igen,

ilyen a gépjárműadó elvonása. Tudom, hogy ez önmagában nem egy horribilis tétel az önkormányzatok költségvetésében, de ha mellé tesszük, és látjuk, és önök is látják - én biztosan tudom -, hogy az iparűzésiadó- és a helyiadó-bevételek gyakorlatilag, mondjuk úgy, hogy megfelelődték, vagy hogy vannak olyan helyi adók, amelyek teljesen eltűntek, akkor azt gondolom, hogy ez egy rendkívül hibás helyzet. A parkolás ingyenessé tétele, a közterületi parkolás ingyenessé tétele csak a Belvárosban, az V. kerület számára az év végéig előreláthatólag mintegy 1 milliárd forintos veszteséget fog okozni, a választókerületem többi kerületében is azt lehet mondani, hogy több száz millió forintos kieséseket okoz - mindezt, hangsúlyozom, abban a gazdasági helyzetben, amelyben az önkormányzatok vannak.

Azt gondolom, hogy az önkormányzatok megteszik a magukét, és ez a forrásmegvonás mégis nem az önkormányzatokat sújtja igazándiból elsősorban, hanem az ott élőket, azokat az ott élőket, akiket most segíteni kellene, akiket most támogatni lehetne, és azt gondolom, hogy a magyar államtól, a magyar kormánytól a lakosság azt várja, hogy kíván-e, akar-e segíteni a rászorulóknak. És itt vitatkoznék a külügyminiszter úrral is: itt nem segélyekről beszélünk, itt arról beszélünk, hogy egy pandémiás időszakban, kifejezetten a pandémiás időszakban azokat a honfitársainkat, akik már elvesztették az állásukat, és esélyük sincsen arra, hogy a járvány ideje alatt új munkát szerezzenek, őket kell megsegíteni, és nem segínyt kell osztani, hanem biztosítani kell ezeken a támogatásokon keresztül, hogy a járvány végével Magyarország versenyképessége fennmaradjon, hogy Magyarország újra tudjon indulni. Igen, tisztelt képviselőtársaim, ez a feladata a magyar kormánynak, és hogyha nem nyújt segítséget a kilátástalan helyzetben lévő dolgozóknak, akkor ennek a hatékonyságát csapja agyon.

Azt gondolom, érdemes beszélni arról, hogy nem csak beszélni kell a partnerségről. Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a választókerületemhez négy olyan kerület tartozik, talán egyedülként ebben az országban, amely négy kerület - és van köztük fideszes és ellenzéki városvezetésű is - támogatásokat nyújt a magyar állam helyett (*Dr. Rétvári Bence: Mellett! Mellette!*) a lakóknak. (*Dr. Rétvári Bence: Mellett!*) Ilyen a IX. kerületben bevezetett pandémiás járadék, ilyen a VIII. kerületben bevezetett szociális alap, ilyen az I. kerületben bevezetett, már említett támogatás, és ilyen az az V. kerületben nyújtott segítség, amelyet Belváros polgármestere döntése nyomán nyújt az ott lakóknak.

Az én kérésem, az én követelésem pedig az, hogy a magyar kormány tegye mellé azt, ami az ő feladata. Ezeket nem lehet szigorúan önkormányzati kézben hagyni, mert a források nagyon gyorsan el fognak fogyni, és akkor az önkormányzati rendszer is veszélybe kerül, az itt élők is veszélybe kerülnek, és azt gondolom, hogy az állami feladatok ellátását nem lökheti le magáról a magyar kormány. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr válaszol. Parancsoljon, külügyminiszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Hogyha nem veszi sértésnek, és az elnök úr nem veszi el tőlem a szót a házszabály megsértése miatt, akkor egyben kezelném a frakcióvezető úr napirend előttimre adott reakcióját, illetve az ön mostani felszólalását, és akkor választ adnék az ön frakcióvezetőjének is.

(9.40)

Szóba került az egészségügyi védekezés eredményessége szempontjából kulcsfontosságú maszkok kérdése, és hogy miért segítünk a tőlünk délre lévő országoknak. (*Csárdi Antal közbeszól.*) Szeretném önöket tájékoztatni a következőkről. 116 258 940 maszkra van szerződésünk. Ebből 30 960 096 maszk megérkezett Magyarországra, és még ezen a héten érkeznek 8 086 000 maszk. Ezeket a repülőgépekből való kipakolás után azonnal az Állami Egészségügyi Ellátó Központ raktárába helyezjük el, ahonnan pedig a kórházak és az egészségügyi intézmények azokat megkapják.

Továbbá szeretném önt tisztelettel tájékoztatni a következőről. Megkeresést kaptunk a fővárosi polgármesteri hivataltól, valamint az ellenzéki vezetésű budapesti kerületektől abban a tekintetben, hogy Budapest főváros 65 ezer, a VII. kerület 40 ezer, a VIII. kerület 50 ezer, a XI. kerület pedig összesen 10 ezer maszkot vásárolt. Segítséget kértek tőlünk a polgármesterek és a Főpolgármesteri Hivatal ezen Kínából rendelt maszkok Budapestre szállításában.

Tisztelettel jelzem önnek, hogy a Külügyminisztérium által bérelt repülőgépen a 165 ezer maszk tegnap hiánytalanul megérkezett, azokat kipakolták. A Főpolgármesteri Hivatal azokat a tegnapi napon már megkapta, a kerületi önkormányzatok pedig a mai napon azokat átvehetik az Állami Egészségügyi Ellátó Központ raktárából.

Egyúttal pedig tisztelettel jelzem önnek azt is, hogy amennyiben további légi szállítási segítségre van szüksége bármely kerületnek, bármely önkormányzatnak vagy bármely polgármesteri hivatalnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium által működtetett Kína-Magyarország légi híd áll az önök rendelkezésére. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

Szeretném önöknek elmondani azt is, hogy egyetértek a frakcióvezető úr felvetésével, amikor azt mondja, hogy elfogadhatatlan, hogy a járványügyi információk Erdély területén magyarul nem állnak rendelkezésre. Ezt a problémát már az RMDSZ vezetői is jelezték számomra legutóbb, amikor Kolozsváron voltam. Sajnos, ez jól illeszkedik abba a folyamatba, amely a Románia területén, az Erdélyben és Székelyföldön élő magyarokat érő intézkedéssorozatban érhető tetten,

hiszen miközben a román külügyminiszter azt kérte tőlünk, és mi teljesítettük, hogy nyissunk három határátelzési lehetőséget Románia és Magyarország határán az ingázók számára - zárójelben és a teljes korrektség, vagy hogy mondjam, a teljes igazság kibontása érdekében hozzáteszem: ez nekünk is érdekünkben állt -, aközben például éppen a sepsiszentgyörgyi polgármestert büntették meg azért, mert március 15-én kitétte a nemzeti lobogót. Tehát nyilvánvaló, hogy a kölcsönös tisztelet még nagyon messze van Románia és Magyarország kétoldalú kapcsolataiban, de egyetérték önnel.

Arról pedig szeretném önöket tájékoztatni, hogy miközben az európai uniós kollégák egy része azt róttá fel nekünk, hogy a koronavírus-törvényben szerepel, hogy nem lehet időközi választást tartani, Romániában elhalasztották az önkormányzati választást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr által felvetett kérdésekre azt tudom önnel mondani, hogy megértem én, hogyha valakinek a nehéz gazdasági helyzetről reflexszerűen az jut eszébe, hogy adjunk segílyt. Én ezt nem gondolom rossz szándékúnak, még egyszer mondom, ugyanakkor azt gondolom, hogy sokkal jobb, hogyha az embereknek azzal segítünk, hogy megmentjük a munkahelyeiket, vagy teremtünk új munkahelyeket. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Elképesztő!)*

Ezért szeretném önnek a következőt elmondani. Szerintem nagyon fontos, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalatokat megsegítsük abban a tekintetben, hogy ne veszítsék el a versenyképességüket, és amikor ennek az egész világjárvány jelentette nehéz helyzetnek vége van, vagy a vége felé közeledünk, akkor a legjobban ők dobbanthassanak el.

Ezt a célt szolgálja az a támogatás, amivel meg tudják tartani a munkaerőt. Ezt a célt szolgálják azok a kedvezményes garanciák és hitelek, amelyekkel a nemzetközi piacokon versenyképesek tudnak maradni; amelyekkel garanciákat tudunk tenni a hitelek mögé; amelyekkel biztosítást tudunk tenni a későn fizető külföldi értékesítéseik mögé, és amelyekkel olcsón forgóeszközhitelt vagy beruházási hitelt tudunk a számukra biztosítani.

Tehát, tisztelt képviselő úr, ez a vita valószínűleg fenn fog maradni közöttünk az elkövetkezendő időszakban is. Mi azon vagyunk, hogy azok az emberek, akik most elveszítették a munkájukat, minél előbb munkát találjanak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, minél előbb újra létre tudjanak jönni azok a munkahelyek, amelyek most megszűntek, mert legalább annyi új munkahelyet szeretnénk teremteni, mint amennyit a világjárvány veszélybe sodort.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! „A koronavírus-járvány hatásai” címmel a DK képviselőcsoportjából Vadai Ágnes képviselő asszony kért felszólalási lehetőséget. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tegnap délben olyat tettem, mint még soha: a köztelevízióknak hazudott pártpropaganda-televízió egyik csatornájára kapcsoltam, mert abban reménykedtem, hogy ott fog állni egy öltönyös férfi, és azt fogja mondani, hogy: íme, emberek, heteken át tartó tétlenség és ellenzékgyalázás után íme, itt ez a csomag; ez a csomag, amely Magyarország valamennyi polgárát megnyugtatja, hogy valóban senki nem marad az út szélén. És erre mi történt? Ott állt több öltönyös megkosztümös kormánytag, élükön Orbán Viktorral, és berúgták a magyarokat az út széléről az árokba.

Önök, az önök kormánya az elmúlt hetekben semmit nem tett az elbocsátások ellen; semmilyen segítséget nem nyújtott a cégeknek abban, hogy ki tudják fizetni a béreket; semmilyen segítséget nem adtak a munkájukat elvesztő embereknek és az időseknek. Majd amikor a tétlenség hetei után önök kiálltak a nagy bejelentéshez, akkor azt mondták, hogy mindez így is marad. Na de lássuk tételesen, ki mit és mennyit kap, és helyettem beszéljenek az önök számai!

Teljes munkaidőben, csökkentett fizetéssel dolgozók: nulla forint. Teljes munkaidőben dolgozók, akiket fizetés nélküli szabadságra küldtek: nulla forint. A válság miatt elbocsátottak: nulla forint. Kisgyermekes szülők, akik azért mentek szabadságra, mert otthon kell maradniuk a gyermekükkel: nulla forint. Idősek, akiknek a rekordgyenge forint miatt rekordmagas árakkal kell szembenézniük a boltokban: nulla forint. Rokkantnyugdíjasok: nulla forint. Otthonápolási díjban részesülők: nulla forint. A kis- és közepes vállalkozások kapcsán azt mondanám, hogy nulla forint, de ez a program, amit önök bemutatnak, vagy legalábbis nagy vonalakban felvázolt a miniszterelnök, sokkal inkább arra ösztönzi vagy arra kényszeríti a vállalkozásokat, hogy vegyenek fel hitelt, tehát a nulla forint helyett előbb-utóbb inkább mínusz lesz.

Elmondom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy mennyit ér ez a csomag, mennyit ér ez a magyarok számára most: pont nulla forintot, mert ez a csomag egyetlen munkahelyet nem fog megmenteni, és egyetlen, munkáját elveszített magyar polgárnak nem fog segíteni. Én azt látom, hogy önök vagy az önök barátai az elmúlt években milliárdossá váltak. Értem én, hogy akik munka nélkül szereztek meg a kastélyokat, a földeket, a szállodákat, a trafikokat, a cégeket vagy éppen egész iparágakat, azok nem nagyon értik, hogy mekkora a baj, és miért baj az, hogy a magyarok most nem tudnak dolgozni. *(Németh Szilárd István közbeszól.)*

Értem én, hogy luxushelikopterről lenézve megpacalfőzőgetés közben nem nagyon látják azt a drámát *(Derűtlenség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, amin ez az ország keresztülmegy. *(Németh Szilárd István: Ez a sorsom...)* És azt is értem, hogy az 50 milliós terepjáró és a miniszterelnöki fekete kisbusz hátsó ülésére nem hallatszik el azoknak az embereknek a sírása, akik nem tudják, hogy mi fog történni a

következő időszakban, mert nem tudják; mert teljesen kilátástalan a helyzetük, és abban reménykedtek, hogy a miniszterelnök hétfőn olyan csomagot fog bejelenteni, ami rövid időre legalább lehetőséget ad nekik.

Önök az elmúlt tíz évben annyit loptak, hogy elveszítették a valóságérzéküket, és elveszítették a kapcsolatukat a nagyon sanyarú magyar valósággal. Én értem azt, hogy Mészáros Lőrinc nem aggódik a válság miatt. Neki nincs is miért, nem olyan régen kapott a magyar adófizetők pénzéből 17 milliárd forintot. És persze a vejnek sem kell aggódnia. *(Dr. Völner Pál közbeszól.)*

De jelenleg nagyjából azt látjuk, képviselőtársaim, hogy a becstelének, akik munka nélkül a magyar adófizetők befizetésein és az európai forrásokon élőködvé váltak Magyarország leggazdagabb polgáraivá, nem igazán értik azt meg, hogy miért kellene segíteni a becsületes embereknek. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem tudják!)* És az igazi dráma az, hogy önök sem mérik fel, hogy mekkora bajban van ez az ország.

Értsék meg azt, hogy állami beavatkozás és érdemi válságkezelés nélkül magyarok fognak tönkremenni, magyar vállalatok, magyar családok, magyar polgárok. Nagyon úgy tűnik, hogy önök elengedték az ő kezüket. De ha még sincs így, ha mi mégis tévedünk, akkor itt az idő, hogy bizonyítsák, jobb később, mint soha.

Számtalan programot, javaslatot tettek le az ellenzéki pártok, köztük a Demokratikus Koalíció is egy 20 pontos javaslattal élt. *(Németh Szilárd István: Hajrá!)* Ez nagyjából 3000 milliárd forint. Ebből 2000 milliárdot az Európai Unió kifizet, persze akkor, ha önök ezt nem lopják el. Mi azt gondoljuk, hogy azonnali juttatás kell az időseknek; hogy azonnal meg kell duplázni a családi pótlékot; hogy biztosítani kell a korábbi fizetésük 80 százalékát azoknak a magyar munkavállalóknak, akik elveszítették az állásukat; hogy érdemi segítség kell a magyar vállalkozásoknak; hogy az álláskeresői járadék folyósítási idejét meg kell hosszabbítani; hogy rezsimatoriumot kell hirdetni, és minden segítséget meg kell adni a magyar polgároknak. *(Németh Szilárd István közbeszól.)*

A magát magyar vezénylő tábornoknak képzelő Orbán Viktor nagyon szeret háborúzni; igen képzett lehet, most is háborút folytat. Csodálkozom, hogy nem ismeri Montecuccoli mondását, miszerint a háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz, pénz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Azt már csak én teszem hozzá, hogy propaganda és ígéret egészen biztosan nem kell hozzá. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ami a gazdag emberek ügyét illeti, azt azért szeretném előljáróban elmondani, hogy az ön pártelnöke vesz ki több száz milliós osztalékot a cégéből, nem pedig mi. *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök csenget.)* Ő érkezik elkobzott villából, nem mi, és ő intézett a saját cégének kedvezményes áramot, amikor kormányfő volt, nem pedig mi. Ennyit a becstelenségről. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*

Most nem mondok újat azzal, hogy a koronavírus-járványnak szerteágazó társadalmi következményei vannak. A kormánynak két fő területtel kell mindenképpen foglalkoznia: az emberéletek védelme az első, a második - és itt talán egyet is értünk - a gazdasági károk mérséklése, így elsősorban a munkahelyek védelme. Ezt meg is tesszük, meg is teszi a kormány. Tudom, hogy önnek nem feladata az, hogy az elmúlt napokban hozott döntéseket itt felsorolja, az végképp nem feladata, hogy ezt méltassa... *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Az elnök csenget.)* Engedje meg, képviselő asszony, hogy végigmondjam, én is meghallgattam önt, a képviselőtársaimmal együtt. Önnek nem feladata, miért is lenne az, hogy ezeket elmondja. De mégsem mondhatja azt, hogy semmi, mert a kormány felfüggesztette a hitelek törlesztését az év végéig, ez minden, március 18-a előtt kötött hitelre vonatkozik. A leginkább bajba jutott ágazatokban nem kell befizetni a munkaadói adót, és több mint 80 ezer katás kisvállalkozónak június 30-áig nem kell megfizetni az átalányadót. A kilakoltatások fel vannak függesztve - ez egy olyan dolog, amire önök is hivatkoznak itt a parlament ülésein.

És ami a tegnapi bejelentéseket illeti: rövidített munkavégzés esetén az állam átvállalja a munkáltatóktól a bérköltségek egy részét, a részletek... *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök csenget.)* Engedje meg, képviselő asszony, hogy végigmondjam, én is meghallgatom önöket minden alkalommal. Ennek a részleteit a minisztériumok, illetve a kormányrendeletek a következő napokban nyilvánosságra hozzák. Visszaépítjük a 13. havi nyugdíjat, beruházásokra 450 milliárd, kedvezményes kamat- és garanciaátmogató hitelekre pedig 2000 milliárd forint jut majd.

Értelemszerűen ezek az intézkedések a költségvetés jelentős átszabásával járnak, ezt tudjuk. Amikor önök a támogatási programok nagyságrendjét leki-csinylik, akkor azt érdemes tudniuk, hogy az átcsoportosítások nagyjából a GDP 18-20 százalékát érintik - erre nem mondhatják önök azt, hogy semmi.

Amikor az önök javaslatcsomagjáról van szó - én megnéztem ezt, mindig megnézem -, változatlanul az a fő problémánk vele, hogy adottságnak, szinte bebetonozott körülménynek veszik a tömeges munkanélküliséget. Az a baj ezzel, tisztelt képviselő asszony, hogy ez önbeteljesítő jóslat. Ha eleve magas munkanélküliséggel számolnak, akkor az azt is jelenti, hogy lemondanak arról, hogy küzdjenek ellene, márpedig

mi inkább megvédeni szeretnénk a munkahelyeket, és ez óriási különbség a két felfogás között.

A javaslataik között, tisztelt képviselő asszony, van egy sor, ami minden másnál beszédesebb: azt írják, hogy egyes esetekben akkor is meg kellene kapni a bért, ha nincs munka. Na, ez egy óriási különbség, mert ez egy óriási hátraarc lenne abba az időszakba, amikor sokkal inkább segélyből érte meg élni, nem pedig munkából, amikor a segélyezés uralkodott a munka becsülete felett. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök csenget.)* Meg is lett az eredménye, tisztelt MSZP-vel társult jobbikos képviselő asszony, meglett az eredménye *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, 12 százalékos munkanélküliség. Tizenkettő!

Vannak javaslataik a családtámogatások ügyében is, de mi ezeket azért fogadjuk kétkedéssel, mert korábban is voltak ilyen javaslataik, majd aztán sóval hintettek be egy jól működő családtámogatási rendszert, amit 2010 után úgy kellett visszaépíteni.

Nézzük a nyugdíjakat! Ha jól értem, nyugdíj-kiegészítést javasolnak. De kik javasolják? Azok, akik nem kevesebb mint 2,4 millió nyugdíjastól elvettek egyhavi juttatást. *(Dr. Rétvári Bence: Így van! Elvették!)* Nem adtak, hanem elvettek. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Az elnök csenget.)* Megszavazta az egész baloldal; megszavazták az ön képviselőtársai. Nézzük a listát: Arató Gergely, Gyurcsány Ferenc, az ön pártelnöke, Oláh Lajos, Varju László; és nézzük meg, hogy ön megszavazta-e: igen, képviselő asszony, az ön neve is ott szerepel a jegyzőkönyvben, dr. Vadai Ágnes. *(Dr. Vadai Ágnes: És ez most hogy fog segíteni azokon, akiknek nincs munkája? - Az elnök csenget.)* És ezek után, tisztelt képviselő asszony, ön a kormányt kéri számon. Azért hozom ezt ide, mert amit önök bemutatnak, az nettó képmutatás, és indulatosabb jelzőt is használnék, ha nem lennénk ilyen rendkívüli helyzetben. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Önök tegnap azzal vádolták a kormányt, hogy gazdasági válságnak engedett utat. Ennek az ellenkezője az igaz: akkor engednénk utat a válságnak, ha önökre hallgatnánk és visszafordulnánk *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* a segélyalapú korszakba, ahol a munkának nem volt becsülete, a gazdaságnak nem volt növekedése, és az országnak pedig nem voltak pozitív kilátásai. Ebből sikerült nagy nehezen kijönnünk, és ide nem szeretnénk visszafordulni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Damm Andrea Képviselő Asszony! *(Dr. Varga-Damm Andrea: Varga-Damm Andrea!)* Csak jelezni szeretném, hogy a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr fog következni... *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Képviselő asszony, önnek is tudni kell, hogy a házszabály értelmében nagyon súlyosan lehet ellensúlyozni ezeket a közbekiabálásokat. Arra kérek mindenkit, hogy őrizték meg nyugalmukat. *(Dr. Varga-Damm Andrea*

közbeszól.) Képviselő asszony, ne kényszerítsen arra, hogy fegyelmi eszközt használjak. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Derűltség az ellenzék soraiban.)*

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Korózs Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Szép jó reggelt! Köszönöm szépen a lehetőséget. Az egészség világnapja van, de most nem az egészségről és az egészségügyről szeretnék napirend előtt szólni, bár minden köszönet megilleti azokat, akik ma helytállnak az egészségügy területén, én a szociális szakma érdekében szeretnék felszólalni. A szociális szakma érdekében, és függetlenül attól, hogy a szakma mely területén dolgoznak ezek az emberek, a családsegítésben vagy a gyermekjóléti szolgálatoknál, esetleg a hajléktalanellátásban, de nagyon sokszor ezek az emberek láthatatlanok. Láthatatlanok a társadalom többsége előtt, hiszen láthatatlan az a diszpécser, aki a hajléktalanellátásában dolgozik a számítógép mögött, és sokszor láthatatlan a falugondnok, tanyagondnok a település egésze számára, viszont nélkülük nem működne ma az ország, azt gondolom, és ezért is köszönetet kell mondani a munkájukért.

Hatalmas árat fizetnek a szociális ágazatban dolgozó emberek. Valamilyik nap olvastam, hogy öten látnak el 60 idős embert egy bentlakásos időotthonban, és a műszakmegosztásuk úgy néz ki, hogy nappal hárman, éjszaka ketten látják el a szolgálatukat, és ma már mindent ők végeznek - hangsúlyozom: mindent. Nemcsak etetik az idős embereket, nemcsak fürdetik, mosdatják, pelenkázják, hanem most már a mosást is nekik kell elvégezni, mert tönkrement az a beszállító cég, amely az ágyneműket és a ruhaneműket mosta, pedig ezeknek a szociális munkásoknak is van feleségük, férjük, gyerekük vagy éppen gondoskodásra szoruló idős szüleik.

Síralmasan keveset keresnek ezek az emberek, és ezért emelem fel most a szavamat, és kérdezem a kormány tagját, aki válaszolni fog a napirend előtti hozzászólásomra, hogy számíthatnak-e a szociális ágazatban dolgozók ugyanarra az 500 ezer forintos juttatásra, amelyet reményeink szerint meg fognak kapni az egészségügyben dolgozók. Hiszen tudjuk, hogy a rendőrök hónapokkal ezelőtt megkapták ezt az 500 ezer forintot.

És kérdezem, hogy számíthatnak-e arra, hogy az egészségügyben alkalmazott bértáblát érvényesíteni fogják a szociális ágazatban is, és számíthatnak-e arra, hogy ingyenes utazást biztosítsanak a válság ideje alatt. Hiszen ezek az emberek, szociális munkások a rászorulókat százazreinek most már kell hogy cipekedjenek 8-10-15 kilós csomagokkal, akár élelmiszert, akár védőfelszerelést visznek.

És kérdezem a kormány tagjától, hogy számíthatnak-e a szociális ágazatban dolgozók egyéni védőfelszerelésre, hiszen nekik is ugyanolyan szükségük van erre, elsősorban a maguk védelme érdekében, de

azért is, hogy ne fertőzzenek tovább. Tehát ugyanazokat a védőfelszereléseket meg kell hogy kapják, mint amit az egészségügyben megkapnak az ott dolgozók.

És számíthatnak-e a tesztelésre? Hiszen egyértelmű, hogy akiknél elvégezték a tesztek, azok továbbra is dolgozhatnak, de ezeknek a teszteknek a hatására ki lehet szűrni a további fertőzéseket. Én megnéztem egy közel szomszédos országnál, hogy mi az oka annak, hogy borzasztóan alacsonyan tudták tartani részben a fertőzések számát, részben a halálessetek számát.

(10.00)

Néhány pontot említek csak, hogy mit léptek meg. Az első az volt, hogy folyamatosan teszteltek, teszteltek és teszteltek. A másik, hogy még azelőtt kórházba kerültek, hogy romlott volna az állapotuk, ez is nagyon fontos, harmadrészt végigkutatatták az érintett kapcsolatait, és így ki tudták szűrni, hogy előtte hol jártak. Bőven van hely az intenzív osztályokon, és végig tudták követni mindenkinek az úgynevezett betegútját. Ja, és ami nem elhanyagolható: bíznak a kormányban. Kérdezem, most az egészségügyben dolgozók bízhatnak-e a kormányban. Bízhatnak-e a kormányban, hogy ők is meg fogják kapni ezt az 500 ezer forintot? Bízhatnak-e a kormányban, hogy ők is meg fogják kapni az ingyenes utazási lehetőséget, és bízhatnak-e a kormányban, hogy az ingyenes utazás mellett ők is egyéni védőfelszerelést fognak kapni?

Várom megtisztelő válaszukat. Köszönöm szépen. Tudom persze, hogy ez nem az interpellációk órája, de azt gondolom, hogy az egészségügyért és a szociális ágazatért is felelős államtitkár fog válaszolni a felvetett kérdéseimre. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jól gondolta, képviselő úr, Rétvári Bence államtitkár úr válaszol önnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem lehet elégszer elmondanunk valóban itt a parlamentben, hogy nagyon sok mindenkinek van mit köszönnünk ezekben a hetekben és a következő hetekben még inkább, akár azoknak, akik a kórházakban dolgoznak ápolóként, orvosként a betegek mellett, akár azoknak, akik a szociális szférában az egyik leginkább veszélynek kitett közösséget, az időseket próbálják megóvni attól, hogy ez a fertőzés őket is elérje. Úgyhogy az ő munkájukat is elismerés illeti.

Azt hiszem, fontos, hogy az idei évet azzal tudtuk indítani, hogy január 1-jétől egy 14 százalékos béremelést tudtunk bevezetni a szociális szférában is. Ez egy fontos lépés volt, fontos volt emelni ezeket a juttatásokat. Volt korábban ágazati bérpótlék, volt korábban ágazati bértkiegészítés. Ez is emelte látható

mértékben a szociális szférában dolgozók fizetését. De azt hiszem, igazságos volt, hogy legalább egy ekora emelést idén januárban is kaptak. Azon fog dolgozni nyilván a kormány, mint eddig is, hogy az ő biztonságukat is növelje.

Nem volt ez mindig így, tisztelt képviselő úr, hiszen ön is tagja volt annak a kormánynak (*Korózs Lajos és dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), amely a szociális dolgozóknak nem növelte, hanem csökkentette a juttatásait (*Dr. Varga-Damm Andrea: Tizenöt évvel ezelőtt!*), egyhavi bért elvett minden magyar szociális dolgozótól, nemcsak a nyugdíjasoktól, ahogy Dömötör Csaba államtitkár úr az előbb elmondta, hanem minden szociális dolgozótól is önök elvettek egyhavi bért. Akkortájt egyébként csökkentették a normatívát is, 30 ezer forinttal az alpnormatívát az idősotthonokban, 100 ezer forinttal pedig a bentlakásos intézmények emelt ellátását csökkentették. Ön erre csak annyit mondott, hogy szomszédokkal és barátokkal is lehet ellátni az idős embereket. Sőt azt is mondta, idézem: sokallom azt az állami normatívát is, amit egyébként az adóforintokból (*Korózs Lajos közbeszól.*) még ehhez a térítési díjhoz és egyszeri belépési díj összegéhez hozzáadnak. Akkor ön mint szociális területért felelős államtitkár tehát kicsit másként viszonyult a kérdéshez, és azt indokolta meg, hogy hol kell, illetve nem hogy hol kell, hanem hogy önök milyen területeken vesznek el a szociális ágazaton belül forrásokat, és ön azt mondta, hogy ez így helyes és igazságos.

Ezzel szemben mi igyekeztünk növelni ezen a területen is a forrásokat. Ha ön megnézi, házi segítségnyújtásban 2010-ben 75 ezren részesülhettek, most ez a szám már 90 ezer fölött van, tehát 75 ezerről 92 ezerre nőt ezeknek a száma, akik ebben a munkakörben foglalkoztatottak. Ön azt mondta, nagyon fontos, hogy a szociális intézményben, ellátásban minél többen dolgozzanak, hiszen annál jobb színvonalú az ellátás. Itt, a házi segítségnyújtásnál is önök 5700 emberrel látták el ezt a feladatot, mi 12 386 főre növeltük az ebben a munkakörben foglalkoztatottak számát. Azért volt erre lehetőség, mert az egy főre jutó gondozási támogatás mértékét önök 145 ezer forintban állapították meg, mi meg 330 ezer forintban, ezért volt lehetőség tehát több mindenkét alkalmazni ezen a területen.

Nagyon fontos, amit ön is mondott, hogy járvány idején kiemelten kell kezelni a szociális intézmények lakóit és az ott dolgozókat egyaránt. Ezért a tisztiorvos már több intézkedést is hozott, és nemcsak gyakorlati tanácsok, hanem körlevelek és intézkedések is megvalósultak. A tisztí főorvos látogatási tilalmat rendelt el, a későbbiekben pedig nemcsak látogatási, hanem felvételi és kijárási tilalmat is elrendelt. Tehát sem új ellátottat felvenni nem lehet, sem az ott ellátottnak kimenni és visszajönni, így a vírusfertőzés esélyét növelni nem lehet. Mindenfajta, a külső világgal való kontaktust a minimálisra szorították. Vannak olyan szociális dolgozók, akik be is költöztek a szociális intézménybe, hogy ezáltal is óvják az ottani időseket.

A személyhygiénia fontosságára, kézmosásra, az érintés nélkül használható alkoholos kézfertőtlenítőre, adagolóra, a szellőztetésre, egyéb vírusellenes anyagok használatára hívta fel az első körlevelében a tisztiorvos a figyelmet. Majd a későbbiekben mind a szakosított szociális intézmények részére, mind a gyermekvédelmi intézmények, a javítóintézmények, a családok és gyermekek átmeneti otthonára is kiterjedően további szigorú szakmai protokoll-előírásokat tett közzé. Ezeket mindenki elolvashatja, a szociális ágazati portálon nyilvánosságra hoztuk mindenki számára. Ezek egy sokkal körültekintőbb higiéniai protokollt jelentenek. A nappali intézmények működését teljesen fel kellett függeszteni, hiszen ez fontos fertőzésforrás lehetett volna.

Az adminisztrációt is csökkentettük. Minél több mindent elektronikusan és telefonon lehet intézni, napi igénybevétel igazoló ellátotti aláírásoktól eltekintünk, hogy kevesebb legyen a papír-, a tollhasználat, ami szintén a fertőzést növelheti. A szociális képzésben részt vevőket is mozgósítjuk szükség esetében. Erről az értesítést meg is kapták és meg is kapják. Az intézményekben új eljárásrendet adtunk ki, hogy legyenek személyek, akik kifejezetten a koronavírus-gyanús esetekkel foglalkoznak, legyenek elkülönített helyiségek. A területileg illetékes népegészségügyi hatóságokkal felvették a kapcsolatot.

Tehát minden téren igyekeztünk segítséget nyújtani; még abban is, hogy a megváltozott munkaképességűek is maszkokat varrnak most már több műszakban. Köszönjük minden szociális intézményben dolgozónak az áldozatos munkáját. Amiben tudjuk, igyekszünk őket is megvédeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Lukács László György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): *(A mikrofonja nem működik.)* Elnök úr, „igazoltna távol”-t jelez a készülék, szerintem át kellene állítani. *(Dr. Rétvári Bence: Akkor mehetsz is!)* Mert jegyzőként...

ELNÖK: Kérek szépen segítséget, hogy áttegyék a felszólalás lehetősége érdekében. *(Dr. Rétvári Bence: Kapsz egy mikrofont!)* Megvárjuk, míg megjelenik a képviselő úr neve vagy a kézi mikrofon. *(Dr. Lukács László György elé kézi mikrofont helyeznek.)* Ott van, köszönöm. Innen kezdjük a felszólalást. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Dr. Rétvári Bence: Korlátlan időkeret!)* Nem tudom, hogy hallatszódik-e. *(Dr. Rétvári*

Bence: Halljuk!) Hallatszódik. Csak az időt nem látjuk. *(Dr. Brenner Koloman: Végtelen!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon azért jelentkeztem felszólalásra, mert több olyan dologról is kell beszélni, ami az egészségügyet és a járvány elleni védekezést, annak területét illeti.

Először is engedjék meg, hogy megköszönjem munkáját nemcsak az egészségügyi dolgozóknak, hanem azoknak a szociális dolgozóknak, rendvédelmi dolgozóknak vagy akár a kereskedelemben dolgozóknak, akik az ország működőképességét jelenleg garantálják. Különösen aktuális egészségügyi kérdésekről beszélni ma, amikor évfordulója van az ENSZ egészségügyre szakosított szervezete, a WHO megalapításának, 1948. április 7-én alapították meg. Mint látjuk, egyébként a védekezésben maga a WHO mind az irányelveivel, mind a védekezési irányának meghatározásával nagy szerepet vállalt.

Az biztos, hogy Magyarország egyik fő célja most a védekezés sikerességének felépítése, és a cél a járvány terjedésének lassítása. Ahhoz, hogy ezt lassítani tudjuk, nyilvánvalóan nagyon komoly intézkedésekre van szükség. A lassításnak pedig az a célja, hogy az egészségügyet lehessen tehermentesíteni. Ha ezt sorozatba lehet állítani, akkor azt lehet mondani, hogy mindenkinek elsősorban saját magát és környezetét kell megvédenie, ezzel az egészségügyet védi, és ezzel az életet menti Magyarországon. De ahhoz, hogy lassítsuk a terjedését, egy nagyon fontos kérdésre kell rámutatnunk. A mai napon szó volt a maszkok kérdéséről.

Azt kérdezem a kormány képviselőjétől, bárki is válaszolna rá, hogy tudna-e támogatni egy olyan szabályt, amely egy újabb korlátozó szabály, de egyben egy védekező szabály is, miszerint Magyarországon úgy legyen kötelező a közterületeken, illetve nyilvános helyeken a maszkviselés, hogy az ehhez szükséges maszkokat, tehát védekezési eszközöket az állam biztosítja. Ezt különösen arra a mai napon felmerült tényre alapítom, miszerint Szijjártó miniszter úr épp mondta, ha jól emlékszem és jól jegyzeteltem, hogy Magyarország 116 millió maszkra van szerződésben, tehát 116 millió maszk érkezése várható. Ezek közül 30 millióra tette azon maszkok számát, a pontos számra nem emlékszem, amely megérkezett jelenleg már Magyarországra, rendelkezésre áll, és az Állami Egészségügyi Ellátó Központ raktáraiban van.

(10.10)

Tehát mindezekre tekintettel - függetlenül attól, hogy Orbán Viktor a múlt héten azt mondta, hogy ő nem képes garantálni azt, hogy minden állampolgárnak legyen maszkja - támogatja-e a kormány egy ilyen nagyon fontos védekezési szigorításnak és kötelezettségnek a bevezetését? Erre azért lenne nagyon nagy szükség - és nyilván utalhatunk nemzetközi példákra -, mert az egyébként Kínával nagyon szoros kapcsolatban álló Hongkongban, vagy a szintén a környéken található Szingapúrban egy kötelező

maszkviselés és a maszkviselés nagy aránya következtében vagy segítségével sikerült jól megfékezni a vírus terjedését, sőt nagyon úgy tűnik, hogy nagyon sok keleti országban kifejezetten elterjedt a maszkviselés a közösségi terekben, illetve nyilvános helyeken. Ott hozzáadott, tehát multiplikátor hatása volt a védekezésben annak, hogy az emberek maszkban jártak.

Én azt szeretném kérni ezúton is, és a parlamenti felszólalásban bátorítani mindenkit, hogy ha teheti, maradjon otthon, de ha nem, akkor viseljen a közterületen maszkot, mert ezzel segíti a védekezést. Éppen ezzel kapcsolatosan pedig, hogy hogyan lehet segíteni: az önkormányzatok azok, akik nagyon sok esetben már léptek ezen a területen. Rengeteg olyan önkormányzat van - például Eger városa -, amely ingyenesen biztosít a lakosoknak többször használható, mosható maszkokat, ezekre mindenképpen szükség van.

Itt kell ráirányítani a figyelmet egy másik problémára. Éppen ezért lenne fontos, hogy a kormány az önkormányzatokban sokszor ne egy pénzelvételi lehetőséget, ne egy politikai riválist vagy ellenfelet, hanem egy partnert lásson. Az elmúlt napokban világossá vált, hogy több településnek, sőt minden településnek 34 milliárd forint értékig le kell mondania a gépjárműadó-bevételéről. Hogy ez mekkora volumen, arra hadd mondjak egy egyszerű példát! Például Dömötör Csaba születési helyén, illetve szülővárosában, Gyöngyösön egy százmillió lyuk a költségvetésben a gépjárműadó kivétele. Nyilván 90 millió forintot mondott, tehát bruttó-nettó összegekről beszélünk, ez egy 2020-as tervezés. Jól látjuk, hogy ahogy a településméret növekszik, és ahogy a gépjárművek száma növekszik, egyre nagyobb problémát jelent, és egyre nagyobb lyukat üt a költségvetésben. Az sem állja meg teljesen a helyét, hogy ez egy nagyon apró része a település költségvetésének, különösen azért, mert nagyon sokszor a települési költségvetésben csak átfutó tételként jelennek meg egyes állami transferek, tehát azok lényegében nem a saját gazdálkodásra, nem az utak fejlesztésére, nem a járdák fejlesztésére szolgálnak, mint ez a forrás szolgálhatott volna.

Még egy nagyon fontos felvetést szeretnék önöknek elmondani, és itt az egészség világnapján ezt különösen érdemes megfontolni. Nagyon sok ország élt azzal a lehetőséggel - az Egyesült Államok, de például a SEAT autógyár is Spanyolországban -, hogy lélegeztetőgépeket, illetve ahhoz szükséges alkatrészeket és berendezéseket gyártanak a gépjárműgyártósorokon. Ez azért különösen indokolt, vagy lehetne különösen indokolt Magyarországon, hiszen rendelkezünk mi is kapacitással, jellemzően ezek a gyáraink leálltak, így egyszerre lehetne munkát adni az ott dolgozóknak, és lehetne védeni a magyar embereket.

Összegezve tehát arra szeretnék mindenkit bátorítani, és a kormányt is, hogy a kötelező maszkviselésről rendelkezzen, fontolja meg a lélegeztetőgépek gyártását, és arra kérem önöket, hogy az önkormányzatokban partnert és ne ellenséget lássanak. Ne pénzt

vegyenek el tőlük, hanem adjanak lehetőséget, hogy a védekezést ők is segítsék! Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A maszk kérdése mindenki számára fontos. A kormány számára is fontos, hogy mindenki, aki számára szükséges, a megfelelő védőfelszerelés rendelkezésre álljon. Ön is hallotta a mai napon is, és még fogja is talán hallani, hogy tényleg azzal a 30 repülőgéppel, ami az elmúlt napokban megérkezett, köztük a világ legnagyobb teherszállító repülőgépével, igyekeztünk mindent megtenni annak érdekében, hogy minden védőfelszerelés rendelkezésre álljon, ami a védekezéshez szükséges.

Fontos az elején leszögezni, hogy itt valószínűleg egy hosszú védekezésre kell berendezkedjünk. Tehát nem egy napra, nem egy hétre, sok hétre, sok hónapra kell előre tervezni, éppen ezért minden védőfelszerelést úgy kell beosztani, hogy ezen hosszú védekezés alatt a leginkább veszélyeztetetteknek a rendelkezésére mindig megfelelő mennyiségű és megfelelő minőségű védőfelszerelés álljon. Így kell a maszkkérdést is megközelíteni, tisztelt képviselő úr.

Ön említette a WHO megalakulását, annak az évfordulóját. Engedje meg, hogy maszkügyben akkor az ön által is említett WHO-nak két vezetőjét idézzem. Az első Mike Ryan, a WHO ügyvezető igazgatója. A maszkkérdésről azt mondta, hogy nincs arra konkrét bizonyíték, hogy a maszkok viselése potenciálisan haszonnal járna a lakosság számára, sőt néhány bizonyíték éppen az ellenkezőjét javasolja a helytelen használat vagy illeszkedés miatt. Illetőleg a másik vezető, aki a WHO járványügyi szakértője, ő azt mondta: egy közösségben nem javasoljuk, hogy maszkot viseljen, hacsak nem beteg; ebben az esetben viszont meg tudja akadályozni a további terjedést.

Tehát ha a WHO-nak a nyilatkozatait nézi, amik azt mondják, hogy akkor viselj maszkot, ha köhögsz vagy tüsszögsz, és egészséges embernek alapvetően erre nincs szüksége, akkor érdemes szerintem ebből kiindulnunk. Valóban, mivel cseppfertőzéssel terjed maga a betegség - ez most már közismert -, fontos, hogy aki beteg, azon legyen maszk, hogy ne terjessze tovább másokra. Az is fontos, hogy amikor valaki kórházba kerül - ön is ismeri az erre vonatkozó protokollt, ezt miniszterelnök úr is itt a parlamentben is ismertette -, mind a beteg számára, mind az ellátók számára rögtön egy-egy sebészi maszkot biztosítanak, és ezt fel kell hogy vegyék, pontosan azért, hogy ne terjesszék így egymás között a vírust, aki pedig komolyabban ellátja a koronavírusos betegeket, azok számára speciális maszkot is biztosítunk.

Ezek tehát azok az intézkedések, amelyek fontosak az egészség megóvása céljából. Ön is tudja, hogy a maszkot jól kell használni. Ha valaki a maszk miatt folyamatosan az orrához és a szájához többet nyúl, mint anélkül, azért, hogy igazgassa a maszkot, akkor azzal növelni is tudja a fertőződés kockázatát, még ha kesztyű van is rajta, hiszen a kesztyűvel is ugyanúgy a szájához, az orrához, a nyálkahártyájára oda tudja vinni a fertőzést. Tehát fontos, hogy akiknek igazán az első vonalban szükséges, azoknak folyamatosan biztosítsuk, ezt az elmúlt időszakban megtettük. A beszerzett készleteket illetően pedig az elmúlt hetekben megérkezett 19 millió 712 ezer sebészeti maszk, 1 millió 700 ezer speciális maszk, 206 ezer arcvédő, az a 8 tonna maszkalapanyag, amely Magyarországon akár a börtönökben, akár a megváltozott munkaképességűeknél, akár más intézményekben további maszkkészítésre alkalmas, és mondhatnám itt a gumikesztyűket, a lélegeztetőgépeket, védőruhákat, 100 ezer tesztet, 100 ezer védőszemüveget vagy 27 tonna egyéb felszerelést, ami érkezett, ezeket mind-mind azért rendeltük meg, hogy megóvjuk a magyar emberek egészségét.

Egyebekben pedig igyekszünk a WHO ajánlását e téren is betartani, és Magyarország eszerint is működött, eszerint is tevékenykedett. Ön is nagyon jól tudja, hogy a WHO különböző vezetői, a magyarországi irodavezető is elmondta, hogy a hatóságok teszik a dolgukat, képesek észlelni az új eseteket, ha szükséges, illetve a WHO sürgősségi programigazgatója is azt mondta, hogy a Magyarországon elfogadott intézkedések alkalmasak az esetek felderítésére. Tehát mind-mind azt mondták a WHO hivatalban lévő vezetői, akik tényleg ismerik az ő eljárásaikat, hogy Magyarország helyesen cselekszik ezeken a részeken.

Ettől függetlenül igyekeztünk mindent a lehető leggyorsabban beszerezni, és az intézkedéseket is a lehető leggyorsabban meghozni. Ha csak azt nézi, hogy a veszélyhelyzet kihirdetésére az első megbetegedést követő 7. napon került sor, míg például, mondjuk, Szlovéniában a 9. napon, vagy Olaszországban a 38. napon, ebből is látható, hogy Magyarország igyekezett gyorsan lépni.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök itt többször felhozták az önkormányzatok kérdését, a maradék időben erre is mindenképpen ki akartam térni. Nagyon fontos, hogy mindenki részt vegyen a koronavírus elleni védekezésben. A legnagyobb összegben a kormányzat, a központi költségvetés vesz ebben részt. A legnagyobb arányban a pártok, hiszen a további támogatásuk 50 százalékát kell hogy átcsoportosítsák a koronavírus elleni védekezéshez, és az önkormányzatoknál érezhetően nagyobb mértékben a multinacionális vállalatok és a bankok is részt vesznek ebben a közös feladatban, de azt hiszem, hogy mindenki számára elfogadható, hogy mindenkinek feladata van ebben.

A kormány is számtalan intézkedést meghozott, ezeket már idő hiányában nem tudom ismertetni önnel, de emellett fontos, hogy az önkormányzatok, nagy cégek, mindenki más is részt vegyen abban, hogy

a koronavírusat le tudjuk győzni, és a magyar gazdaságot pedig utána újra tudjuk indítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Lukács László György visszatér a jegyzői székbe.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából „Aktuális kérdésekről” címmel Nacsa Lőrinc képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nagyon helyes az az irány, amit az elmúlt években a magyar külpolitikában tapasztalhattunk, hiszen az elmúlt években a „Merjünk kicsik lenni!” helyett, a „Folyton igazodjunk!” helyett, és a „Hajtsunk fejet!” politikája helyett egy magyar érdek mentén kialakuló külpolitika körvonalazódott előttünk, ahol mindig az első számú külpolitikai érdek a magyar nemzeti érdek, és mindig a kölcsönös tiszteleten alapuló partnerség, de a kettős mérce visszautasítása volt a külpolitika fókuszában.

(10.20)

Nyilvánvalóan a mostani rendkívüli helyzetben a külpolitika és a külügyek feladata is megváltozott, ahogy arról miniszter úr már napirend előtt beszélt, a diplomáciai kapcsolattartás módja is megváltozott, és ebből számítva a hatékonyság is, ezért valószínűleg abból kell építkeznünk, amit eddig föl tudtunk építeni, és azzal kell gazdálkodnunk, amit eddig meg tudtunk szerezni akár szívességekben, akár jó partneri viszonyokban, amiket kiépítettünk.

Azt kell hogy mondjam, hogy az elmúlt időszakban a koronavírus-járvánnyal összefüggésben az egyik első feladat pont a Külgazdasági és Külügyminisztériumot érintette, hiszen amikor Magyarország még csak a felkészülés szakaszában volt, akkor is voltak már olyan magyar állampolgárok szerte a világban, akik vagy megfertőződtek, vagy karanténba kerültek. Így nyilvánvalóan a velük való kapcsolattartás, az ő ellátásuk és az ő hazajuttatásuk is óriási feladat volt, illetve emlékezhetünk azokra a Vuhanból és a térségből kimentett magyar állampolgárokra is, akik még időben haza tudtak érkezni.

Itt is szeretném megköszönni a magyar diplomátáknak, a Külügyminisztérium alkalmazottainak, szerte a világban azoknak az embereknek, akik segítették ezeket a folyamatokat. Nagyon fontos, hogy Magyarország történetének eddigi legnagyobb repatriálási folyamata zajlott le az elmúlt napokban. A tegnapi szám 7841, ennyi állampolgár tért haza ebben az időszakban. Azt gondolom, hogy ennek is egyértelmű az üzenete: a magyar emberek bárhol vannak, itthon vagy külföldön, számíthatnak a magyar kormányra, számíthatnak a hazájukra, számíthatnak a segítségnyújtásunkra.

Azt gondolom, hogy egy ilyen nehéz helyzetben rendkívül erős üzenet az, hogy mindenki számíthat a magyar kormányra, mindenki számíthat a hazájára, így azok az állampolgárok is, akik szerte a világból 7841-en hazaérkeztek, és még további állampolgárok várhatók az elkövetkezendő napokban. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon nagy eredmény, és segítettük őket, amiért nyilvánvalóan ebben a helyzetben különösen hálásak lehetünk azért, hogy ez egy jól szervezett akció volt, ami sikerrel zárult.

Az eszközbeszerzésről volt már szó a mai napon, de azt gondolom, hogy szót kell ejteni arról a kettős mércéről, ami ezekben a napokban eluralkodott Magyarországgal kapcsolatban a világban. Azt látjuk, hogy a védekezéshez szükséges egészségügyi eszközöket és védőfelszereléseket ma elsősorban Keleten lehet beszerezni, elsősorban Kínából. Itt már volt szó az óriási számokról, hogy milyen tételeket kötöttünk le, mely tételek azok, amelyek már megérkeztek, vagy a közeljövőben, a következő hetekben meg fognak érkezni, hiszen azt látjuk, hogy az eszközök beszerzése rendkívül nehéz, gyakorlatilag szabadrablás zajlik a világban. Minden ország verseng egymással.

Nyilvánvalóan a segítségnek nincs ideológiája, ezért mindenkitől örülünk a segítségnek, mindenkitől elfogadjuk a segítséget. Sajnos, az Európai Unió háza tájáról eddig csak kritikákat, a szokásos aggodásokat és a kettős mércét tapasztalhattuk; mint ahogy arról is, hogy külügyminiszter úr tájékoztatott minket arról a legutóbb is, hogy az Európai Unió a repatriálás kapcsán is csak a legutolsó pillanatban ébredt föl, és március 31-én kelt levelükben foglalkoztak ezzel a kérdéssel. Azt gondolom, hogy ez nem helyes. Le van maradva az Európai Unió, látszik, hogy a nemzetállami megoldások a hatékonyak, látszik, hogy nekünk itt magunkban kell cselekednünk.

Örülünk, ha bármiféle segítséget kapunk az Európai Uniótól, de nem ez látszik a sikerre vezető útnak ebben a nehéz helyzetben. Az is nagyon fontos, hogy lezártuk a határainkat, ugyanakkor fontos, hogy legyenek kivételek. Az is fontos, hogy az ingázók Szlovákia, Szerbia tekintetében, Szlovénia vagy Horvátország tekintetében vagy Románia tekintetében akár egyik oldalról, akár másik oldalról el tudják végezni a munkavégzésükhöz szükséges - mezőgazdasági munka, ipari munka - vagy bármilyen munkavégzéssel kapcsolatos határátlépéseket, ezért majd kérdezném miniszter urat, hogy milyen eredményeket értünk el a határátkelőhelyek megnyitása tekintetében ebben a vonatkozásban.

De nagyon fontosnak tartom, hogy minden más egyéb esetben tartsuk zárva a határainkat, hiszen látjuk, hogy ezt a vírust is külföldről hurcolták be. Nagyon fontos, hogy ebben az esetben ez a hatékony lépés, hogy a határaink ezektől a kivételektől eltekintve le legyenek zárva. Nagyon fontos, hogy a kettős mércét mindig utasítsuk vissza, és nagyon fontos az, hogy minden bajba jutott *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* magyar állampolgárnak segítsünk, és azt üzenjük ezzel is innen, hogy

ránk mindenki számíthat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt köszönjük az elismerő szavakat, majd akiket megillet, természetesen azoknak továbbítani is fogom.

Ami a világvárvány nyomán kialakult helyzetből fakadó feladatainkat érinti, nyilvánvalóan az első számú feladatunk az, hogy megvédjük a magyar emberek egészségét és életét. A második az, hogy hazahozunk minden, önhibáján kívül külföldön rekedt magyart. A harmadik pedig, hogy újraindítsuk Magyarországot gazdaságát.

Ami a hazatéréseket illeti, szeretném tájékoztatni önt arról, hogy Magyarország történetének valóban legnagyobb hazatérési akciója zajlik, aminek van egy érdekessége: nemcsak a hazahozott magyarok száma nő folyamatosan, hanem a hazahozandó magyaroké is. Tehát dacára annak, hogy a tegnapi napon itt arról számolhattam be önöknek, hogy 7841 embert hoztunk haza, mára ez a szám 7995-re növekedett, tehát 5 híján 8000; addig tegnap még 883 ember hazahozatalát kellett még pluszban szerveznünk, ma pedig már 928-ét.

Tehát nemcsak a hazahozott magyarok, hanem a hazatérés szempontjából segítségre váró magyarok száma is folyamatosan növekszik. Itt szeretném világossá tenni, hogy természetesen minden külföldön rekedt magyar a hazahozatala ügyében számíthat ránk, és az elkövetkezendő időszakban is részben nemzeti alapon, részben pedig a közép-európai országokkal történő együttműködés keretében segíteni fogunk minden magyar embernek, hogy hazatérhessen.

Sok vita van az Európai Unió szerepéről. Szeretném jelezni, hogy március 31-én írta az Európai Unió katasztrófa-helyzetekért felelős biztosa, hogy számíthatunk az EU pénzügyi segítségére; március 31-én. Egész márciusban azzal foglalkoztunk, hogy hazahozzuk az EU-s állampolgárokat, köztük a magyarokat, másrészt pedig hallom, hogy 200 magyar valamilyen módon az Európai Unió segítségével jött haza, pravo ez 2,5 százaléka annak a 8 ezernek, akit hazahoztunk. Ha tehát valóban létezett az a segítség, akkor azt rendkívül nagyvonalúnak tartjuk, és köszönjük.

Ami a határátkelőhelyek lezárását, illetve részbeni újraindítását illeti, itt is világos a preferencia-sorrend: megvédeni az emberek egészségét, ugyanakkor biztosítani a gazdaság működőképességét. Hazánk 43 milliárd eurónyi kereskedelmi forgalmat bonyolított le a tavalyi esztendőben a hét szomszédos országgal.

Elképesztően szorosan összefonódik a gazdaságok működőképességének kérdése, ezért mindent megtettünk annak érdekében, hogy a teherforgalom

minden szomszédos országgal zavartalanul működ-
hessen, és ez így is van. Tehát mind a hét szomszédos
országgal tartunk fenn olyan átkelőhelyeket, ahol a
nemzetközi teherforgalom számára a lehetőség adott.

Szlovákia vonatkozásában 10 határátkelőhelyet
működtetünk. Ebből 8 helyen járhat a teherforgalom.
Románia vonatkozásában a 21 átkelőből 9 működik,
3 ebből új megnyitás: Méhkerék, Létavértes és Vállaj.
Az előbbi már említettem, hogy a románok kérték
ezek megnyitását az ingázás miatt; a mi érdekünk is
volt, ezért ezeket megnyitottuk.

Szlovénia vonatkozásában két újabb átkelőhelyet
nyitottunk az északi részén a határnak, mert a 3 meg-
lévő határátkelőhely a magyar-szlovén határszakasz
déli részén volt, így Kétyvölgynél és Bajánsenyénél is
átjárhatnak már az ingázók. A horvátokkal megnyi-
tottuk az összes, mind a 7 átkelőhelyet az ingázás
előtt.

Ausztria vonatkozásában 8 átkelőhely működik.
Most majd kezdeményezni fogjuk egy újabb megnyi-
tását is. Az ingázás szabályai ott úgy néznek ki, hogy
Ausztriában korlátlanul vállalhatnak munkát; már
úgy értem, hogy kilométer-korlátozástól függetlenül
dolgozhatnak azok a magyarok, akik kimennek, ille-
tőleg ahol a legszigorúbb a szabályozás, az Szerbia és
Ukrajna esete. Mind a szerbek, mind az ukránok le-
zárták még a saját állampolgáraik előtt is az átkelőket.
Szerbiával 3, Ukrajnával pedig 1 átkelőhelyet működ-
tetünk jelenleg a nemzetközi teherforgalomnak,
azonban több jelzés is érkezett, hogy az ingázás lehe-
tőségét itt is meg kellene nyitni. A szerbekkel erről
már tárgyalunk. Az ő szabályozásuk egyelőre ezzel el-
lentétes irányba hat, de kezdeményeztük 2 átkelőhely
megnyitását, és jöttek javaslatok arra nézvést is, hogy
Kárpátalja vonatkozásában kérjük átkelőhelyek meg-
nyitását. Ezt természetesen meg fogjuk tenni, meglát-
juk, hogy annak milyen eredményessége lesz.

Végezetül szeretném önt tájékoztatni arról is,
hogy az egészségügyi védekezéshez szükséges eszkö-
zök vonatkozásában vettünk egy komplett gépsort Kí-
nából, amelynek az installálása jelenleg is zajlik. A hé-
ten remélhetőleg már működőképes lesz, és havonta
2,8 millió darab orvosi maszk legyártására lesz képes.
Ehhez adódik még az a rendelésállomány, amelyről
már volt itt lehetőségem beszámolni. 116 millió 259
ezer maszknyi rendelési állományból több mint 30
millió már megérkezett, 8 millió még jön a héten, te-
hát azt gondolom, hogy az egészségügyi védekezéshez
szükséges eszközök rendelkezésünkre állnak. *(Az el-
nök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret le-
teltét.)*

Köszönöm a türelmét, elnök úr, köszönöm a fi-
gyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(10.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt
Országgyűlés! „Aktuális ügyek” címmel a Fidesz képvi-
selőcsoportjából Bánki Erik képviselő úr jelentkezett

napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő
úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót.
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vész-
helyzet 28. napját éljük Magyarországon, és nem tud-
juk elégszer elmondani, nem tudjuk elég alkalommal
megköszönni azoknak az embereknek, akik nap mint
nap erejükön felül, erejüket megfeszítve, egészségü-
ket kockáztatva dolgoznak azért, hogy minél több
honfitársunk meg tudja őrizni az egészségét, és aki
bajba jutott, azon minél gyorsabban segíteni tudjunk.
Úgyhogy innen, a Ház falai közül is újra köszönöm
mindazoknak az orvosoknak, ápolóknak, betegszállí-
tóknak, rendőröknek, katonáknak, bolti eladóknak,
gyógyszertárosoknak és még számos területen dol-
gozó embernek azt a kivételes színvonalú és magas-
ságú teljesítményt, amit az elmúlt hetekben nyújtot-
tak.

Ugyanakkor nem tudjuk megkerülni azt, hogy az
emberekre, a magyar emberekre veszélyhelyzetet je-
lentő vírusjárvány következményeinek a csökkentése
mellett szembenézzünk azokkal a gazdasági hatások-
kal, amelyek az elkövetkező hetekben, hónapokban
várnak ránk. Miniszter úr a legutóbbi napirend előtti
felszólalásában a parlamentben elmondta, hogy ná-
lunk jóval nagyobb gazdasági erőt képviselő országok
is óriási bajban vannak, és nagyon komoly döntéseket
kell meghozniuk annak érdekében, hogy tudják mér-
sékelnéni a gazdasági visszaesés nagyságát, és ki tudják
vezetni a gazdaságukat abból a válsághelyzetből,
amibe ez a vírusjárvány taszítja.

Magyarországon sem más a helyzet. Én külön kö-
szönöm a kormánynak azokat a gyors döntéseit, ame-
lyeket a gazdaságvédelem területén is meghozott,
nem beszélve arról a programról, amelyet miniszter-
elnök úr a tegnapi napon jelentett be, amely minden
idők legnagyobb gazdaságfejlesztési programja. Azt
gondolom, ezekkel a gyors és határozott döntésekkel
el tudjuk érni azt, hogy bár a válság hatása minket is
elér, azonban ennek a következményeit mérsékelni
tudjuk, és minél előbb meg tudjuk teremteni a gazda-
ság újraindításának a feltételeit.

Külön köszönöm azt, hogy a kormány folyamato-
san egyeztet azokkal a munkaadókkal, akik bajba ke-
rültek, azokkal az érdekvédelmi szervezetekkel, akik-
nek határozott álláspontjuk van, hogy a saját szakmá-
jukban, a saját területükön milyen lépéseket tudnak
megtenni, és miket javasolnak a magyar kormánynak.

A második szakaszban bejelentett intézkedések
között az egyik legfontosabb, hogy a munkahelyeket,
amennyire lehet, meg tudjuk őrizni. Ennek követke-
ztében várhatóan a kormány át fog vállalni egy bizo-
nyos részt a munkabérekéből, amit a Fidesz-frakció
külön üdvözöl. Emellett nem szabad elmennünk
amellett sem, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv mel-
lett a család- és nyugdíjasvédelem nevű programban
visszaállítja a kormány a 13. havi nyugdíjat, és ezzel a
nyugdíjasokat, akik most a legnehezebb helyzetben
vannak a válság idején, érdemben meg tudja segíteni

(Dr. Vadai Ágnes: Jövőre!), mégpedig úgy, hogy az idei évben egyheti, illetve a jövő évben, januárban egyheti plusznyugdíjat kapnak, és onnan kezdve minden évben egyheti plusznyugdíjjal négy év alatt az egyhavi pluszkiegészítést meg fogják kapni, éppen azt a pluszkiegészítést, kedves Vadai Ágnes képviselőtársam, amit az önök, Gyurcsány által vezetett kormánya vett el a magyar nyugdíjasoktól. (Dr. Vadai Ágnes: *De nem így van! - Font Sándor közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes: Tessék megnézni az euró árfolyamát!*)

A gazdaságfejlesztési program keretében a magyar vállalkozásoknak összesen több mint 2000 milliárd forint áll majd rendelkezésére arra (Az elnök csenget.), hogy kamattámogatott, illetve garanciával támogatott hitelekhez jussanak hozzá; ezekből tudják azokat a fejlesztéseket megindítani, amelyek létkérdések számukra.

A kormány saját magán kezdte példaszerűen a koronavírus-járvány miatt szükséges takarékossgot, így elvon és átcsoportosít a tárcáktól összesen 1345 milliárd forintot, amit a gazdaságvédelemre és újraindításra létrehozott alapba helyez majd el. A járvány elleni védekezési alapba 663 milliárd forint kerül. Ide értelemszerűen a közös teherviselés miatt be kell fizetni a multinacionális láncokat terhelő kereskedelmi adót, a pénzügyi szektor hozzájárulását, az önkormányzatok gépjárműadó részét, és nekünk, politikusoknak a párttámogatások 50 százalékát, amit szintén helyeslünk és támogatunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg végül, hogy megköszönjem a magyar társadalom példaszerű összefogását, amit az elmúlt napokban és az elmúlt hetekben láthattunk. A gazdaság újraindítása és az elvesztett munkahelyek pótlása is csak akkor lehet sikeres és eredményes, ha összefognak a hazai kis- és középvállalkozások, a hazai nagyvállalatok képviselői és vezetői, a multinacionális cégek vezetői, és együtt a kormánnyal a gazdaság újraindítását a kormányzati támogatási programokkal meg tudjuk valósítani, egyedül csak a kormányzati szándék ezen a téren kevés lesz. Erre kérek minden politikust és minden gazdasági szereplőt a következő napokban.

Engedjék meg, hogy egy Buddhától vett idézettel zárjam a hozzászólásomat: „Hagyd, hogy a mosolyod megváltoztassa a világot, de ne hagyd, hogy a világ megváltoztassa a mosolyod!”

Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, oné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előbb is már elhangozhatott, a magyar emberek egészségének megvédésén, illetve a határon túl rekedt

magyar emberek hazahozásán túl az egyik legfontosabb feladatunk a magyar gazdaság újraindítása, aminek tekintetében azt tudom önnek mondani, hogy kifejezetten jó alapról tudunk indulni, hiszen a tavalyi esztendőben megdöntöttük a Magyarországra irányuló beruházások rekordját: 1705 milliárd forintnyi új beruházásról döntöttek vállalatok Magyarországon, aminek nyomán 13 ezer új munkahely jött létre. Azt a mostani geopolitikai viszonyok közepette érdemesnek tartom megjegyezni, hogy ezen beruházási összeg 47,8 százaléka keleti, azon belül is koreai beruházóhoz tartozik, akiknek az összesen létrehozott munkahelyek egyharmadát köszönhetjük.

Az elkövetkezendő időszakban a legfontosabb feladatunk a Magyarországon létrejött rekordszámú munkahelyek megvédése, illetve új munkahelyek létrehozása: legalább annyi munkahelyet kell létrehozunk, mint amennyi a világjárvány jelentette kihívások miatt elveszik. Ezért tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy új vállalati beruházásokra rendkívül komoly összegeket, programokat nyitunk meg, és komoly programokat indítunk meg az Európai Unió által eszközölt szabályváltoztatásokat kihasználva, amelyek értelmében 800 ezer euróig növelik az úgynevezett de minimist, tehát a vizsgálat nélkül adható támogatási keretet.

Egy olyan beruházásösztönzési programot indítunk, amely már 150 ezer eurónyi beruházástól támogatja, 30 százalékról indulva 50 százalékos készpénztámogatási hányadig, a Magyarországon létrejövő munkahelyteremtő, munkahelymegőrző és versenyképesség-növelő beruházásokat. Ennek a programnak az európai uniós notifikációját már elindítottuk, várjuk a választ. Reméljük, az Európai Unió itt gyorsabban fog eljárni a szokásosnál, és lehetővé teszi, hogy ezeket a pénzügyi eszközöket a magyar vállalatok számára, hangsúlyozom, nemzeti költségvetési forrásból, meg tudjuk nyitni.

Rendkívül fontosnak gondolom azt is, hogy a világpiacon komoly versenyképességre szert tett magyar vállalatok piaci pozícióját megőrizzük. A magyar gazdaság versenyképességét, a magyar emberek szak tudását, munkaszeretét és munkájának magas színvonalát bizonyítja az a tény, hogy Magyarországon az export/GDP arány 86 százalék, ami világosan mutatja, hogy a világpiacon milyen mértékben vagyunk versenyképesek, ezért fontos, hogy az exportáló cégek számára megteremtjük azt a lehetőséget, hogy ne veszítsék el a kapacitásaikat és ne veszítsék el a piacaikat.

Ezért az Eximbankon keresztül egy 400 milliárd forintnyi összegű, kedvezményes kamatozású hitelprogramot indítunk meg, amelyet részben forgóeszközre, részben beruházásra lehet majd igénybe venni. Kis- és közepes vállalkozások számára például egy éven belüli forgóeszközhitel esetében a hitelkamat mértéke 0,1 százalék lesz, ami, azt gondolom, kellő át-hidaló segítséget ad az elkövetkező hónapok nehéz időszakára.

Ugyanígy fontosnak gondoljuk azt, hogy a kereskedelmi bankoktól hiteleket felvett vállalatok se veszítsék el a pozíciójukat. Az ilyen válságoknak mindig velejárója az, hogy a kereskedelmi bankok szeretnek jobb minőségű és több biztosítékra szert tenni azoktól a vállalatoktól, akik hitellel rendelkeznek.

(10.40)

Ezért az Eximbanknál egy 50 milliárd forintos garanciaprogramot indítunk meg, amelynek nyomán az Eximbank be tud állni a hitellel rendelkező vállalatok mögé. Így ezeknek a vállalatoknak az adósbesorolása nem romlik, tehát nem lesz szükség arra, hogy újabb forrásokat mozdítsanak meg a biztosítékok feltöltése érdekében.

Végezetül pedig fontosnak tartjuk azt is, hogy azok az exportáló vállalatok is segítséget kapjanak, amelyek azért kerülnek nehéz helyzetbe, hogy a világon mindenhol nehéz helyzet van, ezért adott esetben a külpiacokon nincsen fizetőképes kereslet az áruikra, hiába szállítják le azokat. Viszont, hogy ők ne veszítsék el a piacaikat, és továbbra is lehetőség legyen a szállításaikra, ezért egy olyan biztosítási programot indítunk meg, amelynek keretében 360 napig biztosítjuk ezen exportáló vállalatok számára a nem fizetésből fakadó nehézségek áthidalását. Látni kell, ahogy eddig, mondjuk, 30-60 napra érkeztek a fizetések az exporttermékek iránt, most ez az időszak meg tud nyúlni. Ez nyilván nehéz helyzetbe hozza a vállalatokat, ezek áthidalására indul ez a program.

Úgyhogy azt tudom önnek mondani, hogy tekintetbe véve a magyar gazdaság jövőbeni versenyképességét is, valóban minden idők legjelentősebb gazdaságvédelmi akciótervével állunk szemben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Felkérem képviselőtársaimat, hogy aki ezek során nem vesz részt a vitában, az a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatóban foglaltaknak megfelelő rendben hagyja el az üléstermet. Arra is felkérem a vitában részt vevő képviselőket, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselő tartózkodjon az ülésteremben. Ennek elősegítése érdekében a soron következő felszólaló bejelentésekor a felszólalás során öt követő két képviselő nevére is jelezni fogom.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9932. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A 2014. év folyamán hatályba lépett földforgalmi törvény és a hozzá kapcsolódó jogszabályok az azóta eltelt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján messzemenőig eleget tettek azon jogalkotói várakozásnak, hogy a szabályozás segítse elő a családi gazdaságokon alapuló termelési struktúra előtérbe helyezését, a falvak népességmegtartó, jövedelemtermelő képességének megőrzését, annak növelését, valamint az állattartás gazdasági pozícióinak erősítését, ugyanakkor hatékonyan szűrje ki a bel- és külföldi spekulánsokat, és biztosítsa a föld nemzeti hatáskörben történő megmaradását is.

A most önök előtt lévő, a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célként ezen 2014-ben lefektetett szilárd jogi alapról építkezve a jogalkotás eszközével egyfajta nemzeti birtokrendezés megvalósítását tűzi zászlajára azáltal, hogy a magyar gazdák irányában fennálló évtizedes agrár-birtokpolitikai adósságok törlesztésének terhére is magára vállalja.

Múltunk, évtizedekig kollektivizált mezőgazdaságunk máig velünk élő terhes hagyatéka a tulajdonos nélküli földparcella és a földparcella nélküli tulajdonjog kettősségén alapuló sajátos jogi formáció, melynek jogrendszerünkben való kivezetésének küzdelmét a több mint két évtizede tartó, máig lezáratlan földkiadási folyamat szimbolizálja leginkább. A tisztelt Ház előtt fekvő normaszöveg a földkiadás lassan végeláthatatlannak tűnő folyamatának gyors és méltányos, az érintettek érdekeit messzemenőig szem előtt tartó lezárására tesz javaslatot. Mindezt teszi úgy, hogy megszünteti a tulajdonjogilag rendezetlen jogállású földrészleteket azáltal, hogy a tervezetben nevesített, folyamatban lévő ügyek kivételével a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló és eddig magántulajdonba nem került ingatlanok felett az érintett részarány-tulajdonosok megfelelő, azaz 50 ezer forint/aranykorona mértékű pénzbeli kártalanítása mellett az állam szerez tulajdont.

A vázolt javaslattal tehát rövid időn belül a teljes részarány-földkiadási folyamat lezárható. A jelenlegi jogi szabályozási környezet ezt nem tudja biztosítani, a hatályos szabályok a részarány-földkiadás befejezését belátható időn belül nem tudják garantálni, valamint a jelentős számú idős részarányjogosult számára a jogosan járó pénzbeli kompenzációt is méltánytalanul kezeli, hiszen mindösszesen 4 ezer forintot biztosítana aranykoronánként. A javaslat tehát az első alcím alatt a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezésére és a kezelői jogok megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

Az elmondottakon túl a javaslat további 14 törvényt is módosít, melyek mások mellett a földforgalmi szabályozás egyszerűsítését és a Nemzeti Földalapba tartozó földek hatékonyabb használatát célzó rendelkezések által a magyar agrárium szinte valamennyi szereplőjének tevékenységét pozitívan érintő javaslatokat fogalmazznak meg számos, a gazdák életét nehezítő adminisztratív akadály megszüntetését eredményező módosítással kiegészülve. Kérem, engedjék meg, hogy ezek közül a legfontosabbakat röviden felvázoljam önök számára.

Az egyik legfontosabb eleme a módosítási csomagnak, hogy az állam jelentős lépéseket tervez megtenni a magyar agrárium egyik legsúlyosabb, a földtulajdonosokat leginkább hátrányosan érintő problémája, az osztatlan közös földtulajdon felszámolása érdekében. Ennek egyik első eleme, hogy a Nemzeti Földalapban található állami osztatlan közös tulajdoni hányadokat az állam a tulajdonosok javára értékesíteni kívánja. Mivel a legtöbb tulajdoni hányad 10 hektár térmértéknek megfelelő területnagyságnál alacsonyabb, így a javaslat meg kívánja teremteni a lehetőségét az állami földek nyilvános, de egyszerűsített értékesítésének a jelenlegi 3 hektáros mérethatár helyett legfeljebb 10 hektáros területnagyságig. Ezzel jelentős mértékben és gyorsan lehetne csökkenteni az osztatlan közös földtulajdonok arányát, összesen több mint 10 ezer ingatlant érintően.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítása tekintetében ki kell emelnem a sok esetben jogbizonytalanságot eredményező tartós földhasználat és ingyenes örökhasználat jogi rendezését. Az érintett földrésztletek bár egy korábbi törvényi rendelkezés folytán a jogosultak tulajdonába kerültek, de a hatályos szabályozás szerint a tulajdonjog bejegyzésére csak kérelem alapján kerülhet sor. A gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel a javaslat előírja az ingatlanügyi hatóság hivatalbóli eljárását a törvény alapján már tulajdonjogot szerzett személyek e jogosultságának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése kapcsán.

A javaslat rendezi az erdőként nyilvántartott ingatlanokon ráépítéssel az állami erdőgazdasági társaságok által akár évtizedekkel ezelőtt létesített, de máig rendezetlen jogállású felépítményeknek a vagyongazdálkodó állami tulajdonú erdőgazdasági társaság tulajdonában álló, önálló ingatlanként történő feltüntetését is. Ezen ingatlanok esetleges eladása csak a magyar állam számára lesz majd lehetséges.

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvénynek az erdészeti munkák szakmai irányításáról, őrzéséről szóló fejezete is koncepcióanálisan megújul. A módosítás legfőbb célja az erdészeti szakirányítás megfelelő szakmai színvonalának biztosítása és az ágazati tevékenység jogszerű keretek közé szorítása.

A javaslat alapján a teljes erdővédelmi bírságrendszer is jelentősen átalakul, a korábbi, közel ötven erdészeti szakterületi szankcióból öt plusz kettő szankcióhalmaz kerül bevezetésre.

(10.50)

A jelenleg hatályos erdőtörvény a jogsértések szankcionálásában mérlegelést nem engedő, szigorú szabályozási elvet követ. Ugyanakkor a hatályba nem lépett, de kihirdetett szankciótörvény szabályozási koncepcióját is figyelembe véve időszerűvé vált a jogkövetkezmények alkalmazása megválasztásához egységesen mértékadó mérlegelési szempontok bevezetése, az ágazati sajátosságokra is figyelemmel.

A Nemzeti Földalapba tartozó földek hatékonyabb hasznosítását célzó rendelkezések közül is indokolt néhány új eljárás ismertetése. A Nemzeti Földalap vagyoni köre kibővül a termőföld védelméről szóló törvényben állandó jellegű növényházként meghatározott és az ingatlan-nyilvántartásban ekként nyilvántartott művelés alól kivett földrészzel. Az üvegházak számának jelentős növelését célzó kiemelt kormányzati cél elérése érdekében a szabályozásban a termőföldek kímélete mellett a létesítés feltételeinek jelentős egyszerűsítése, egyúttal a költségek csökkentésének lehetősége nyílik meg. Mindez a jelenlegi, az egész világot érintő gazdasági krízishelyzet után újjászületendő gazdaságban fog majd különös jelentőséget kapni, hiszen még több minőségi magyar zöldségfajta biztonságos és időjárástól független módon történő előállítására ad majd lehetőséget az agrárium szereplőinek, a gazdáknak.

Szintén fontos változás, hogy a jogalkalmazási tapasztalatok, továbbá a „Magyar falu” program kapcsán lefektetett célok megvalósulását elősegítő a jelenleginél több lehetősége lesz a települési önkormányzatoknak arra, hogy állami földek használati vagy tulajdoni jogához jussanak.

A javaslat alapján minden olyan mezőgazdasági célú, állami tulajdonban álló ingatlan tartós hasznosítása lehetővé válna, amelyre eddig valamilyen jogi vagy egyéb probléma miatt nem kerülhetett sor. Ilyenek a gyümölcsösök, ültetvények vagy épp az állami halastavak. Lefektetjük továbbá az alapjait egy, a jelenleginél is nagyobb volumenű állami fásítási, erdősítési programnak a honvédelmi célra feleslegessé nyilvánított területeken.

A tervezet törvényi szinten határozza meg azt is, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó földrésztletnek haszonbérleti szerződés vagy megbízási szerződés alapján gyakorolt használati jogosultságáért ellenértékként a törvény hatálybalépése után kötött szerződések esetében legalább 2500 forint/aranykorona díjat kell fizetni. Az állam így még mindig a piaci bérleti díjhoz képest kedvezményes díjért tudja biztosítani az állami földek tartós vagy átmeneti használati jogát, cserébe a sok esetben speciális művelési elvárásokért.

Végül, de nem utolsósorban néhány mondat erejéig kitérnék a földforgalmi szabályozást érintő változásokra. A földforgalmi törvény és az ehhez kapcsolódó végrehajtási törvény módosítását elsősorban a hatályos jogszabályi környezet által meghatározott jogalkalmazói visszaélések, visszajelzések, ezen belül különösen az irányadó bírósági gyakorlat folyamatos

figyelemmel kísérése és az ennek során szerzett tapasztalatok értékelése indokolja.

Ha egy mondatban kellene összefoglalnom a módosítások irányát, úgy fogalmaznék, hogy a tervezet a földadásvételi szerződésekkel kapcsolatos eljárások egyszerűsítését célozza, például elektronikus úton történő jegyzői közzététellel, ennek elsődlegessé tételével.

Az egyszerűsítési törekvéseken túlmenően szükséges megemlítenem a tartási és életjáradéki szerződések problémakörét. A jogalkalmazás során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy egymással egybéként bizalmi viszonyban nem álló magánszemélyek nagy számban kötnek földre életjáradéki és tartási szerződést az elővásárlási jog kijátszására, a földforgalmi szabályok megkerülésére, ezért indokolt a szerző fél oldaláról korlátozni az ilyen típusú szerződéseket.

A javaslat ezen túlmenően a tulajdonosok és gazdálkodók élethelyzetéhez alkalmazkodó új, erdőspecifikus hasznosítási, használati jogcímei, szerződési típusok kialakítása és azok hatékony, kis érdeksérelmi kockázatokkal járó működését elősegítő szabályozása mellett tesz hitet. Ezen céllal összhangban a tervezet újraszabályozza az erdőnek minősülő föld használati jogosultságának átengedésére vonatkozó jogcímeit, meghatározva azok tartalmát. Ezen jogcímei az erdőgazdálkodási haszonbérleti szerződés, az erdőgazdálkodási integrációs szerződés és az erdőkezelési szerződés.

Összefoglalva az elmondottakat, a tisztelt Ház előtt fekvő törvénycsomaggal a kormány deklarálta azon birtokpolitikai elképzelésének megvalósítására törekszik, hogy a magyar mezőgazdaság fejlődését sok szempontból hátráltató rendezetlen tulajdoni viszonyok megszüntetésével a gazdák versenyképességét nagyban meghatározó keretfeltételek tekintetében jelentős előrelépést érjen el. Ugyanakkor, ahogy részleteiben rá is mutattam, a javaslat sokkal több ennél, hiszen évtizedes adósságát törleszti az állam azáltal, hogy a teljes részarány földkiadási folyamat gyors és méltányos lezárásának törvényi rendelkezéseit fogalmazza meg, ahogy jelentős lépést tesz az osztatlan közös földtulajdon felszámolása érdekében is.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az ismertett indok alapján a törvényt tárgyalja meg, vitassuk meg, és a törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból. - Dr. Steinmetz Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki kör következik. De mielőtt ezt elkezdenénk, annak megfelelően, ahogy azt már jeleztem, tájékoztatni szeretném önöket, hogy a felszólalások sorrendje a következő: Horváth István, Magyar Zoltán, Varga László, Vadai Ágnes, Hohn Krisztina, Kocsis-Cake Olivio képviselő hölgyek és urak.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Horváth István képviselő úrnak. Parancsoljon, ön a szó.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő, a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/9932. számú törvényjavaslat, mint ahogyan azt miniszter úr is ismertette, egyfajta nemzeti birtokrendezés, amely a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezésére, valamint a kezelői jogok megszüntetésére tesz javaslatot, továbbá olyan törvények módosítására, melyek a magyar gazdálkodótársadalom meghatározó részének jelenthetnek pozitív változást a dolgos hétköznapi folyamán.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elfogadásával elkezdődhet egy régi, a rendszerváltás idejéből származó nehéz agrárpolitikai örökség felszámolása. Ez a nehéz agrárpolitikai örökség pedig nem más, mint az osztatlan közös tulajdon intézménye. Bizonyára nem kell a tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársaim előtt az osztatlan közös tulajdon pontos definícióját ismertetnem, azt azonban fontos elmondani, hogy a termőföldek egy jelentős részén létrejött osztatlan közös tulajdon lényegében nem más, mint egy tulajdonosi kényszerközösség, amelyben egymással semmiféle ismerési kapcsolatban nem álló tagok jogosultak a tulajdonrészük használatára a többiek jogainak és a tulajdonukhoz fűződő törvényes érdekeinek megsértése nélkül.

Ez egy rendkívül hátrányos konstrukció. A tulajdoni hányadot mindenki ismeri, de konkrétan a földrész mérete és helye nincs megjelölve. Az osztatlan közös tulajdonnal rendelkezők nem tudnak beruházásokat végrehajtani, nem tudják banki hitel fedezeteként használni a területeket. Az osztatlan közös rendszere nem illeszkedik az uniós jogi normákhoz, ezért nem lehet hozzájutni a területre vonatkozó uniós támogatásokhoz sem. Véleményem szerint minden olyan intézkedést, amely segít megszüntetni ezt az állapotot, támogatni szükséges.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő tervezet megszünteti a tulajdonjogilag rendezetlen jogállású földrészleteket. A több mint 20 éve lezáratlan részarány-földkiadásoknál fontos említést tenni a pénzügyi kompenzáció mértékéről. A termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló és eddig magántulajdonba nem került ingatlanok felett az állam szerez tulajdont az érintett részarány-tulajdonosok megfelelő mértékű, 50 ezer forint/aranykorona pénzügyi kártalanításával.

(11.00)

A jelen állapot szerint ez a kártalanítási összeg 4 ezer forint aranykoronánként. Ez az összeg körülbelül húsz éve ennyi, ami meg sem közelíti a jelenlegi piaci árakat. Az a részarány-tulajdonos, aki a tulajdonszerzési feltételeknek megfelel, és az adott termelőszövetkezeti földhasználati jogállású földrészletet legalább

2008. január 1-jétől folyamatosan birtokolja, egyéves határidőn belül vételi jogot gyakorolhat az általa használt földrészletre. A tervezet megszünteti a már csak ingatlan-nyilvántartásban szereplő, de az anyagi jogi szabályozásban már közel húsz éve nem létező kezelői jogot is. A törvényjavaslat elfogadása lehetővé teszi a Nemzeti Földalapba tartozó földterületek mainál hatékonyabb hasznosítását is.

Miniszter úr említette az expozéjában a fásítási, erdősítési programot, amely a honvédelmi célra feleslegessé nyilvánított területeken tovább bővíthet. Itt szeretném felhívni a figyelmet környezetünk megóvására. A fásítási program bővítése segíti a klímacélok teljesítését, valamint növeli a szénmegkötő-kapacitást, melynek köszönhetően tisztább lesz a levegő. A törvényjavaslat számos helyen módosítja az erdőről, az erdő védelméről, az erdőgazdálkodásról szóló jelenleg hatályos törvényt annak érdekében, hogy az ágazat szakmai szempontból magasabb színvonalon, jogi szempontból pedig átláthatóbb és következetesebb módon működhessen.

Üdvözlendő javaslat, hogy a „Magyar falu” program kapcsán a törvénymódosítás az ingyenes önkormányzati tulajdonba adást a jelenleg hatályos jogcímek mellett bővíti. A jelenleginél több lehetősége lesz a települési önkormányzatnak arra, hogy állami földek használati vagy tulajdonjogához juthasson. Így olyan földrészletek ingyenes önkormányzati tulajdonba adását teszi lehetővé, amelyek legalább három éve hasznosítatlanok, vagy kizárólag megbízási szerződéssel hasznosítottak, és a terület nagysága az 5 hektárt nem haladja meg.

Szeretném felhívni a figyelmet azon rendelkezésre, mely szerint a Nemzeti Földalap vagyoni köre kibővíülne a termőföld védelméről szóló törvényben állandó jelleggel növényházként meghatározott és az ingatlan-nyilvántartásban ekként nyilvántartott, művelés alól kivett földrészlettel. Ez azt jelenti, hogy a jövőben növekedhet az üvegházak száma, az üvegházi növénytermesztés aránya, ennek köszönhetően bővíthet mezőgazdaságunk hatékonysága, kibocsátása, valamint jelentős számú új munkahely jöhet létre az agráriumban. Számos olyan törvény kerülhet továbbá módosításra a javaslatcsomag elfogadásával, melyek jól láthatóan a hatékonyabb közfeladat-ellátást segítik, a hasznos és érdemi tapasztalatok érvényesítését hivatottak szolgálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslatcsomag meghatározó szándéka az osztatlan közös tulajdon megszüntetése, a részarány-földkiadási eljárások lezárása. Ezeknek köszönhetően egy több évtizedes agrárpolitikai adósságot tudunk rendezni a gazdátársadalom felé. Kérem, hogy az elhangzottak jegyében támogassák a kormány birtokpolitikai rendezéseit, támogassák a törvényjavaslatot, annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka,

Magyar Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hát, miniszter úr az expozében nagyon nagyvonalúan kezelte ezt a törvényjavaslatot, és kiemelte valóban azokat a részeket, amelyek támogathatók lennének, illetve Horváth István kormánypárti képviselőtársam pedig a vezérszónokijában már-már odáig ment, mintha ez a törvény a hazai osztatlan közös földtulajdon teljes megszüntetéséről szólna, pedig ez a törvény még nincs előttünk, nagyon várjuk. Ez sajnos közel sem éri el azt a célt, amit legalábbis a vezérszónokiban pedzegetett képviselőtársam.

Én igyekszem inkább azokra a részekre kitérni, amelyek szerintem aggályosak, és amelyek nem elfogadhatók. Tizennégy törvényt módosít ez a csomag, tehát nyugodtan nevezhetjük salátatörvénynek, ami általában az ellenzék szempontjából aggályos szokott lenni, és most különösen azért, mert bizony vannak benne tényleg olyan részek, olyan törvénymódosítási alrészecskék és fejezetek, amelyeket tudnánk támogatni, és amelyek valóban csökkenthetik, mondjuk, a bürokráciát, bár ahhoz nagyon óvatosan nyúlnak hozzá, és a magyar gazdálkodók szempontjából, a mindennapi életük szempontjából nem lesz egy jelentős fellélegzés. De más tekintetben pedig túl messzire mennek ezek a módosítások, tehát jobb lett volna, ha ezt bizony több törvénymódosítási vitában tudjuk boncolgatni, és akkor lehetőségünk lett volna majd később, a döntés során is az alapján mérlegelni a saját döntésünket, hogy mely törvényt tudjuk támogatni, és melyiket nem.

Itt az általános indoklás szép szavai szintén elképesztően nagyvonalúan próbálják csak a felületet karpargatni. Én nem csodálom, hogy egyébként a koronavírus-járvány idejére halasztották ennek a törvénynek a benyújtását, hiszen már egy jó ideje, sőt évek óta téma, hogy elénk fog kerülni előbb-utóbb ennek a problémakörnek a kezelése, mert lássuk be, valóban problémakörrel van szó, hiszen a termelőszövetkezeti, földhasználati jog alatt álló földrészecskék több évtizedes problematikáját meg kell oldani, sőt akik jelenleg használják ezeket a földterületeket, ők is valamilyen megoldást várnak erre a kérdésre. A többségük, legalábbis akikkel én tudtam beszélni, azt tudom elmondani, hogy nem is bánják azt, hogyha az állam ezt a földterületet einstandolja, és gyakorlatilag saját használatba, saját tulajdonba veszi.

A kártalanítás mértékében már annál komolyabb problémák és fenntartások vannak. Engedjék meg - erről az 50 ezer forint/aranykoronáról van szó -, hogy Ander Balázs képviselőtársam egy írásbeli kérdésért hozzam ide, már csak azért, mert szó szerint ezt a problémát feszegeti, hiszen az ő választókerületében, Dél-Somogyban van az egyik leginkább problémás gócpont, ahol talán országos tekintetben is a legnagyobb ilyen érintett terület található. A természetvédelmi oltalom alatt álló, de kártalanításba nem

vont egykori maradványterületek országosan körülbelül 2 ezer hektárnyi területet érintenek. Ezek döntő többsége, ahogy mondtam, csaknem 1700 hektár, a Vörös Csillag Mezőgazdasági Tsz. jogutódja, a barcsi Dráva-Coop Mezőgazdasági Szövetkezet szövetkezeti földhasználatában áll, illetve szövetkezeti tulajdonába tartozik. Az értékes földekre 25 évvel ezelőtt tette rá a kezét a magyar állam oly módon, hogy egyetlen lehetséges elidegenítési célként az államot megjelölve, azokat a Duna-Dráva Nemzeti Parknak szánva megtiltotta azok értékesítését, magyarul: az elidegenítési tilalom negyed évszázada blokkolja ezeket a földeket. Ezzel nem is lenne probléma, hiszen nem az állami tulajdonba vétel a gond, ugyanis azt a szövetkezet és annak tagsága immáron 25 éve várja. A gond a neveléses értékek történő eltulajdonítás, gyakorlatilag ezt hívtam előbb einstandolásnak.

Véleményünk szerint le kellene folytatni egy normális, piaci értéken, megfelelő áron történő kisajátítást, hogy a földekért járó összeget az eredeti vagyon szerint lehessen kiosztani a tagoknak, illetve azok örökösei között. Ezért képviselőtársam a 2020. évi költségvetéshez, majd pedig a korábbi büdzsékhez is benyújtott egy-egy módosító javaslatot, amely ezt irányozta elő. Csakhogy Barcson mintegy ezer család megalázó nyugdíjból él, kisgyermekes párokról beszélünk, továbbtanulásra kuporgatott fiatalok várják, hogy az érintett majdnem 1700 hektár földterület után megkapják az értéknek megfelelő kártalanítás összegét, hektáronként legalább egymillió, azaz hozzávetőlegesen másfél-két milliárd forintot.

Ahogy említettem, ez már negyed évszázada húzódik, de ami miatt mégis idecítáltam, az a döbbenetes aránytalanság és elképesztő igazságtalanság, hogy ha e mellé az ügy mellé odateszünk egy másik Somogy megyei ügyet, ahol egy külföldről betelepített nagybirtokostól - akit már oly sokszor emlegettünk itt, a Ház falai között -, ettől az illetőtől hektáronként 2,5 millió forintért vásárolta fel a magyar állam az osztatlan közös földtulajdonban lévő területeit. Tehát amíg a magyar embereknek 50 ezer forintot kínálnak aranykoronánként, addig ezen külföldi nagybirtokostól 2,5 millió forintért az ő kérésére megvásárolták önök ezt a földterületet. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

(11.10)

Pontos adatokat azért nem tudtam összevetni, mert önök a jogerős bírósági döntés ellenére sem adták még ki pontosan azt, hogy a magyar állam ezen állami földterületekkel milyen módon bánik, és hogyan szerezte meg ezen osztatlan közös földterületeket, de aranykorona-hektár összevetésben is óriási, üvöltő a különbség, hiszen ez azt jelenti, hogy az érintett szövetkezet tagjainak 100-150 ezer forinttal szűrnék ki hektáronként a szemét. Tehát így is óriási és üvöltő a különbség. Miniszter úr, tehát ez a helyzet, ha csak Somogy megyét nézzük. Azért is abszurd a történet, mert ezzel gyakorlatilag pont azokat bünte-

tik - ha most nagyon áttételesen veszem, és a környezetvédelmi szempontokat is mérlegeljük -, akiknek a területe épp azért lényeges a magyar állam szempontjából sok tekintetben, mert természetvédelmi értékek nagyobb arányban találhatók ezeken a területeken, mint az ország azon részén, ahol az ipari mezőgazdaság jóvoltából már évek óta megszűntek ezek a különös adottságok.

A törvény tartalmaz más jellegű ordító igazságtalanságokat is. Itt kénytelen vagyok kitérni a mintagazdaságokra. Nemrégiben miniszter úrral volt egy parlamenti vitám ezzel kapcsolatban, amikor azt nehezményeztem, hogy a kevés megmaradt állami területet néhány kiváltságos a piaci ár harmadáért-feléért bérelheti a magyar államtól. Akkor én ezt hűtlen kezelésnek neveztem, és ezzel kapcsolatban jogi lépésekre is elszántam magam. Most vagy ezt próbálják meg így utólag kezelni és legalizálni, vagy még a jelenleginél is pofátlanabb áron akarják majd ezeknek az érintetteknek az állami földeket odaadni. Ezt nem tudom, de az tény, hogy speciális művelési eljárásokat várnak el tőlük. Ezt miniszter úr említette egyfajta indokként arra, hogy miért érdemlik meg ezek az oligarchák ezeket a földeket a piaci ár töredékéért. Nagyon kíváncsi lennék, hogy Mészáros Lőrincnek mit jelent ez a speciális művelési eljárás, mikor fogjuk tőle ezt elvárni, és a gyakorlatban ez mégis mit jelent, milyen közjó származhat majd ebből. *(Dr. Nagy István: Nincs is ilyen gazdasága!)* Jelenleg nem látunk ebből semmit, miniszter úr.

Én értem, hogy ön a birtokpolitikai irányelvekre hivatkozik, mint az állam ezen fontos viszonyítási alapjára, amikor ezeket a döntéseket meghozza, csak az a baj, hogy most már egy évtizede azt látjuk, hogy ezen birtokpolitikai irányelvek teljesen eltérnek a valóságban és az önök által elmondottakban, a kommunikációban. Tehát amíg a családi gazdaságok megsegítéséről papolnak folyamatosan bármilyen mezőgazdasági rendezvényen vagy itt a parlamentben, addig hoznak elének egy olyan törvényt, amely kifejezetten, gyakorlatilag személyre szabottan maximum négy-öt gazdaságot érint a jelen helyzetben Magyarországon, akik ezen törvény erejénél fogva a piaci ár töredékéért fogják majd a jövőben - vagy ezek szerint lehet, hogy még olcsóbban - bérelni az állami földeket.

Ráadásul itt az ötvenéves bérleti lehetőség is megnyitják számukra, amiért teljes joggal oly sokszor kritizálták az önöket megelőző kormányokat. Szinte havonta tudok példákat mondani arra, amikor bármilyen kritikus, az agráriumot érintő felszólalásom volt, akkor olyan példákkal jöttek, olyan rossz példákat hoztak ide elének, hogy bezzeg a szocialista-liberális kormányok idején évtizedekre neveléses áron adta bérebe az állam a földeket. És ez így volt, ezt bíráltam, sajnálom, hogy nem tárták fel ezeket nagyobb számban, sőt ehelyett most legalizálják az egészet, és folytatják ugyanazt, amit ők annak idején abbahagytak.

Ami szintén döbbenetes ezen a területen, az a birtokmaximumok kivezetése. Már eddig is komoly ked-

vezményt kaptak - az 1800 hektárra célzok itt földhasználat tekintetében - azok, akik vetőmagot állítanak elő vagy pedig állattenyésztéssel foglalkoznak. Most ezt a mintagazdaságok esetében korlátlanra, felső korlát nélkülire kibővítik. Ez is teljesen szembe megy azzal a kommunikációval, amit nap mint nap hallunk. Ezekre azért várnék miniszter úrtól érdemi választ, hogy mikor döntöttek úgy, hogy a családi gazdaságok helyett most már ezt a néhány, négy-öt, maximum hat kivételezettet fogják tovább tolni kedvezményes állami földbérletekkel.

Az erdők tekintetében is van néhány módosítás. Vitán felül áll, miniszter úr, hogy abban az esetben, ahol nincs meg az 51 százalék, ott erdőkezelési problémák lépnek fel folyamatosan, és ezt meg kell oldani. A szakigazgatás a rendfenntartás szempontjából is jelzi ezeket az ügyeket, régóta kellett itt valamit lépni, nincs ezzel semmi probléma, úgyhogy talán még ez a rész az, ahol leginkább tudjuk támogatni az előttünk fekvő javaslatot.

De azért szeretném idetenni azt a pletyka- vagy problémahalmazt, ami folyamatosan megjelenik, és egyre erősödik az állami erdőgazdaságok irányából, mégpedig az a félelem, hogy a zrt.-iket egyetlen tollvonással nyrt.-vé kívánják változtatni, vagy pedig egy az egyben felszámolnák ezeket az állami erdőgazdaságokat, tehát hogy egyfajta burkolt privatizáció indulna be e tekintetben. Örülnék, ha ezzel kapcsolatban megnyugtató szavakat tudna mondani, mert még a vírus tombolása és elterjedése előtt is komoly gondokkal küszködtek ezek az állami erdőgazdaságok, legfőképpen az állami nyomás és elvárások tekintetében, és ez most csak fokozódni fog.

A vadászati jog legalábbis a mintagazdaságok tekintetében némileg módosul. Ezt úgy kell értelmezni, hogy ezen a területen gyakorlatilag kényük-kedvük szerint tudják a vadgazdálkodást folytatni akkor is, ha mondjuk, a helyi érdek egészen mást kíván. Ezt a területet korábban Bitay Márton Örs államtitkárként vezényelte itt a parlamentben, azóta szerencsére már nincs itt közöttünk, hiszen annyi botrány fűződött a nevéhez, hogy szerintem már önöknek is kellemetlen volt, de lehet, hogy más áll mögötte. Mindenesetre nagyon örülök személyesen is, hogy nem vele kell ezt az ügyet itt megvitatnom. Államtitkár úrtól emlékezetes volt, amikor az egyik héten egy helyi kezdeményezés mellett kiállva felszólaltam, és ő nagyon pökhendi módon leosztott azzal kapcsolatban, hogy mit képezlek én, hogy az államot meg akarom károsítani, amikor a helyi vadászok oldalára állok, mert ők 100 forinttal kevesebb vadászati bérleti díjat fizettek volna hektáronként a termelőknek, és ezáltal a magyar államnak is, hiszen magyar állami földekről is szó volt. Majd a következő héten, amikor egy olyan kezdeményezést hoztam ide, hogy vannak, akik sokkal többet ígértek vadgazdálkodás címén juttatni a földtulajdonosoknak, akkor pedig azzal hurrogott le, hogy nem igaz, hogy ennyire szakmaiatlan vagyok, hogy nem a vadgazdálkodási szempontokat tartom szem előtt, hanem anyagiaskodok itt az állam és a földtulajdonosok

javára. Ezzel szemben úgy tűnik, hogy a mintagazdaságoknál most ilyen bonyodalomról nem fogok tudni beszámolni, hiszen majd mindenről ők fognak dönteni a saját használatú területeiken e tekintetben is.

Szintén elborzadva hallgatom itt az önkormányzatokkal kapcsolatos hozzászólásokat. Elkéstek ezzel, miniszter úr, legalább öt-hat évet. Olyan szép szavakat mondanak, hogy az önkormányzatok a jövőben majd ingyen juthatnak állami földekhez. Hát, ezt a privatizáció előtt kellett volna megcsinálni! De nem hogy ingyen, hanem pénzért sem adtak nekik akkor termőföldet! Számptalan önkormányzat ügyét hoztuk ide, akik közcélból, szociális okokból vagy a település fejlesztésének érdekében szerettek volna az állami földpályázatokon indulni, de az első körben, amikor a legzsírosabb falatok, a legjobb földek, a legnagyobb területek keltek el, szóba se álltak velük. Majd a második körben akkor még Lázár miniszter úrhoz bejuthattak, és személyes elbírálás alapján egy-két önkormányzat igénye ki lett elégítve. De most, amikor ki van fosztva a kassza, nincs állami földterület, vagy csak minimális, amikről beszélgetünk, akkor följánlani ezt az önkormányzatoknak, ez szerintem nagyon álságos hozzáállás. Ezzel tényleg elkéstek vagy öt évet.

S amit még hiányolok, miniszter úr, az az üzemszabályozási törvény, a szövetkezeti törvény, az osztatlan közös földterületeket valóban felszámoló és nemcsak ezen részterülettel foglalkozó jogszabály, a támogatások újragondolása. Itt is hatalmas ígérekkel indultak. Ezekre mind-mind várunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Befejezem, köszönöm, elnök úr, csak még egyetlen gondolat. S ha ezek a földterületek most az államhoz kerülnek, arra vonatkozóan garanciákat kérünk, hogy nem járunk úgy, mint a korábbi esetekben, amikor az állami föld a legtehetősebbekhez került. Erre vonatkozóan sem kapunk semmiféle garanciát. Úgyhogy a jelen formájában nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

(11.20)

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekben a hetekben, amikor az egész ország a koronavírus elleni küzdelmét folytatja, többször köszöntük meg itt a Házban az egészségügyi, szociális dolgozóknak, a közösségi közlekedésben dolgozóknak, egyszerűval azoknak, akik a frontvonalban dolgoznak és küzdenek azért, hogy a vírus minél hamarabb elhagyja az országot, a küzdelmüket; nagyon köszönjük az ő munkájukat, ezúton is szeretném természetesen nekik is megköszönni, de ha már agrártémájú előterjesztést tárgyalunk, akkor szerintem illő azok munkáját is megköszönni ezekben a

hetekben, akik az élelmiszer-termelésért tesznek nap mint nap és hétről hétre. *(Taps.)* Köszönöm, tisztelt képviselőtársaim.

Azt gondolom, hogy nagyon sokan végzik most a munkájukat azért, hogy az ország élelmiszer-ellátása zavartalan legyen, és az ő munkájukat is felértékelik ezek a hetek. Az ő munkájukat is érdemes újra végiggondolni, és egyáltalán, a válság újragondolásra készíti a magyar közgondolkodást is arra, hogy mit jelent az élelmiszer-termelés Magyarországon, és ki kell mondani, hogy ez a kérdés mindannyiunk ügye, nem egy szűk szakmai elit ügye, nemcsak kizárólag a termelésben dolgozók ügye, hanem minden magyar állampolgár ügye, hiszen ez az ország az ország lakosságánál jóval nagyobb mennyiségben képes élelmiszert előállítani, legalább a kétszeresét; ez az ország, ha jól szervezi meg az ország vezetését az élelmiszer-ellátást, a földekkel való gazdálkodást, akkor képes olyan teljesítményt nyújtani ezen a fronton, amely képes megfelelő, jó minőségű és megfizethető árú élelmiszertel ellátni a magyar lakosságot.

Most itt hadd tegyem rögtön az asztalra, hogy ezekben a hetekben azért ezzel is van probléma, nem az itt dolgozó érdekeltek kapcsán, de vidéki képviselőként azért el kell mondanom, hogy több alapélelmiszer ára is jelentősen emelkedett az elmúlt időszakban, mi javasoltuk is ebben a tekintetben több alapélelmiszere a hatósági ár bevezetését, ennek a megfontolását. Én azt gondolom, hogy ez a vidéken élő, ezekben a hetekben jelentős nehézségekkel küszködő, elszegényedő rétegek számára is egy nagyon fontos kérdés lehet.

Fontos az is - és ez egy hosszú távú kérdés -, hogy a vidék eltartóképessége megfelelő legyen, ne csak szűk vállalkozói éltek éljenek meg a magyar földből, hanem ahogy mondani szokták önök is, családi gazdaságok, kisvállalkozások, a vidéken élő, földdel dolgozó emberek százezerei. Én azt gondolom, hogy ha végignézzük a tíz évet, az önök tevékenységét, amit az elmúlt tíz évben ebben a tekintetben folytattak, akkor sok kívánnivalót hagy maga után az ebben hozott döntések nagy része, valóban sokszor csak névleg támogatják a családi gazdaságokat, a konkrét döntések kedvezményezettjei meg nagyon sokszor nagyvállalkozók, helyi földesurak, kiskirályok.

Ahogy előttem is elhangzott Magyar Zoltán képviselőtársam által elmondottan, ez egy salátatörvény, nagyon sokféle területét módosítja, szabályozza az agráriumnak, és tulajdonképpen az elhangzottak vagy az expozé alapján is úgy érzem, hogy az elsődleges célja az önök retorikájában nyilván az, hogy lezárják a húsz éve lezáratlan részarány-földkiadási eljárásokat. A sajtóban ennek kapcsán is nagyon sokféle kritika érte az előterjesztést, összességében több érintettel és a szakma egy részével is egyeztetve azt tudom mondani, hogy talán itt kevesebb kritika fogalmazható meg érdemben. Képviselőtársam az előbb elmondta, hogy az 50 ezer forint/aranykorona mértékkel kapcsolatban vannak fenntartásai, én azt javaslom, hogy amit Magyar Zoltán elmondott, azt érdemben tegyék

megfontolás tárgyává, de hogy igazságos legyen: több szereplővel is beszélve bőven voltak olyanok is, akik ezt egy megfelelő mértékű kártalanításnak gondolják. A javaslat rendezi a felépítmények, egyéb kérdések sorsát is. Nyilván nézzük meg, hogy fog működni ez a gyakorlatban, ha szükséges még módosítani az előterjesztésen, akkor módosítani kell, de ez a része összeségében kevesebb vitát vált ki álláspontom szerint.

Ami viszont minden korábbi elképzelésüknek, a családi gazdaságok támogatásának és minden egyébként ellentmond, az a mintagazdaságok kapcsán az asztalon heverő javaslat. Ez a javaslat ebben a formában semmiképpen nem az alulról építkező integrációt támogatja, tehát nem azt támogatja, ami Dániában, több nyugat-európai országban is megvalósult, hogy a termelők fogtak össze, ők valósítottak meg olyan integrációs folyamatot, amely nyilván versenyképesebbé tette a gazdaságot, ezáltal megalapozottabbá tette gazdasági értelemben is azt a fajta élelmiszer-termelést, amire újra szüksége van Magyarországnak is; nem, ez valóban három-négy-öt nagyobb szereplőnek az egyértelmű kiemeléséről és támogatásáról szól, tulajdonképpen rájuk szabja a jogszabályi háttérrel. Ezt semmi nem indokolja, semmi nem indokolja a birtokmaximumok további emelését ezáltal, és ezt az elképesztő 50 éves időtartamot sem a földhasználati szerződésnél.

Több módosító javaslatot fogunk itt képviselőtársaimmal ennek kapcsán benyújtani. Álláspontom szerint ez a vidéki kiskirályok helyzetét erősíti, az oligarchák helyzetét erősíti, semmiképpen nem a vidék eltartóképességét erősíti, tulajdonképpen újra versenyhátrányba kerülhetnek a kis szereplők, a vidék nap-számosai ebben a tekintetben az élelmiszer-termelés során. Ezt semmiképpen nem akarhatják önök sem; ha meg akarják, akkor énszerintem érdemes a földforgalmi törvényben meghirdetett agrárpolitikai elveket is módosítani, akkor ezt be kell vállalni, le kell rakni az asztalra, meg kell tárgyalni az Országgyűlésben, akkor elő kell állni igazából a farbával. Én azt gondolom, hogy szerintem ezt is azért hozták be itt a koronavírus-helyzet árnyékában, mert így talán kevesebb figyelmet kap ez az ország lakosságától, az érintettektől, és úgy gondolják, hogy ezt át tudják erőltetni a parlamenten. Ne tegyék, erre kérem önöket, fontolják majd meg a benyújtott módosító indítványokat!

A helyben lakó szomszéd fogalmának a módosítása tavaly megtörtént, az egy birtokrendezési szempontból indokolt módosítás volt, tulajdonképpen életszerű volt; lehet, hogy az önök szándékaival ellentétes, de életszerű volt az a fajta módosítás. Most ezt újra módosítanák, és a korábbi állapothoz térnének vissza, ami a birtokrendezések szempontjait figyelembe véve aggályos, tehát szűkíti a lehetőséget. Ennek kapcsán is fogok benyújtani módosító indítványt, ezt nem tartom indokoltnak.

A korábbi években még Gőgös Zoltán képviselőtársam is számtalanszor felhívta a figyelmet az állattartó telepek kapcsán tetten érhető visszasságokra. Én Borsod-Abaúj-Zemplén megyei vagyok, hadd

mondjam el, hogy többször járt a megyénkben is, és elsősorban Dél-Borsodban tapasztaltunk olyan viszásságokat, amelyek tulajdonképpen családok, állattartók tömegeit tették tönkre. Ennek kapcsán szintén benyújtok módosító indítványt, amely rendezné, egészítené ezt a fajta salátatörvényt, ha már lehetőség van néhány dolog újragondolására egy ilyen összetett törvény kapcsán.

A következő szakasz beillesztését javasolnám: a szántó, rét, legelő, gyep vagy fásított terület művelési ágban nyilvántartott föld eladása esetén az a földműves, aki a föld fekvése szerinti településen az elővásárlási joga gyakorlását megelőzően legalább három éve állattartó telepet üzemeltetés, és tulajdonszerzésének a célja az állattartáshoz szükséges takarmány-előállítás biztosítása. Ennek a szakasznak kellene a földforgalmi törvény 18. § (2) bekezdése helyébe lépnie. Nem sorolom hosszan a módosítót, nyilván sok technikai részlet is van benne, egy üzenet fontos: hogy kellő legelő, rét, gyep, szántó álljon rendelkezésre azoknak, akik hosszú évek óta végzik állattartó tevékenységüket vidéken.

Zárjuk ki azoknak a típusú visszaéléseknek a lehetőségét, amelyek többször megvalósultak például Dél-Borsodban is! Nagy tisztelet a műkörmös szakmának (*Derültség az ellenzék soraiban.*), de itt elhangzott egyébként egy olyan is, hogy volt olyan a mezőgazdaságban, aki állattartó telep mellett lévő, annak az üzemeltetéséhez szükséges földeket nyert el úgy, hogy korábban nem folytatott állattartó tevékenységet.

(11.30)

Az ilyen típusú visszaéléseket ki kell zárni, ezzel kell foglalkozni egy törvénymódosítás kapcsán. Legyen meg az eltartóképessége vidéken a földnek, főleg azok számára, akik évtizedek óta napszámosai helyben a földnek.

Javasolom még egy dolognak a rendezését, sok egyéb módosító indítvány mellett - lassan az időm vége felé közeledem -, hogy itt a helyi földbizottságok döntését a bíróságok nem változtathatják meg az adásvételi szerződések jóváhagyása kérdésében. Ez 2019 januárja óta van így. Azt gondolom, eltelt több mint egy év ahhoz, hogy megnézze a szakma és az érintettek is, hogy vizsgázott ez a rendelkezés. Erre most önök konkrétan ugyan nem térnek ki, de javasolom, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel a módosítás.

Több olyan eset is a tudtunkra jutott, amelyben tulajdonképpen az az AB-határozat, amelyet az Alkotmánybíróság hozott, a 3224/2019-es határozatról beszélünk, ami abból a feltételezésből indult ki, és azért nem tekintette alaptörvény-ellenesnek a reformatórius jogkör megszüntetését, merthogy a földbizottságok döntése nem lehet ugyanaz még egyszer. Ezt feltételezte vélelmezésem szerint az Alkotmánybíróság. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy többször is tud ugyanaz lenni. Ez nyilvánvalóan nem lehet senkinek

sem az érdeke. Ennek kapcsán is benyújtunk módosító indítványt. Fontolják meg, mérlegeljék! A gyakorlat azt mutatja, hogy ezt a szakaszt, ezt a területet is érdemes és kell is módosítani.

Ennek kapcsán egyébként semmi nem indokolja, hogy az NFK nyilatkozattételére a korábbi 30 nap helyett 60 napot kelljen várni. Én azt gondolom, az előterjesztésben ez is feleslegesen hosszú, és tovább is növeli indokolatlanul a földforgalmi eljárásokat.

Összefoglalva tehát itt az időm végeztével azt tudom önöknek mondani, hogy azokat az irányokat ebben a salátatörvényben, amelyek arról szólnak, hogy a vidék eltartóképessége erősödjön, az ország élelmszer-ellátása stabilabb legyen, a vidéken élő kisegzisztenciák megtalálják a boldogulást vidéken, és ne kelljen elvándorolniuk a nagyobb városokba, Nyugat-Magyarországra vagy külföldre, minden ilyen javaslatot, ami ezt támogatja, támogatni fogunk a későbbiekben.

Ez a salátatörvény ezzel együtt tartalmaz olyan javaslatokat, elsősorban a mintagazdaságok kapcsán, amelyek nem támogathatók jó szívvel azoknak, akik ezeket az értékeket figyelembe veszik és fontosnak tartják. Mi pedig fontosnak tartjuk, hogy vidéken is meg lehessen élni a magyar embernek. Ezért azt kérjük önöktől, hogy fontolják meg a benyújtott módosító indítványokat, és lehetőség szerint fogadják be azokat. Ezeknek a befogadása esetén lehet ebben konszenzus, anélkül viszont ez a javaslat ebben a formában, bármennyire is tartalmaz előremutató elemeket, nem támogatható. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Óriásit csalódtam, meg kell hogy mondjam. Amikor benyújtották a törvényjavaslatot, azt gondoltam, hogy agrártárgyú törvények következnek, és nyilván az oligarchák kiszolgálása mellett azért lesz benne olyan érdemi rész is, ami a koronavírus-járvány miatt nehéz helyzetbe került magyar mezőgazdasági termelőket meg fogja segíteni.

Azt hittem, hogy lesz benne olyan rész, olyan törvényjavaslat, ami a magyar aquakultúrára vonatkozik, vagy a dísznövényesekre vonatkozik - ezekben az ügyekben írásbeli kérdést is benyújtottam -, vagy éppen a számocások ügyével foglalkozik. Április 20-án kezdődik a szezon. Pontosan tudjuk, Európában túltermelés van, Magyarországon pedig munkaerőhiány van. Ezeket a problémákat valamilyen módon kezelni kell.

Óriási a csalódás, hogy ehhez képest egy ilyen nagyon szerteágazó, sokszor olyan kérdéseket forszírozó salátatörvényt nyújtottak be, aminek, azt gondolom, hogy nem most lett volna itt az ideje.

A második csalódás akkor ért, amikor a miniszter úr elmondta az expozéját. Én a miniszter urat egy korrekt szakembernek ismertem meg, aki a képviselői kérdésekre mindig megpróbált korrekten válaszolni, és ezt köszönöm szépen. Államtitkár úr, aki szintén itt ül a teremben, többször emlegette már, hogy sok kérdést teszek föl. Szerintem a sok kérdés sosem árt. Ha nincsen válasz, az árt. De meg kell hogy mondjam, miniszter úr, egy pillanatra, amikor befejezte az expozéját, meg kellett nézmem a T/9932. számú törvényjavaslatot, mert azt hittem, hogy rossz törvényt olvastam. Olyan témákról beszélt a miniszter úr az expozéjában, amelyek apró részletekben valóban benne vannak a törvényjavaslatban, de nem ez volt a fő vezérmotívuma az egész törvényjavaslatnak.

Engedjék meg, hogy világossá tegyem az önök számára, hogy a Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot ebben a formában támogatni nem fogja, és nem is lehet támogatni. Először is az 1. § miatt, amely több más mellett például a nemzeti parkok tulajdonjogát megszünteti, és bekerülnek az NFA-ba, ha mi jól értelmezzük, onnan meg ki tudja, hogy hová. Nyilván vita folyt erről eddig is a törvény 4. §-a miatt, amely a kisajátítási összeget határozza meg. Ebben, azt gondolom, hogy nagyon máshogyan gondolkodunk mi, ellenzéki képviselők és kormánypárti képviselők. Lehet, hogy nem mindenben nekünk van igazunk, de talán az igazság valahol a kettő között van, mert 50 ezer forint aranykoronánként mint kártalanítás, azt gondolom, nem elégséges összeg.

És végül, az 54. §-a ennek a salátatörvénynek kimondja, hogy nyilvános pályáztatás mellőzésével köthető haszonbérleti szerződés több földkategória esetén. Azt szeretném önöknek mondani, hogy amit az elmúlt években nyilvános pályáztatás mellőzésével elrendelt a kormány, azt láttuk, pontosabban: nem láttuk, hogy mi lett az eredménye. Éppen ezért ezt a fajta hozzáállást semmilyen módon nem szeretnénk támogatni.

De emellett van még itt néhány olyan terület, amelyről a miniszter úr kevesebbet beszélt, képviselőtársaim már beszéltek róla. Először is a mintagazdaságok dolga. Ha én jól tudom, de majd miniszter úr kijavít engem, az 1910/2015. kormányhatározat rendelkezik a mintagazdaságok kialakításáról. Ez nagyon világosan meghatározza, hogy milyen feltételek mellett lehet valamelyik gazdaság mintagazdaság, és őszintén szólva, az látszik a kormányhatározatból, hogy ebbe a szűk elitkörbe igen érdemes bekerülni, mert ezért járnak különféle kedvezmények, például pályázatokként.

Nem is kellett sokáig várni, 2016-ban született meg az első kormányhatározat, amely három, központi költségvetési szervként működő állami ménesgazdaság mellett még két másik gazdaságot is kijelölt mintagazdaságnak, Dalmandot és Bólyt - tudjuk, ki áll mögöttük -, és az utolsó ilyen kormányhatározat, amivel én találkoztam, az a Szomor biogazdaság volt, amelyeket mintagazdaságként jelöltek ki. Azóta én nem találtam ilyen kormányhatározatot, mert nincs

is. *(Dr. Nagy István jelzésére:)* Miniszter úr megerősítette, köszönöm szépen.

Na már most, hogyha megnézzük a salátatörvényt, a javaslatnak van egy olyan része a 45. § alapján, hogy a Nemzeti Földalapról szóló törvény kiegészül a mintagazdaság fogalmával, ha én ezt jól értelmeztem, mert igen sokszor nehéz volt értelmezni magát a törvényjavaslatot. Csakhogy a mi értelmezésünk szerint ezek a követelmények nem ugyanazok, mint az eredeti kormányhatározatban leírt követelmények. Erről az eltérésről azért érdemes lenne beszélni, hogy miért nem egyezik a két felsorolás.

És aztán van két nagyon érdekes bekezdés. Az egyik az, hogy a mintagazdaságnak minősülő haszonbérlettel fennálló haszonbérleti szerződés időtartama legfeljebb 50 évre meghosszabbítható. Érdeklődni szeretnék, hogy miért pont 50 évre. Mert úgyis olyan szívesen adogatják a mintagazdaságoknak és bizonyos köröknek a földeket, miért nem száz évre, vagy ezer évre, vagy százezer évre? Mi ennek az oka? *(Font Sándor közbeszólása.)* Ráadásul van ebben a javaslatban egy olyan paragrafus, amely alapján ezeket a szerződéseket szinte lehetetlen lesz felmondani. Én érdeklődni szeretnék, hogy mi ennek az oka.

A másik, hogy a birtokmaximumba nem kell beleszámítani az állami tulajdonban álló olyan földrészlet terület nagyságát, amit a szerződés jogosultja megbízottként vagy mintagazdaságként használ. Állandóan azt hallgatjuk, hogy van egy birtokmaximum. Ehhez képest mindenféle fajta kivételek megjelennek a törvényben, mert most éppen a mintagazdaságok számára teszik ezt lehetővé. Én érdeklődni szeretnék, hogy ki jár jól ezzel. Kinek az érdeke az, hogy konkrétan ez a javaslat bekerüljön ebbe a salátatörvénybe?

Egyébként a miniszter úr arról beszélt a napirend előtti felszólalásában, hogy a családi gazdaságokat támogatják. Szeretném mondani, miniszter úr, minden tiszteletem mellett is, hogy de ez pont nem a családi gazdaságokat támogatja, mert a törvényjavaslat egy jelentős része nem azokat támogatja, hanem éppen a nagyméretű, bizonyos körök - hozzáteszem: bizonyos körök - támogatását, érdekét szolgálja, és ez nagyon messze van a nemzeti birtokpolitikai érdekektől és a nemzeti birtokpolitikai elvektől is.

(11.40)

Ha visszalépünk a javaslatnak egy másik paragrafusához, a 17. §-hoz, ami a vad védelméről és vadgazdálkodásról, illetve a vadászatról szóló törvényt módosítja, azt mondja ez a paragrafus, hogy a különleges rendeltetését megállapító határozatban az üzemi időszak legfeljebb a mintagazdaság által az állammal kötött földhasználati szerződés időtartamára is megállapítható, azaz ez lehet 50 év is, ugyanakkor a vadgazdálkodási ütemtervet pedig a törvény értelmében 20 évre szokták csinálni. Szeretném megint megkérdezni, hogy ez az Állami Ménesgazdaság vagy valamelyik haver miatt került be ebbe a törvényjavaslatba, ki miatt lesz így. Ezeket tisztázni kell, mert

azt gondolom, hogy ennek az Országgyűlésnek nem az a feladata, hogy haverokat segítsen; az a feladata, ahogy a miniszter úr is mondta, hogy a nemzetet szolgálja. Ugyan eddig ezt nem mindig tapasztaltuk, de hátha talán most ez megváltozik.

Még egy dolgot szeretnék hozzátenni, ha már a válságról, a járványról van szó: az nagyon-nagyon fontos lenne, hogy tisztázzuk a viszonyokat, a kritériumokat a mintagazdaság tekintetében, hogy most a kormányhatározat vagy az ebben megjelenő módosítás lesz igaz, de az mindenképpen fontos lenne, hogy mintagazdaság csak az lehessen, amelyik egyben létfontosságú agrárgazdasági rendszerelem is. Én ezt nagyon fontosnak tartanám. Tehát lehessen létfontosságú agrárgazdasági rendszerelem olyan egység is, amelyik nem mintagazdaság, de mintagazdaság csak ilyen lehessen. És csak mondom: a legfontosabb az, hogy veszélyhelyzet esetén oda kerüljenek kiküldésre legelőször összekötő személyek. Ugyanis ha megnézzük, amikor kihirdette a magyar kormány a veszélyhelyzetet, majd aztán valamiért úgy döntöttek, hogy a hadsereggel próbálják ezt az ügyet elrendezni - de majd ezt egy másik törvény kapcsán egyszer megvitatjuk, hogy ez helyes hozzáállás-e vagy sem -, kiküldték oda az embereket, és az első listát megláttuk, abban olyan cég szerepelt, erről többen is beszéltek itt az Országgyűlésben, amelyik nem mondanám, hogy a legmeghatározóbb mezőgazdasági cég volt, és ez egy probléma volt, ezzel egyetértek. Utána megjelentek újabb és újabb cégek, de én azt gondolom, hogy bármilyen veszélyhelyzet esetén elsődleges fontosságú az, hogy az ételkészítés-ellátás biztosított legyen; na, ez például nagyon jó lehetőség lenne arra, hogy világossá tegyük, hogy a mintagazdaság tekintetében egy ilyen követelményt is kell teljesíteni.

Engedjék meg, hogy az ingyenesen adható állami földterületekről is mondjak egy pár szót. Az önkormányzatok kapcsán már elhangzott egy-két megjegyzés. A 45. § alapján a Nemzeti Földalapról szóló törvény kiegészülne egy 22/A. §-sal, amely alapján a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet bevett egyház vagy annak belső egyházi jogi személye számára oktatási vagy szociális feladatok ellátásának elősegítése érdekében ingyenes tulajdonba vagy ingyenes vagyonszerzésbe adható.

Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben másfajta törvénnyel se foglalkoztunk, mint az egyháznak történő ingyenes juttatás; más hírekről se olvastunk, mint az egyházaknak történő milliárdos költségvetési adófizetési pénz kiosztása. Én nem igazán értem, hogy miért kell az egyházaknak ingyenesen földet adni, amikor ma is van lehetőségük egyébként földet szerezni, és azt hiszem, hogy elég ingatlant adott már a magyar állam a különböző egyházaknak; éppen a múlt héten döntöttünk arról, vagyis döntöttek önök arról, hogy a Pázmány Péter Katolikus Egyetem fog kapni.

Azt szeretném ezzel kapcsolatosan mondani önöknek, hogy természetes, hogy lehessen kapni, van arra indok és ok is, amikor okszerű adni akár állami földterületet, de a tized és a dézsma ideje lejárt. És azt

szeretném önöknek mondani, hogy nagy örömmel venném most már, hogy ha az önkormányzatoktól elvesznek, ha a pártoktól elvesznek, akkor ugyan megkérnék azokat az egyházakat is, amelyek az elmúlt években nyertesei voltak az önök politikájának, hogy legyenek szívesek szolgáltatni a járvány elleni védekezés érdekében.

Van olyan egyház, amelyik végez karitatív tevékenységet úgy is, hogy egyébként önök törvényt sértve nem támogatják, nem segítenek neki, de vannak olyan egyházak, amelyek azzal dicsekednek, hogy arra kérte meg őket a kormány, hogy gyorsítsanak fel beruházásokat, és kapnak több milliárd forintot adófizetési pénzből, miközben ma magyarok ezrei - és ezt nem mi mondjuk, ezt a kormány mondja - veszítik el mindennap a munkájukat. Én arra szeretném önöket kérni, hogy ezt most legalább részlegesen fejezzük be vagy fejezzék be, ezt a paragrafust nyugodtan ki lehet venni, nem ez a legégetőbb dolog ma, azt gondolom, a magyar mezőgazdaságban.

A földszerzési maximum kérdéséről már beszélünk. Állandóan azzal jönnek, hogy meghatározott méreteket lehet szerezni annak megfelelően, hogy valaki melyik kategóriába tartozik: 1 hektár vagy 200 hektár, vagy akárhány hektár. Ehhez képest azt látjuk, hogy minden egyes alkalommal újabb és újabb lazítások kerülnek be a törvényjavaslatba, és nem nagyon értem, hogy mi ennek a célja. Tehát akkor vagy azt kell mondani, hogy ez a maximum, és akkor ennyit lehet, vagy azt kell mondani, hogy nincs ilyen maximum. De az, hogy döntenek arról, hogy maximalizálják a földbirtokot, majd a saját törvényeikkel felülírják, egészen elképesztő.

Engedjék meg, hogy itt azért felhívjam a figyelmüket a 88. §-ra, amely azt mondja ki, hogy ha végrendekezés általi földtulajdon-öröklés történt, és az örökös nem földműves, akkor a mezőgazdasági igazgatási szerv megtagadja az örökös javára a tulajdonszerzés jóváhagyását. Én egyszerűen nem értem: ha mindenben lazítunk, akkor ebben az ügyben miért nem lehet azt mondani, hogy biztosítanak egy átmeneti időt az örökösnek, hogy megfelelő végzettséget szerezzen? Ne haragudjanak, de ha végignézzük az országot, szerintem nincs még egy olyan ország az Európai Unióban, de talán a földön sincs, ahol ennyi aranykalászos jogász meg ügyvéd lenne, mert akkor, amikor földet akartak szerezni, elmentek megszerezni ezt a képesítést.

Ez egészen felháborító, és őszintén szólva azt gondolom, hogy az agráriumban dolgozók vagy az agráriummal foglalkozók és az ott jövedelmet szerzők lenézése, arról nem is beszélve, hogy tényleg elképzelem, ahogy Mészáros Lőrinc vagy Mészáros Beatrix John Deere-en nyomják mint aranykalászos gazda. Ez egészen elképesztő! Közben pedig attól, aki családban örököl, automatikusan megvonják ezt a lehetőséget. Hozzáteszem, hogy a mai piaci áron - nyilván attól függően, hogy hol van az a földterület - ezek a földterületek sokkal többet érnek, mint amennyit önök ki-sajátításként kívánnak adni.

Arról is kell szólni, és a miniszter úr ezt azért említette az expozéjában, hogy az állandó jellegű növényházat megvalósító beruházók esetében a honvédelmi célra feleslegessé vált területeknél nem úgy történik kvázi a kártalanítás vagy a költségek elszámolása, ahogy általános esetben történik, mert az NFA-törvény 16/A. § (3) bekezdése azt mondja, hogy ilyenkor az NFK viseli a költségeket, majd aztán a mi értelmezésünk szerint ezt nyilván áthárítja a szerződő félre. De ide bekerül egy (3a) bekezdés, ami azt mondja, hogy ott, ahol viszont állandó jellegű növényház van, a növényház-beruházó az, aki elvégzetteti a munkát, majd az elvégzett munka árát leszámíthatja az ingatlanhasznosításért járó ellenszolgáltatás összegével. Remélem, jól értelmeztem, tehát hogy ez a különbség. Az NFK egy bizonyos összegben elvégzi ezt a munkát, és nyilvánvalóan feltételezzük, hogy ott legalább nem próbálnak csalni, ezt beszámítja. De azt, hogy egy adott állandó jellegű növényházat megvalósító beruházó mennyiért végzi ezt el, ki fogja ellenőrizni? Azt ki fogja ellenőrizni?! És mi van, ha ötször annyiért végezteti el, mint valaki más?

Egyébként érdeklődni szeretnék szintén ebben az ügyben, hogy ez mégis kinek az érdekét szolgálja, mert úgy tudom, miniszter úr, hogy egészen biztosan nem ilyen általános nagy nemzetbirtok-politikai, nemzeti állandó növényházat megvalósító beruházókat szolgál. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Úgyhogy ezt a törvényt ebben a formában támogatni nem lehet, és őszintén remélem, hogy jobban fognak figyelni azokra a problémákra, amelyeket a felszólalásom elején felvettem. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hohn Krisztina képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

(11.50)

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Gondterhes és válságos időket élünk, Magyarországnak és az egész világnak példa nélküli fenyegetéssel kell szembenéznie a koronavírus-járvány miatt. A vírus nemcsak az emberek egészségére, életére van veszéllyel, de a világgazdaságot is régen látott válságba süllyeszti. Hazánkban az egészségügyi, szociális dolgozók, pedagógusok, az élelmiszergyártásban, -feldolgozásban és kereskedelemben dolgozók, valamint sokan mások hősies küzdelmet folytatnak nap mint nap. Az önkormányzatok is minden erőforrásukkal a bajok leküzdésén igyekeznek. Eközben naponta több ezren veszítik el a megélhetésüket. És én sem mulaszthatom azt el, hogy megköszönjem mindenkinek a munkáját.

De eközben mire készül a kormány, és mire tesz javaslatot a miniszterelnök-helyettes? Röviden összefoglalva ez megint egy óriási földmutyinak tűnik, és ez nem kis szó az elmúlt tíz évet követően.

Ezért az LMP képviselőcsoportja ezt nem fogja támogatni, sőt azt javasolja, hogy vonják vissza a törvényjavaslatot és dolgozzák át. A benyújtott földügyi salátatörvényben szó sem esik az előttünk álló problémák kezeléséről, ehelyett kedvezményezett érdekcörök, a hűbérurak kiszolgáltatásáról szól. Különösen a veszélyhelyzet idején érdemi válságintézkedésekre lenne szükség. Álságos címek mögé bújva a kormány éppen az eddig talán legmegdöbbentőbb dolgot készül elkövetni. A 91 oldalas földügyi salátatörvény számos elfogadhatatlan törvényt módosítást tartalmaz, mindezek közül a legnagyobb és legmegdöbbentőbb a mintagazdaság címén hűbérbirtokok kistafirozása, a hűbérurak hallatlan kedvezményekhez juttatása.

A törvény lehetővé tenné, hogy az agrárminiszter által megjelölt hűbérbirtokok a több megyére kiterjedő teljes termékpályákat átfogó integrációk - gondoljuk, hogy ezek leginkább a Csányi Sándor-féle Bonafarm, vagy Mészáros Lőrinc, Garancsi István vagy Flier János hűbérbirtokai - kedvezményes feltételekkel juthassanak további földekhez, a törvényben előírt felső birtokméretet korlátlanul átléphessék, a törvényben maximalizált 20 év helyett 50 évre kaphassák meg a kedvezményes állami földhasználatot. Ezek elfogadhatatlan intézkedések, éppen ezért javasoljuk, hogy vonják vissza és dolgozzák át ezt a törvényjavaslatot.

Egy igazán jutányosan megszerzett mintahűbérbirtok nem lehet teljes vadászkastélyok nélkül sem. Természetesen nem feledkeznek meg a vadászokról. A törvényt módosítja, hogy a hűbérurak különös szabályok szerint a vadászatot is saját kényük-kedvük szerint gyakorolják a mintabirtokokon. No, de az igazán színvonalas vadászathoz kellene az erdő szívében a kíváncsi szemek elől eldugott vadászkastélyok, erdei vadászházak is, amiről szintén gondoskodik az előterjesztő. Az erdőtörvényt ezért úgy javasolja módosítani, hogy a nem erdőgazdálkodási célt közvetlenül szolgáló földterületet, valamint a korábban ráépített ingatlanokat önálló, művelésből kivont adatkárban nem szereplő ingatlanoként lehessen hasznosítani. Így persze megnyílik az út, hogy a forgalomképtelen nemzeti erdővagyonból ezek az ingatlanok kiájtászhatók legyenek, bizonyára a megfelelő emberek számára.

Látjuk, hogy a kormány mindenről gondoskodik, mindenről, amivel csak az új arisztokrácia zsebébe tömi. A megyéni termőföld mellé dukál a vadászkastély, bizonyára jó páran hálásak lesznek majd ezért a törvényt módosításért. Az új arisztokrácia kiépítéséhez hozzátartozik az is, hogy megteremtik a lehetőséget, hogy házassággal és örökléssel is korlátlanul átléphetők legyenek a törvényben szabályozott birtokméretek. Ez megnyitja az utat, hogy jó néhány jól irányított érdekházassággal, valamint ügyes, családon belüli földosztással akár egy generáció alatt új, megye méretű grófságok alakulhatnak ki.

Magyarázatot várnánk arra is, hogy az egyházak ingyenes termőföldhöz juttatása milyen célt szolgál.

Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi gazdasági, termelési és kulturális rendszerükben ismét szerepe lehet az egyházi földbirtoknak? Képviselőtársaim, ezek a módosítások a feudális rendszer visszaállítása felé tett lépések, melyhez nem járulhatunk hozzá. Nem engedjük a földmutyit, ne engedjük a kiskirályok, grófok, hűbérurak világát visszahozni!

Mi következhet még ez után? A veszélyhelyzet leple alatt a gazdasági válság során elszegényedő tömegek röghöz kötése vagy akár a jobbágyrendszer visszaállítása, mondjuk, közmunka címén? Azt látjuk, hogy miként szolgálja az új arisztokrácia érdekeit, de mi a terv a munkájukat elvesztő tömegekkel? Követeljük, hogy vonják vissza a törvényjavaslatot, felszólítjuk a kormánypartii képviselőket, hogy lelkiismeretükre hallgatva szavazatukkal állítsák meg a feudális rendszer épülését, a hűbérurak világát.

Az előbb említett problémákon felül további agályok is felmerülnek, melyeket nem tudunk támogatni. Törvény szerint azok a földrésztetek, melyre az ingatlan-nyilvántartás szerint termelőszövetkezeti földhasználati jog van bejegyezve, állami tulajdonba és Nemzeti Földalapba kerülnek 2021. január 1-jétől. Ugyanakkor a törvény említi azt is, hogy azok a személyek, akik a törvény szerint meghatározott időpontban részaránytulajdonnal rendelkeznek, kártalanításra tarthatnak igényt, melyet ezekben az esetekben nekik kell benyújtani. Véleményünk szerint jó lenne, ha hivatalból rendeznék, hiszen sokan talán nem is tudják, hogy rendelkeznek ilyen közös földtulajdonnal.

Egy fontos pontot emelnék ki továbbá, ez a 66. § változtatásával kapcsolatos, ami alapján 10 hektárig földrésztetekre nyilvános pályázat vagy árverés mellőzésével köthető adásvételi szerződés. Így egy olyan törvény módosítás kerül benyújtásra, ami valójában azt a célt szolgálja, hogy akár kormányközeli emberek juthassanak földhöz. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Próbálok majd rövid lenni, nem megismételni az ellenzéki képviselőtársakat, mert mindenben egyetérttem az előttem szólókkal.

Első körben én is nemtetszésemet szeretném nyilvánítani, hiszen volt egy hétpárti frakcióegyeztetés, ahol az volt az ígéret a Fidesz részéről, hogy nem lesz jogalkotási csunami a járvány alatt, tehát nem fog olyan kérdéseket tárgyalni az Országgyűlés, amely nem feltétlenül szükséges, sürgős ebben az időszakban. Főleg olyat, amelyet most tárgyalunk, ami azért sokkal nagyobb nyilvánosságot kellene hogy kapjon, esetleg társadalmi vitát is érdemes lenne róla nyitni,

mert ezek fontos dolgok. Sokkal inkább arról kellene vitatkoznunk, hogy mi lesz a bérpótlékkal, bár legalább már hallottunk számokat, a munkanélküli-segéllyel, családi pótlékkal, válságkezeléssel, alapjövedelemmel, de ha a földek és a mezőgazdaság van szóban, akkor mi lesz a gazdákkal, akik most nagy áldozatok árán ellátják az országot. Tehát ezekről kellene beszélni, ehelyett bejön ez a törvény módosítás.

Miről is szól ez a törvényjavaslat? Tizennégy módosítás van benne. Vannak benne valóban olyan bürokráciacsökkentő elemek, amelyeket tudnánk támogatni, ha csak ezek lennének benne. De sajnos nem ezek vannak, és miniszterelnök-helyettes úr expozéjából úgy tűnik... *(Dr. Nagy István: De ne hülyéskedjetez már! Honnan veszitek?)* Tessék? *(Dr. Nagy István: Nem vagyok!)* Bocsánat, akkor eltevesztettem. Miniszter úr expozéjából... De volt valamikor, nem? *(Dr. Nagy István: Nem.)* Mindegy, én kineveztem. Tehát miniszter úr expozéjából úgy tűnik, mintha ez csak erről szólna, de itt a kritikus elemeket legalább ellenzéki képviselőként hadd nevezem meg. E törvény nagy része arról szól, hogy hogyan legyen több földje a fideszes nagybirtokosoknak, és előrevetíti azt... - *(Közbeszólásra reagálva:)* rá fogok mindjárt mutatni! -, hogy ezek a földbirtokok hogyan kerülnek majd ezeknek az oligarcháknak a kezébe.

A fő kérdés, hogy mi lesz ezekkel a földekkel. Én sokszor foglalkoztam az elmúlt időszakban a parlamentben a Balatonnal, a Fertő tóval, legutóbb Tiszaköröd kapcsán, amikor ezek az oligarchák különböző beruházásokkal, befektetésekkel, fejlesztésekkel természetvédelmi területen kezdtek el dolgozni, és az a tanulsága ezeknek, hogy ezek az emberek, amikor profitról van szó, egyáltalán nem tekintik értéket a környezetet és a környezetvédelmi területeket. Ez a mostani javaslat sajnos sok esetben lehetőséget ad arra, hogy természetvédelmi területek kerüljenek az ő kezelésük alá. Miniszter úr többször érvel azzal, hogy a földeket az unokáinktól kapjuk, nekünk csak vigyázni kell rá. Én nem tudom, ez hogyan egyeztethető össze ezzel. Zöldpártként ezek azok a pontok, amelyeket nagyon aggályosnak tartunk ezekből a javaslatokból.

A törvényjavaslat alapján megszűnne a termelőszövetkezetek, nemzeti parkok és volt állami gazdaságok kezelői joga, és odakerülne a Nemzeti Földalapba. Mi értelme lenne ennek? Mi azt látjuk, hogy ez is egy személyre szabott törvényalkotás. Én azon sem csodálkoznék, ha egyes oligarchák gépein született volna meg ennek a törvényjavaslatnak egy része, ahogy már volt erre példa korábban például a trafiktörvény kapcsán. Kedvezményes feltételekkel jutnának új földekhez ezek az emberek, korlátlanul túlléphetnék a földtörvényben előírt felső birtokvédelmet.

Nem világos, hogy az önök által sokat hangoztatott családi gazdaságokat hogyan segíti ez a törvény. Mi lesz a következménye ennek a törvénynek? Nagyon komoly mértékben veszítenek a nemzeti parkok az eddig is kevés jogosultságaikból, ez minket zöldpártként aggaszt.

Szintén csökkennek a védettségi garanciák a természetvédelmi területeken. Például az osztatlan közös tulajdon felszámolásánál a kiadott termőföldet már nem védett természeti területre is ki lehet adni. Ez eddig tilos volt, csak hogy példát mondjak képviselőtársamnak.

(12.00)

Ezentúl a haszonbérbeadás nyilvános pályázat nélkül is megtörténhet - például halastavak esetén -, amennyiben 50 százaléknál kisebb az állami tulajdon jog a földterületen. Kíváncsi vagyok, hogy konkrétan milyen esetre készült ez a javaslat. Kicsit kilóg itt a láb.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Védett földterületek adásvétele könnyebb lesz azok számára, akiknek a birtoka határos a védett föld területével. Szintén érdemes lenne vizsgálgatni, hogy itt kiról van szó, miről van szó, ez is egy nagyon konkrét dolognak tűnik. Érdemes a legutóbb általam felhozott tiszakóródi bányaépítésre gondolni, ahol Mészáros Lőrinc földterületet szerzett egy természetvédelmi terület mellett. Itt kinyílnak a kapuk számára is. Sokan beszéltek már a birtokmaximalizációról. Itt átléphetővé válik, ha valaki a kisajátításért kapott pénzből bővíti a birtokát, ha osztatlan közösből megveszi a földtulajdonostárs földjét, ha megszűnik a házastársi tulajdonközösség, és átveszi az egyik házastárs a másik tulajdonrészét, illetve csere vagy öröklés jogcímén a földszerzésnél. Tehát ezen esetekben mind átléphetővé válik a birtokmaximum.

A további lehetőség a birtokmaximalizálásra a mintagazdasággá minősítés. Én kíváncsi vagyok, hogy itt a közeljövőben kik lesznek mintagazdaságnak minősítve. Komoly aggodalmaink vannak ezzel kapcsolatban is.

Nyilván egy kívülálló számára nem világos, hogy miért kell elvenni ezeket a földeket még működő szervezetektől, a nemzeti parkokról nem is beszélve, és miért kell ezt a nemzeti földkezelőnél tárolni. Erről miniszter úr nem beszélt, úgyhogy kíváncsian hallgatnánk ezzel kapcsolatban az indoklást. A mostani törvény tényleges célját mutatja, hogy az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint 21 ezer hektár termőföld van a termelőszövetkezeteknél földhasználati jogban, ennek több mint a fele, 13 300 hektár természetvédelmi oltalom alatt áll. Tehát erről beszélünk. Mi ezzel kapcsolatban aggodunk, hogy mi lesz ezzel a 13 300 hektárral, ami természetvédelmi oltalom alatt áll. Ezt látjuk a legnagyobb problémának.

Ha ezekben kapnánk megnyugtató választ, és azokra a felvetésekre, amelyeket itt fölvettem, akkor megfontolnánk, hogy tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Egyébként nem világos, hogy az önök által fölvetett osztatlan közös tulajdon problémájában mennyi föld van, tehát mennyi földről is beszélünk,

ami miatt ez a törvénymódosítás most van. Ha ezt tudná tisztázni a miniszter úr, akkor megköszönnék.

Tehát a Párbeszéd, baloldali zöldpártként, amíg ezek a garanciák a természetvédelmi területre vonatkozóan nem kerülnek bele a törvénybe, nem tudja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most további felszólalások következnek. Steinmetz Ádám lesz a következő felszólaló. Font Sándor, Apáti István és Z. Kárpát Dániel fog majd utána következni. Megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés és általam igen tisztelt Miniszter Úr! Az előttünk fekvő T/9932. számú törvénymódosító javaslat valóban jó pár földügyi tárgyú törvényt módosít, igen terjedelmes. Engedje meg, vízilabdázóként én mindig ahhoz voltam szokva, hogy általában a rossz dolgokról beszéljünk, mert a jó dolgok szinte természetesek. Ebben a törvényjavaslatban is, miután azt látjuk, hogy az élet változó szabályaihoz alkalmazkodva próbál a törvényhozás, a jogalkotás alkalmazkodni és módosítani a korábbi szabályokon, és ez jó, és általam abszolút helyesnek tartott dolog, és nem vitatom el itt a jó szándékú javaslatokat, módosításokat, de engedje meg, hogy ezúttal egy-két észrevételt és javaslatot tegyek ezekhez.

Én sorba mennék, próbálnám venni a szakaszokat. Mindjárt a 49. §-sal kezdeném. Az előttem felszólaló képviselők is már részben kitértek a mintagazdaságok kérdéskörére. Itt alapvetően én is két dolgot látok aggályosnak. Az egyik ez a hihetetlenül hosszú, két emberöltőnek számító 50 éves periódus. Emlékezzünk csak vissza arra, hogy önök mennyit támadták annak idején megboldogult Antall József döntését, hogy 99 évre képes volt bérbe adni, ráadásul egy külföldi vállalkozói csoportnak a Nagyberegben egy óriási, több ezer hektáros területet, a volt állami gazdaság területét; és akkor most azt látjuk, hogy ez az 50 év, valamivel több mint a fele, ez most ilyen esetben nem probléma. Ötven év alatt igen sok minden tud változni, elég sok víz lefolyik a Dunán, úgyhogy én azt javasolnám, hogy ezt mindenképpen vizsgáljuk felül. Én egy sokkal rövidebb határidőt javasolnék.

A másik pedig a birtokméret. Itt is azt látjuk, hogy például Jakab István elnök úr, amikor együtt elmegyünk nemzetközi találkozókra, ő mindig büszke arra, hogy Magyarországon a Fidesz-kormány alatt maximalizálták a birtokméretet, ugye, 1200, illetőleg vetőmag-előállítók és állattartók esetén 1800 hektárra. Most azt látjuk, hogy ez az egyébként nem kevés terület, amiből, úgy gondolom, hogy bőven meg lehet élni ma Magyarországon egy szakszerű gazdálkodással, és sok embernek munkát is lehet

adni, most tulajdonképpen, amennyiben valaki megfelel a mintagazdasággá válás követelményeinek, ezt a méretet akár, a határ a csillagos ég, bármennyire is ki lehet tolni. És akkor megint egy kicsit visszamutatnék az időben, hogy a Fidesz-kormány, egyébként teljes joggal, még annak idején sokat bírálta a szocialista kormányok időszakát, akik a nagybirtokosoknak kedveztek a helyi kis családi gazdaságok helyett.

Úgy gondolom, hogy ez a lépés - és ez benne van feketén-fehéren a törvényjavaslatban - nem a helyi kisgazdaságok érdekeit képviseli, tehát itt - hogy is mondjam? -, úgy gondolom, rossz a szájíz, mert korábban mást kommunikáltak, most pedig mást tesznek.

De menjünk akkor tovább az 54. §-ra, ahol az erdőkre vonatkozóan pályáztatás nélkül lehetne kötni haszonbérleti szerződést. Itt akár több tíz vagy több száz hektárnyi állami tulajdonú erdőről is beszélhetünk, úgyhogy én azt gondolom, hogy itt is egy észszerű határt lehetne szabni, akár egy öthektáros limitben határozzuk meg ezt a pályáztatás nélkülit, hiszen e fölött azért igen komoly vagyoni értéket képvisel, és szerintem az államnak sem mindegy, hogy ezeket a területeket, ha már értékesíti, akkor mennyiért és milyen feltételek mellett teszi meg.

Úgy gondolom, hogy építő jellegű kritikát fogalmazok meg, de engedje meg, miniszter úr, hogy egy számomra nagyon kedves javaslatot is kiemeljek: ezt az 56. §-ban találjuk, hogy az önkormányzatok földhöz juthatnak. Ezt a Jobbik is egyébként korábban számos alkalommal hangsúlyozta, még egy elemünk is volt a 2018-as kampányban, hogy biztosítsuk az önkormányzatok önellátását azáltal, hogy hozzájuthassanak saját tulajdonú földterülethez, amivel meg tudják valósítani akár a munkahelyteremtést, vagy akár a település önellátását, a szociális célokat. Úgyhogy ez egy nagyon jó javaslat. Én azt kezdeményezném, mintegy ezen az íven elindulva és továbbhaladva, azt kérném, hogy amikor a birtokpolitikai elveket meghatározzák, akkor legyenek arra is figyelemmel, hogy lehetőség szerint minden olyan önkormányzat, amelyik külterületi termőföldterülettel rendelkezik, hozzájuthasson ilyen állami földekhez.

(12.10)

Nyilvánvalóan ott is, ahol most jelen pillanatban nincs a magyar állam tulajdonában ilyen terület, amikor majd a birtokösszevonási célú csere, illetőleg egyéb adásvételek folytán, remélem, a földügyi központ erre figyelemmel lesz, mert ez egy nagyon jó javaslat, és igazából lehetővé kellene tenni az ország összes külterületi termőfölddel rendelkező településnek önkormányzata számára a jövőben.

Továbbmegyek. Az 58. § kapcsán az előttem lévő ellenzéki képviselőtársam, Kocsis-Cake Olivio is kiemelte az állami tulajdonban lévő, művelés alól kivett védett természeti területek esetét. Nem igazán értem, hogy miért is van erre szükség, mert ha elolvassuk figyelmesen ennek a törvényjavaslatnak az indokolá-

sát, akkor abban az olvasható, hogy ezeknek a területeknek az állami tulajdonban tartása ellentétes az észszerű gazdálkodással.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A művelés alól kivett területekről beszélünk, tehát valószínűleg ezen mezőgazdasági termelést nem folytatnak most sem. Nem is értem, hogy akkor hogy hozzák ezt ide. Ez az egyik probléma.

A másik pedig az, hogy ugyan leírják, hogy az új tulajdonosnak biztosítania kell az ingatlan védeltségi szintjének fenntartását, de kérdezem: mi van, ha ez nem teljesül? Tehát lesz-e esetleg a szerződésben olyan, akár egy visszavásárlási jog az állam részére, vagy egy olyan kontroll, ami ezt később felül tudja vizsgálni, hogy megvalósulnak ezek az elvek, vagy adott esetben egy összeszerelő üzem épülhet ezeken a művelés alól kivett védett természeti területeken?

Úgyhogy én azt javasolnám, hogy amennyiben ezeket értékesíteni kívánják, akkor vegyék újra művelésbe, oldják föl, vagy szüntessék meg a védett természeti terület státusát, és utána minden további nélkül lehet majd ezeket a területeket is értékesíteni; ha már ragaszkodnak hozzá, teszem hozzá.

A 61. §-ra is kitérnék egy mondat erejéig, az állami földeladásból befolyt bevételek felhasználására. A felsorolás nagy részével egyetértek, az utolsó pontjával nem, ami pedig úgy szól, hogy ezt államadósság csökkentésére is lehet fordítani.

Tudjuk nagyon jól, hogy a korábban eladott 200 ezer hektár körüli termőföldek is nagyrészt ebbe lettek beforgatva, és Magyar Zoltán képviselőtársammal is ezt többször hangoztattuk a Mezőgazdasági bizottság ülésein, hogy ez nem jó, ennek a pénznek az agráriumban van a helye. Itt ragadom meg a lehetőséget, hogy bátorítsam arra miniszter urat, hogy ezt a küzdelmet a pénzügyminiszter úrral folytassa le, és ne hagyja, hogy ezek a pénzek államadósság-törlesztésként kifolyjanak a rendszerből, főleg az agrárium rendszeréből. Nagyon bízom benne, hogy ezt a csatát ezúttal meg fogja nyerni, és ezt a küzdelmet meg fogja vívni, remélhetőleg. Idetenném, idehoznám a neta kérdését, amiben még szintén állnak a harcok, a magyar hungarikumra, a pálinkára kivetett neta adóval kapcsolatos ügyre. Úgyhogy ebben is, tisztelt miniszter úr, legyen kemény!

Folytatnám a gondolatot a 80. §-sal. Jól definiálható, hogy egy természetes személy Magyarországon 300 hektár termőföldet birtokolhat. Ez egy objektív kritérium. Ma már van olyan rendszer, földhivatalos kolléga kettő gombnyomás alatt ezt ki tudja dobni, hogy kinek mennyi föld van a nevében. És most ez a jól látható, átgondolt, átlátható és ellenőrizhető szabályozás gyakorlatilag felhígul azáltal, hogy a 2014 májusa előtti földek cseréjéből, illetőleg az osztatlan közös területek kivásárlásából... *(Kocsis-Cake Olivio közbeszólására:)* Képviselőtársam, lehet ez bármekkora mennyiség is, ha belegondolunk, mert egy jó, 30-40 aranykoronás szántó helyett az ember tud cserélni 10 hektár gyenge, 5-10 aranykoronás legelőt is. Tehát

ebből a földterületből lehet nagyon nagy terület. Illetőleg a csere, de nemcsak a csere alapja, hanem az osztatlan közös tulajdonú földeknél is, hiszen láthatjuk, hogy ez ma Magyarországon 2 millió hektárt érint. Tehát itt is azért lehet szépen halásztatni.

Arra kérem önöket, hogy ezt fontolják meg, maradjunk a 300 hektárnál! Értem a szándékot, de úgy gondolom, hogy vagy maradjunk a 300 hektárnál, vagy adjanak biztosítékot arra, hogy ehhez a jövőben olyan informatikai háttér fog rendelkezésre állni, amivel nyomon tudjuk követni ezeket a szerzéseket.

Az egyházak. Most egy kicsit visszalépnék - bocsánat - az 57. §-ra. Az, hogy a Hit Gyülekezete, a Hetednapos Adventista Egyház vagy a Magyar Iszlám Közösség - csak példának okáért hozom ide őket - oktatási, szociális feladatokra kapnak termőföldet, ez egy szép gondolat, de mi van, ha nem erre használják? Tehát ebben a törvényben nem látom a kontrollt, ennek az ellenőrzését a későbbiek folyamán. Nem szeretnék esetleg ezeken a területeken hitéleti központokat, hiszen ezek a földterületek arra vannak, hogy gazdálkodásra használják. Tehát szerintem ezt jobban át kéne gondolni vagy jobban kéne szabályozni.

Továbbmegyek a 84. §-hoz. Nagyon üdvözlöm, ez foglalkozik a földadásvétel kérdésével. Itt egy megjegyzést szeretnék tenni. A gazdátársak kívánságát vagy kérését hozom a tisztelt Ház elé. A földadásvételek procedúrája, nagyon szeretnék, ha felgyorsulna. Somogyban jelen pillanatban 4-6 hónap az általános gyakorlata a hatósági jóváhagyás megszerzésének az adásvételi szerződés aláírásától kezdődően, de Pest megyében nemegyszer egy-másfél évet is kell várni. Tehát még egyszer mondom: másfél évet egy jóváhagyásra.

Képviselőtársaim, egy gyümölcsös tekintetében azért ez egy elég hosszú idő, ami egy bizonytalan állapot, gondolva a metszésekre vagy a permetezésre és az egyéb agrotechnikai műveletek elvégzésére, hogy ki lesz ezért a felelős: a volt tulajdonos vagy az új tulajdonos? Tehát miniszter urat kérem, hogy lépjen, tegyen lépéseket ebben az ügyben.

A 88. §-t Vadai képviselőtársam is említette. Mindenképpen jó lenne itt a végrendeleti örökösöknél nem egy automatikus einstandolás az állam részére, hanem egy átmeneti időt betenni, tekintettel arra, hogy ez az örökös - sok esetben nem is tudják, hogy örökölnek, hozzáteszem - kapjon lehetőséget arra, hogy egy papírt szerezzen, hogy egy aranykalászos minősítést fel tudjon mutatni. Úgy gondolom, hogy ez tisztességes lenne.

És, tisztelt miniszter úr, nem ehhez a törvényjavaslathoz tartozik, de két észrevétel. Nagyon várjuk már az osztatlan közös földtulajdon megszüntetésére már két éve ígért csomagot. *(Dr. Nagy István: Jön!)* Volt is egy határozati javaslatunk, konkrétan nekem erre vonatkozóan, hogy ezt megsürgessük, határidőt szabjunk, úgymond támogasson az Országgyűlés is ebben. Ebben a Font Sándor elnök úr vezérelte Fidesz-többség a Mezőgazdasági bizottságban leszavazott.

Utolsó kérdés, elnök úr, bocsánat. Legutóbb nehezményezte miniszter úr, hogy sok kérdés hangzik itt el a Házban, de egy ellenzéki kérdés sem érkezik azzal kapcsolatban, hogy van-e élelmiszer-tartalék az országban most itt a koronavírus-járvány okozta vészhelyzetben. Tudjuk, hogy húszmillió ember élelmiszerét tudja ellátni Magyarország *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, de mi van akkor, ha az import elakad? Van-e elég élelmiszer-tartalék Magyarországon? Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak. Őt majd Apáti István és Z. Kárpát Dániel fogja követni.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Tisztázzunk néhány kérdést! Most a koronavírussal kapcsolatban az ellenzék, látom, teljesen megzavarodott. Egyszer azt hiányolja, hogy miért nem fog majd működni a parlament, ha rendkívüli felhatalmazást kap a kormány a koronavírussal kapcsolatban, aztán amikor azt látja, hogy működik a parlament, akkor meg azt kérdezi, hogy miért hozunk be szakmai törvényeket ilyen vészterhes időszakban. *(Z. Kárpát Dániel: Ha van egy jól felkészült miniszter, ne rontsd már a színvonalat, légy szíves! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)*

(12.20)

Ha valaki meghallgatta volna Nagy István miniszter úr januári megszólalásában, egy sajtótájékoztató keretében a minisztérium tervezett jogalkotási szándékát, és azt végigolvasta volna számtalan médiumon keresztül, amely közölte, az pontosan láthatta volna, hogy ennél még sokkal több is van a miniszter úr tarsolyában, hogy milyen törvényeket szeretne behozni, és tartok tőle, hogy még egy-kettő be fog jönni. Tehát attól, hogy a koronavírussal kapcsolatban a kormány teszi a véleményem szerint helyes tennivalóit, még a parlament az éppen szükséges jogalkotásokat el kell hogy végezze. Aki megnézte a mai és a holnap napnak a szakmai előterjesztéseit, az láthatta, hogy mi egyébként tesszük a dolgunkat. Egyszerűen nem értem, hogy miért kellett erre rácsodálkozni, és olyan felhangot adni, hogy a koronavírus árnyékában aljas, leplezett módon hozza most be a minisztérium csak azért ezeket a törvényeket, hogy na, most biztos el lehet sütni egy-két olyan dolgot, amit egyébként normál esetben nem lehetne. *(Z. Kárpát Dániel: Na, köszönjük szépen!)* Szó sincs ilyenről, egyetlenegy pontjában sem állja meg a helyét az ellenzék ez irányú vádaskodása.

Mellesleg megjegyzem, hogy ennek a benyújtott törvényjavaslathoz véleményem szerint a legfontosabb része messze nem az, amiről itt az ellenzéki képviselőtársaim beszéltek, erre majd külön kitérek, hanem mégiscsak a most már közel 30 éve rendezetlen,

kiadatlan részaránytulajdonok ügye, a tulajdonosok kártalanítása. Aki egy picit is mezőgazdasági területen jártas, az pontosan tudja, hogy ennek a súlya mit jelent.

Megjegyzem, hogy 2018 óta, a jelenlegi parlamenti ciklusban a Mezőgazdasági bizottságba, amelynek elnöke vagyok, az MSZP, a DK és a Párbeszéd még tagokat sem delegált, tehát nincs képviselője, parlamenti bizottsági tag képviselője az MSZP-nek, a DK-nak és a Párbeszédnek; ott egyébként a Jobbiknak, az LMP-nek és a függetleneknek van jelenleg képviselője. Ezek után nem csoda, hogy az itt felszólalók, utalok itt az MSZP-re, a DK-ra és a Párbeszédre, olyan légből kapott elképzeléseket mondanak, amelyeknek halvány köze nincs a gyakorló valósághoz nyilvánvalóan, hiszen nincs is közülük a magyar mezőgazdaság hétköznapi életéhez, ebből következően mindannyian politikai támadást intéztek ehhez a törvényjavaslathoz.

Visszakanyarodva a részarány-tulajdonosok kártalanításának ütemére, legalább abban segítsünk az érintetteknek, hogy én most röviden elmondanom, mi fog velük történni, ha ez a törvény életbe lép; márpedig szerintünk ez meg fog történni.

2021. január 1-jén akinek kiadatlan részaránytulajdona van, és ezt ő majd tudja igazolni, akkor kezdeményezheti az ingatlanügyi hatóságnál, hogy részére a törvényben meghatározott ellenértékben a térítés megtörténjen. Hozzáteszem és hangsúlyozom, hogy kezdeményeznie kell, tehát nem automatikusan fog az eljárás megindulni - ez olvasható a jogszabályban -, és mint említettem, ezt az ingatlanügyi hatóságnál kell megtennie.

A kérelmező egyébként lehet a személyes alany, de egyben a jogutód is, amennyiben természetesen a különféle elhalálozás utáni procedúrákon ezt átvezették. Az ingatlanügyi hatóság majd fog dönteni a kártalanításra való jogosultság kérdésében, hogy valóban az érintett személy jogosult-e a kártalanítás összegére, és természetesen egyéb feladata is lesz majd a részaránytulajdonának a törlésénél a téves különlapján, és ennek végeztével természetesen a kártalanítás kifizetése meg fog történni, mégpedig az ingatlanügyi hatósági eljárás keretében. Ezt mindazoknak szerettem volna elmondani, akiket tényleg érint majd a most vitatott és remélem, elfogadott törvény, és hogy akiknek harminc éve nem sikerült ezt rendezni, most miért gondoljuk azt, hogy ezen a módon ezt rendezni tudják.

Hadd említsek meg egy nagyon apró részt - önök esetleg tudják, hogy a szőlő, a bor és a pálinka kérdésével különösen szeretettel foglalkozom, annak az albizottságnak az elnöke is vagyok -, hogy végre itt is tisztázzuk és rendezzük a mostani benyújtott tervezetben: a hegyközségi törvény lesz az irányadó és az abban mutatott elővásárlási és eljárási sorrend akkor, amikor szőlőkataszterbe sorolt területek vásárlásánál az elővásárlási sorrendet kell megállapítani. Ott különleges helyzet van, és előnyt kell hogy élvezzenek a szőlőtulajdonosok, a szomszédok, és hadd ne soroljam, nem pedig az úgynevezett kívülről jött és egyéb

jogcímeiken elővásárlási lehetőséget szerzők; őket hátrébb kell nyilvánvalóan sorolni. Végre ezt tisztázza a törvény, hogy a hegyközségi törvényben irányadó sorrendiséget kell innentől kezdve majd figyelembe venni, hogy mindenki számára ez legyen egyértelmű.

Itt sok támadás érte a törvénytervezetet és a kormány eddigi munkáját abban a tekintetben, hogy kérem szépen, most szólunk, hogy az önkormányzatoknak milyen kedvezménnyel szeretnénk állami földet adni, ha netán ők erre igényt tartanának, bezzeg eddig mit csináltunk. Akkor ezekre a kérdésekre szeretnék válaszolni: a szociális földprogram keretében, 2012-től hozom ezeket az adatokat, 135 hektár került 6 önkormányzat kezelésébe; 2012 és 2014 között 1606 hektár került 202 önkormányzat vagyonkezelésébe; 2015 és 2019 között 1581 hektár került 151 önkormányzat vagyonkezelésébe. Miről beszélnek? Magyarul: mindenki, aki kért, és rámutatott arra az állami ingatlanra, hogy nekik az kell, azt ők megkapták, összesen 3322 hektár került így vagyonkezelésbe 359 önkormányzathoz. Megjegyzem, hogy ebből még 113 önkormányzat térítésmentes tulajdonba is kapott termőföldet.

Ugyanakkor ez a törvény most az önkormányzatoknak egy nagyon nagy lehetőséget ad a további földhasználatra, ugyanis kiveszi őket az eddig szokásos versenyeztetési eljárásból, hiszen az önkormányzatoknak kvázi nincs pozíciója, amikor a gazdákkal, a szomszédos, a helyben lakó, az állattartó, a biotermesztő és egyéb sorrendiségekkel rendelkező gazdálkodókkal kellene az önkormányzatnak netán versenyezni. Ezért, nagyon helyesen véleményem szerint, az önkormányzatok kivételre kerülnek a versenyeztetésből, és így közvetlenül a sokat citált eljárás alapján az önkormányzatok termőföldhöz juthatnak.

Egyszerűen nem értem azt a vádaskodást, hogy miért szorítja a jelenlegi jogszabály háttérbe az önkormányzatokat, hiszen aki elolvasta a részletes leírást, láthatja, és egyébként az indokló részletben külön, egész tisztán leírva került megfogalmazásra, hogy milyen különleges, jobb helyzet teremődik az önkormányzatoknak a továbbiakban termőföldvásárlásra, valamint az úgynevezett beruházási célú földterületek vásárlására. Sok esetben ez van, hiszen nemzetközi vagy hazai pályázatokon szeretnének beruházást végezni, ehhez földterület kell nekik, és itt engedményként nem kell nekik az ötéves művelési fenntartási kötelezettséget vállalni. Aki egy picit is jártas a földügyekben, az pontosan tudja, mit jelent az, hogy ha termőföldet vásárolok, ötéves művelési fenntartási kötelezettségem van, hoppá, de ha építeni szeretnék rá, és azért szeretnék vásárolni, akkor is kell? Ez a megszorítás nagyban hátráltatta az eddigi tulajdonosok részét az önkormányzatoknál, így ez a feltétel is törölve lesz, éppen cáfolva az ellenzéknek azt a vádját, hogy az önkormányzatok milyen hátrányos helyzetbe kerülnek ezzel a benyújtott földügyi és egyéb törvénykezéssel kapcsolatosan.

És itt akkor térjünk rá egy izgalmas kérdésre, a mintagazdaságok kérdésére. Ezt mint az ördög, úgy

emlegeti az összes ellenzéki képviselő, mint akik olyan tulajdont szereztek, ami törvénytelen lett volna, és most a törvénytelen tulajdonszerzés mellett még külön kedvezményeket szeretne ez a törvényi felhatalmazás adni nekik - körülbelül ezt a képet festették le a mintagazdaságokról.

Csak a Jobbik képviselőitől hallottam, nagyon helyesen egyébként, hogy hogyan is állnak ezek a mintagazdaságok, kik is ott a tulajdonosok, és mit is csinálnak. Ebben legyünk akkor őszinték! Kérem szépen, ma a mintagazdaságok sorában a Szomor Biogazdaságot megemlézték, és sajnálom, hogy sokan nem ismerhetik ennek a gazdálkodásnak a valódi mibenlétét, de megjegyzem, hogy legyen szerencsénk oda elmenni, szétnézni, és megtapasztalni, hogy milyen munkát végeznek a Szomor mintagazdaságban, örömtelit: a magyarországi szürkemarha-állomány legnagyobb része, a bivalytenyésztés, a mangalica, a magyarországi lábasjóságok összes őshonos fajtájának a mentése és tenyésztése.

(12.30)

És mindezek mellett - meglepő módon - ma már nem a Hortobágyon számolják meg az átvonuló vadmadarakat ősszel, hanem ennek a mintagazdaságnak a területén. 20-25-tel is többet képesek megszámolni egy évadban, mint eddig a Hortobágy, amely mindig is csúcstartó volt.

Szóval, akkor a Szomor-mintagazdaság is egy ilyen sötét ló? Ne fessék az ördögöt a falra! Én tudom, hogy önöknek mi fáj, vagy mi az érzékeny: kettő ilyen mintagazdaságot hadd említsek meg, a Bólyi és a Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.-t. Ez egyébként a Bonafarm-csoporthoz tartozik; mondhatnánk, hogy egyetlen tulajdonosa van, tehát egy tulajdonosi körről beszélünk.

De tisztázzuk ennek a két mintagazdaságnak a fizikai helyét és előéletét! Ezek a gazdaságok nem most mintagazdaságok, hanem több mint száz éve mintagazdaságok. Teljesen mindegy volt, hogy kommunizmus volt itt vagy azelőtt császárság, magyar királyság és bármi, amilyen államformák voltak, ezek a gazdaságok akkor is mintagazdaságok voltak, csak akkor a tulajdonosai a főhercegektől, a báróktól, a császári résztulajdonosokon keresztül tették ezeket mintagazdasággá Dalmandon és Bólyon. És nem kérdéses, hogy valamilyen módon sikerült átmenteni a történelemnek ezt a mintagazdasági szerepét, és ma ezekben a mintagazdaságokban nemzeti érdek fűződik ahhoz, hogy ott a génállomány megőrzésétől kezdve az a rendkívül nagy biztonságú élelmiszer-termelés továbbra is megvalósuljon, amiért önök itt többek között aggódtak, hogy van-e élelmiszerkészletünk a jelenlegi helyzetben. Van; nemcsak e miatt a két gazdaság miatt, ez mintagazdaság, ez a csúcsa a termelésnek, hanem az összes többi gazdálkodó miatt létezik ez a bizonyítottan nagy termelési képességünk.

És akkor nevesítsük a további mintagazdaságokat is: Állami Ménesgazdaság Szilvásvárad, Bábólna

Nemzeti Ménesbirtok és a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. Békés megyében. Három, száz százalékban állami tulajdonú gazdaságról van szó. Akkor kik is itt a patás ördögök ezekben a mintagazdaságokban? Akiknek egyébként valóban feloldja a törvény a birtokszerzési korlátot. Nem mindenkinek oldja föl, csak a mintagazdaságoknak. És azon kivételes helyzetben, életszerű helyzetben, akik netán örökölnék és cserével jutnak földhöz, itt kerül feloldásra. De ez egy minimális feloldási korlát, tisztázzuk, csak erre a helyzetre igaz, és a későbbiekre nem igaz, ha még akarna venni termőföldet valaki (*Dr. Vadai Ágnes: Szomor Dezső, Fidesz.*), aki már túllógott mondjuk, öröklés jogcíme miatt a 300 hektáron (*Dr. Vadai Ágnes: Csányi Sándor.*), akkor venni nem vehet mindaddig, amíg 300 hektár alá nem csökken le a termőterülete. Ezt mindenki tudja, aki egy picit is ismeri egyébként a földforgalmi törvény idevonatkozó szabályait. Aki persze nem ismeri, az kelthet félelmet és igazságtalan vádat a magyar kormány ellen, hogy itt most nyakra-főre feloldjuk a 300 hektáros korlátok határait. Ez nem igaz. (*Z. Kárpát Dániel: Sanyi, nyugodj meg, jól csináljátok!*)

Remélem, hogy erőteljesen figyelték Vadai Ágnes felszólalását, amikor az egyházakkal kapcsolatos birtokátadás vagy egyébként egyáltalán támogatás kérdéséről szó volt. A felszólalásból nyilvánvalóan süttött az egyházak elleni gyűlölet. Ez a DK eleme, esszenciája, mondhatnám, és minden befogadott egyház tagjának és vezetőjének egy figyelemre méltó felszólalásnak ajánlom, mert egyszer majd lesz olyan, mikor már nem Fidesz-KDNP lesz a kormányon (*Dr. Vadai Ágnes: Nagyon hamar!*), önök itt öreg hölgyek, mi meg öreg urak leszünk majd, majd valamikor, egyszer a történelem így fogja hozni (*Dr. Vadai Ágnes: Kikérem magamnak!*), tudomásul kell venni (*Dr. Vadai Ágnes: Két év múlva nem leszek öreg hölgy! Kikérem magamnak! - Derültség az ellenzék soraiban.*), de akkor viszont mindenkinek jusson eszébe, hogy milyen világ fog majd következni az egyházak szempontjából és az egyházakkal való együttműködés szempontjából.

Mindennek az antiklerikális megszólalásnak az ellensúlyozására úgy szeretném befejezni beszédemet, hogy királyoknak királya, uraknak ura. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Vadai Ágnes képviselő asszonynak van kétperces hozzászólási lehetősége máris.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Font képviselő Sándor... (*Derültség.*) - képviselő úr kicsit már meg is zavart, összekeverte a szezont a fazonnal. Az Országgyűlésnek nem azért kell üléseznie, hogy az önök igényeit kiszolgálja, az Országgyűlésnek azért kell ülésezni, hogy a járvány miatt felvetődött problémákat közösen oldjuk meg. A gazdaságvédelmi akciótervet... - én jobban szeretem a

javaslatot, mert ettől az akcióhős szövegtől már kicsit kiráz a hideg, szóval, a javaslatokat itt kellene megvitatni. (Z. Kárpát Dániel: *Kellett volna.*) Ezért kellene az Országgyűlésnek üléseznie. Vagy például a mezőgazdasági termelők számára itt kellene olyan jogszabályokat alkotni, amely megsegíti őket. És nem azért kell az Országgyűlésnek üléseznie, hogy mindenféle mondvasínált okokkal átnyomjanak szó szerint és lenyomják a torkunkon azokat a módosításokat, amelyek csak és kizárólag az önök érdekét szolgálják.

Szeretném mondani Font képviselő úrnak, hogy igaza van, nem vagyok mezőgazdasági szakértő, ez így igaz, sose mondtam, hogy az vagyok, ön ellenben 2006 óta, ha jól tudom, a Mezőgazdasági bizottság elnöke, sokat beszél a mezőgazdaság ügyeiről. Nem szeretnék személyeskedni, bár ön ezt nagyon erőteljesen megtette, mégis azt kell hogy mondjam, annak ellenére, hogy ön ilyen régóta foglalkozik a mezőgazdasággal, mégsem gondolta egyetlen miniszterelnök sem, beleértve a sajátját, hogy kormányzati szinten irányítsa az agráriumot. Ennek talán lehet valami oka. Én sosem vágytam arra, hogy én kormányzati vagy bizottsági szinten irányítsam az agráriumot. Hozzáteszem, a Demokratikus Koalíciónak azért nincsen helye a Mezőgazdasági bizottságban, mert nem jutott.

Ákárhányszor egyébként meg elmegyek a bizottsági ülésekre, és próbálok kérdezni, ott választ nem kapok. Hozzáteszem, az agrártárcahoz pont ezért kell nagyon sok kérdést benyújtanom, és kevés kivételtől eltekintve, de meg szoktam kapni - az utóbbi időben különösen - azokat a tájékoztatásokat, amelyek fontosak. Én azt szeretném a képviselő úrnak mondani, hogy mi nem azért ültünk be ide a parlamentbe, hogy szórakoztassuk magunkat. Mi azért ültünk ide be erre a törvényjavaslatra, mert fontosak azok a kérdések, amelyeket meg akarunk vitatni.

És végül egy dolgot szeretnék megjegyezni: láthatóan az ellenzéki padsorokban sokkal többen ülnek, mint a kormánypárti padsorokban. Köszönöm szépen. (Korózs Lajos: *Ez mindig így van. - Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, akit majd Z. Kárpát Dániel képviselő úr fog követni.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom számára is több aggályos pontja van a benyújtott törvényjavaslatnak, a teljesség igénye nélkül említenék néhányat.

Valóban érdemes lenne átgondolni az 50 ezer forint/aranykorona összegben meghatározott ellenértéket. És, higgye el, tisztelt miniszter úr, nem azért mondom ezt, mert jólesik egy ellenzéki képviselőnek rálicitálni a kormány által benyújtott javaslatra, hogy ha a kormány mond 50 ezret, akkor mi meg, mondjuk, 100 ezer forint/aranykorona mértékben határozzuk meg. (Z. Kárpát Dániel: *Pedig jobban hangzik.*)

Tehát nem ez a motiváció, hanem az öröndetesen vagy egyesek számára persze kevésbé öröndetesen, de folyamatosan növekvő magyarországi földárak. A föld értékének változását tekintve az 50 ezer forint/aranykorona valóban elég alacsonynak tűnik, még a nyugat-dunántúlihoz képest viszonylag mérsékelt földárakat tapasztalunk Kelet-Magyarországon, de azért az 50 ezer forint/aranykorona talán már sok helyen Kelet-Magyarországon sem feltétlenül állja ki az alku próbáját, ha mondjuk, magánszemély tulajdonosok közötti alkudozásról beszélünk.

Steinmetz Ádám megemlítette itt felszólalása végén a földtulajdonjog bejegyzésének elképesztően gyötrelmes ügymenetét. Én most, ha megengedik, röviden felvázolom az iratok útját az ügyvédi irodától a földtulajdon bejegyzéséig terjedően. (Z. Kárpát Dániel: *Hosszú lesz!*) És ez valóban borzasztóan adminisztratív, de rendkívül röviden összefoglalom, csak azon képviselőtársak számára is szeretném közelebb hozni ezt a problémát, akik nem szembesülnek ezzel. Nekem már volt szerencsém vagy szerencsétlenségem nemegyszer ezeket a problémákat leküzdeni, vagy megkíséréltem legalábbis leküzdeni.

Ott kezdődik a folyamat, tisztelt Ház, hogy az eladó és a vevő elmennek az okiratot készítő ügyvédhez, megkötik az adásvételt; vegyünk egy adásvételi szerződést, ne bonyolítsuk túl. Az adásvételi szerződést aztán kifüggesztik a föld fekvése szerinti polgármesteri hivatal hirdetőablájára. Eltelik 60 nap, leveszik a hirdetményt, elküldik a megyei földhivatalhoz; a megyei földhivatal a megyei agrárkamarához; a megyei agrárkamara a helyi földbizottsághoz; a helyi földbizottság vissza a megyei agrárkamarához. Majd a pingpongozás úgy folytatódik, hogy az agrárkamara ismét a megyei földhivatalhoz juttatja el az iratokat, itt történik meg a tényleges, a tulajdonképpeni jóváhagyás. Ezt követően visszakerülnek az iratok az okiratot készítő ügyvédhez, majd az okiratot készítő ügyvéd a föld fekvése szerinti körzeti földhivatalhoz juttatja el a megfelelő iratokat, amely bejegyzési földtulajdonjogát. Ez átlagos esetben 6 hónap körüli időt vesz igénybe, de valóban nem ritkák a 8-10 hónapos vagy ennél hosszabb időt igénybe vevő ügyintéзések, hiszen itt most nem akartam még önöket azzal zsibbasztani, hogy az egyes eljárások maximális hivatali határidejét is idehozzam.

(12.40)

De az iratoknak ez a fajta pingpongoztatása vagy ez a fajta útja, úgy gondolom, hogy értelmetlenül lassítja a földtulajdonjog bejegyzését, és valóban, például akár egyébként egy szántó vagy különösen, mondjuk, egy gyümölcsös művelési águ területnél komoly problémákat okozhat.

Én már mezőgazdasági bizottsági ülésen is fölvettem egy hangos gondolkodás keretében annak a lehetőségét, hogy vizsgálják meg, vizsgálja meg a minisztérium, hogy legalább a 60 napos kifüggesztést talán érdemes lenne 30 napra csökkenteni, hiszen a mai

online világban, amikor mindenki gyakorlatilag már az internetről tájékozódik, és a hirdetések ott is elérhetőek, tehát nem kell már beballagni ahhoz egy érdeklődő helyi gazdának, hogy megnézze, hogy milyen hirdetések vannak aktuálisan kifüggesztve a hirdetőtáblára, elegendő, ha megnézi akár a mobiltelefonja segítségével, hogy az adott településen éppen milyen hirdetések futnak vagy milyen hirdetések kerültek nyilvánosságra, akkor úgy gondolom, hogy érdemes lenne átgondolni a 60 napos kifüggesztési idő megfelelését. Rövidebbet nem mernék mondani, mert nyilván az is lehetne egy túlzás, de érdemes lenne megfontolni, hogy legalább ott egy hónapot rövidíteni ezeken az elképesztő eljárási határidőkön.

A hat hónapos ügyintézés egy viszonylag optimális eset, amikor nincsenek fennakadások, és abból indulunk ki, azt feltételezzük, hogy jóváhagyással végződik ez a folyamat. Azt a legteljesebb jó szándék mellett mondom önnek, tisztelt miniszter úr, hogy érdemes lenne ennek az egyszerűsítésén gondolkodni. Mint ahogy több jó szándékú javaslatot is eljuttattam önökhöz, illetőleg voltak különböző felvetéseim. Ez a nemzeti birtokrendezés még nem az a nemzeti birtokrendezés, amire itt az ellenzéki képviselők már utaltak, az osztatlan közös tulajdon megszüntetését nem ettől a javaslatától kell várni.

Ismét, tehát ebben a vitában is felvetnék néhány olyan javaslatot rendületlen elszántsággal, amelyek fontosak lennének, illetőleg amelyeknek egy része már itt is helyet kellett volna hogy kapjon. Gondoljunk abba bele, hogy jelen pillanatban, ha egy osztatlan közös tulajdonú területen belül történik adásvételi szerződés - megint csak maradjunk az adásvételeknél -, akkor abban az esetben nem kell kifüggeszteni és jóváhagyni, ha ez az adásvétel megszünteti az osztatlan közös tulajdont, magyarul, egyszerre történik valamennyi aranykoronának a felvásárlása, vagy az utolsó olyan tranzakció történik, amellyel gyakorlatilag egy tulajdonoshoz kerül a valamikori osztatlan közös tulajdonú terület.

Jellemzően elsődlegesen oligarchák vagy spekulánsok vannak abban az anyagi helyzetben, hogy egyszerre megvásároljanak akár nagyobb osztatlan közös tulajdonú területeket. Ebben az esetben nincs kifüggesztés és nincs jóváhagyás, tehát nincs az a fajta sokszoros védőfal, amit itt az előbb részletesen, talán már zsidbasztó részletességgel önök elé tártam. Ezzel szemben van kifüggesztési és jóváhagyási kötelezettség akkor, amikor az osztatlan közös tulajdonú területeken belül kisebb adásvételek történnek, amelyek nem eredményezik az osztatlan közös tulajdonnak a megszüntetését.

Egy alapvető ellentmondás, hogy amikor felmerülhet a spekuláció lehetősége a nagyobb tőkeigény miatt, akkor nincs egyfajta adminisztratív és jogi védelem, amikor pedig szinte biztos, hogy ez kizárt, akkor az előbb említett örületes procedúrán kell keresztülmenni.

Éppen ezért fontos lenne, hogy az adott táblán belül, sőt továbbmegyek, tisztelt miniszter úr, az adott

településen belül vagy földrajzilag szomszédos településen érintett azonos tulajdonosi kör közötti adásvételek és cserék esetében is érdemes lenne a kifüggesztés- és/vagy kifüggesztés- és jóváhagyás-mentességet mielőbb engedni annak érdekében, hogy az osztatlan közös tulajdon minél nagyobb mértékben megszüntetésre kerüljön, mert ez, nyugodtan mondhatom, hogy agrárgazdasági, nemzetgazdasági érdek. Ha abból az alapállásból vagy abból az alaptézisből indulunk ki, hogy az ország jó minőségű élelmiszerral való ellátása alapvető nemzetbiztonsági kérdés, akkor azt kell hogy mondjam, hogy az osztatlan közös tulajdon tűzzel-vassal való megszüntetése, kiirtása pedig egyenesen nemzetbiztonsági kérdés és nemzetbiztonsági érdek is.

Ugyanakkor említenék itt néhány érdekességet, amelyről eddig talán kevés szó esett, és ebben a vitában is helye van ezeknek a gondolatoknak. Az egyik mindjárt a birtokösszevonási célú cserék kérdése. Felhívnam arra valamennyi képviselőtársam figyelmét, hogy itt egy komoly ellentmondás feszül az adótörvények szerinti birtokösszevonási célú földcsere fogalma és a földtörvény szerinti birtokösszevonási célú földcsere fogalma között.

A földtörvény, ha úgy tetszik, kellő rugalmasságot biztosít, szinte valamennyire, a cserék nagy részére gyakorlatilag ezt a fogalmat rá lehet húzni, ami ilyen értelemben megkönnyíti akár a kis- és közepes gazdák vagy családi gazdaságok életét. Ugyanakkor az adótörvények szerinti fogalom indokolatlanul szűk. Ennek azokban az esetekben van különösen fájdalmas jelentősége, amikor akár az egyik vagy mindkét földrészlet esetében öt éven belül kerül sor a tulajdonosváltásra vagy a tulajdonjogban bekövetkező változásra. Ugyanis rendszerint egy földadásvételkor ugyan a 4 százalékos vagyonszerzési illeték megfizetése alól mentességet kapnak a vevők, hiszen az esetek döntő többségében vállalják, hogy öt éven belül nem idegenítik el, de öt éven belül is felmerülhet olyan észszerű gazdálkodási indok, amikor nem arról van szó, hogy valaki kufárkodni akar, és hirtelen nagyot akar kaszálni a vételi és az eladási ár különbözeten, hanem valamiért neki cserélni kell adott településen belül vagy mondjuk, jellemzően egymáshoz közel eső vagy szomszédos településeken.

Ha öt éven belül teszi ezt meg, az esetek nagyon kis hányadát leszámítva a dupla mértékű, vagyis a megtorló jellegű illetéket kell fizetni. Ekkor, ebben az esetben, mivel öt éven belül változik a tulajdonos személye csere esetén is, az esetek nagy többségében azt látja, hogy nem 4, hanem 8 százalék illetéket kell megfizetni, amely teljesen indokolatlanul vesz ki örült pénzeket a zsebéből. Ráadásul rendszerint az első tranzakciótól, első szerződéstől vagy tulajdonjog-bejegyzéstől számított ötödik évben jelzi a NAV csak azt, hogy ez felmerül. Tehát aki a szerzéshez képest, mondjuk, a második évben végrehajtott egy ilyen cserét, és mondjuk, valamiért nem az adminisztrációra figyel, hanem teljesen észszerűen a gazdálkodásra, a földműves munka elvégzésére, akkor három év múlva

szembenül azzal, hogy egy dupla mértékű illetéket a nyakába varrnak több év távlatából, ami nagyon-nagyon nehéz helyzetbe hozza.

Éppen ezért javaslom azt nagy tisztelettel a Mi Hazánk Mozgalom nevében, hogy ezt a fogalmat egy-ségesítsék, legyen kedves, tisztelt miniszter úr, a Pénzügyminisztériummal egy egyeztetésbe kezdeni, ezt tudom önnek javasolni, hogy a két nagy szakterület vagy terület közötti fogalmi különbséget próbálják harmonizálni, összhangba hozni. Javasolnánk egyébként a földtörvény szerinti csere fogalmának az alkalmazását. Nem gondoljuk azt, hogy a megtorló jellegű illetékek beszédésén múlna a központi költségvetés jövője, viszont nagyon nagy segítséget jelentene a gazdáknak, ha nem kellene ezeket az aknákat kikerülniük, vagy nem kellene ezekre az aknákra rálépniük, és súlyos terheket fizetniük teljesen indokolatlanul.

Mint ahogy természetesen értjük az erdőfelújítási biztosítékokkal kapcsolatos szabályokat is. Ugyanakkor itt is meg kell jegyeznem, hogy átestünk a ló másik oldalára. Van mifelénk egy mondás, valószínűleg sokan ismerik, hogy amíg erdő van, addig madár is lesz. Na de madárnak mégse kellene nézni azokat az erdőgazdálkodókat, akik egyébként tisztességes módon próbálnak gazdálkodni, olyan körülmények között, tisztelt miniszter úr, hogy ha most a koronavírus-járványt egy pillanatra kikapcsoljuk a gondolkodásunkból, de bele vesszük a tavaly június végi viharkárokat, amikor hatalmas erdők, óriási famenyynység borult ki, mentek tönkre a vihar következtében, nemcsak Magyarországon, hanem a környező országokban is, emiatt akár a tűzifa-, akár az iparifapiac telítetté vált, legalább két évre becsüli a szakma ennek a telítettségnek a némiképpen való enyhülését, és mégis elképesztő adminisztratív és pénzügyi akadályokba ütköznek az egyszerű erdőgazdálkodók. Ugyanis azt kell látnunk, hogy a legalább 500 ezer forint/hektár mértékű erdőfelújítási biztosíték sok esetben gátja a normális gazdálkodásnak, hiszen ha alapul veszünk csak egy kereken 10 hektáros területet, akkor azt látjuk, hogy nagyon ritka az az eset, amikor ezt a biztosítékot nem kell előzetesen befizetni.

(12.50)

Ez azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy mielőtt még egy fát kidöntenének, még az értékesítéstől nagyon messze vagyunk akkor, mielőtt az első fát kivágnák, 5 millió forintot kell átutalni erdőfelújítási biztosíték címén, és ennek a 70 százalékát akkor kapja vissza az erdőgazdálkodó, amikor az új állományt eltelepíti, adott esetben, egy lassabb tarvágás esetén a tarvágás megkezdésétől az új állomány eltelepítéséig akár egy év is vagy több mint egy év is eltelhet a gazdálkodó hibáján kívül, majd a fennmaradó 30 százalékot akkor, amikor az új állomány fajtától függően egy meghatározott méretet elér. Magyarul, a használt vagy esetleg a használatától jóval nagyobb összeget kell előre befizetni erdőfelújítási biztosíték címén.

Sok esetben ezzel még a gyakorló vagy a gyakorlott erdőgazdálkodók is nagy bajba kerülnek, mert az erdők természetességi besorolásától, tehát jogi definícióktól függ az, hogy mikor, milyen esetekben kell ezt a biztosítékot befizetni. De maradjunk annyiban, hogy a tarvágások döntő többségében le kell ezt csengetni, be kell fizetni, amely lehet, hogy egy sokmilliárdos forgalmú céget nem renget meg, de egy kis vagy egy közepes erdőgazdálkodó számára sokszor áthidalhatatlan nehézségeket okoz, különösen a fapiac mostani állapotában, különösen megfejelve még a fapiac mostani állapotát egy vilájárvánnyal, amikor úgy a munkáltatók, mint a munkavállalók egyre nehezebb helyzetbe kerülnek. Én nem azt mondom egy szóval sem, hogy az erdőfelújítási biztosíték intézményét meg kellene szüntetni, mert az egy szélsőség lenne, az egy hatalmas túlzás lenne. De azt állítom, tisztelt miniszter úr, hogy át kellene gondolniuk, hogy az esetkört az észszerű mértékre kellene szorítani, és talán a legalább 500 ezer forint/hektár mértékét érdemes lenne akár a felére csökkenteni, legalább átmeneti ideig, amíg a vilájárvány, illetőleg a tavalyi természeti csapás miatti halmazatban megnehezült helyzet egy picit nem javul vagy nem enyhül. Úgyhogy lenne itt bőven egyébként mivel foglalkozni.

Bízom abban, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetése kapcsán még a tavaszi ülészakán, akár néhány héten belül, valóban lesz ennek az intézménynek, ennek a tulajdoni formának a megszüntetését célzó javaslat, amely a lehető leggyorsabban számolja fel ezt a tulajdoni formát. Ugyanis ami most történik, hogy ha 50 tulajdonosból csak egy nem akarja az adott területen a kiosztási vagy a felosztási sorrendet, akkor a küllők közé betéve a vasrudat, tönkreteszti másik 49 tulajdonos gazdálkodását, ez nettó örület, és ennek a megszüntetését minél hamarabb el kell kezdeni. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, akit majd kétperces hozzászólásra Steinmetz Ádám fog követni.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előre szeretnék egy ígéretet tenni: nem fogok visszaélni a házszabály adta lehetőséggel, tehát egészen biztos, hogy nem fogom kitölteni a rendelkezésemre álló időkeretet, viszont meg kell hogy osszak némi személyes benyomást is. Igen szomorú vagyok a vita alakulása kapcsán, hiszen hallottunk itt egy felkészült minisztertől egy expozé - és tényleg az általam leginkább felkészültnek tartott miniszterek közé tartozik miniszter úr -, hallgattunk bizottsági elnök úrtól egy kicsit lekezelő, kioktató hangnemű hozzászólást, teljesen ütemtelenül egyébként és szerintem erőteljes, rosszul időzített becsúszással.

A szomorúságom oka az, hogy nekünk most itt arról kellene vitatkoznunk többek között, hogy a me-

zőgazdaságban dolgozók kieső bevételeit, bérét, egybevéteit hogyan tudjuk kompenzálni, visszapótolni, és persze nagyon fontos az, hogy mondjuk, a 88. § tekintetében a végrendeleti örökösök sorsa hogy alakul. Én is nagyon szeretném, ha itt nem egy automatikus állami einstand lépne életbe, hanem legyen egy olyan átmeneti időszak, amelynek értelmében az érintettek jelentkezhetnek. Ha korábban, a tudtukon kívül történt meg az a sajnálatos esemény, amiből kifolyólag ők örököltek, akkor legyen valami lehetőségük ezt a folyamatot egy pozitív irányba fordítani. De hát nem beszélünk egy teljes ágazat, egy teljes szektor munkavállalóinak az esetleges ellehetetlenüléséről, és arról sem hallottam a vita során egyetlen árva szót sem, hogy a tavaszi időszakban a munkálatok felpörgése során az esetlegesen most jelentkező munkaerőhiányt mégis hogy a fenébe akarja megoldani Magyarország, a magyar gazdaság.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy önmagában a 13 ezer hektár természetvédelmi oltalom alatt álló terület sorsa megérdemelne egy külön vitát, de hát, Font képviselőtársam, önök megtették még azt is, hogy egy teljes gazdaság védelmének szánt csomag részleteit tegnap nem jelentették be. Itt voltunk együtt a parlament épületén belül, önök nem voltak hajlandóak erről vitázni, sem ön, sem a képviselőtársai, egy százalékos számsort nem voltak hajlandóak megosztani velünk, hogy mégis a munkabérkipótlások tekintetében mire hajlandóak, meddig mennének el. Ma pedig az online sajtótájékoztatón miniszter úr bejelentette azokat a részleteket, amelyeket önök elfelejtettek levitatkozni ezzel a parlamenttel.

Tehát amikor mi arról beszélünk, hogy parlamenti munkára lenne szükség, képviselőtársam, nagyon szimpatikus nekem, de egymást szeretném nézni itt az épületben. Érdemi munkát szeretnék végezni, ezekről a nagyon fontos részletekről szeretnék termékeny vitákat folytatni, és kérem, tegyék lehetővé, hogy ez tető alá kerülhessen. Nem az a parlamentarizmus lényege, hogy önök jelenléti ívet vezethessenek, és elmondhassuk, hogy itt voltunk, hanem az, hogy Palkovics miniszter úr ne úgy tegyen már bejelentéseket, hogy a parlamentbe nem merik behozni ötlet szintjén ezeket az elképzeléseket, mert nyilván el fogjuk mondani, hogy amit munkabérek kipótlása tekintetében most terveznek, az édeskevés, és nem lesz elég ahhoz, hogy rendszerszinten kezelje ezeket a bajokat. Tehát nemhogy nem bátor megoldás, de kimondottan a gyengébb, erőtlenebb, fékezettebb habzású megoldások közé tartozik Európában, és szégyen gyalázat, hogy ennyire tellett. Nekünk ezekről kellene beszélgetni, hogy hogyan lehetne ezeket hatékonyabban keresztülvinni.

A helyzet az, hogy ebben a vitában is elhangzott az az állítás, miszerint a jelenlegi méretű Magyarország több tíz millió ember élelmezésére lehet alkalmas, és egyébként alkalmas is. Ez valóban így van, bár én inkább a Kárpát-medencei kitekintést szoktam használni ebben az összefüggésben, hiszen egységes gazdasági övezetként kezelve a Kárpát-medence az,

amely képes lehet egyfajta bölcsőként és - ha úgy tesszük - élelmiszerbázisként működni Európában. A helyzet az, hogy ez még igaz is lehet, de bennünket itt a parlamentben az kell, hogy érdekeljen leginkább, hogy az egyszerű vásárló szintjére ez hogyan csorog le, hogyan jelenik ott meg.

Képviselőtársaim, azt látjuk, hogy most, a válság napjaiban is, ha valaki egy bevásárlóközpontba betér, milyen kigyóúborkával találkozik, hát, jellemzően nem a hazai terméskből itt maradt óriási készlettel, hanem a spanyol termékkel. Ha valaki paprikát kíván vásárolni, marokkói paprikával találkozik. Az a helyzet, hogy igen, néha lehet az Intersparban magyart vásárolni, öt darabot 700 forintért. Nyilván most nem akarom a piacok árait is felsorolni, hiszen megígértem, hogy nem élek vissza az időkerettel, de egész egyszerűen az egyszerű fogyasztó, vásárló szintjére nem szűrődik le mindaz, amiről önök tetszenek beszélni. Ez az óriási probléma.

Nekünk a birtokviszonyok kialakítása során arra kellene figyelemmel lennünk, hogy a hosszú szállítási láncokon átívelő, most már látszik, hogy fenntarthatatlan gazdasági modellekből kiszakadjunk, Európán belül önellátásra törekvő Magyarországra van szükség, egy egészen új vízióra. Ez a járvány, ez a válság lehetővé teszi most számunkra, hogy átértékeljük az eddigi koncepciókat, hogy önök is belássák, hogy amit Font elnök úr tizeniksz éve a bizottság élén képviselt, az lehet, hogy jó szándékú volt, de nem működik a XXI. században. Az elmúlt harminc évet kell megfogni, a történelem szemétdombjára vágni, és új modelleket kell kitalálni.

Új víziót, új életvezetést kell kitalálnunk, ahol kevésbé számítanak majd a GDP-adatok, és jobban számít az emberi fejlettségi index, az, hogy hogyan férünk hozzá színvonalas oktatáshoz, egészségügyhöz, és nem pusztán az eddig használt statisztikai adatok számítanak, hanem az emberi életminőség mutatószámai, amelyeket önök még nemhogy nem dolgoztak ki, be sem fogadták az erre vonatkozó indítványokat és előterjesztéseket. Tehát az a tiszteletteljes kérésem, hogy változtassanak az elmúlt harminc év hozzáállásán, mert ez kevés lesz egy válság menedzseléséhez, és ez kevés lesz a gazdaság újraindításához.

Azt látjuk, hogy Magyarországon, a Kárpát-medencében minden adottság megvan ahhoz, hogy elinduljunk egy normális, kezelhető, emberi életvitelt biztosító irányba, és akkor majd lehet kezelni a kivándorlási spirált, akkor majd tudunk termékeny vitákat folytatni arról, hogy a rekordgyenge forint most egyébként milyen problémákat okoz azok számára is, akik alapvető élelmiszereket vásárolnak, és ebben bőven van sajnós - bárcsak ne lenne - importtermék, amely importtermékek árait most brutálisan felveri az extrém gyenge forint. Ezekről mind persze többórás vitákat lehetne folytatni.

Az én tiszteletteljes kérésem az, hogy változtassanak az optikán, és egy önfenntartó Magyarország irányába elindulva az elmúlt harminc évnek ezeket a nagyon rossz berögződéseit dobják ki végre, mert közös

felelősségünk az, hogy feltámasszuk Magyarországot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, akit majd Font Sándor képviselő úr fog követni ugyancsak kétperces hozzászólásra.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Font Sándor elnök úrral ellentétben én nem egy személyeskedő és pártpolitikai alapon álló felszólalással folytatnám. Örülök egyébként, hogy elnök úr a bizottsági munkáját nem ebben a szemléletben képviseli, és remélem, hogy a mostani felszólalásában is majd változtatni fog az előzőekhez képest.

Tisztelt Miniszter Úr! Egy dolog, egy javaslat, egy észrevétel kimaradt az előbbi felszólalásomból, ez pedig a módosító javaslat 82. §-ához tartozik. Ez úgy szól, hogy a földforgalmi törvényt úgy módosítsuk, hogy több földnek egybefoglalt vételáron történő eladására akkor kerülhet sor, ha azok egymással szomszédosak - ez eddig rendben van, legalábbis szerintem -, és itt jön a lényeg, hogy vagy a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználója ugyanaz a személy. Akkor én jól értem, hogy egy somogyjádi ingatlan és egy nyíregyházi ingatlan is egybefoglalt szerződéssel adásvételi szerződés tárgyát képezheti abban az esetben, ha ugyanaz a földhasználója, mert ez elég életszerűtlen.

(13.00)

Erre legyen kedves válaszolni. Vagy legalább azt beletenni a törvényjavaslatba, hogy ha a vevő ezeknek a területeknek a földhasználója, mert akkor már értem és logikus, hogy egybe lehessen foglalni, mert az elővásárlásra jogosultak, a somogyjádiak értelemszerűen nem vennének nyíregyházi földet. Erre a kérdésre legyen kedves válaszolni, illetőleg nagy tisztelettel megköszönnénk, ha az általam és a képviselőtársaim által itt elhangzott felvetésekre is adna választ. A munkájához pedig a továbbiakban is sok erőt kívánok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Font Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem tudom, mi érintette olyan érzékenyen az ellenzéki képviselőket, hiszen csupa praktikus technikai dolgokról beszéltem, mint például a részarány-tulajdonosok elmaradt kárpótlásáról vagy az önkormányzatok földhasználathoz való jutásáról, és tisztáztam az én álláspontom szerint a mintagazdaság kérdését. De attól a tényről nem tudok eltekinteni, hogy az MSZP-nek, a DK-nak és a Párbeszédnek nincs parlamenti képviselője a bizottságunkban, ezért azt állítom, hogy egyre távolabb kerülnek a vidék magyarságának a problémájától, ezért aztán mindenféle

nem megalapozott felszólalásokkal próbálják politikai oldalán sarokba szorítani a kormányt. Ez nehéz lesz.

Z. Kárpát Dániel, aki most éppen kiment, azt mondta, hogy változtassunk, dobjunk ki az eddigi rendszerünket, amit felépítettünk, és térjünk új alapokra. Nem is tudom idézni az általa mondott, szerintem frázisok sorozatát. Tisztázzuk, hogy az a kormányzás, amely 2010 óta elkezdődött, a mezőgazdaságban európai szinten is az egyik legnagyobb fejlesztést, fejlődést okozta. Aki ezt nem hiszi, az legyen szíves, olvassa el minden évben a bizottságunk által tárgyalt agrárjelentést, s akinek van ideje, az a jövő héten, mához egy hét múlva kedden jöjjön el a bizottságunk nyílt ülésére, és hallgassa meg a 2019. évi mezőgazdasági agrárjelentést. Igen szép számok olvashatók újra benne. Nem tudom, hogy mit kellene kidobni, amit Z. Kárpát Dániel kér. Azt a fejlődő ágazatot, amely a magyar GDP egyik sarkalatos alapköve lett, dobjunk ki? Nem értem ezt a felszólalást. Annak természetesen örülök, hogy mindenki ráirányítja a figyelmet, hogy vásároljunk magyar árut; én ennek drukkolok.

Nem igaz az, hogy a munkaerőhiány akadályozza a jelenlegi mezőgazdasági termelést, hiszen az esetlegesen külföldiek által eddig megvalósított árutermelés, legyen az spárgaszedés, majd a most következő szamócaszedés, amiben valóban volt sok a külföldi munkaerő, de jelenleg a spárgaszedés egy az egyben lebonyolításra került hazai munkaerő által. Magyarul, a felszabaduló és sajnálatos módon a koronavírus-járvány következtében felszabaduló munkaerő azonnal megtalálta a helyét. S akinek még ilyen gondja van, az forduljon a magyarországi cigány önkormányzatok szövetségéhez, amely rendkívül nagy számú, tette kész munkaerőt fog tudni ajánlani, és azonnal mennek oda dolgozni, ahol munkaerőhiány van. Jelenleg a mezőgazdasági kézi munkaerőhiányról beszélek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Apáti István képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Font Elnök Úr! A tettekrelességgel kapcsolatban sok esetben egy kicsit árnyaltabban látom a képet. E tekintetben sincsenek előítéleteim, az utóítéleteim és a tapasztalataim viszont annál veretesebbek, de ezzel most nem szeretném untatni önöket, illetve nem szeretném az időkeretemet erre fölhasználni.

A vitának volt egy különösen éles pontja. A javaslat szerint nemcsak a 3 hektárnál, hanem a 10 hektárnál nem nagyobb állami tulajdonú földrészteteket vagy földeket külön pályázat nélkül is meg lehet szerezni. Természetesen, ha ez olyan körök érdekeit szolgálná vagy szolgálja - majd a gyakorlat fogja ezt megmutatni -, amelyek kizárólag vagy túlnyomó részben befektetési céllal, nem pedig tényleges földművelési, a szó legnemesebb értelmében vett földművelési

céllal szeretnének állami földhöz jutni, akkor ez nyilvánvalóan nem fogja kiváltani a célzott hatást. Amennyiben azonban a helyi kis és közepes családi gazdaságokat, különösen - s ezt egyébként ajánlanám az Agrárminisztérium figyelmébe - a fiatal gazdákat hozza helyzetbe, akkor viszont egy igen sikeres intézkedés is lehet ebből. Ezt egyébként már a közeljövő meg fogja mutatni.

Itt van az öröklés kérdése. Értem, hogy egyfajta előzetes intézkedés lehet az osztatlan közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatban is, hiszen az elaprózottság újratermelésének legfőbb, legneuralgikusabb pontja pontosan az öröklés kérdése. Itt azért azt is felvetném, hogy vajon melyik hatóság, melyik hivatal milyen módon tudja azt ellenőrizni, hogy aki a földműves-nyilvántartásban ugyan szerepel, az valóban foglalkozik is a földműveléssel. Mert ha valaki, bocsánat a kifejezésért, csak papíron paraszt vagy flaszterparaszt, de ha egyszer véletlenül akár egy aranykalászos gazdátanfolyam elvégzésével, akár úgy, hogy korábban származott jövedelme a mezőgazdaságból - mert azt se felejtjük el, hogy a földműves-nyilvántartásba vételnek nem az az egyedüli jogcíme vagy útja-módja, hogy valaki egy aranykalászos képesítéssel rendelkezik, az is elegendő hozzá, ha adóköteles jövedelme származik mezőgazdasági tevékenységből -, akkor már megkapja azt az igazolást a NAV-tól, amely segítségével a körzeti földhivatal őt a földműves-nyilvántartásba fölveszi. Javítson ki, miniszter úr, ha tévedek. Nagyon örvendetes az, ha valaki ebben a nyilvántartásban szerepel, de vajon tényleg földműveléssel foglalkozik-e akár főtevékenységként, akár esetleg kiegészítő tevékenységként? Ezt egyébként jó szándékú ötletnek tartom, de nagyon érzékeny kérdés ilyen módon az öröklés szabályozása. Talán érdemes lenne itt nagyobb óvatossággal eljárni, ha másért nem, már csak az előbb általam említett szempontok miatt is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek - s most kifejezetten a koronavírus-járványra gondolkodok - megmutatták azt, hogy pillanatokon belül megváltoznak a fontossági sorrendek, és gyorsan át kell értékelnünk bizonyos dolgokat. Azt látjuk, hogy amikor lecsupaszodik minden, akkor mi a legfontosabb. Most tényleg a végletekig leegyszerűsíttem a gondolatimat: az, hogy legyen mit enni, és ha hideg van, legyen mivel fűteni. Ha e két alapfeltétel közül akár csak az egyik nem teljesül, akkor bizony nagyon komoly problémák merülhetnek fel, s nemcsak regionális, hanem országos szinten is.

Ha valaki, akkor én nagy szerelmese, nagy kedvelője vagyok az erdőknek, de érdemes lenne talán az erdővédelmi bírság oldaláról, a művelésiág-váltás oldaláról a szántó- és gyümölcsös területek növelése érdekében elgondolkodni.

Konkréten azt szeretném egy hangos gondolkodás keretében fölvetni, hogy talán érdemes lenne végiggondolni, hogy a faültetvény, illetőleg kultúrerdő besorolású erdőket - itt jellemzően idegenhonos fajtákról beszélünk; megint mondom, azért is kell óvatosan

bánni ezzel, mert az idegenhonos fajták között is vannak igen hasznos és értékes fajták, például az akác, de vannak kevésbé értékes és kevésbé hasznos fajták is -, tehát érdemes lenne elgondolkozni azon, hogy amikor ilyen területekből szeretnének más művelési ágú területet varázsolni vagy csinálni, például szántó vagy gyümölcsös művelési ágú területet, annak érdekében, hogy a nemzetbiztonsági alapkérdést jelentő élelmiszer-termeléshez, a jó minőségű magyar élelmiszer-termeléshez több területet sikerüljön nyerni, akkor talán érdemes lenne a minimum - úgy látszik, ez egy bővös szám - 500 ezer forint/hektár mértékű erdővédelmi bírság csökkentésén, felfüggesztésén vagy enyhítésén gondolkodni.

Ennek az erdővédelmi bírságnak a mértéke, ha jól emlékszem vissza a törvény szövegére, szélsőséges esetben akár 2 millió forint/hektár is lehet, ami gyakorlatilag már olyan megtorló jellegű vagy olyan jellegű, ami el is veszi a kedvét azoknak, akik esetleg abban gondolkodnának, hogy kevésbé hasznos fafajtaival rendelkező erdőterületen a fa letermelése után inkább szántóföldi vagy gyümölcskultúrával foglalkoznának.

Ezt csak azért is lenne fontos átgondolni, tisztelt miniszter úr, mert jól tudjuk, hogy egyre nehezebb Magyarországon piaci alapon földet vásárolni, hiszen azt látjuk, hogy - az én tapasztalataim szerint is - csökken az adásvételi szerződések száma. Pontosan ennek érdekében lenne érdemes az erdészeti szempontból kevésbé fontos területek kapcsán, nyilván kellő finomsággal és kellő alaposággal megnézni, mert nem lehet ajtóstul rontani a házba, és nyilván nem lehet nyakra-főre erdőterületeket felszámolni, meg azt a szempontot sem akarom keresztbeverni, hogy az erdőszült területek nagysága növekedjen, de itt egy kényes egyensúlyi állapotot kellene teremteni annak érdekében - ami szerintem viszont megint egy kiemelt érdek -, hogy a szántóföldek és a gyümölcsösök aránya növekedjen. A talán kevésbé értékes valamikor erdőterületeket érdemes lenne erre a célra befogni, és az ehhez kapcsolódó adminisztratív és pénzügyi akadályokat számottevően csökkenteni. Ennek ajánlom nagy tisztelettel a megfontolását. Köszönöm szépen.

(13.10)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Vadai Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót két percre, akit majd Magyar Zoltán képviselő úr fog követni két percben.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kormánypárti képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy nagy örömmel veszünk részt a Mezőgazdasági bizottság munkájában, amennyiben a Fidesz biztosítja a Demokratikus Koalíció számára a helyet - nem biztosította eddig a helyet -, kedden természetesen megpróbálok ott lenni a bizottság ülésén, eddig is megpróbálkoztam ezzel.

Tájékoztatni szeretném továbbá a képviselő urat arról, hogy a megtekintés mint az agráriumban való tudományos részvétel az én világomban nem nagyon értelmezhető. Az elmúlt időszakban sokszor láttuk, hogy mindenféle megtekintések, avatások és vacsorák voltak, ez semmilyen módon nem jelenti azt, hogy valaki értene az agráriumhoz. Egyébként pont magyar miniszter erre az élő példa.

Végezetül: még az előbb Font képviselő úr a biogazdaságok fontosságáról beszélt, hogy milyen csodálatos biogazdaság a Szomor biogazdaság. Szeretném önnek elmondani, hogy volt ebben az országban egy csodálatosan szép biogazdaság, úgy hívták, hogy Kishantos (*Dr. Varga-Damm Andrea és Magyar Zoltán tapsol.*), és önök valakinek, valakiknek az érdekében egyetlenegy döntéssel úgy gyalulták le, hogy olyat még a magyar mezőgazdaság nem látott.

Én azt szeretném mondani, hogy itt az ellenzéki képviselők a felvetéseikkel azt a célt kívánják szolgálni, hogy amit a miniszter az exorzéjában mondott, hogy nemzeti birtokpolitikai irányelvek, hogy a nemzeti érdeket képviseljük, az valósuljon meg. Szeretném felhívni az ön figyelmét arra, hogy a nemzetbe jelen tudásom szerint még az ellenzéki képviselők és az általuk képviselt választópolgárok is beletartoznak. Esetleg majd lehet, hogy benyújtanak itt a veszélyhelyzet ideje alatt olyan törvényt, amely kizár bennünket, majd akkor is nyilván vitatkozni fogunk erről.

Mi a jelen helyzetben javaslatokkal élhetünk, ezeket meg is tesszük, önök vagy elfogadják, vagy nem. Higgyék el, az itt ülő képviselőket semmiképpen nem az a szándék vezeti, hogy hatalmas birtokokra tegyenek szert, előnyt élvezzenek másokkal szemben, vagy talán úgy legyenek aranykalászos gazdák, hogy soha semmi közük nem volt a mezőgazdasághoz. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Magyar Zoltán képviselő úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Örömmel hallottam a bizottsági elnök úr szavait, hogy ezek szerint a jövő héten tárgyalhatja az agrár-gazdasági jelentést a bizottságunk, így majd újra lefolytathatjuk azokat a vitákat, amelyeket most már évről évre, amelyek szerint önök kizárólag a GDP-adatokból kiindulva valamiféle csodálatos előrelépésről beszélnek a mezőgazdaság területén, mi meg majd elmondhatjuk, hogy bizony azért a hazai vetőmagok aránya vagy éppen a termésátlagok mind-mind elmaradnak attól, ami elvárható lenne, vagy akár beszélhetünk majd arról is, hogy számunkra nem annak a 10-15 ezer családnak az örvendetes jóléte jelenti a magyar mezőgazdaságot, ami az önök számára.

De mindezek mellett, akkor is, ne vegye zokon, ha azt mondom, hogy abszolút nem helytálló és nem helyes ez az irány, amit most folytatnak, már csak azért sem, mert pontosan szembemegy a korábbi ígéreteikkel. A családi gazdaságok segítése helyett egy

brutális birtokkoncentráció folyik ebben az országban. Amikor azt ígérték korábban, hogy növelik majd az állami szerepvállalást a magyar vidéken, azzal szemben eladták az állami földterületeket, és azért azt se vegye zokon, ha nem hisszük el feltétlenül, hogy ezek a kedvezményezettek, ezek az új földbirtokosok, mintagazdaságok - most hívjuk őket a törvény miatt így -, ezek feltétlenül a közjő szempontjait fogják elsődlegesen a szemük előtt tartani. Egyrészt azért ne vegyék zokon, hogy ezt nem hisszük el, mert nem ez volt az eddigi gyakorlat, másrészt a jelen törvény sem tartalmaz erre vonatkozóan biztosítékokat. Jó lenne, ha tartalmazna, mondjuk, arra vonatkozóan, hogy végre egy olyan országra fogunk ébredni, miután ez a törvény elfogadásra kerül, ahol nem a legtehetősebbek, nem a legtöbb támogatás felett diszponálók, nem a legnagyobb földhasználókat toljuk továbbra is kedvezményes állami földbérletekkel.

Erre semmiféle indokot, érvet nem hallottunk mind ez idáig, miért kellene őket kedvezményes bérletekkel további 50 évre kedvezményezett helyzetbe hozni, és ezzel egyébként keményen beleszólni a piaci folyamatokba, és versenyhátrányt okozni a tisztességes termelőkkel szemben. Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Senki nem jelentkezik.*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Nagy István miniszter urat, kíván-e zárszót mondani. (*Dr. Nagy István szólásra emelkedik.*) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, miniszter úr.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a vitát, szeretném megköszönni a vitának a hangnemét, mert amikor birtokpolitikai kérdésekről beszélünk, az mindig nagyon éles kérdéseket hoz elő. Ha belegondolunk a magyar történelembe, a birtokpolitikai kérdések mindig nagy rendszer-átalakulások után következtek be, mindig óriási társadalmi és gazdasági változásokat is hoztak maguk után, és mi is így vagyunk most: a '90-es évekbeli rendszerváltozás akkori birtokpolitikai döntéseinek bizonyos részeit tudjuk most lezárni az első lépcsőben, és még jövőnk, két-három hét múlva itt lesz a parlament előtt a közös osztatlan megszüntetéséről szóló törvénycsomag (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Jaj, de jó!*), amellyel lezárjuk a '90-es években megnyílt földpolitikai kérdésköröket.

Nagyon kényes, nagyon nehéz kérdéskörök ezek, nagyon nagy felelősséggel kellett hozzányúlunk ezekhez a kérdésekhez is, és ezért én nagyon hálás vagyok önöknek, hogy ellenzékiként is, kormánypárti képviselőként is megfogalmazták azokat a kérdésköröket, amelyek kinek-kinek hangsúlyosabban vagy kevésbé hangsúlyosabban az előterébe kerültek. Köszönöm szépen ezt önöknek még egyszer.

Néhány hozzászólásra hadd reagáljak olyan téren, hogy be kell vallanom, nem volt olyan színes fantáziám, hogy bele tudjak képzelni oly dolgokat, amelyeket egy-két képviselőtársunk felvetett. Isten látja lelkem, a jó szándékot a törvényben, hogy eszünk ágában nem volt azokkal a kérdésekkel foglalkozni, amelyeket egy-két képviselőtársunk megemlített és felvetett. (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) Annak viszont nagyon örülök, hogy szinte kivétel nélkül mindnyájan hangsúlyozták azt, hogy nagyon sokan technikai jellegűnek tartják, értik, érzik a benne megfogalmazott szándékot, és hogy nagyon sok részét támogatni is tudnák. Magyar Zoltán képviselőtársam is mondott olyan mondatot is, hogy valódi problémát old meg a törvény, valódi problémát old meg maga a törvény.

Természetesen több kérdéskör is felvetült, amelyekkel kapcsolatban akár magyarázattal is tartozom a tisztelt Háznak. Amit mindenki felvet, és amit mindenki számonkért rajtunk, az a mintagazdaságoknak a kérdése, és úgy tesznek, minthogyha nem értenék teljesen, hogy miről is szól ez. A minta - mint ahogy látszik is belőle - nem az egész magyar mezőgazdaságra jellemző, nem az egész magyar birtokpolitikára jellemző, hanem azt a szerepet kell hogy betöltse a mintagazdaság, mint amire hivatott.

Hiszen mit is jelent maga a mintagazdaság? Hogy élen jár, hogy olyan technológiai fejlesztéseket hoz létre, hogy úgy vesz részt az egyetemi felsőoktatásban, hogy úgy vesz részt a kutatás-fejlesztésben, ami valódi mintákat szolgál, hogy úgy tudja segíteni a gazdátársadalmat, hogy olyan beruházásokat hajt végre, amelyekkel a legszelesebb kört ki tudja szolgálni, mert az alapanyagát, a nyersanyagát, amit megtermelnek a gazdák, azt ő a feldolgozóüzemében fel tudja dolgozni - tehát egy teljes körű mintával tud szolgálni.

Na most, azt kell mondjam, hogy a magyar állam is hálával és köszönettel tartozik a mintagazdaságoknak. Miért is? Mert azt a pénzt, amit az államnak kellene az adófizetők pénzéből betennie, hogy ezek a beruházások megvalósuljanak, azt a magánszektor beteszi, és megcsinálja helyettünk - és ez az, ami óriási lehetőség a mi számunkra a fejlődés irányának a növelésére. Hiszen gondoljunk bele: egy öntözési beruházás csak a legkisebb volumenben is, ha csak néhány száz hektárról beszélünk is, 5 milliárdos tétel, annak a megtérülési ideje nyilván nem néhány év, hanem annak hosszabb idő kell. Egy nagy feldolgozóüzemnek a megépítése, az a beruházás, annak a megtérülése megint csak nyilván nem néhány év, hanem sokkal több év; és nem kőbe vésett szabály, hogy 50 év. Adható! A miniszter megítélheti úgy, meghosszabbíthatja azt az időtartamot, ha olyan beruházás miatt igénylik annak a meghosszabbítását. Tehát egyáltalán nem automatikus és nem kőbe vésett tételekről beszélünk.

(13.20)

Tehát azt mondani, hogy a családi gazdaságok felől elfordult a kormányzat a sokkal nagyobb gazdaságok felé, ez teljességgel téves gondolat. Minden

erőnkkel azon vagyunk, minden egyes pályázattal, amit hirdetünk, azon vagyunk, hogy pontosan a családi kis- és közepes gazdaságokat hogyan tudjuk megerősíteni.

Ha nézték a tárca törvényalkotási szándékait, amikkel idejövünk, láthatják sorra ezeket az ütemezéseket, csak meg kell oldani a kardinális kérdéseket. És itt most többen felvetették, hogy miért is pont a koronavírus-járvány közepette jövünk elő ezzel a törvénnyel. Azt kell mondjam önöknek, hogy eszünk ágában nem volt ezzel a törvénnyel a koronavírus-járvány idejére készülni. Megvolt a menetrend; egy teljesen természetes, normális időszakra készültünk, és úgy voltunk vele, hogy ez az első lépés, majd mögé jön a közös osztatlan megszüntetése, majd jön a családi gazdaságoknak az örökléssel és a hasonló dolgokkal kapcsolatos kérdésköre, amely a működését és a gazdaságos továbbélését segítheti az egész kérdéskörnek.

De ha már itt vagyunk ebben a helyzetben, akkor is helyt kell állnunk, és nyilván más szemüvegen keresztül kell megnézzük ezt az egész törvényt. Azt kell lássuk benne, hogy ha volt valamikor nagyon nagy szükség arra, hogy pontosan megcsináljuk ezeket a birtokpolitikai rendezéseket, ha volt valamikor szükség arra, hogy megerősítsük a kis- és közepes vállalkozásokat, ha volt valamikor szükség arra, hogy bizony a mintagazdaságok alatt, mellett, bennük megerősítsük azokat a nagyberuházásokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a minőségi élelmiszert a legmagasabb fokon, önellátásban tudjuk a legnagyobb áruházláncaink polcára is odarakni, akkor bizony pontosan jókor van itt a törvény, mert ráirányítja a figyelmünket arra a veszélyre, hogy mennyire nem lehetünk kiszolgáltatottak a külföldi beszállítóknak; mennyire fontos az, hogy a hazai élelmiszeripart megerősítsük. Erről is szól gyakorlatilag ez a lehetőség.

És innentől már jönnek azok a részletkérdések, amelyekről nekünk beszélni kell. A szociális földprogramot felvetette Magyar képviselőtársam is, Font képviselőtársam is sorolta az adatokat, de az a helyzet, hogy 3322 hektárt adtunk oda egyszer, majd most zárult le, nem is olyan régen 750 hektárnak a teljes díjmentes vagyongazdálkodásba adása az önkormányzatok számára, pontosan azért - és megkérdezték, hogy miért most -, mert mindennek üteme van. Mert a földnek hol van a legjobb helye? A gazdák kezében. Ott van a legjobb helye, hogy megélhetést, biztonságot, vidéki megmaradást szolgáljon az emberek számára. Majd azon embertársainknak, akik szociálisan rászorultak, akik a munkából kiestek, akiknek az önellátása veszélyben van, akkor tegyük lehetővé, hogy az önkormányzatok a szociális földprogramon keresztül, közfoglalkoztatás keretében tudjanak olyan területekhez jutni, ahol meg tudják valósítani ezt a tevékenységet, el tudják látni a közkonyhát, a szociális intézményeket, az iskolákat és hasonlókat azon természettel, ami ott van.

És itt mindig meg szoktak állni, és én itt szeretnék egy nagyon fontos dolgot mondani, amit most a koronavírus árnyékában megint végtelenül hangsúlyossá kell tenni. Nem szabad itt megállnunk, mert

nemcsak az az érték, amit ott előállítunk, hanem az a tudás, amit megtanulnak ezek az emberek, hogy hogyan állítsuk elő. Mert ha van valamikor fontos hangsúly annak, hogy az önellátásnak mekkora szerepe van, hogy a kertjeinket újra fel kéne ásni, újra be kéne vetni, most pontosan az a hét van, amikor a leginkább alkalmas az idő a veteményezésre. Nincs jobb lehetőség arra, mint amikor egy ilyen vírusveszélyhelyzet van, amikor ráirányul a figyelmünk a sérülékenysé-
günkre, a gyengeségeinkre, hogy felhívjuk a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a kertjeink megművelése. És azon dolgozunk, hogy aki rászorult, hogy tudunk adni neki vetőmagot; hogyan tudjuk elősegíteni, hogy rávegyük őt arra, hogy igen, a saját biztonsága érdekében azt a rejtett erőtartalmat, hogy több százezer hektárnyi kert van ma Magyarországon műveletlen, ott a kertekben, amikben most éppen lehet, hogy gyep vagy fű van, azok helyett hogyan ássuk fel a kertet, és hogyan legyen megfelelő zöltség vagy éppen gyümölcs a saját önellátásunkra.

Amit aztán Varga képviselőtársunk felvetett: mintagazdaság, integráció, alulról jövő vagy felülről vezérelt dolog. Nem mehetünk el mellette anélkül, hogy persze, mit szeretnénk, és mi volna az ideális, ami szerencsésebb történelmű országok gazdaságfejlesztésében meg is tudott valósulni, hogy alulról jön. Ez a legtermészetesebb. Fogjunk össze - mindenki a fölöslegével -, és építsük meg a feldolgozóüzemet, az egész felvásárlóhálózatot, majd aztán az értékesítési láncokat is szerezzük meg Ennél biztonságosabb és jobb dolog nincs a világban.

Csak hogy nekünk volt egy olyan sajátos történelmi helyzetünk, amikor a kollektivizált mezőgazdaság működött, amely nem tette lehetővé azt, hogy megerősödjön az a generáció, amelyik ma létre tudná hozni ezt. Tehát muszáj felülről vezérelni, muszáj valahova pénzt tenni bele - akinek van elég tőkeereje ahhoz, hogy meg tudja szervezni az egészet -, mert nincs benne.

A rendszerváltási következmények mivel jártak együtt? Azzal jártak együtt, hogy hány család tönkrement, hány embert átverték azzal, hogy integrációba kényszerítették. Mekkora bűncselekmények és mekkora tragédiák történtek az emberek életében! Odavesztett a bizalom, mert annyiszor be lettek csapva az emberek. Muszáj!

És ha megnézik a baromfiszektort, nagyon jól integrált, biztonságban van. A sertéságazatunk is egyre inkább kezd működni. Hála istennek, a hajtattott növény, a kertészet is most már egyre inkább integrációban működik a térszéken keresztül. Látszik az, hogy csak a szervezett keretben lehet jól előremenni, az adja a biztonságot és a termelői hátteret.

Akkor, amikor képviselőtársunk, Z. Kárpát Dániel felveti, hogy persze a kígyóuborka és a paprika kapcsán nézzük meg, hogy honnan jön... - most. Igen, mert a miénk még nincs kész, még kell egy hét. Tehát amikor én a nagy áruházak képviselőit bekértem, és beszéltünk arról, hogy mi történik itt, akkor az tör-

tént, hogy a termelőink sírtak azon, hogy már az üzletekben látják a kígyóuborkát. Csak amikor az áruházak kérték a kígyóuborkát, nekünk még nem volt, de jövő héten már lesz. És azt a reményt tudom megfogalmazni, hogy a megrendelések meg is érkeznek a nagy áruházak és a kiskereskedelmi láncok részéről, és a hazai primőr végre helyet talál.

Nem véletlenül írtam levelet minden egyes kiskereskedelmi lánc vezetőjének, és ajánlottam a figyelmükbe azt, hogy nemzetstratégiaileg is és nemzetbiztonságilag is kiemelkedően fontos az, hogy a kereskedelmi láncokban magyar áru legyen ilyen helyzetben, hiszen a határok átlépése és a szállítási nehézségek bizony megélhetési problémát vetnek fel nagyon sok embernek, amiért kikapok. De nem véletlen az, hogy harcolok azért, hogy nyissuk újra a piacokat, mert valahova a hazai terméket el kell juttatni, és valami olyan képmutatást látok ez ügyben, amit muszáj szóvá tennem.

Lehetetlen az a képmutatás, ami történik a piacnyitás ügyében, mert aggódunk az emberekért. Persze, de az embereknek meg kell vásárolni az alapvető élelmiszereket. Ha nem a piacra mennek, hol tudják megvásárolni? Egy zárt légtérű, kicsiny üzletben. Az jobb és biztonságosabb, mintha egy szabad légtérű piacra mennek? És még mindig nagyon sok önkormányzat még mindig ellenáll. És újra és újra el kell mondani, jön a húsvét, ott vannak a húsosok és azok a kézműves termelők, akik hagyományos húsvéti termékekkel foglalkoznak és ilyeneket állítanak elő. Sok ezren fognak csődbe menni, ha nem tudjuk megnyitni a piacokat, és nem tesszük ezt lehetővé.

És mondom rosszabbat: jönnek a palántások, amelyek az egész nyári zöldegtelmesítéshez szükségesek a kiskertekben, és nincs lehetőségük máshol, mint ott a piacon árusítani. Tehát hangsúlyosan kérem újra az önkormányzatokat, nyissák meg a piacokat, tegyék lehetővé a biztonsági intézkedések mellett, hogy az emberek oda tudják vinni a portékájukat, és mások pedig meg tudják venni azokat, mert a helyi gazdaság erősítéséhez nélkülözhetetlen mindaz, ami ott történik.

Visszatérve képviselőtársaim hozzászólásaira, Vadai Ágnes képviselő asszony felvetésére: igen, az ágazati megsegítő javaslatokat keresi. Az egy másik helyen hangzott el éppen, hiszen a kormány dolgozik azon, hogy a gazdaság újraindítását hogyan lehet megtenni, és mik azok a lépések, amelyekkel nekünk kell foglalkozni.

Én azt hiszem, hogy mindazt, amit az agrártárca a mezőgazdaságért és az élelmiszeripar szereplőitől tehet, erejét megfeszítve mindennap teszi. Azért megy én is termelőről termelőre, ágazati szinten meg látogatva őket, hogy biztosítsam őket az együttműködésünkről, az együttműködésről, feltérképezzük azt, hogy miben segíthetünk, és megköszönjük nekik azt a helytállást, amit nap mint nap tesznek, mert azt hiszem, hogy a köszönömre és a „miben segíthetek”-re mindig szükség van ebben az ágazatban. *(Taps az el-*

lenzéki pártok padsoraiból.) Hiszen ha most nem vetünk, akkor a későbbiekben nem fogunk tudni aratni, ez nagyon-nagyon fontos.

(13.30)

Nagyon megfontolandó és nagyon jó választ adott a képviselő asszony arra a kérdésre, hogy mit is tekintünk mintagazdaságnak. Kiváló, hogy létfontosságú rendszerelem legyen. Igen, úgy kell rá tekinteni, én is így tekintek. Tehát nem lehet olyan mintagazdaság, amely a maga területén nem létfontosságú rendszerelem. Köszönöm szépen ezt a hozzáadott értéket, ezt a továbbiakban vinni és használni is fogjuk, mert nagyon-nagyon fontos.

Felvetette az egyházi iskoláknak a kérdéskörét..., az egyházaknak a földhöz jutását, és rögtön el is szól-tam magam, mert a válasz pontosan ez, az egyházi iskolák kérdésköre a válasz rá. Hiszen több olyan kezdeményezés is történt, ahol egyházi fenntartásba kívánnak átvenni mezőgazdasági szakközép- vagy szakiskolákat is, és természetesen ahol a mezőgazdasági szakiskolához tartozik a terület, ezt szeretnénk a számukra továbbadni, hogy a gyakorlati teendőket el tudják végezni.

A növényházak kérdéskörénél is azt kell mondanom, hogy jól megfontolt, előre elhatározott szándék szerepel a törvényben - mert mivel szembesültünk? Azzal szembesültünk, hogy óriási nehézség... Először a stratégia az volt, hogy önellátónak kell lennünk a primőrben, nem lehet, hogy importáru érkezzék, hanem a magyar termék legyen itt. Ugyanakkor mivel szembesültünk? Azzal, hogy az egy nagyon nehéz és nagyon tökeigényes beruházás. Ha mindezt még egy csomó járadékkal és nehézséggel is terheli, akkor egyszerűen elriasztjuk a befektetőket attól, hogy jöjjenek és segítsenek ezt megvalósítani. A kikönnyítése a növényházak építésének pontosan az a cél volt, hogy a primórtermelést tudjuk támogatni, segíteni; a ki nem mondott célunk az, hogy megduplázzuk a jelenlegihez, a mostanihoz képest.

Többen aggódtak a védett természeti területek kérdésköréért. Azt kell mondanom, ez pontosan arról szól, hogy kötelezve vagyunk arra, hogy a gazdáktól vásároljuk vissza azokat a területeket, amelyek védettek, hogy a védettségi szintet meg tudjuk őrizni, és ezeket természetesen vagyongazdálkodásban a nemzeti parkok számára adjuk át. Erre keresünk pénzügyi forrásokat, és ezt fogjuk lehetővé tenni, hogy ez megtörténjen. Tehát nem az történik, hogy eladjuk, hanem az történik, hogy azon területeket, amelyek húsz éve már védettség alatt vannak, de gazdai használat alatt vannak, és ők szakszerűen kezelik, a nemzeti parki kollégák ellenőrzése mellett minden szabályt betartanak, attól miért kellene visszavásárolnunk és a nemzeti parki kezelésben tartani, hanem akkor hagyjuk ott a gazdánál, mert ott jó kezében van: be tudja tartani azokat a szabályokat, minden egyes előírást be tud tartani. Nincs nagyobb érdekközösség, mint egy

gazda kezében tartani azt a területet, amit már legalább húsz éven keresztül teljességgel, biztonsággal fenntart. Azt mondom, hogy csak a művelés alól kivett védettet lehet eladni, egyébként csak csere lehet, védett földet nem lehet egyáltalán senkinek sem értékesíteni. 9 ezer hektár védett szövetkezeti föld megy egyébként a nemzeti parkoknak a vagyongazdálkodásába. 9 ezer hektár szövetkezeti föld megy a nemzeti parkok védelmébe!

Kérdezték tőlünk azt, hogy hogy áll a közös osztatlannak a kérdése: ez egymillió darab közös osztatlan ingatlant jelent, 2,4 millió hektárral, és 3,5-4 millió embert érint. Ez egy óriási történet. És gondolják el, hogy ezek mellett csak 150 ezer földműves van. Tehát akkor, amikor a törvényes történetek jönnek, ezért van nagy különbség, hogy amíg 3,5-4 millió érintett ember van, addig 150 ezer a földműves. Tehát itt kell nekünk rendbe tenni ezeket a kérdéseket.

Többen felvetették az 50 ezer forint/aranykorona kevés voltát. Én ezt betudom annak, tisztelettel, hogy mindig lehet eggyel többet ígérni, igazuk van. A 4 ezerhez képest 50 ezret adni szerintem a mai áron teljesen rendben van. Ha belegondolunk, hogy egy 20 aranykoronás föld egymillió forintot jelent akkor hektáronként, és gyakorlatilag a 20 fölött már mind másfél millió forint, teljesen piaci ár az a történet is. Hozzáteszem, ezek olyan tulajdonok, amelyek soha nem voltak az ember kezénél, csak ígérvény volt a számukra. Tehát itt most ezeknek az embereknek, akiket ez érint, egyben egy nagyon komoly lehetőség, egy nagyon komoly összeg fog a kezükbe beérkezni.

Apáti képviselő úr vetette föl, hogy egyszerűsíteni kell a bejegyzéseket, határidőt csökkenteni. Igen, teljességgel igaza van, támogatható. Szeretném felhívni arra, hogy a törvény is rendelkezik arról, hogy internetes kifüggesztést fogunk most már alkalmazni, hiszen sokkal életszerűbb, sokkal könnyebben meg tudják az emberek nézni, és ez egészen jó lesz.

Vitatkoznék, bevallom, az erdő helyett szántó kérdéskörön, hiszen mindarra a szándékra, arra a társadalmi elvárásra is, amely itt a vírusjárvány előtt megfogalmazódott, a klímaválság kérdése, az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdéskörök, mindre egy jó válasz az, ha az erdősült területeink számát növeljük. És nem csökkenteni szeretnénk, hanem minél inkább növelni, hogy azon gyenge termőképességű területeinket, amelyek vannak, inkább erdősült területekké nyilvánítsuk, mint hogy azokkal kevesebb probléma legyen.

Felmerült a kérdés Steinmetz képviselőtársamnál és Z. Kárpát képviselőtársamnál is, hogy mi lesz a gazdákkal, munkaerőhiány és a többi. Azt kell mondanom, hogy pont azért indította az agrártárca a Munkaszüret nevű honlapját, hogy összehozza a munkavállalókat, akik munkát keresnek, azokkal, akiknek pedig el kell végezni a szezonális vagy időnyomunkát. Egyszerű biológiai időponthoz kötött kérdésről van szó; amit nem végzünk el most, azt nem lehet elvégezni. Való igaz, hiányoznak a külföldről érkezett

idénymunkások, de jól szervezettséggel, azt kell mondanom, a szükség elve alapján meg kell találnunk azokat az embereket, akik pedig munkát keresnek, és ezt segíti ez a Munkaszüret nevű honlap, hogy összehozza a keresletet és a kínálatot. Ezért kötöttünk partnerségi együttműködést a roma önkormányzatok vezetőivel, hogy össze tudjuk hozni az ott megjelenő szabad munkaerő-kapacitást is, és ezért kérjük a szolgáltatószektorban dolgozókat és minden olyan ágazatban dolgozókat, akik most a munkájukat elveszítették, de szeretnének dolgozni, szeretnének fizetéshez jutni, a megélhetésüket biztosítani, hogy az agráriumban van idénymunka, van szezonális munka, van biztos megélhetés.

Végezetül, hadd köszönjem meg még egyszer mindnyájuknak azt, hogy együtt gondolkodhattunk ilyen súlyos és nehéz kérdéssről, és nagyon hálás vagyok azért, hogy ez az együttgondolkodás tud bennünket segíteni és erősíteni abban, hogy mindazt a birtokpolitikai rendezést, ami még hátravan e törvény kapcsán is és a következőkben is, az idén le tudjuk zárni, és úgy tudjuk 2020-at majd zárni, hogy azt tudjuk mondani, hogy mindazt a rendszerváltozáskori örökséget, terheltséget, amit a birtokpolitikában megörököltünk, az idei esztendővel lezárjuk. Köszönöm mindnyájuknak, hogy ehhez a munkához hozzájárulhatunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonszállásról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9934. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

(13.40)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány kiemelt célkitűzése volt az elmúlt tíz évben a közigazgatási hatósági eljárások egyszerűsítése és az eljárások jelentős gyorsítása. Ez egyúttal egy paradigmaváltást is jelentett, ugyanis nem is olyan régen még azok az idők voltak, amikor a hatóságok és az ügyfelek között sem partneri viszonyról, hanem alá-fölé rendeltségi viszonyról beszélhettünk, és azt gondoljuk, hogy egy olyan közigazgatási rendszerünk volt Magyarországon, amely sokféle jelzővel lenne illelhető, ettől most eltekintenek, de az ügyfélbarát szolgáltató közigazgatás jelzőjét nem lett volna helyénvaló alkalmazni.

2010-et követően a közigazgatási rendszer módszeres, szisztematikus, tervszerű megújítására és a szolgáltató közigazgatás peremfeltételeinek kiépítésére került sor. Ezek közül a legfontosabb változás a kormányablakrendszer kialakítása volt 2011-től. Ma már 300 fölött van országosan a kormányablakok száma. Ennek az a lényege, hogy egyablakos ügyintézését ügyfélbarát módon tudunk lebonyolítani. Jóval tízmillió fölött van az ügyszám, amelyet jelen pillanatban a kormányablakok bonyolítanak le. Ez az infrastrukturális része a közigazgatás megújításának.

De egyébként van egy eljárási oldala minden bürokráciacsökkentésnek is. Ennek a kulcspontját a 2014-ben induló kormányzati ciklus jelentette, ugyanis akkor fogadta el a kormány „A Közigazgatás- és Közszolgáltatás-fejlesztési Stratégia 2014-2020” című dokumentumot, amely hat évre határozta meg a menetrendet. Ezt követően több bürokráciacsökkentő és állami rezsicsökkentő jogszabálysomagot fogadott el a parlament és a kormány. Végezetül ennek egyfajta sarokpontjaként az Országgyűlés az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt fogadta el, 2016. évi CL. a törvény száma, amely 2018. január 1-jei hatálybalépésével valóban új szemléletet és új közigazgatási hozzáállást hozott.

A kormány által most benyújtott törvénymódosítás elsődleges célja ezzel összefüggésben az úgynevezett függő hatályú döntés jogintézményének kivétele. A függő hatályú döntés jogintézményét még korábban a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény vezette be a közigazgatási hatósági eljárásba, majd ezt a korábban általam is említett úgynevezett Ákr. átvette. Az intézkedés egyértelmű pozitív célja volt a hatósági eljárások gyorsítása, valamint a határidőn túli eljárások esetében jogkövetkezmények, a hatóságot terhelő jogkövetkezmények meghatározása.

Ezzel egy időben, tehát a függő hatályú döntéssel egy időben került a jogrendszerbe az úgynevezett sommás eljárás, egyszerűsített, gyors eljárás, amely megelőzi a függő hatályú döntést, s amelynek keretében lehetőség szerint 8 napon belül születik döntés az ügyfél által előterjesztett kérelmek tekintetében. Ilyen típusú sommás eljárásra akkor kerülhet sor, ha hiánytalan előterjesztett kérelemről beszélünk, ha a hatóság rendelkezésére álló adatok alapján a tényállás tisztázott, és ha nincs ellenérdekelte ügyfél. Amennyiben ezek a feltételek nem állnak fenn és a sommás eljárás keretében nem hozható döntés, akkor a hatóságnak a jelenleg hatályos szabályok szerint úgynevezett függő hatályú döntést kell hoznia. Ennek keretében rendelkeznie kell arról, hogy az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért és egyéb eljárásokért fizetendő díjnak megfelelő összeget, vagy ennek hiányában 10 ezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni, illetve hogy a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól, illetve hogy a kérelmezett jog gyakorlása

az ügyfelet megilleti. Ennek a függő hatályú döntésnek a hatályosulására aztán persze akkor kerül sor, amikor az eljárás lefolytatására egyébként rendelkezésre álló határidő eltelik.

A függő hatályú döntés alkalmazására ennek megfelelően 2016. január 1-je óta kerül sor a jogrendszerben, összesen négy éve. Az eltelt időszak alapján megállapítható, hogy a hatósági eljárások felgyorsítása megvalósult azzal, hogy az eljárások jelentős többsége jelen pillanatban úgynevezett sommás eljárásokban zajlik. Ennek elérésére, tehát hogy a hatósági eljárásokat eltereljük a 8 napon belül befejeződő sommás eljárások alá, tovább már nincs szükség egy ilyen formalizált, munka- és költségtöbbletet eredményező, függő hatályú döntés meghozatalára.

Raadásul a függő hatályú döntés intézménye ugyan valójában az ügyféloldal számára kedvező, illetve a hatóságot hozza cselekvőkényszerbe, de az ügyféloldalon is számos félreértésre adhat okot. A gyakorlatban ez úgy néz ki, hogy ha sommás eljárást nem lehet lefolytatni, akkor az ügyfél kap egy tájékoztatást, amelyben egyrészt tájékoztatják arról, hogy a meghatározott feltételek bekövetkezése esetében az általa kérelmezett jog gyakorolható, és meghatározott feltételek bekövetkezése esetén az általa megfizetett hatósági illeték vagy díj visszakövetelhető. Ezt követően, ezzel párhuzamosan még folyik az eljárás, amelynek a kimenetele egyáltalán nem látszik akkor, amikor az ügyfél ezt az értesítést már megkapta. Tehát nagyon sok esetben előfordul az, hogy végső soron a kérelmezett jog sem gyakorolható az ügyfél által, mert a hatóság ezzel ellentétes döntést hoz, illetve az illeték vagy a díj visszakövetelésére sem kerül sor, mert a hatóság az eljárási határidőkön belül meghozta döntését. Ez azért probléma, mert szándékon kívül ugyan, de a hatóság ezzel akár egy jogvégzett állampolgárt, egy jogvégzett ügyfelet is meg tud téveszteni. Én magam is kaptam ilyen függő hatályú döntést, én magam is jogvégzett vagyok, de azért nem volt könnyű értelmezni az abban foglaltakat még számomra sem.

Raadásul a függő hatályú döntés meghozatala hatalmas adminisztratív terhet jelent a jogalkalmazó ügyintézők számára, akár kormányhivatali, akár önkormányzati ügyintézőkről beszélünk. Csak a fővárosi és a megyei kormányhivatalok éves szinten körülbelül másfél millió darab függő hatályú döntést hoznak. Másfél millió végzés, határozat, jellemzően három-négy oldalas határozatokban rendelkeznek egy olyan döntésről, amelyek többsége valójában sohasem hatályosul. Természetesen a hatályos kézbesítési szabályok alapján függő hatályú döntést is hivatalosan kézbesíteni kell az ügyfeleknek. Mindez csak a fővárosi és megyei kormányhivatalok esetében éves szinten majdnem félmilliárd forint terhet és többletköltséget eredményez. Itt arról van szó, hogy félmilliárd forintért az állam tájékoztatja az ügyfeleket, hogy jellemzően joghatást nem eredményező döntések álltak be az ügyük esetében. Ugyanez a tapasztalat egyébként az önkormányzati igazgatás szintjén.

Mindez nincs összhangban a közpénzek hatékony és költségtakarékos felhasználásával és egyébként a józan ésszel sem. Egyébként a jelentős költségekkel szemben az ügyfelek pénzügyi visszatérítése minimális, miközben, ahogy mondtam, éves szinten félmilliárd forint kiadást jelent a függő hatályú döntésekkel kapcsolatos kézbesítési kötelezettség. Az ügyfelek részére minimális összeg kerül így visszafizetésre. Ez egyébként örömteli dolog, hiszen ez azt mutatja, hogy a hatóságok tartják a rendelkezésükre álló és a törvény által meghatározott eljárási kereteket. Csak a kormányhivatalok esetében 129 esetben került sor az illeték vagy az igazgatási szolgáltatási díj visszafizetésére. Ez nem tette ki a 10 millió forintot, és 1606 esetben került sor 10 ezer forintos összeg megfizetésére az ügyfeleknek. Így a visszafizetett, kifizetett összeg 16 millió forint volt összesen kormányhivatali oldalon. Tehát miközben a függő hatályú döntések, mely egy tájékoztató jellegű aktus, az ezzel összefüggő postaköltség majdnem félmilliárd forintot tett ki 2018-ban, az ügyfelekhez mindössze 25 millió forint - össze kell adni a 10 millió és a 16 millió forintot -, 26 millió forint került megfizetésre, vagyis 18-szor annyiba kerül az államháztartásnak az intézkedés, mint amennyit az az érintett ügyfeleknek hoz.

A fentiek alapján azt remélem, hogy majdan arra a konszenzusra juthatunk, hogy bár számos pozitív következménye volt ennek az intézkedésnek, és természetesen fontos is az, hogy a hatóságokat valamilyen szankció terhelje, amennyiben nem hozzák meg időben a döntésüket, a függő hatályú döntés intézménye, tehát az a forma, amilyen módon ez a jogintézmény működik, felesleges többletterhet okoz a hatóságoknak, és ahogy említettem, az ügyfelek számára is nehezen értelmezhető. Mindezek alapján ebben a törvényjavaslatban arra teszünk javaslatot, hogy a függő hatályú döntés jogintézménye szűnjön meg azal, hogy az abban foglalt joghatások továbbra is legyenek az általános hatósági eljárás részei, anélkül, hogy arról a hatóság előzetesen külön döntést hozzon.

(13.50)

Tehát továbbra is mindenkit és minden eljárást a sommás eljárások felé kívánunk terelni, illetve, amennyiben a sommás eljárás lefolytatásának feltételei nem állnak fenn, akkor is az eljárási határidőket a hatóságnak tartania kell, és ha ezeket az eljárási határidőket nem tartja a hatóság, akkor az illeték-, illetőleg igazgatási díj visszafizetési kötelezettsége továbbra is terheli a hatóságot, csak erről postai úton a normál menetben az ügyfél külön tájékoztatást nem kap. De emellett azt is rögzítenénk, hogy az ügyfél, amennyiben erre lehetőség van, elektronikusan, tehát e-mailes úton kapjon tájékoztatást a teljes eljárás ügyintézési határidejéről, a határidő-túllépés jogkövetkezményeiről, és arról, hogy a hatóság a továbbiakban nem a sommás eljárás, hanem a teljes eljárás szabályai szerint jár el.

(A jegyzői székben Földi Lászlót
Gelencsér Attila váltja fel.)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ennek a törvényjavaslatnak elsődleges és legfontosabb célja ennek a változtatásnak a kodifikációs célú leképeződése, de emellett számos más közigazgatási tárgyú kérdés rendezésére is javaslatot teszünk ebben a törvényjavaslatban. Az egyik, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosításával a 400 négyzetméter vagy az azt meghaladó bruttó alapterületű építmény rendeltetésének kereskedelmi rendeltetésre változtatása során az eljáró hatóság eddig a járasszékhely, települési önkormányzat, fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője volt.

Itt most már az első pillanatban, a félreértések elkerülése végett aláhúdom, hogy ez azt jelenti, hogy államigazgatási hatósági jogkörben, nem önkormányzati hatósági jogkörben járt el ebben az eljárási formában a jegyző, és a törvényjavaslat, valamint azzal összefüggésben természetesen a kormányrendeleti szintű szabályozás alapján az építési hatósági eljárások 2020. március 1-jével történő átcsoportosításához hasonlóan itt is a rendeltetismódosítási hatóságként, államigazgatási hatósági jogkörben nem a jegyzőt, hanem a fővárosi és megyei kormányhivatalt jelölné ki a törvény.

Fontos eleme a törvényjavaslatnak: a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosításával összefüggésben a mátraverebély-szentkúti és máriapócsi nemzeti kegyhelyünket nemzeti emlékhellyé nyilvánítjuk. Ezzel egyidejűleg a bányászatról szóló törvény is módosul, és a kegyhelyként működő nemzeti emlékhelyeknél szakrális események és egyéb szabadterei programok zavartalanságának biztosítása érdekében a külfejlesztés bányászati tevékenységet korlátozni kívánjuk.

Kiemelt célkitűzés, hogy a fővárosban megvalósuló nagy központi beruházások minél gyorsabban, a környezetet, valamint a helyben lakókat minél kevésbé terhelve valósulhassanak meg. Ennek érdekében módosítani kívánjuk a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló, a kulturális örökség védelméről szóló, valamint a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló törvényeket is. A kiemelten közérdekű beruházások esetén, ha a beépítést a szomszédos ingatlan építményének az ingatlan határvonalán túlnyúló része akadályozza, akkor ezen túl a szomszédos ingatlan tulajdonosa az adott építményrész elbontását, átalakítását köteles elvégezni.

A Városliget fejlesztése megvalósításának a biztosítása érdekében kiemelten közérdekű beruházássá minősítjük az egyébként a jogszabályok alapján eddig is kiemelten közérdekű beruházássá minősíthető városligeti projektet, és a törvény kimondja, hogy az érintett ingatlanok tekintetében a helyi önkormányzatok részéről változtatási tilalom nem alkalmazható,

és ha az önkormányzati rendelet ezzel ellentétes előírást tartalmaz, akkor helyette a törvényi előírást kell alkalmazni.

A városligeti fejlesztések ügye nemcsak egy hatósági jogalkalmazási kérdés, hanem egy politikai kérdés is, és a kormány a 2018-as (sic!) önkormányzati választásokat követően politikai szempontból is állást foglalt, és azt rögzítette, hogy a Városligetben olyan épület megépítésére nem kerül sor, amelyet a Fővárosi Önkormányzat a Közfejlesztések Tanácsában nem támogat. Ez továbbra is fennáll, tehát nem fog megépülni az új nemzeti galéria, nem fog megépülni a magyar innováció háza, és nem fog megépülni a Városliget színháza, hacsak a Fővárosi Önkormányzat meg nem gondolja magát, vagy egészen addig, amíg meg nem gondolja magát. Azok az épületek, amelyek építése folyamatosan zajlik, tovább folytatódhatnak, ezzel kapcsolatban a politikai megállapodás megszűletett. Ez a törvénymódosítás azért szükséges, mert a Fővárosi Közgyűlés által elrendelt változtatási tilalom nemcsak az építések, tehát nemcsak a három nem támogatott épület megépítését akadályozta meg, hanem a már folyamatban lévő fejlesztések zöldfelületi munkálatait is megakadályozta, amelyek már mostanra elkészülhettek volna.

Felsorolom ezeket a zöldfelületi fejlesztéseket: városligeti kis botanikus kert megújítása és bővítése, az Ötvenhatosok terén kialakítandó zöld promenád, multifunkcionális sportpályák megvalósítása, két kilométeres kivilágított futókör kialakítása, s egy újabb kutyás élménypark megvalósítása, illetve a Városligetben található - ez régi probléma - felesleges beton- és aszfaltfelületek feltörése és visszazöldítése. Ezekre a fejlesztésekre nem kerülhetne sor azért, mert a Fővárosi Közgyűlés változtatási tilalmat rendelt el. Mi azt gondoljuk, hogy a Fővárosi Közgyűlés változtatási tilalma nem erre vonatkozik, hanem az új épületek megépítésére, az általam már korábban említett három épületre, új nemzeti galéria, magyar innováció háza, Városliget színháza. Ezek az épületek, noha érvényes engedélyekkel rendelkeznek, nem fognak megépülni, amíg a Közfejlesztések Tanácsa egyhangúlag így nem dönt. De ezeket a zöldterületi fejlesztéseket viszont el kell végezni, és e tekintetben mint jogi eszköz, a változtatási tilalom ezeket a fejlesztéseket akadályozza. Ezért arra teszünk javaslatot, hogy ezeket ne kelljen alkalmazni.

Emellett a javaslat az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosításával rendez egy jelen pillanatban bizonytalan helyzetet a nemváltoztatás kérdésében. Ugye, jelen pillanatban egy bizonytalan hogy helyzet van a tekintetben, hogy lehet-e Magyarországon adminisztratív szempontból, közigazgatási hatósági nyilvántartási szempontból nemet változtatni. A javaslat azt az egyértelműsítést alkalmazza, hogy innentől kezdve magyar hatósági nyilvántartásban, tehát a magyar állam által nyilvántartott személyi adatok körében a születéskori biológiai nem adat kerüljön nyilvántartásra. Tehát egyetlen adatot tart nyilván innen-

től kezdve a magyar állam, hogy a születéskor az elsődleges nemi jelleg, illetőleg a kromoszómaszám alapján a megszületett gyermek biológiai értelemben milyen nemű.

Ezt követően, hogy ki milyen neműnek tartja magát, hogy ki milyen nemátalakító műtéteknek veti alá magát, ezzel a magyar államnak, a magyar hatóságoknak semmilyen dolga nincsen, a törvényjavaslat ezzel összefüggésben semmilyen korlátozást nem tartalmaz, tehát ilyen típusú beavatkozás vagy identitásfelvállalás szabadon történhet, a magyar hatóságok kifejezetten a születéskori nem adatát tartják nyilván. Ennek egyébként van jelentősége, egészségügyi és büntetés-végrehajtási, illetőleg egyéb szempontból is fontos az, hogy a magyar állam, illetőleg a hatóságok, valamint az egészségügyi intézetek, büntetés-végrehajtási intézetek tisztában legyenek azzal, hogy mi volt az érintettnek a születéskori nemadata. Ez adott esetben életet menthet, adott esetben a büntetés-végrehajtás rendjének fenntartásához járulhat hozzá.

Továbbá a törvényjavaslat kiemelt pontja az a vagyonszerzés, amelyre a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány működését kívánja az Országgyűlés támogatása esetén elismerni. A közalapítványt 1999-ben a kormány alapította, tudományos kutatás, közművelődési, oktatási, kulturális javak védelmével kapcsolatos közfeladatra, számos emlékévként lebonyolításában vettek részt. Jelenleg is vagyonszerzik, illetőleg használják ezeket az ingatlanokat.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Végezetül szeretnék szót emelni a katasztrófavédelemről szóló törvény módosításával összefüggésben is.

(14.00)

Az önök által olvasható és benyújtott törvényjavaslat jelenleg arra tesz javaslatot, hogy veszélyhelyzet esetén a katasztrófavédelemről szóló törvény a polgármestereket jogosítja fel a védekezés érdekében arra, hogy a képviselő-testületek jogaival éljenek.

Eredetileg arra tettünk volna javaslatot, hogy ilyen esetekben a polgármester, főpolgármester, illetve a megyei közgyűlés elnöke döntéséhez a megyei, fővárosi védelmi bizottság jóváhagyása is kötve legyen. Ezzel kapcsolatban elindult egy közéleti vita, a politikai oldalak közötti purparlé, hogy bizonyos polgármesterek - amennyire a sajtót követem, meg amennyire az információk hozzám eljutnak, politikai oldalaktól függetlenül - ezekkel a jogokkal, amit a katasztrófavédelmi törvény egyébként évek óta biztosít, mennyire élnek vagy éppen visszaélnék. A javaslat ezt a helyzetet kívánta volna kezelni egy pluszszűrővel, egy most is meglévővel egyébként, mert törvényességi kontroll most is van ezen döntések felett, de egy további szűrővel, a védelmi bizottságok beépítésével. De tekintettel arra, hogy ez jól láthatóan nagyon komoly politikai turbulenciát okozott, és jelen pillanatban a veszélyhelyzeti jogalkotással összefüggésben a kormány a lehető legszélesebb körű nemzeti egység

fenntartására tesz javaslatot (*Dr. Vadai Ágnes: Hagyjuk ezt! Még csak azt se...*), próbálkozunk, de nem mindig van fogadókészség minden oldalról, de a remény hal meg utoljára. Tehát ezzel összefüggésben ettől a módosítástól eltekintünk.

Tehát a vitában azt szeretném kérni önöktől, hogy úgy tekintsék, hogy ezt a törvényjavaslati pontot a kormány nem támogatja. De a többi törvényjavaslati pontot támogatja, és arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák a most előttünk fekvő törvényjavaslat egészét. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Salacz Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, akit majd Varga-Damm Andrea, Vejkey Imre és Bangóné Borbély Ildikó fog követni. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Ház előtt fekvő javaslat több célt foglal magában, melyek közül az egyik legfontosabb a közigazgatási bürokráciacsökkentést szolgáló szabályok megalkotása.

A függő hatályú döntés jogintézménye 2015-ben született meg a jogalkotó akaratából. Az említett jogintézmény bevezetésének célja a közigazgatási hatósági eljárások egyszerűsítése és gyorsítása volt. Az azóta eltelt időszak tapasztalatai megmutatták egyrészt, hogy a függő hatályú döntés jogintézménye jelentős bürokratikus terhet ró a hatósági jogalkalmazókra, másrészt pedig az esetek túlnyomó hányadában az ügyfelek számára is nehezen értelmezhető volt.

A tapasztalatokat alapul véve és a bürokráciacsökkentés jegyében a függő hatályú döntés formális jogi aktusként megszüntetésre kerül, mégpedig azzal a kitételrel, hogy annak az állampolgárokra kiható pozitív joghatásai továbbra is megmaradnak. Ezek a joghatások automatikusan beállnak tehát formális döntés nélkül is, ily módon az ügyfél jogai nem csorbulnak.

De nézzük, miről is van szó! Ha a hatóság az ügyintézési határidőt túllépi, az eljárás lefolytatásáért illetékek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában 10 ezer forintot köteles megfizetni a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetésétől is, továbbá az ügyfél - amennyiben arra lehetőség van, elektronikusan, e-mailben tájékoztatást kap a teljes eljárás ügyintézési határidejéről, a határidő túllépésének jogkövetkezményeiről, és arról, hogy a hatóság a továbbiakban a teljes eljárás szabályai szerint jár el. Mindezzel a jövőre nézve is biztosítottá válik, hogy az eljárásokat a hatóságok a mögöttünk hagyott esztendőkből megszokott gyorsasággal és szakszerűséggel láthassák el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kiemelném a benyújtott törvényjavaslat néhány egyéb fontos rendelkezését. A javaslat értelmében két állami tulajdonban lévő

ingatlan ingyenesen a Közép- és Kelet-Európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány tulajdonába kerül. Emellett a közalapítvány a törvény erejénél fogva mentesül az MNV Zrt. felé fennálló vagyongazdálkodási díjtarozása és visszafizetési kötelezettsége teljesítése alól, továbbá a vagyonszármazással megterítési kötelezettsége nem keletkezik.

Az alapítvány tudományos kutatási, közművelődési, oktatási és a kulturális javak védelmével összefüggő közfeladatok ellátásával jön létre. Közhasznú céljaival összhangban több munkaszervezetet működtet, mint például a Terror Háza Múzeumot, a XXI. Század Intézetet, a Kommunizmuskutató Intézetet vagy a Habsburg Történelmi Intézetet. *(Bangóné Borbély Ildikó folyamatosan közbeszól.)*

Szükségessé vált az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosítása is. A hatályos jogszabályok jelenleg nem tartalmazzák a nem fogalmát, ugyanis annak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* meghatározása biológiai alapokon nyugszik.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az anyakönyvbe bejegyzett nem tulajdonképp az orvos által megállapított tényen alapul, amelyet az anyakönyv deklarációjával, azzal ellenkező bizonyításig a bejegyzett tényeket, jogokat igazolja, tehát jogkeletkeztető hatása nincs. Az anyakönyv által deklarált nem alapján azonban már jogok, illetve kötelezettségek keletkezhetnek. Ennek megfelelően szükséges a születési nem fogalmának meghatározása. Tekintettel arra, hogy a biológiai nem megváltoztatása nem lehetséges teljesen, jogszabályban szükséges rögzíteni, hogy ennek megváltoztatására az anyakönyvi nyilvánosságban sincs lehetőség. Vagyis az esetleges nemi átalakító műtéti beavatkozások után az anyakönyvi adatok változatlanok maradnak a nemre vonatkozóan.

Tisztelt Ház! Szeretném még megemlíteni, hogy milyen célt rejt magában az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosítása. A 400 négyzetmétert vagy azt meghaladó bruttó alapterületű építmény rendeltetésének kereskedelmi rendeltetésre változtatása során eljáró rendeltetést módosítási hatóság eddig az építmény fekvése szerinti járás székhelyének települési önkormányzati jegyzője, a fővárosi kerületben a fővárosi kerület önkormányzati jegyzője, a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyző volt. A törvénytervezet javaslatot tesz arra, hogy rendeltetést módosítási hatóságként a fővárosi és megyei kormányhivatal járjon el a jegyző helyett. Éppen ezért elengedhetlenné válik a vonatkozó eljárásjogi szabályozás módosítása oly módon, hogy az eddigi szakhatósági állásfoglalás szakkérdésben tett nyilatkozattá válik.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy számomra szívet melengető azon döntés, miszerint a

mátraverebély-szentkúti és a máriapócsi nemzeti kegyhelyeinket nemzeti emlékhellyé kívánja a javaslat nyilvánítani. A nemzeti emlékhelyek védelme, a jövő nemzedékek érdekében történő megóvása és zavartalan látogatása közérdek, amelyben a vallási közösségek és az egyházi jogi személyek is jelentős szerepet töltenek be. Nemzeti kegyhelyeink keresztény identitásunk hordozói és történelmi örökségünk fontos részei.

Tisztelt Országgyűlés! Nem áll szándékomban felsorolni valamennyi, a javaslat által érintett közigazgatási tárgyú törvényt. Meglátásom szerint a Ház asztalán fekvő javaslat kielégítő mértékben kívánja szabályozni a bürokráciacsökkentés, az eljárások hatékonyságának és gyorsaságának növelése, valamint a műemlékvédelem terén felmerült célkitűzéseket.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja a benyújtott javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps. - Közbeszólások az ellenzéki pártoktól: Bravó! Bravó! - Z. Kárpát Dániel: Engem meggyőzött!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/9934. számú törvényjavaslat kapcsán Orbán Balázs előterjesztő szájából zene volt füleimnek hallani, amikor is előadta, hogy bizony a 2015-ös változtatás a függő hatályú határozatok vonatkozásában nem váltotta be a hozzáfűzött reményt.

Mindig öröm ilyen hallani, mert ez egyben saját maguk kritikája is. Ugyanis ha megnézzük az akkori parlamenti üléseken a felszólalásokat, akkor láthatjuk, hogy az ellenzéki képviselők már akkor is figyelemztették az előterjesztőt, hogy ez mennyi bonyodalmat fog okozni a közigazgatásban. Az ügyfelek nem fogják érteni ennek jelentőségét és hasznát, viszont óriási költséget fog jelenteni.

(14.10)

Most mit hallunk? Hogy félmilliárdjába került ez az adófizetőknek. Ilyenkor azért megkérdezném, hogy ki fogja ezt a kárt kifizetni, hiszen ezt egy felelős kormányzatnak már akkor látnia kellett volna, ha magától nem, legalább a figyelmeztetések során.

Újra egy salátatörvény fekszik előttünk. Megnéztem, az elmúlt egy év tíz hónapban, amióta ez a ciklus zajlik, ez közel a tizedik közigazgatási tárgyú salátatörvény-módosítás. Elgondoltam, hogy ha valaki egy szakdolgozatot vagy egy PhD-t írna a negyedik Orbán-kormány közigazgatási tárgyú törvényalkotásáról, akkor igen gazdag anyagot kapna arról, hogy a kezeskedés és a követhetlenség milyen uralkodó.

Azt is látjuk, hogy általában a salátatörvények azért kerülnek a Ház elé, mert valamifajta magasztos cél az általános indoklás, és aztán mindig az ördög a részletekben rejlik; természetesen ebben a javaslatban is találunk számtalant. Örülök annak, bár ezt nem mondta ki államtitkár úr, de szavaival kifejezte, hogy az Orbán-kormány se tévedhetetlen, sőt újra sikerült jó pár százmilliót feleslegesen elkölteni, és a közigazgatás rendszerében a függő hatályú döntések vonatkozásában zűrzavart kelteni. Én üdvözlöm mindig, ha valaki belátja a tévedését, most ezen ritka események részesei voltunk.

Ez a javaslat 49 törvényt módosít. 15 percben egyébként lehetetlen is ezeket részleteiben kommentálni, de azért megtaláltam itt is a részleteket, az ördög részleteit ebben a javaslatban is, és ezekről szeretnék egy pár gondolatot megosztani.

Az 1997. évi LXXVIII. törvény az épített környezetről szóló jogszabály, ebben újra meglátjuk ezt az elkesztőt, „ma sem tudom, ki találta ki” című intézményt: országos szinten a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal az, aki szakhatósági véleményt ad ki akkor, ha 400 négyzetméteren felüli kereskedelmi építmény esetében funkcióváltás történik, és ennek engedélyezése az ő diszkrecionális joguk. Persze látjuk egyébként, hogy Hajdú-Bihar megye olyan mértékben kormánypárti, hogy például a büntetőügyekben az összes politikailag érintett ügyet is a Debreceni Törvényszék tárgyalja. Tehát úgy tűnik, hogy Hajdú-Bihar megye kormányhoz való hűsége minden szakterületen olyan módon érvényesül, hogy tulajdonképpen egy ilyen „kormány kinyújtott keze” szerepet játszik.

De mi az, ami még ebben a javaslatban elfogadhatatlan? Az 57/C. § (2) bekezdése azt mondja, hogy úgy módosítja a hatóság szakhatósági állásfoglalásának kérdését, hogy 60 nap helyett 75 nap alatt adható ki, és újabb olyan könnyítéseket tesz a hatóság számára, hogy szinte korlátlan ideig húzni tudja az eljárást, mire döntést hoz, pedig az indoklás szerint itt a könnyítés volt a célja a kormánynak. El nem tudom képzelni, hogy ezekkel az új módosításokkal ez be fogja a hozzá fűzött reményt váltani.

Számomra továbbra is elfogadhatatlan - és azt kell mondanom, hogy a kormány komisszárjai azok, akik a kormányhivatalok útján az egész közigazgatási engedélyezési eljárást uralják -, egyáltalán nem tudom elfogadni, hogy a jegyző kezéből ezt a jogkört ki kellene venni. Úgyhogy - ha egyébként a javaslatra igent szavaztunk volna - ez az egyik fontos módosítás, ami miatt biztosan nincs szüksége az önkormányzati hivataloknak arra, hogy kormányhivatali kézi vezérléssel legyenek működtetve. Egy jegyző is pontosan, tisztességesen, a jogszabályok, az életviszonyok és a méltányosság alapján ezeket a döntéseket meg tudta volna hozni.

Az is a javaslatban szerepel, az a bizonyos téma is, hogy hogyan történik a 400 négyzetméter feletti építmény rendeltetésének változtatása kereskedelmi rendeltetésre.

Eljutottunk oda, hogy egészen a miniszterig kerül föl például az, ha egy 420 négyzetméteres éttermet akar valaki kereskedelmi tevékenységben működtetni, egészen a miniszterig kell felmenni engedélyeztetésért, hogy az a funkcióváltás, az a funkcióalakítás megtörténhessen. Hát, elnézést kérek, itt mindig a demokráciáról beszél a kormányzat. Komolyan Orbán Viktor fogja eldönteni, hogy 400 négyzetméter felett egy kereskedelmi egységet lehessen működtetni?! Ez a javaslat ugyanis ezt tartalmazza. Miért kell ezért egy miniszterig felmenni? Tehát visszahozzuk a pártállami viszonyokat? Ráadásul egy miniszter által működtetett bizottságnak - tehát még egy bizottságot is hoznak létre, ez a nem tudom, hányadik gittegylet - az emberek mindennapjaiban, vagyis jelen esetben a gazdálkodó szervezetek mindennapjaiban uralmi pozíciót kívánnak adni.

A következő fontos kérdés a 2006. évi LIII. törvény, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások kérdése. Itt egy új 11/C. § új (5) bekezdése születik, ahol is azt mondja, hogy ha ilyen beruházás telkére átnyúlik a szomszédos ingatlanon álló építmény, akkor ezen építmény tulajdonosát bontásra kell kötelezni. Hát, azért én így elképzeltem ezt a szituációt! Mondjuk, 80 éve áll egy építmény, amely nem tudjuk, milyen okból, de átnyúlik egy másik területre, és akkor hirtelen így 80 év után azzal szembesül a tulajdonos, aki esetleg nem is vette ezt észre, mert nem tanulmányozta a telekkönyvi viszonyokat, nincsenek kerítések, nem történt meg soha egy olyan hatósági aktus, amellyel ezt ő felismerhette volna, majd egyszer érkezik egy követelés, hogy bontsd a házat. Hát, ez óriási!

(Dr. Lukács László Györgyöt a jegyzői székben dr. Varga László váltja fel.)

Nem értem: ha már azt mondta Orbán Balázs államtitkár úr, hogy a természetes életviszonyokhoz, a könnyítéshez kívánják a szabályokat igazítani, akkor ezt a szituációt nem szimulálták? Miért nincs benne a javaslatban alternatíva? Ugyanis tudjuk jól sokan, hogy vannak olyan telekhatárhelyzetek, hogy ha átnyúlik egy építmény, akkor az ahhoz illeszkedő földterületet telekrendezéssel hozzá lehet csatolni, így akkor tulajdonképpen nincsen közösen birtokolt terület, és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházást is meg lehet valósítani, nem kell bontani, és a tulajdonos nem kerül ilyen iszonyatos helyzetbe. És azt hisszük, a javaslat könnyít, mert esetlegesen, ha erre nem kerül sor, akkor valamifajta egyszerűbb eljárás követi ezt a problémát, de nem, betereli a bírósági rendszerbe. Hát, elképzeljük, egy ilyen per meddig tart?! Ha én arra törekszem, hogy a nemzetbiztonsági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások minél hamarabb, hatékonyan meg tudjanak épülni, akkor bizonyára nem olyan helyzetet teremtek, hogy ha a felek nem tudnak megállapodni, akkor egy bírósági út legyen ennek a vége, mert akkor a gyorsítás és az eredeti cél teljesen elvész.

Ezért én már most kérem Orbán Balázs államtitkár urat, javasolja, hogy beszéljék ezt meg még egyszer, amíg ennek a szavazására nem kerül sor, hogy legyen alternatíva az, hogy ha a jogszabályok megengedik, és a teleknagyságok olyanok, akkor az átnyúló épülethez illeszkedő vagy ahhoz szükséges földterület hozzacsatolható legyen ahhoz a területhez, és ezáltal a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházás telke annyi földterületet bír továbbra is, hogy az eredetileg szándékozott épület elhelyezhető; legyen meg legalább ez az alternatív javaslat. Higgyék el, én tényleg azt szeretném, hogy ha már ez a cél, akkor ez működjön is.

A következő téma az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról szóló 2008. évi XCIX. törvény. Hát, ez elfogadhatatlan! Ugye, napi vita Eszenyi Enikő és társai problémái, az önkormányzattól államhoz kerülő színház finanszírozása, az elmúlt időszaknak ez egy komoly kérdése. Na de attól, hogy állami költségvetésből történik a támogatás, és esetleg az állam működteti tovább, el tetszenének mondani, hogy a felügyelőbizottságban öt főből miért kell hogy három valamifajta miniszteri küldött legyen? Ne tessenek haragudni, azért ez a művészvilág!

Én elhiszem, hogy azt szeretné a kormány, hogy a pénzköltésekben legyen keze, szeme, füle, ezt elfogadom. Mondja azt, hogy egy embernek, a kormányzat által delegált személynek kell lennie egy felügyelőbizottságban. De három? Csak nem arról van szó, hogy van egypár ember, akinek pozíciót kell adni, mert még nem kapott eleget, amit elvárt? Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy ez másként történik, ugyanis, ha a felügyelőbizottságban bármikor is akár egyetlen személy is szabálytalanságot észlel - nem kell hozzá három, elég egy -, akkor ő kezdeményezi a vizsgálatot, ő kezdeményezi a megállapítást, és egyetlen felügyelőbizottsági tag is jelezhet a fenntartónak vagy a finanszírozónak, hogy gyerekek, ez nem jól működik, és nem kell ahhoz három.

(14.20)

Úgyhogy nagy tisztelettel én tényleg nem gondolom, hogy ilyen pórázon kellene tartani ezeket az intézményeket csak azért, mert az állami költségvetésből történik a finanszírozásuknak egy jelentős része.

És különösen a jelen szituációban, amikor a színházak iszonyatos bevételről esnek el, színészek tömege bevétel nélkül maradt. Tehát pont most, a koronavírus-járvány kellős közepén egy ilyen szabályt idehozni, nem mondom azt, hogy túlzó, de nem elegáns. Most pont arra kellene törekedni, hogy a nagyvonalúság működjön. Tehát abban eddig a kormányzat túlzottan szigorú volt vagy túlzottan a saját érdekeit akarta érvényesíteni, most abból adjon le. Én arra kérem a jogalkotásban résztvevőket, hogy a mai bejelentésekhez illeszkedve, ami elkezdett valamerre elmozdulni az emberek érdekében, pont ezzel a szellemiséggel kezeljük kifejezetten ezeket az ügyeket, mert érzékeny társadalmi csoportról van szó, fontos társadalmi

csoportról van szó, Magyarország kulturális, társadalmi életében fontos tényezőkről van szó, és semmiképpen ne érezzük velük azt, hogy a bizalmatlanság az uralkodó.

Aztán jön a Városliget. 2013. évi CCXLII. törvény, 42. § ebben a törvénycsomagban. Ennek a törvénynek a 12. §-át úgy módosítja, hogy ha változtatási tilalom van, az a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknál nem működik. Egy vicc jutott eszembe, ami arról szól, hogy az első pont az, hogy a férjnek mindig igaza van. A második pont pedig: ha a férjnek még sincs igaza, akkor az első pont érvényesül. Tehát ez a három bekezdés, ahogy ezt megfogalmazták, ez gyakorlatilag a klasszikus vicc leképezése.

Én azt gondolom, bár való igaz, hogy Orbán Balázs államtitkár úr az előterjesztésében hangsúlyosan kiemelte, hogy miket nem szeretnének megépíteni, és inkább a zöldfelületek biztosítása, illetőleg a diverzifikált természeti környezet kialakítása érdekében tették meg a javaslatukat a Városliget további fejlesztése érdekében - én megmondom őszintén, szoktam hinni Orbán Balázs államtitkár úrnak (*Bangóné Borbély Ildikó: Én nem!*), és el akarom most is hinni, amit mondott. És meg kell hogy mondjam, ha nem így lesz, hát, számonkérem. Tehát erről tudnám biztosítani. (*Z. Kárpát Dániel: Nem lennék a helyében!*) Nem biztos, hogy annyira megijed tőle, de hátha számít.

Aztán érkezik ennek a javaslatnak az 50-54. §-a. Ez a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány részére a vagyonjuttatás. Megmondom őszintén, fontosak ezek az intézmények, Terror Háza, XX. Század, XXI. Század, Kommunizmuskutató Intézet, Habsburg Történelmi Intézet, minden, tehát mindent kutatunk, mindenünk van ennek az alapítványnak az égisze alatt. Egy fontos kérdés az, hogy ebből megtudtam, hogy van neki díjtartozása. Tehát egy törvény kellett ahhoz, hogy megtudjuk, ez az alapítvány nem fizet díjat rendesen, sőt van valamifajta feltöltési kötelezettsége, azt sem. Úgyhogy milyen érdemes volt bejönni ebbe a parlamentbe, és ezt a javaslatot elolvasni, mert ilyen fontos kérdésre választ kaptunk, hogy tartozása van, méghozzá az állami költségvetés felé.

Megmondom őszintén, ha ezeknek az intézményeknek, intézeteknek az elmúlt időszakbeli szakmai és társadalmunk számára fontos feladata nem torkollott volna bele mindennapi politizálásba, azt mondom, hogy adjunk nekik mindent, de nem tudom ezt mondani, mert ők sajnos az utóbbi években nem a rendeltetésük szerint végzik a munkájukat. Úgyhogy nagy tisztelettel köszönöm a figyelmüket. És alig csúsztam át a 15. percen.

További szép napot kívánok! (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr! (*Z. Kárpát*

Dániel: Nehéz helyzet erre reagálni. Azért meg kell próbálni.)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes közigazgatási törvények módosításáról, valamint egyes ingyenes vagyonszerzésről szóló T/9934. számú törvényjavaslat kapcsán nem kívánom megismételni Orbán Balázs államtitkár úr expozéjában már elmondottakat, azonban hangsúlyozottan, kifejezetten az ellenzéki felszólalókra, a főbb tartalmi elemeket mégis szeretném ismertetni.

Elsőként a függő hatályú döntések kivezetése tekintetében. Független hatályú döntés a magyar jogban a közigazgatási eljárási törvény módosításával 2016. január 1-jétől került új jogintézményként bevezetésre. A jelen törvényjavaslat alapján a függő hatályú döntés formális jogi aktusként megszűnik, azonban az állampolgárokra kiható pozitív hatásai, így az eljárási díj és az egyes eljárási költségek alóli mentesülés megmaradnak. Ezen joghatások a tényállások alapján sui generis beállnak, formális döntés nélkül.

A jelen törvényjavaslattal az ügyféli jogok nem csorbulnak, mert amennyiben a hatóság az ügyintézési határidőt túllépné, úgy az eljárás lefolytatásáért az illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, illetve ennek hiányában 10 ezer forintot meg kell fizetni a kérelmező ügyfélnek, továbbá az ügyfél tájékoztatást kap a teljes eljárás ügyintézési határidőiről, a határidő túllépésének jogkövetkezményeiről, és arról, hogy a hatóság a továbbiakban a teljes eljárás szabályai szerint jár el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló módosítását. Mint önök előtt is ismert, a Karácsony Gergely által vezetett főváros 2020 végén beakasztott a Liget-projektnek azzal (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Ejnye-bejnye!*), hogy csapatával együtt a Városligetet érintő változások tilalomról döntött. A fenti beakasztás következtében (*Derűtség az ellenzéki padsorokban. - Az elnök csenget.*) le kellett állítani a Városliget zöldfelületi fejlesztéseit. (*Dr. Vadai Ágnes: Jaj, jaj, jaj!* - *Z. Kárpát Dániel: Liget mint zöldfejlesztés, ne már!*) A jelen törvényjavaslat célja kifejezetten az, hogy amennyiben a tisztelt Ház elfogadja, úgy zavartalanul folytatódhat a park zöldfelületének fejlesztése, melynek következtében rövid időn belül a ligetlátogatók több ezer négyzetméter új zöldfelületet vehetnek majd birtokba. (*Z. Kárpát Dániel: Betont!*) Ne feledjék, a Liget-projekt Magyarország történelmének egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb mértékű park- és tájépítészeti munkája, a millénniumi idők óta nem látott kulturális intézményfejlesztésekkel együtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány részére történő ingyenes vagyonszerzéséről szóló módosítását. A törvényjavaslat

szerint a Terror Háza Múzeumot, a XX. Század Intézetet, a XXI. Század Intézetet, a Kommunizmuskutató Intézetet, a Kertész Imre Intézetet és a Habsburg Történelmi Intézetet működtető közalapítvány tulajdonába kerülne a Budapest XII. kerület Határőr út 35. szám alatti, továbbá Istenhegyi út 92. szám alatti állami tulajdonban lévő ingatlan abból a célból, hogy a közalapítvány tudományos kutatással kapcsolatos közművelődésügyi, oktatási és kulturális javak védelmével kapcsolatos közfeladatainak ellátását a magyar állam elősegítse.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló módosítását. A hazai előadó-művészeti szcéna legjelentősebb alapértéke az állandó társulatra épülő kőszínházi struktúra, melynek bázisa az állami intézmények mellett az országos, teljes lefedettséget biztosító vidéki, helyi önkormányzati előadó-művészeti hálózat is. Ennek megőrzése nemzeti érték és nemzeti érdek. A nemzeti érdek védelmében pedig az szükséges, hogy amennyiben a közös állami-önkormányzati működtetésű színház éves működésének pénzügyi feltételeit teljes egészében a magyar központi költségvetés biztosítja, úgy a színház felügyelőbizottságának ötfős létszámából három főt a kultúráért felelős miniszter legyen jogosult megbízni, illetve megbízásából visszahívni.

(14.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak az anyakönyvi eljárás módosításáról szóló részét. A törvényjavaslat azt a tényt rögzíti, hogy a születési nem a születéskor fennálló elsődleges nemi jelleg, illetve a születéskor fennálló kromoszóma alapján meghatározott biológiai nem. A személyazonosító adatoknak pedig ezt a születési nemet kell tartalmazniuk. Mivel pedig az ember születési időpontjában lévő neme utólagos műtéttel a személy születésére visszamenőleges időpontra kizárt, hogy megváltoztatható legyen, ezért a törvényjavaslat kizárja a személyazonosítóban a születési nem megváltoztathatóságát. Ez konkrétan azt jelenti, hogy az esetleges (*Zaj. - Az elnök csenget.*) nemi átalakító műtétek beavatkozása után az anyakönyvi adatok változatlanok maradnak a születési nemre vonatkozóan.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló módosítását.

A törvényjavaslat szerint nem lenne szükség tulajdonosi hozzájárulást kérni a kiemelten közérdekű beruházás megvalósításával összefüggésben közterületre rámpa, közterületre lépcső vagy közterületre egyéb szintemelés építéséhez, ha az az építmény rendeltetészerű és biztonságos használhatóságát így biztosítja. Továbbá a törvényjavaslat szerint a kiemelten közérdekű beruházás esetén, amennyiben a beépített

szomszédos ingatlan határvonalán túlnyúló rész akadályozza, úgy a szomszédos ingatlan tulajdonosa az adott építményrész elbontását, átalakítását köteles lenne elvégezni. Tehát nem arról szól ez a törvénymódosítás, amit jobbikos képviselő, Varga-Damm Andrea képviselőtársunk vezérszónoklatában mondott, hogy csak úgy ott van, és majd megállapodnak, hanem arról van szó, hogyha kiemelten közérdekű beruházás esetén a szomszéd a túlépítése miatt akadályozza a kiemelt közérdekű beruházás megvalósítását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak a kulturális örökség védelméről szóló módosítását. A törvényjavaslat szerint, amennyiben a nyilvántartott műemléki érték a vele szomszédos ingatlan törvényes beépítését vagy használatát akadályozza, úgy a hatóság elrendelheti a műemlékkel bíró épület, építmény, építményrész felújítását vagy átalakítását. A törvényjavaslat azt is tartalmazza, hogy amennyiben a kötelezett a hatósági elrendelésnek nem tenne eleget, úgy a hatóság a munkákat a kötelezett helyett annak költségére és felelősségére elvégeztetheti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a törvényjavaslatnak az épített környezet alakításáról és védelméről szóló módosítását. A törvényjavaslat akként rendelkezik, hogy a 400 méter vagy az azt meghaladó bruttó alapterületű, korábban lakásként funkcionáló építmény kereskedelmi rendeltetésre változtatása esetén a jövőben ne a jegyzőnek, hanem az építmény fekvése szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatalnak legyen hatáskörük majd eljárni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül nézzük a törvényjavaslat utolsó főbb rendelkezését, mely a mátraverebély-szentkúti és máriapócsi nemzeti kegyhelyünket nemzeti emlékhellyé nyilvánító törvényt módosítja annyiban, hogy fokozottabban védi a nemzeti emlékhely szakrális eseményeit, továbbá egyéb szabadtéri programjait.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonszállásról szóló T/9934. számú törvényjavaslatot támogatja. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy szóviccel hadd kezdjem. Mivelhogy az előttem fölszólaló Vejkey Imre képviselő úr a Liget-projektrel kapcsolatban azt mondta, hogy Karácsony Gergely beakasztott a kormányban, akkor hadd kezdjem azzal, mivel nagyon hiányolom ennek a törvénynek a beadóját, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, igaz,

hogy biztos, hogy akkor éjszaka nagyon sokat dolgozott ezzel a salátatörvénnyel, de ő ezt a törvénymódosítást beadta, majd Gulyás Gergely beakasztott neki másnap *(Derűlttség az ellenzéki sorokból.)*, mert az egyik legfontosabb részét azonnal kivették, és módosítani kellett, és a kormánynak azonnal visszakoznia kellett. Szóval, a beakasztás önökre is vonatkozik, ha már ezt a szófordulatot használta.

Na, de ez a salátatörvény egy kicsit komolyabb annál, mint hogy elvicceljük. Elég komoly módosítások vannak benne. Megvallom őszintén, beszélni kell arról is, hogy milyen időpontban módosítjuk ezeket a nagyon fontos dolgokat.

Ugyebár nemcsak Magyarországot, hanem az egész világot megrengette a koronavírus-járvány, és láss csodát, önök nem azzal foglalkoznak, hogy hogyan kellene ezt a járványt lelassítani, hanem most ennek kapcsán, hogy ilyen vészhelyzet van, idetárnak elénk ilyen salátatörvényt. De nem ez az egyetlen salátatörvény van, amit most önök a parlament elé terjesztettek.

Tényleg meg kell kérdeznünk az ellenzék részéről, hogy tényleg ez-e a legfontosabb most. Tényleg ez a legfontosabb, az önök hatalmát még jobban bebetonozni, az önökhöz közel álló alapítványokat, vállalkozásokat még jobban kistafirungozni, tényleg ez a legfontosabb, és nem azzal foglalkozni, hogy hogyan kellene a magyar emberek életét megkönnyíteni? Ezt a kérdést fel kell tenni.

Na, de akkor lássuk részletesen, hogy mivel állunk szemben!

Az előttem szólók is elmondták már, hogy az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonszállásról szóló törvény módosítás van előtünk, az anyakönyvi eljárás módosítása, a bányászatról szóló 1993. évi törvény módosítása, a katasztrófavédelemről és a hozzákapcsolódó egyes törvények módosítása és a médiaszolgáltatókról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi törvény módosításáról beszélünk.

A javaslat 50. alcíme állapít meg új törvényi tartalmat azzal, hogy a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány részére ingyenesen átadja az általa használt XII. kerületi ingatlant. A vagyontörvénytől eltérően nem 15 évre, hanem határozatlan időre elidegenítési és terhelési tilalom lesz bejegyezve az állam javára. A vagyontörvénytől való eltérés sarkalatos rendelkezésnek minősül.

A javaslat 1-49. alcíme közigazgatási tárgyú törvénymódosítást tartalmaz, én erre külön most nem térek ki.

Politikai tekintetben az igazán fontos módosításokat az alábbi módosítások rejtik, amikről említést sem tesznek az előterjesztő részéről az általános indokolásban.

A sarkalatos törvényi helyeket módosító rendelkezések: a 36. § a katasztrófavédelemről és a hozzákapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosítása, rövidítve a Kat., majd erről egy kicsit részletesebben.

A javaslat a polgármester, főpolgármester fent jelelt hatáskörgyakorlását a megyei, fővárosi védelmi bizottság előzetes jóváhagyásához köti. Ezt módosították utána a Gulyás miniszter úr által beadott módosítóval. (Schanda Tamás János: Még nincs is bent.)

A 42. § a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szól. Ugyebár ezt már elmondtuk, hogy a 2019. évi önkormányzati választások után egészen más helyzet alakult ki Budapesten, és a kormány nem igazán viseli jól, hogyha valaki más döntést hoz, mint amit ő eltervezett. De erről majd részletesebben fogok még beszélni.

A 15. § a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi törvény módosítása. A műemléki érték tulajdonosát kötelezni lehet felújításra vagy átalakításra, ha az állapota a szomszédos ingatlanon megvalósuló közérdekű beruházást akadályozza.

Itt mondta el előttem képviselő úr, a javaslat nemzeti kegyhellyé nyilvánítja a Mátraverebély-Szentkút-kegyhelyet és a máriapócsi kegyhelyet.

(14.40)

A 4. § a bányászatról szóló '93. évi törvény módosítása. A részletes indoklása is utal arra, hogy a Btv. módosítása az előző pontban ismertetett új nemzeti kegyhelyekre tekintettel szükséges. A javaslat a kormányhivatal engedélyével teszi lehetővé a nemzeti kegyhelyen és annak 5 kilométeres sugarú körében a külszíni bányászatot. A rendelkezést a folyamatban lévő eljárások esetében is alkalmazni kell.

A 10. § az épített környezet átalakításáról és védelméről szóló '97. évi törvény módosítása. 2020. január 1-jétől elvonták a jegyzők maradék építéshatósági jogköreit. Ezt többször megvitattuk már itt a parlamentben. Az ezzel összefüggő korrekciókat hajtja végre a javaslat az Étv.-ben, tartalmi módosítás nélkül.

A 2. § a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló '92. évi törvény módosítása. A javaslat megszünteti a jegyző személyiadat- és lakcímnnyilvántartás vezetése során hozott döntéseivel szembeni fellebbezés lehetőségét. A kormányhivatal esetében ugyanerről már korábban rendelkezett az Országgyűlés, így a módosítás az eljárásrendet egységesíti.

A 14. § a szerzői jogról szóló '99. évi LXXVI. törvény módosítása. A törvény 2019. december 31-i napja óta hatályos rendelkezése lényegében közhitelesként kezeli az építészeti szerzői jogi adatbázist. Ennek azonban számos feltétele nem adott, ezért a javaslat korrigálja ezt a jogalkotói hibát, és hatályon kívül helyezi a rendelkezéseket. A javaslat a kihirdetését követő napon lép hatályba, kivéve a függő hatályú döntés jogintézménye megszüntetésével összefüggő rendelkezéseket, amelyek hatálybalépésének napja 2020. július 1-je.

A legnagyobb botrány... - vagyis maga az egész salátatörvény elég nagy botrányt váltott ki múlt héten,

és persze megint éjszaka nyújtották be, megint egyetlenegy kormánypárti képviselő tette ezt meg, aki persze ma nem mert bejönni a parlamentbe. Az egyik sarkalatos pontja volt ennek a törvénymódosításnak az önkormányzati jogkörök, a polgármesterek és a fővárosi főpolgármester jogkörének az úgymond csorbítása. Meg kell jegyezni, hogy amúgy egy 2011. évi törvényről beszélünk, amit már önök módosítottak. Látuk azt is, hogy a vészhelyzet kihirdetése után sorra jelentek meg azok a hírek, hogy hogyan vonták a fideszes polgármesterek azonnal saját hatáskörük alá az önkormányzatiságot. Volt olyan fideszes polgármester, aki még az ellenzéki képviselők tiszteletdíját is azonnal befagyasztotta, és azonnal elrendelte, hogy minden fontos kérdésben csak ő dönthet.

Most önök arra hivatkoznak, a saját törvényükre, a saját törvénymódosításukra, hogy lényegében a katasztrófavédelmi törvény kimondja, hogy hogyan kell vészhelyzetben egy polgármesternek eljárnia. Önök ezt a helyzetet kihasználva úgy akarták ezt a törvényt módosítani, hogy egyáltalán ne tudjanak a polgármesterek, és kimondottan arra hegyezték ki, hogy az ellenzéki polgármesterek ne tudjanak semmilyen lépést tenni. Mondom, ez a salátatörvény is arra utal, hogy önök semmilyen olyan döntést nem hajlandóak elfogadni - ez a Liget-projektnél is így van -, amely arról szól, hogy mondjuk, az ellenzéki vezetésű kerületek vagy városok nem értenek önökkel egyet - a Liget-projekt is ilyen -, és akkor önök próbálják a törvényeket úgy kifacsarni meg úgy alakítani, hogy mégiscsak az önök akarata érvényesüljön. Ezt látjuk a Liget-projektnél is, és látjuk minden olyan rendelkezésnél, ahol csorbítani akarják az ellenzéki polgármesterek jogkörét.

A másik, és nem is tudom, mit mondjak önöknek, hogy ebben a helyzetben miért fontos az, hogy most önök rögzíteni akarják, hogy a gyermek megszületésekor a gyermek neve rögzítve legyen. Akkor tartunk egy kis történelemórát, jó!? Úgy látom, hogy nem szokták az okmányokat figyelni, hogy ma milyen okmánya van egy embernek, meg hogy milyen okmányokat állítanak ki, amikor ez a gyermek megszületik. Amikor megszületünk, kapunk egy személyi számot, ha nem tudnák, és akkor ennek a történetét hadd olvassam fel önöknek! A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1974. évi 8. számú törvényerejű rendeletének 6. § 1. pontja szerint az állami népeségnyilvántartásban egységes személyi számot kell bevezetni. A személyi szám tényleges magyarországi bevezetését a Központi Statisztikai Hivatal elnökének 1978. év október 28-án kiadott rendelete - a személyi szám, illetve a személyi lap kiadásáról és használatáról - írta elő, 1981-től pedig a születési anyakönyvekbe is kötelezően be kellett vezetni. Érti, államtitkár úr? A születési anyakönyvi kivonatba! Ez egy ilyen kétoldalú kis lapocska.

Mivel a személyi igazolvány eredetileg nem tartalmazta a személyi számot, annak bevezetésekor külön kellett egy kis zöld számocskát beragasztani. A személyi szám felépítése, csak hogy világos legyen

önök számára, hogy miből áll, mert úgy látom, hogy nem tudják; a személyi szám úgynevezett beszélő szám, azaz struktúrája van, 11 decimális számjegyből áll, felsorolnám, miből: „M ÉÉHHNN SSSK” alakú. Az „M” szám jelentése, képzeljék el, kombinált. Alapvetően a nemre vonatkozik, értik? A nemre! Az első szám, ami ott van, úgy kezdődik, hogy „1” és „2”. Ha kisfiú, akkor 1-es számot kap, ha kislány, akkor 2-est. De mivel már meghaladtuk a kort, most már van „3” és „4” is. A 3-as a kisfiú, a 4-es a kislány. Nem tudom, hogy maguknak mi nem világos... (Dr. Orbán Balázs: *Fogalma sincs arról, amiről beszél, képviselő asszony!*) Én értem, értem! Csak önök arra hivatkoznak, hogy amikor megszületünk, akkor kellene hogy bevezessék valahova, valamilyen okmányunkba, hogy férfi... (Dr. Orbán Balázs: *Tárgybeli tévedései vannak!*) Én is meghallgattam önt, legyen szíves, hogy hallgasson már meg engem, jó?!

Szóval, az sem világos számunkra, hogy miért pont most, miért kell most ehhez hozzányúlni. Épp ugyanúgy, mint ahogy visszatérek a városligeti problémára, az önkormányzati jogkörök, a polgármesteri jogkörök csorbítására, és utána jön ugyebár a színházak bekebelezése. Önöknek semmi nem drága! Az előttem szóló Varga-Damm Andrea is elmondta, hogy csak úgy facsarják a dolgokat, csak úgy csinálják, hogy ne legyen olyan színház, amit nem önök irányítanak. Az már más kérdés, hogy még mindig vannak emberek, akiket el kellene helyezniük, mert még mindig vannak haverok, akiknek újabb és újabb pozíciót kellene adni.

Itt az önkormányzati csorbításnál is el kell mondanunk, hogy önök azt tervezték, hogy a főpolgármester fölé, a megyei önkormányzati vezetők fölé, az önkormányzatok fölé helyeznek embereket, akik majd a kormány döntéseit végrehajtják. Ha megnéztük a névsort, mert ugyebár azonnal kijött, hogy kik kerülhetnek ezekbe a pozíciókba, hát kiderült, hogy volt fideszes országgyűlési képviselő vagy fideszes politikusok kerülnének ebbe a pozícióba. Hát, tudjuk, hogy önök mindenhez - is - értenek.

Szóval, ha ezt a salátatörvényt megnézzük, akkor tényleg csak azt mondhatjuk el, hogy önök a vészhelyzetet arra használják, hogy tovább korlátozzák az önkormányzatok, az ellenzéki polgármesterek jogkörét, tovább tudják a felháborító üzemeket vinni, hogy hogyan staffirungozzák ki a saját közalapítványait, hogyan tegyék a strómanjaikat, az oligarcháikat még gazdagabbá, hogyan könnyítsék meg ezt a szabadrablást. Tényleg azt kell mondanunk, hogy felháborítóan tartom én személy szerint is, hogy ezzel foglalkoznak, mint hogy arról beszélnének, hogy hogyan tudnánk azoknak a magyar családoknak a helyzetét könnyíteni, akik most a legtöbbet vállalják ebben a helyzetben, és a legtöbbet ők tesznek azért, hogy túl tudjuk élni ezt a nehéz időszakot.

Államtitkár úr, én csak annyit szeretnék mondanunk, hogy Semjén miniszterelnök-helyettes úrnak megüzenném, hogy „Bátorság!” Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiból.)

(14.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK-képviselőcsoport vezérszónoka. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Általánosságban is, de a T/9934. számú törvényjavaslat kapcsán is előjáróban annyit szeretnék mondani, hogy három dolog biztosan nem jellemzi a kormánypártokat: a közpénzek gondos felhasználása, az elegancia és a fontos ügyekre történő koncentráció. Esetleg plusz pontként kiegészíthetném azzal, hogy és egyébként mindig mindenkit átvernek. Bármilyen törvényjavaslatot nyújtanak be, mindig mindenkit átvernek.

Úgy látom, most sem értették meg a helyzet lényegét. Az Országgyűlés és ezen belül az ellenzéki képviselők azért szerették volna, hogy az Országgyűlés ülésezzen, hogy a kialakult járványhelyzettel kapcsolatos nagyon-nagyon fontos intézkedéseket itt megvitassuk, és azokból összeálljanak azok a jogszabályok, amelyek könnyebbé teszik a magyar polgárok, a magyar vállalkozások, a magyar családok életét. Mondok ilyen példát: dupla családi pótlék, a nyugdíjasoknak azonnali juttatás fizetése, az álláskeresői járadék folyósításának meghosszabbítása, vagy nagyon konkrét segítség azzal, hogy a munkájukat elveszített magyar állampolgárok, mondjuk, a fizetésük 80 százalékát megkapják. Benyújtottak-e ilyen törvényjavaslatokat a Ház elé? Csak érdeklődnék. Elég gyakran tanulmányozom az Országgyűlés honlapját: nem nyújtottak be ilyen törvényjavaslatot.

Ellenben benyújtották ezt a ma már másodikkal tekinthető salátatörvényt - az előző is pont egy ekkora saláta volt -, ami maga a beismerés, az állami vagyon elherdálása, megvonás, és mondhatnám azt, hogy szándékos kiszúrás. Nagyjából erről szól ez a törvényjavaslat. Ez a javaslat, amely előttünk fekszik, a magyar állampolgárok közül jót senkinek nem tesz, előrébb nem visz, a válságot nem oldja meg, a járványt nem kezeli, sőt még ki is szúr emberekkel. És azt tudom mondani, hogy még pitiáner is, amit önök csinálnak a legnagyobb magyar válság, a legnagyobb világválság, világjárvány kellős közepén.

Ha részletesen megnézzük a törvényjavaslatot - képviselőtársaim már beszéltek erről -, a függő hatályú döntés jogintézménye kapcsán azt tudom mondani, hogy ez maga a beismerés. Ez a törvényjavaslat, ez a módosító javaslat maga a beismerés. Bevezették valamit, ami négy évet élt meg, és nem működik. Nem működött, ezt önök ismerték el. Azt javasolnám, ahelyett, hogy mindenféle új unortodox jogintézményekkel próbálkoznak, mi lenne, ha betartanák a határidőket, ehhez meg fölvennének embereket és megfizetnék őket, s nem akarnák kizsigerelni a közsférában a köztisztviselőket. Szerintem ez egy jó megoldás lenne, s akkor mindenki boldog lenne.

Lehet bevezetni különféle új sajátos, speciális jogintézményt, csak ennek az a vége, amiről beszéltek képviselőtársaim is, hogy 1. nem működik, 2. igen sok pénzbe kerül, 3. hazudniuk kell, mert ide kellett jönnie az államtitkár úrnak, és azt kellett mondania, hogy önök mindig gondosan bánnak a közpénzzel, ezért kell kivézetni ezt a jogintézményt. Nem, azért kell kivézetni ezt a jogintézményt, mert nyilvánvalóan nem működött.

A következő, amiről említést szeretnék tenni, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosítása. Ez megint egy dologra jó, arra, hogy megint elvonnak jegyzői hatáskört. Megint csak az lesz, hogy feljebb tolják a döntési szintet. Pontosan ezt láttuk az elmúlt napokban is. Önök már olyan magasra tolták föl a döntési szinteket, hogy egyedül a vezénylő tábornok dönthet a legfontosabb kérdésekben is, lassan arról is, hogy önöknek itt hogy kell ülniük a parlamentben, meg hogy hányan ülhetnek itt. Úgy látom, most úgy döntött, hogy nem kell túl sok kormánypárti képviselőnek itt ülni. Ez volt az előző törvényenél is.

Ennek az Országgyűlésnek az lenne a dolga, hogy folyamatosan ülésezve, közösen találjon megoldást a magyarok problémáira, mégiscsak mi képviseljük a magyar polgárokat, első körben; ebben talán nem vitatkoznak a kormánypárti képviselők. Ehhez képest azt látjuk, hogy megint olyan előterjesztést nyújtottak be - s hozzáteszem, nyilvánvalóan át fogják szuszakolni az Országgyűlésen, és meg fogják próbálni lenyomni mindenkinek a torkán -, ami nem azt az elvet követi, hogy a döntések ott szülessenek, ahol leginkább az érintettek vannak. Nem, viszik fel, előbb-utóbb egyre feljebb szintre. Biztos vagyok benne - Varga-Damm képviselőtársam azt mondta, hogy miniszteri szint -, hogy Orbán Viktor előbb-utóbb személyesen fog dönteni. Ülni fog, majd le is videózzák, és ki is rakják a Facebookra, hogy megint milyen fontos döntést hozott, írt alá és pecsételt le.

Ahányszor meglátom ebben az országban a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokat, nem tudom, ki hogy van vele, képviselőtársaim, én összeressenek, mert egészen tuti, arról van szó, hogy valaki lopni fog az önök köreiből. Ez így volt az elmúlt években, amióta önök mindent nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásnak neveznek. Meglehetősen sűrűn változtatják a szabályokat, általában könnyítik az eljárást, rendszerint a becsületes, tisztességes magyar állampolgárok kárára, és mindig a becstelen, az adóforintjainkon és az EU-s pénzekben élősködő fideszes oligarchák hasznára.

Arra szeretnék javaslatot tenni, hogy mi lenne, ha egyszer olyan törvényeket alkotnának, amelyek ha nem is gránitszilárdságúak, de legalább mészke, az jó lenne, és viszonylag tartósak lennének, s nem próbálnának mindig olyan intézkedéseket hozni, amelyek a fideszes oligarchák érdekeit szolgálják, hanem egyszer olyat próbálnának hozni, ami az egyszerű magyar polgárok érdekeit szolgálja.

Az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosítása kapcsán, ha nem is minden képviselőtársamnak, de biztos van, akinek a Wachowski fivérek neve mond valamit; ők a Mátrix nevezetű film rendezői. Ha a Wachowski fivérek olvasták volna ezt a törvényjavaslatot, amit önök benyújtottak, mielőtt bizonyos lépéseket tettek volna, ők ma is Wachowski fivérek lennének és nem Wachowski nővérek. Ugyanis ők egy olyan nagyon híres lengyel származású rendezőpár - Orbán Balázs államtitkár úr biztosan látta a Mátrix című filmet, tehát tisztában van ezekkel a dolgokkal, feltételezem; ő abba a generációba tartozik -, akiket ez a törvényjavaslat érintene, ha Magyarországon élének. Ez a törvényjavaslat, ez a módosítás lényegében néhány száz embert érint, akik évek óta pereskednek különböző kormányhivatalokkal, pert is nyertek, és a helyett, hogy a magyar állam és a magyar kormány ezekben a kérdésekben szabályosan járna el, jogkövetően járna el, a törvény erejénél fogva tiltja meg számukra ezt a lehetőséget.

Képviselőtársaim, lehet arról beszélni, hogy önök mit gondolnak erről az LBMTQI, akármilyen világról. Lehet erről vitatkozni, ez lehet vita tárgya; ízlés kérdése kevésbé, mert azt hiszem, senkinek semmi köze nincs ahhoz, hogy kinek mi a nemi identitása és mit gondol saját magáról. Ez lehet érték kérdése, lehet, hogy önök máshogyan gondolkodnak, de őszintén szólva, érdekelne, mi viszi rá magukat arra, hogy a legnagyobb járvány kellős közepén pár száz emberrel így szűrjanak ki, hogy pár száz embert így alázzanak meg, akiknek amúgy sem egyszerű az életük. Statisztikák bizonyítják, hogy a transzneműek között az egyik legmagasabb az öngyilkossági ráta, iszonyatosan nehéz mind fizikailag, mind lelkileg bizonyos kérdéseket, bizonyos folyamatokat feldolgozniuk.

Őszintén nem értem! Ettől ezeknek az embereknek nem lesz több a joguk, nem lesz több a lehetőségük, nem fogják Vejkey Imrét zavargatni mindennap, ezek semmit nem ártnak. Ezek az emberek élnek tovább az életüket, egy különbség lesz, hogy ha megtehetik ezeket a lépéseket, akkor egy picivel boldogabbak lesznek, akkor lehet, hogy az életük egy picit jobb lesz. Egyszerűen nem értem meg, hogy miért kell ezzel a közösséggel így bánni, főleg úgy, hogy a közvélemény-kutatások - és önök közvélemény-kutatási alapon szoktak kormányozni - alapján a magyarok 70 százalékát egyáltalán nem zavarja az, hogy ezek az emberek nőként vagy férfiként akarnak-e élni. Nem teljesen mindegy maguknak? A maguk életét ez mi befolyásolja? Árulják már el nekem! Ettől más-hogy fogják nézni a Mátrixot? Tényleg? Ettől más-hogy fogják olvasni a Bibliát? Vagy máshogyan fognak bennünket, ellenzéki képviselőket gyalázní? Nem, semmi nem fog változni. Ez egy dologról szól, az igazi képmutató, kicsinyes, szúrjunk ki másokkal kormányzati magatartásról. Egész egyszerűen azt gondolom, hogy nemcsak politikailag, de emberileg is elfogadhatatlan, amit ebben művelnek.

A Városliget kapcsán azt gondolom, képviselőtársaim elég világosan kifejtették már, hogy mi a

probléma ezzel a módosító javaslattal. Szeretném mondani, hogy önök betonpártiak. Önök nem zöldpártiak, sosem voltak zöldpártiak, önök nagy, monstre építményeket szeretnek. Imádják Paksot, imádják a Mátrai Erőművet, csak a betont szeretik, és ha lehetne, az egészet lebetonoznák, az egész országot lebetonoznák. S megmondom, miért. Azért tennék ezt az egész betonozást, nem másért, mert ott is lophatnak, az oligarcháik lophatnak. Csak ezért.

(15.00)

Nézzék, ha le kell rakni egy kis fűtéglát, vagy egy kis fűmagot ki kell szórni, ott nem lehet sokat lopni, ott lehet sokat lopni, ahol betont lehet önteni - önök ezt szeretik. És ön hiába mondja, államtitkár úr, hogy önök azért akarják ezt bevezetni, hogy a zöldfelületeket a Városligetben ott lehessen építeni, nem, nem ezért! Beszéljünk világosan! Önök hazudni szoktak ebben a dologban is. Önök lopni akarnak megint, és Mészáros Lőrincet akarják segíteni, meg Garancsi Istvánt (*Dr. Orbán Balázs kézmozdulatára:*), és mutogathat, akármit mutogathat, engem aztán ez nem hat meg, ez az igazság. És tegyük világossá, hogy eddig is ezt tették, minden egyes lépésük ezt szolgálta.

Ami pedig a polgármesterek jogosítványának az elvonását illeti, a tiltakozás már korábban megtörtént ezekben az ügyekben, méghozzá azért, mert az önök polgármesterei, Komló és Szekszárd polgármestere fogta magát, és a veszélyhelyzetben kialakult jogi helyzeten túlnyúlóan döntött olyanról, amihez nem lett volna jogosítványa. Na, tudják, hogy őket egyébként hogy kellett volna megfékezni? Felemelik a telefont, és megmondják ennek a két polgármesternek, hogy most fejezzék be, merthogy ezt így nem lehet. Ehhez képest azt találták ki, hogy majd a megyei védelmi bizottság fog dönteni az utolsó végpapír megvásárlásáról is. Aztán nyilvánvalóan rájöttek arra, hogy ez meg fogja haladni a védelmi bizottságok, a megyei védelmi bizottságok vezetőinek a képességét, úgy időbeli, mint - hogy mondjam? - szellemi képességeit, mert ugye, nem minden megyei védelmi bizottsági elnök képes átlátni azokat a helyi ügyeket, amelyekben dönteni kell, és itt megint az a politika látszódik, és majd eldöntik, hogy mi lesz a sorsa a módosító javaslatnak, erre azért nagyon kíváncsi vagyok, mert ígérni már sok mindent ígértek, aztán mégsem úgy történt, de mégiscsak azok tudják a legjobban, hogy mire van szüksége Petrivente lakóinak vagy éppen Polgár lakóinak, akik ott vezetik a települést, nem ön tudja a legjobban, nem is Vejkey Imre, és még csak nem is én. Tehát hagyjuk már meg azt a döntési lehetőséget a polgármestereknek, hogy ilyen, egyébként nagyon súlyos és vészterhes ügyekben is dönthesse nek!

Végül a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítvány részére történő ingyenes vagyonszármazás. Na, ez meg aztán semmilyen módon nem is illeszkedik bele ebbe az egész törvényja-

vaslatba, ez egész egyszerűen az állami vagyon elherdálása olyan intézmények számára, amelyek sosem szerettek igazán olyan kerületekben vagy településeken ingatlant szerezni, amelyek nem Budán vannak, és nem villajellegűek, tehát nem láttam még azt, hogy itt beterveztettek volna olyat, hogy egy bérházban szeretne valamelyik ilyen intézmény bármelyik dolgozója vagy éppen a vezetője irodát nyitni magának, mindig a legelegánsabb, a legbudaibb, legelitebb részen szeretnének szép nagy házakban üldögélni. Ezzel még nem is lenne probléma, mert azt gondolom, hogy igenis van olyan nemzeti cél, amelyért érdemes ezeknek az intézményeknek ingatlant adni és ott működtetni. De, tisztelt képviselőtársaim, ez az alapítvány, amit maguk közalapítványnak hívnak, egy fideszes alapítvány, itt a maguk politikáját nyomják, ennek semmi köze sincs se a XXI. századhoz - attól amúgy is nagyon messze állnak -, se a Habsburgokhoz, se a XX. századhoz, semmihez! Ez egy fideszes intézményrendszer!

Saját maguknak, a saját pártjuknak adnak lényegében új ingatlanokat, amellett, hogy aztán még fizetni sem kell. Semmilyen módon... - egészen elképesztő, hogy a veszélyhelyzet kellős közepén az derül ki a termőfölddel kapcsolatos törvény kapcsán, hogy a mezőgazdasági szakközépiskolák egy részét át akarják játszani az egyháznak, most meg az derül ki, hogy újabb és újabb villákat juttatnak olyan intézeteknek, amelyeknek egyetlen célja van: a maguk ostoba politikájának a hirdetése. Hát, egészen felháborító!

A Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot - ahogy a többi másikat sem - ebben a formában nem fogja támogatni. Ráadásul el kell hogy mondjam, hogy ez a törvényjavaslat egyszerűen reparálhatatlan, mert olyan dolgok szerepelnek benne, amelyek kiszűrnék emberekké, amelyek tönkretesznek embereket, amelyek hatáskört vonnak el, és amelyek az állami vagyon elherdálását célozzák.

Úgyhogy ebben a formájában ezt a törvényjavaslatot támogatni nem lehet. Én azt gondolom, hogy ha önöknek van felesleges törvényalkotási energiájuk, akkor azt legyenek már szívesek arra fordítani, hogy egy kicsit cizellálják a gazdasági és társadalmi programjukat, mert amit eddig benyújtottak a magyar polgárok elé, hogy azzal kívánják az ő életüket megkönnyebbíteni, az ő munkahelyüket megőrizni, az bizony egyenlő egy nagy nullával. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Csárdi Antal képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Bevallom töredezten, hogy nem értem. Nem értem, hogy Magyarország jelenlegi állapotában - amikor mindannyiunk által ismert módon az utolsó száz év egyik legnagyobb válsága fenyegeti az országot - egyrészt

önöknek erre van ideje, másrészt pedig hogy önök ezt szükségesnek tartják ebben az időszakban behozni.

Ez valami egészen hátborzongató! Hátborzongató, mert, és ott kell folytatnom, ahol képviselőtársam abbahagyta, tehát ha önöknek erre van ideje, hogy is mondjam, ennek a jogalkotási feladatnak az elvégzésére, akkor ugyan mondják már meg nekem, hogy hogy a viharba történhetett az, hogy nem volt idejük egyrészt a gazdasági mentőcsomagot három héttel ezelőtt elindítani, merthogy tudniillik a ma bejelentett gazdasági mentőcsomag nagyon sok szimpatikus és nagyon sok támogató és támogatható javaslatot tartalmaz, egy dolgot viszont egyáltalán nem: hogy mi lesz azzal a több százezer családdal, azokkal, akik már elvesztették az állásukat, és akiknek nincs esélyük arra, hogy a járvány időszaka alatt, a jövő héten, egy hónap múlva új állást szerezzenek. A turizmusban és a vendéglátóiparban Magyarországon több mint 400 ezer ember dolgozik, ezek az emberek egyik napról a másikra, tehát mondjuk, hétfőről keddre virradóan veszítették el az állásukat, mert lenullázódott a bevétele az ebben az ágazatban dolgozó cégeknek. És ehhez képest önök idehozzák ezt a... - nem is tudom, minek nevezzem.

Kezdjük talán akkor, és menjünk sorban - ígérem, nem leszek hosszú. Független döntés megszüntetése, átalakítása. Hát, én ezzel kapcsolatban egyetlen rövid mondatot szeretnék mondani: amikor önök ezt a törvényt meghozták, pont az hiányzott belőle akkor is, ami például ennek a törvénynek a kapcsán is hiányzik, az pedig az, hogy nem került társadalmi egyeztetésre. Mert ha társadalmi egyeztetésre került volna, akkor lehet, hogy most nem kell visszavonni, mert egyből jól csinálják meg ezt a törvényt. Ez a helyzet. És akkor nem került volna a államtitkár úr bevallása szerint is félmilliárd forintba a tavalyi évben. Tehát, kérem tisztelettel, ez a módosítás tényleg tökéletes igazolása annak, hogy az önök jogalkotási gyakorlata átgondolatlan, és a magyarországi politikai hagyományokhoz minimálisan sem illeszkedik.

De menjünk tovább! Ugye, itt van a 400 négyzetméter nagyságú vagy az azt meghaladó alapterületű építmények rendeltet módosítása. Államtitkár úr, mondja meg, hogy hol van ez az ingatlan, melyik önkormányzattal és ki nem tudott megállapodni! *(Derűltetés az ellenzék soraiban.)* Ígérem, közvetíték közöttük, de ne hozunk be ilyen törvényeket csak azért, mert a második szomszédom, a Pista összetűzésbe keveredett a helyi önkormányzattal! Ne csináljunk bohóciskuszt a parlamentből! Azt gondolom, hogy ez súlyosan károsítja a Ház méltóságát. És én azt gondolom, hogy ehhez képest a többi már csak folytatása az eddig elkezdett ámokfutásnak.

Mit látunk? Azt látjuk, hogy újabb jogköröket vonnak el - és tudom, már szó szerint tudom az államtitkár úrnak a magyarázatát - a jegyzőktől. Ugye, ez egy folyamat, tehát beleillik az eddig hozott döntésekbe és törvényekbe, mint ahogy beleillik az is - és most megpróbálom szó szerint idézni -, hogy hozzájárulás nélkül építhetnek rámpát, akadálymentes feljárt közterületen, amivel, őszintén mondom, igazándiból nincsen semmi gondom, csak azt nem értem, hogy önöknek mi a gondja ezzel. Szerintem nem tudnak olyan példát mondani, amikor szabadon választott, szabadon választott politikai színű önkormányzat keretbe fekdtt volna egy akadálymentesítési munkálatnak.

(15.10)

Ez egyszerűen csak az önkormányzatok lényegének a megszüntetése; ez a „mindent vegyünk el az önkormányzatoktól”. Eltelnek majd évek; apró, pici szeletenként hol a jegyzőtől veszünk el hatáskört, hol adót veszünk el, gépjárműadó. Most a legújabb a mai, pedig tegnap emlékszem, ekkora kihúzott vállal *(Kezeivel a vállára mutatva.)* mondta azt a Fidesz frakcióvezetője, hogy csak a gépjárműadó 40 százalékos helyben maradó részét veszik el. Mára már az idegenforgalmi adó is, huss, elszállt, és ki tudja, mit hoz a holnap. Tehát a lényeg az, hogy önök szeletenként lehetetlenítik el az önkormányzatokat, és majd tíz év múlva vagy két év múlva, vagy amikor az úri kedvük úgy tartja, azt lehet mondani, hogy hölgyeim és uraim, nincs szükség az önkormányzatokra - hát mondják meg, hogy miben dönthet egy önkormányzat? Semmiben! Majd mi döntünk helyettük!

És ez az én problémám ezzel, hogy ez a folyamat gyakorlatilag nem ma kezdődött, és tökéletesen beleillik a mai törvényjavaslat is ebbe az irányba. Én szégyellném magamat, mert azt gondolom, hogy azok a mai magyar demokraták, akik végigélték az elmúlt 30 évet a rendszerváltás óta, azoknak most mind szégyellnie kellene magát, hogy eljutottunk idáig.

Menjünk tovább! Szintén ebbe a folyamatba tartozik bele, amikor a közös fenntartású színházaknál önök minden körülmények között többséget akarnak a felügyelőbizottságokban. Én azt gondolom, hogy részemről bele is férne, csak azt gondolom, valóban, az előttem felszólaló képviselők valamelyike mondta, hogy az elegancia hiánya, ez a legnagyobb baj ezzel. De én elfogadom, hogy önök ezt a filozófiát követik, amennyiben ez filozófiának nevezhető.

(Folytatás a 117/2-ben!)

Országgyűlési Napló

De elérkezünk a legkínosabb részéhez ennek a sajtótörvénynek, és nem is értem ennek a résznek a születési körülményeit. Arról beszélünk, hogy a nemváltoztatás kapcsán márpedig mindenki által elérhető módon, tehát a személyi igazolványban benne kell lennie a születéskori állapotnak. Nem értem, elsősorban azt nem értem, hogy este van, nézik a tévét odahaza, és ahelyett, hogy azon gondolkodnának, hogy hogyan tudnék segíteni a rászoruló családok tízezreire, vagy hogy azon gondolkodnának, hogy mit főzök holnap este, önök azon gondolkodnak, hogy a nemváltoztató műtét nem jelenik meg a személyi igazolványban. Örület! (*Derűltég az ellenzéki pártok padsoraiból.*) Én nem értem, és bevallom töredelmesen, hogy én szégyellem magam önök helyett. (*Dr. Szél Bernadett: Így van.*) Én szégyellem magam önök helyett! Döbbenetes!

Bevallom, külön akartam egy kétpercest nyomni erre a kérdésre, de kihasználom a vezérszónoklat adta időkeretet. Azt mondta államtitkár úr, hogy ennek a törvénymódosításnak a célja, hogy a büntetés-végrehajtás rendjéhez járuljon hozzá. Arra kérném államtitkár urat, hogy ezt nagyon részletesen fejtse ki, mert én ezt nem értem. Biztos bennem van a hiba, és én ezt nem is vitatom el, de ezt tényleg fejtse ki, hogy hogy a manóban tud hozzájárulni a büntetés-végrehajtás rendjéhez az, hogy a személyi igazolványomba az van írva, hogy, bár úgy nézek ki, mint egy férfi, de nőnek születtem, vagy úgy nézek ki, mint egy nő, bár férfinak születtem. Nem értem, hogy a rendjéhez ez hogy járul hozzá. Döbbenetes, tényleg! Annyira méltatlan, és mindezt egy pandémiás időszak kellős közepén! Tehát arra számítanak, hogy ilyenkor úgysem érdekli az embereket más a vírussal kapcsolatos híreken kívül? Mondják meg őszintén, legyünk egymással egyenesek!

Aztán folytatódik persze, ami, bevallom, az én szívemnek a legjobban fáj: a városligeti beruházásnak, a Liget-projektnek a közérdekű beruházással nyilvánítása. Tehát egy demokráciában ez úgy történik, hogy a város megválasztott vezetőinek van egy iránya, egy városképi, városfejlesztési elképzelése. Erre kérést, felhatalmazást kap a választásokon, majd ezt igyekszik a városvezetés megvalósítani. Ha ez az elképzelés, ami gyakorlatilag elég nagy többséget kapott a Fővárosi Közgyűlésben, többségbe kerül, és szembemegy az önök elképzelésével, akkor gyorsan - hogy egy futballpéldával jöjjelek, hogy önök is megértsék - páros lábbal csúsznak bele a Fővárosi Önkormányzatba. Mert egy demokráciában ez úgy működik, hogy ezt a félreértést, nézeteltérést, konfliktust például beviszik az elé a fórum elé, amelyik jogosult erről dönteni. Például, hogy ne menjünk messzire, a Közfejlesztések Tanácsába, ahol a kormány képviselői és a főváros képviselői, például Karácsony Gergely, egymással szemben ülnek, és tisztességesen, szemtől szembe ütköztetik az álláspontjukat. És én azt feltételezem, hogy egy demokráciában ez úgy történik, hogy: tisztelt főpolgármester úr, minthogy ön felhatalmazást kért és kapott a saját városfejlesztési elképzeléseire, ezért mi ezt tiszteletben fogjuk tartani.

És arra a mellébeszélésre, hogy nem tudunk betont törni és fűvet telepíteni, mert változtatási tilalom van, engedjék meg, hogy csak annyit mondjak, hogy egyszerűen nem hiszem el, tehát hogy ennek az igazságtartalma billeg. Mert én azt elfogadom, hogy egy változtatási tilalom ezt nem teszi lehetővé, csak azt felejtje el, államtitkár úr, hogy egy normális demokráciában leül egymással a két fél, és megtárgyalják. Önök meg nem tárgyalják meg. És ha nincs megállapodás, akkor nem kikényszerítik, meg majd kivезényeljük a katonaságot - persze, ez egy szélsőséges példa volt, és nincs is realitása -, de mégis azt gondolom, hogy mindent erővel, agresszívan, ilyen sajátos törvénykezési gyakorlattal kívánják megoldani.

Azt gondolom, hogy nem kell hosszan magyaráznom azt, hogy ezt a törvényjavaslatot a Lehet Más a Politika miért nem fogja támogatni, merthogy nem fogja támogatni. Az volna a tiszteletteljes kérésem a kormány képviselője és a két darab kormánypárti képviselő felé, hogy ezt a pandémiás időszakot oldjuk meg alázattal, a feladat iránti alázattal, ami azt jelenti, hogy ne transzszexuálisokkal kapcsolatos problémákat akarjunk megoldani ebben az időszakban, hanem kifejezetten a járványt és az azt követő válság kezelését próbáljuk megoldani itt a Házban. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! (*Pillanatnyi szünet.*) Tisztelt Országgyűlés! Azért volt ez a pillanatnyi szünet, mert korábban Kocsis-Cake Olivio képviselő úr jelezte, hogy nem kíván szólni, de mivel szólni kíván, természetesen ön a Párbeszéd vezérszónokaként most felszólalásra következik. Öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Próbálok én is nem ismételni, hanem új elemeket felhozni.

Csak rá tudok erősíteni az ellenzéki képviselőtársaim által elmondottakra, hogy ez a törvény a csimborasszója a fideszes jogalkotásnak. Tisztázzuk, hogy mi hogyan gondoljuk a parlament működését itt a veszélyhelyzetben, mert ezt többször Font Sándor képviselő úr is, államtitkár úr is, meg rendszeresen más fideszes képviselők is félremagyarázzák, illetve úgy tűnik, hogy nem értik.

Tehát az, hogy önök most a nemzetközi felháborodás miatt látszatként használják a parlamentet, mint hogyha ez működne, csak azért, hogy mutassák, hogy működik, az nem ugyanaz, mint amit mi mondtunk.

(15.20)

A mi javaslatunk az, hogy minden, a veszélyhelyzet kapcsán megtárgyalandó javaslatot, amennyire csak lehet, amikor van rá lehetőség - nyilván van egy csomó olyan intézkedés, amit gyorsan el kell dönteni

és végre kell hajtani, de ezeket is utólag meg lehet vitatni -, vitassunk meg itt a parlamentben, ülésezzen a parlament. Ezért is javasoltuk azt, hogy ne legyen hátridő nélküli az a felhatalmazás, legyen lehetősége a parlamentnek a kontrollra. Ez nem ugyanaz, mint az, hogy önök a veszélyhelyzet alatt ilyen necces javaslatokat behoznak, nyilvánvalóan azért, mert ezzel most kevésbé foglalkoznak az emberek, kevésbé foglalkoznak a szakmai szervezetek, a különböző érdekképviselések, és így szépen suttyomban ezeket a javaslatokat el tudják fogadni. Ez két különböző dolog, úgyhogy ne magyarázzák ezt félre, hogy mi most itt meg vagyunk lepődve, hogy működik a parlament, közben meg előtte azt mondtuk, hogy nem fog működni. Nekünk pont azzal van bajunk, hogy önök ezeket a javaslatokat hozzák be egy ilyen helyzetben ahelyett, hogy arról beszélnék tényleg, hogy mi lesz azokkal az emberekkel, akik elveszítették az állásukat, és milyen megoldások vannak. Az egy értelmes vita. Önök azt mondják, hogy nem őket kell támogatni, mi meg azt mondjuk, hogy igenis őket kell támogatni, önök azt mondják, hogy inkább munkahelyeket kell teremteni. Ilyen kérdéseket kellene megvitatni a parlamentben, ehelyett ezt tesszük.

Az államtitkár úr elsődleges célnak nevezte a függő hatályú döntések kivezetését, illetve a nemzeti emlékhellyé nyilvánításokat. 14 percet beszélt erről, úgyhogy valószínűleg tényleg ez a törvényjavaslat első célja - akkor itt álljunk is meg! Mindent vegyenek ki, ezt hagyják benne, és akkor szerintem elfogadjuk. A Párbeszéd részéről, de talán a többi ellenzéki párt részéről is ez kimondható, és akkor tényleg el lehet fogadni. Ha tényleg ez a törvény elsődleges célja, akkor legyen benne ez, és el tudjuk fogadni. De nyilván nem, mert mindig ezt csinálják, és ez a másik folyamatos félreértés köztünk, illetve elbeszélünk egymás mellett, a salátatörvények. Önök azt csinálják, hogy csinálnak egy salátatörvényt, amiben vannak jó javaslatok, amelyek elfogadhatóak lennének - itt az előbb mondtam, hogy ebben mik lennének ezek -, és mellé szépen berakosgatják ezeket az aknákat, amik nyilvánvalóan elfogadhatatlanok. És ha mi ezt nem szavazzuk meg, akkor arra hivatkoznak, hogy mi nem támogattuk az előremutató javaslatokat. Ez annyira átlátszó! Ez annyira átlátszó, amit művelnek, tényleg! És tényleg a parlamentarizmus megcsúfolása az, hogy így elbeszélünk egymás mellett.

Akkor térjünk rá a konkrét javaslatokra! A katasztrófavédelmi törvény kapcsán, amit visszavontak, az önkormányzati hatáskörök csökkentésénél igazából csak fölmerül a kérdés, hogy egyáltalán miért gondoltak erre, hogy ezt meg kell lépni. Nekem kezd az az érzésem lenni, hogy önöknek Karácsony Gergely-mániája kezd lenni. Szerintem jobb, ha előbb-utóbb lejönnek erről, tehát nem tudom, hogy miért ennyire allergiásak az új főpolgármesterre, szerintem ez egy veszélyes út. Most már csak dachból hoznak be ide olyan dolgokat, amelyek szembemennek a főpolgármesterrel, szerintem ez nem túl szerencsés. Először az a ci-

nikus indok volt, hogy ezt azért hozzák be, mert az ellenzék kérte, hiszen, ugye, mi panaszkodtunk annak kapcsán, hogy Szekszárdon, Komlón, Nagykanizsán az ottani fideszes polgármester mit művelt, majd amikor látták, hogy hát, azért ez tényleg nagyon cinikus, hogy a fideszes polgármesterek miatt kell önöknek törvényt módosítani, akkor megváltoztatták, és arra hivatkoztak, hogy pár ellenzéki polgármester kijárástilalom-szerűt rendelt el bizonyos városokban, és ezért kell ez a törvénymódosítás. Azért a két dolgot nem hasonlítanám össze, amikor egy polgármester valóban túlterjeszkedik a saját hatáskörén annak érdekében, hogy az embereket megvédje, és amikor egy fideszes polgármester meg azért terjeszkedik túl, hogy a saját hatalmát bebetonozza vagy az ellenzékkel kiszúrjon. Tehát ez nagyon-nagyon nem szerencsés megközelítés. Én remélem, hogy lemondanak erről a javaslatról végleg.

Ezzel függ össze a Liget-projekt esete, mely eltörlőné a nemrég a területre hozott változtatási tilalmat. Volt egy önkormányzati választás, ahol az ellenzék, a főpolgármester legfontosabb választási ígérete az volt, hogy a városligeti beruházásokat leállítja, nem engedi beépíteni a Városligetet. Ez volt a legfontosabb választási ígéret, és ezzel nyerte meg a választást. Tudom, hogy ez az önök számára ismeretlen, hiszen önöknek jó ideje nincs választási ígérete - tehát nem tudjuk, hogy mit fog majd megvalósítani a kormány -, önök ezt nem ismerik; nekünk volt. Ennek a megvalósítását hajtja végre Karácsony Gergely, illetve a Fővárosi Közgyűlés, ennek a megvalósítása érdekében hoznak intézkedéseket. A kormány által hozott intézkedések szembemennek azzal, amit a budapesti választópolgárok többsége akar. Önök hivatkoznak nagyon sokszor a választók többségére, hogy önöknek itt kétharmada van, és ez igazolja az önök döntéseit, az időkorlát nélküli felhatalmazási törvény kapcsán is sokszor elmondták ezt. Érdekes, amikor fordított logika van, akkor ez nem működik.

Orbán Viktor is kijelentette itt az Országgyűlésben, hogy „Magyarország Kormánya nem kíván olyan fejlesztéseket végrehajtani Budapesten, amit Budapest felelős vezetői nem akarnak.” „Ha azt mondják, hogy nem kell a Liget-beruházás, akkor nem lesz Liget-beruházás.” Ezt itt mondta el 2019 októberében. Akkor minek kell ez a módosítás? Minek kell? Az államtitkár úr arra hivatkozott, hogy ez azért kell, mert a zöldfelület fejlesztése így gátolva van. Hát, ez konkrétan nem igaz, ez kamu! A főpolgármester és a főkeretész is külön nyomatékosította, hogy a növényzet telepítésére a tilalom nem terjed ki, tehát innentől kezdve kamu, amit önök mondanak. Egészen elképesztő, hogy ilyen szinten beszélgetünk a parlamentben erről, hogy egyszerűen konkrétan nem igaz dolgokat hoznak be. Menjünk tovább!

Ez a közalapítvány részére történő ingyenes vagyonszerzés, nyilván azt gondoljuk, hogy megalapozatlan. Tavaly 23 milliárdot kapott, idén már 3 milliárd plusztámogatást kapott ez az intézmény, most két

olyan ingatlant kap meg, ami Budapest legdrágább területén található. Nyilván a Fidesz nagyvonalú a hozzá kötődő közalapítványhoz. Most itt a vita közben csak felütöttem a XXI. Század szakmai munkásságát kicsit, hogy nézzük, hogy mikén dolgozik az utóbbi időben a XXI. Század; kiadtak pár nyilatkozatot, megállapítást. Ilyeneket például, hogy az ellenzéki képviselők viselkedése miatt kell kialakítani a szankció-rendszert a parlamentben - ez volt az egyik szakmai véleményük. A másik: az ellenzéki előválasztást konfliktusforrásnak tartjuk, mellyel a pártok egymás alkalmatlanságára hívják fel a figyelmet - ez még szakmailag is rémes megállapítás. De akkor itt jön a hab tortán: a XXI. Század elemzője állapította meg az önkormányzati választáskor, hogy Tarlós István győzelme várható a mostani vasárnapi önkormányzati választáson, becslésük alapján pedig jó eséllyel a Fővárosi Közgyűlés is kormánypárti többségű lesz. Na, hát nagyon komoly szakmai munkát végez ez az intézet, gratulálok hozzá tényleg! Hozzá kell tennem, Schmidt Mária egyébként egy jó történész, engem tanított, és nagyon élveztem az előadásait, de ez a szakmai munka kritikán aluli. Úgyhogy önök ezt az intézetet támogatják, nyilvánvalóan azért, mert azt szajkózzák, amit önök adnak a szájukba. Érdekes módon van a Politikátörténeti Intézet, amelyet pikkpakk kiraktak innen az Akadémia utcából, ők nem kaptak semmilyen ingatlant vagy támogatást. Szóval, legyenek olyan kedvesek, ha már ennyire támogatják ezeket az intézményeket, akkor támogassák a kormánykritikus intézményeket is!

Végül, a nemváltoztatás jogának eltörlése: tényleg nem értjük, hogy ez hogy jön ide, meg miért fontos ez a veszélyhelyzet alapján, erre már tényleg nagyon nehezen tudunk mit mondani. De nekem az jutott eszembe, hogy igen, egy nagy változás a nemváltoztatás, de talán ha önöknek belefér az, hogy a Liberális Internacionáléból mostanra már - mert most fogják önöket, ugye, a Néppártból is kivágni - lassan európai szélsőséges pártok táborába fognak tartozni, hát akkor, azt gondolom, hogy a nemváltoztatás ennél sokkal kisebb dolog. Úgyhogy ha így nézzük, akkor önök is nagyon hajlamosak a változtatásokra.

Minden problémás ponthoz benyújtunk egy módosító javaslatot, és nyilván ha ezeket elfogadják, akkor tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, de ha ebben a változatlan formában tartják fenn, akkor természetesen nem. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azon gondolkodtam, hogy vajon hogyan szület-

hetett ez a több tucat törvényt tartalmazó salátatörvény, amely most előttünk fekszik. Én ezt úgy képzeltem el a lelki szemeim előtt, hogy Orbán Viktor összehívta a jeditanácsot, körülülték a politikai és a kommunikációs tanácsadói, egy helyen még felragyogott a kék hologramja Habony Árpádnak is, aki Londonból jelentkezik be, és a Viktor elmondta, hogy nagy baj van: lement a hiszti a felhatalmazási törvény után, az emberek újra elkezdtek arról posztolni, hogy hol vannak a maszkok, hol vannak a védőfelszerelések.

(15.30)

Miért nincsenek tesztelve az emberek? Mi fog történni azokkal, akik nem tudják, hogy akár két vagy három-négy hét múlva lesz-e még munkahelyük? És ment a vakarózás, hogy valamit kéne csinálni, hogy az emberek ne erről beszéljenek, hanem dobjunk nekik megint valami gumicsontot, amin elrágódhatnak hetekig. Akkor valakinek a fejéből kipattant ez a szeniális ötlet, hogy megvan, hát csináljuk azt, hogy szedjük össze egyetlen törvénybe az összes olyan ügyet, amelyre egy emberként ugrani fog a teljes ellenzéki sajtó és az ellenzéki pártok. Ha megnézik, hogy ebben a törvénycsomagban mik vannak, láthatják, hogy tényleg a teljes spektrum ott van.

Szexuális kisebbségekbe való belerongyolás, a nemváltoztatás lehetősége a személyi okmányokban. Keressünk olyat, ami végképp megosztó téma a budapesti szavazók között! A Liget-projekt csodálatos, ezen évekig el lehet rágódni, ugye. Keressünk valamit, ami igazán felpaprikázza az embereket, valami pénzszórást, pazarlást! Budai villákat juttatni Schmidt Mária alapítványának. Ez gyönyörű, ezt imádni fogják. Aztán keressünk valamit, ami a polgári liberális értelmiségnek is nagyon csípni fogja a szemét! Színházakat politikai felügyelet alá venni, politikai komisszárokat kinevezni a színházak élére, ez nagyot fog szólni.

Így megszületett ez a valami, amit Semjén miniszterelnök-helyettes úr benyújtott, aki most, ha jól látom, egész nap nincs itt a vita során, amikor erről beszélünk. Hogy biztosra menjenek, ha ez még nem lenne elég, még rátettek egy lapáttal, és 24 órán belül, hogy megjelent ez a salátatörvény, kijött a hír, hogy tíz évre titkosítják a Budapest-Belgrád vasútvonal összes szerződésének részletét. Miközben úgy kell összekalapolni a létező, átcsoportosítható költségvetési forrásokat a védekezésre, 12 milliárd forintot adnak a rendszerváltozás emlékévére úgy, hogy azt sem tudjuk, mikor lehet rendezvényeket tartani először az országban. *(Z. Kárpát Dániel: Úgy, hogy nem is volt rendszerváltás!)* Ebből 500 millió forint csak a kommunikáció. Majd - és tényleg ez a tejszínhab a torta tetején - Mészáros Lőrinc és Tiborcz István cége 1800 millió forintot kap balatonfüredi kikötő építésére 170 vitorlásnak. Amikor ezt elolvastam, azt mondtam, hogy ezt hol lehet fokozni. 24 órán belül követték el ezt a jogalkotási merényletet!

Hogy mi áll ennek az egész törvénycsomagnak a háttérében, szerintem erre három verzió van. Az első az, hogy megőrültek. Elnézést, nem jut jobb szó az eszembe, bocsánat! Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ha önök tényleg azt gondolják, hogy miközben egy világvárvány tetőzése előtt áll az ország, a nemváltoztatáson átesett állampolgárok személyi okmányaiban való rögzítésének szabályait kell változtatni, és ez most a legfontosabb problémája az országnak, akkor tényleg azt kell mondanom, hogy önök elvesztették a józan eszüket. De szerintem nem erről van szó.

Ellenzéki képviselőtársaim felvetették már, hogy igazából ennek az egésznek a háttéré az, hogy most egy csomagban le lehessen darálni az összes kínos, ciki, várhatóan nagy felháborodást kiváltó ügyet, és akkor minden csoda három napig tart, majd jól kidühöngi magát rajta a sajtó meg az emberek, és szépen elfelejtik. De szerintem nem erről van szó. Szerintem ez egy elterelő hadművelet. Szerintem arról van szó, hogy önök arra készülnek most, hogy míg mindenki ezzel lesz elfoglalva, erről posztol, erről olvas cikket, erről kommentel, addig is elterelődik a figyelem a valóban húsbavágó kérdésekről, témákról és problémákról.

Mik ezek, mik azok a problémák, amelyekről most vitatkoznunk kellene, milyen javaslatoknak kellene szerepelniük ebben a törvényben? Például, hogy mi van a védőfelszerelésekkel. Miért van az, hogy egy hete megérkezett Kínából több repülő, és az egészségügyi dolgozók többsége még semmit nem látott ebből? Egy darab maszk nem jutott el hozzájuk. *(Szászfalvi László felé:)* Hiába ingatja a fejét, képviselőtársam, ez így van. *(Z. Kárpát Dániel: Ne integess!)* Beszélgessenek egészségügyi intézményekben, szociális szférában dolgozó emberekkel! Semmit nem láttak az emberek, maguknak vásárolnak és maguknak varrnak maszkokat. *(Z. Kárpát Dániel: Beszéljetelek élő emberrel!)* Ez a valóság!

Mi van a szűrésekkel? Miért van az, hogy nemcsak az átlagembert nem szűrik saját kérésre, az egészségügyi dolgozókat sem szűrik saját kérésre? *(Szászfalvi László: Elég ebből a sok hazugságból!)* Képviselőtársam, én múlt héten a Dél-pesti Kórház nővérszállóján jártam, kézfertőtlenítőket vittünk, hiszen egyébként ez sincs megoldva. Az ország egyik legnagyobb kórházának, amely közel félmillió ember ellátásáért felel, a kétszáz fős nővérszállóján nincs kézfertőtlenítő, nem volt egészen múlt hétig. Nem gondolnám, hogy az ellenzéki képviselők és civilek feladata lenne ezt megtenni. Ott dolgozó nővérek mondták el, hogy az ott dolgozó osztályvezető orvosok vásárolnak saját kontóra maszkokat és próbálják ellátni, hogy legalább azok az egészségügyi dolgozók, akik a legkitettebbek a fertőzésnek, valamennyire védve legyenek, de mégis legtöbben saját maguknak varrnak vagy próbálnak beszerezni.

Mi történik akkor, amikor tömegével állnak le a gyárak, zárnak be a munkahelyek? A vendéglátóipari szektor, a turizmus van a legnagyobb problémában, a

legnehezebb helyzetben. De olvashatjuk már, hogy várhatóan az építőipar is be fog dőlni, és nincs olyan szektora a gazdaságnak, amelyet ez ne érintene. Miközben mindenki hetek óta arra vár, hogy végre történjenek már érdemi lépések, mindig van egy bejelentés, amely bejelenti, hogy nemsokára lesz egy bejelentés, hogy mi fog történni. A mostani felszólalásom előtt néhány órával olvastam Palkovics miniszter úr bejelentését, amely arról szól, hogy igazából még nem tudjuk, hogy ezekből az összegekből konkrétan kiket hogy fognak megsegíteni, egyáltalán hogy fogják segíteni a munkába állását, a munkaerőpiacra való visszatérését annak a több százezer magyar embernek, aki most teljes létbizonytalansággal néz szembe. Anynyit tudhattunk meg, hogy a nyugdíjasok jövőre kapnak egyheti nyugdíj-kiegészítést. Hogy a nyugdíjprémium helyetti lesz-e vagy amellet, azt nem tudjuk, de, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy ennél jobban nem szűrhattak volna ki nyugdíjasokkal.

Most, ebben a helyzetben, amikor mindenki arról beszél, hogy miközben természetesen az idős honfitársainknak van szükségük leginkább a saját egészségük, a saját biztonságuk megóvása érdekében mindenféle védő intézkedésre, az anyagi segítséget, a költségvetési támogatást nem nekik kell átcsoportosítani, hanem azoknak, akik aktív munkavállalók, akik most jó eséllyel kiesnek a munkaerőpiacról. Mert ha ezek az emberek nem jutnak munkához, nem tudnak visszatérni, akkor nem lesz, aki megtermelje az adókat és járulékokat, nem tudja befizetni az államháztartásba, amiből nyugdíjakat lehet fizetni. Tehát ha a nyugdíjasokon akarnak segíteni, akkor, könyörgöm, ne egyszeri juttatásokat adjanak nekik, ne könyöradományokat, és főleg ne egy év múlva a pénztárcájukba érkező juttatásokat! Ezekkel a forrásokkal segítsék a magyar kis- és közepes vállalkozásokat, segítsék a magyar emberek újbóli munkába állását, mert ők tudják kitermelni azt a nyugdíjat, amelyből az idős honfitársaink is vélhetően át tudják majd vészelní jó eséllyel. Ha nem kapják meg ezt a segítséget, akkor erre nem lesznek képesek.

Nem látom a kormánypárti padosorokban Farkas Flórián képviselő urat. Szeretném kérdezni, hogy ő hol van, hetek óta nem láttuk. Azért kérdezem, mert a magyar falvakban olyan katasztrófális a helyzet, ha végigmennek képviselőtársaim, különösen a magyar falvakban a cigánysorokon, napokon belül éhséglázadások lesznek, szeretném erre felhívni a figyelmüket. Emberek tömegei, akik napszámosként dolgoztak, vagy alkalmi munkát, közmunkát végeztek, és most nem kaptak pénzt a nap végén, a hét végére, ők nem két meg három hét múlva nem fogják tudni, miből éljenek, ők már most sem tudnak miből megélni, már most sincs pénzük. Ezek az emberek, akik leginkább ki vannak téve a veszélynek, az uzsorázásnak, az uzsorakölcsönöknek, nemhogy megtakarításaik nincsenek, semmiféle kapaszkodójuk nincs, ezek az emberek tömegével fognak, nem két meg három hónap múlva gondot okozni, hanem konkrét éhséglázadások kitérésétől van

most jogos félelem. Higgyék el, ez nem pánikkeltés, nem hisztéria, hanem ez nagyon komoly, durva helyzetet fog eredményezni nagyon hamarosan.

Azt szeretném az önök figyelmébe ajánlani, és erről is szó volt már a korábbi vita során, hogy adódott egy történelmi lehetőség arra, hogy mind a magyar politikai pártok, mind az ellenzéki és a kormánypárti képviselők, a politikusok a legjobb arcukat nyújtsák. Itt lenne a lehetősége annak, hogy ezekről a valóban hűsbavágó kérdésekről érdemi, normális vitát folytassunk e Ház falain belül. De most nem ez történik; azért nem ez történik, mert önök ezeket a törvényeket nem nyújtják be ide.

(15.40)

A magyar ellenzéki képviselők ugyanúgy a sajtóból értesülnek, és futnak az események után, mint a hírolvasó állampolgárok. És miközben nem adják meg az érdemi viták lehetőségét, és ilyen gumicsontként szolgáló jogszabályokat dobnak ide, hogy elrágódjunk rajta, aközben óriási felelősség van most rajtunk, mindannyiunkon, mert rengeteg ember, akik egyébként a politikát napi szinten nem követik, nem érdeklí az őket, most ezeknek az embereknek a százezrei, milliói próbálják megtudni, hogy mi fog történni ebben az országban. Ha azt látják, hogy a választott képviselők teljesen értelmetlen vitákkal töltik el az idejüket, acsarkodással, nem létező vagy olyan problémák megvitatásával, amelyeket bőven ráérnének megvitatni, akár hónapokkal később is, ha azt látják, hogy nem az ő mindennapi problémáikkal foglalkozunk, ha azt látják, hogy gumicsontokon rágódunk, akkor nagyon keményen meg fognak minket büntetni, és igaz lesz. Ezek az emberek emlékezni fognak majd arra, hogy kik voltak, mely pártok voltak azok, mely képviselők voltak azok, akik érdemi ügyeket vittek be az Országgyűlés elé, érdemi problémákkal foglalkoztak, és kik voltak azok, akik ezt az egész ügyet arra használták fel, hogy pillanatnyi politikai haszonlesésből, a saját pecsenyéik sütögetéséből, zavarkeltésből megpróbálják ezt az egész törvényhozást egy színházként kezelni.

Nagyon kérem önöket, hogy ne kövessék ezt a mostani gyakorlatot. A kormánypárti képviselőtársaktól azt kérem, hogy ne nyújtsanak be ilyen és ehhez hasonló gumijogszabályokat, ellenzéki képviselőtársaimtól pedig azt kérem, hogy ne üljenek fel ennek a provokációnak, és továbbra se hagyjuk, hogy elvonják a figyelmünket valóban fontos, érdemi törvények, javaslatok elől. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a kétperces felszólalásokra rátérnék, jelzem képviselő úrnak, hogy máskor szíveskedjen az előterjesztést elolvasni, és arról beszélni. Vezérszónoki felszólalás közben nem kívántam megszakítani, de ezt a gyakorlatot ne alkalmazzuk! Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is ennek a törvénycsomagnak ahhoz a pontjához szólnék hozzá, amely a transzneműek nemváltásának helyzetét teszi lehetetlenné, illetve kezeli olyan módon, ami felháborító.

Ugye, egy olyan ügyről beszélünk, ami egyébként 2018-ig relatíve rendben zajlott ebben az országban. Igen, az első két Orbán-kormány idején gyakorlatilag ezek rendben mentek, és 2018 májusától fordul az elő, hogy az EMMI gyakorlatilag beszüntette a hozzá beérkezett igények elbírálását. Egészen annyira zavarosan nem foglalkoztak ezzel, hogy perelniük kellett az érintetteknek, és pár hónappal ezelőtt a Pécsi Ítéltáblán nyertek jogerősen pert, és mondta ki bírói ítélet, hogy mit kell neki tenni - már hogy a kormány-nak.

Egy olyan ügyről beszélünk, ami lehet, hogy nem érint nagyon sok embert, ámde azokat nagyon mélyen érinti, nagyon drámai módon érinti, és nem lehet eléggé ecsetelni azt a helyzetet, amiben ezek az emberek élnek és kerülnek, na pláne ez után a módosítás után. Az államtitkár úr azt mondta, és valóban elhangzott egy ilyen mondata, hogy a börtönviszonyok kezeléséhez is szükséges az, hogy benne szerepeljen az okmányokban a születési nem. Nem is merek belegondolni, hogy vajon milyen konstellációban gondolkozott ebben államtitkár úr. Hogy vajon az, akinek egyébként sikerült a műtétje, és átműtette magát, mégis az eredeti születési nemének megfelelő helyre kerül a börtönbe? Önök meg akarják ölni ezeket az embereket? Merthogy ez körülbelül azzal egyenértékű, tisztelt államtitkár úr.

Egy olyan dologról beszélünk, ami még a keleti féldesputa, félautoriter rendszerekben is működik. Oroszországban, Törökországban, Üzbegisztánban, Kazahsztánban is létezik az, hogy valaki megváltoztatja az okmányokban a nemét, illetve nincsen benne a nem. Egy nyílt diszkriminációhoz asszisztál most a kormány, és ezért a DK természetesen ezt minden módon megtiltja és ellenzi. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két képviselőtársunk vezérszónoki felszólalására szeretnék reagálni. Egyrészt Varga-Damm Andrára, aki az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény kapcsán nem tényállászerűen nyilatkozott, ugyanis a képviselő asszony állításával szemben nem tartalmaz változást vagy módosítást a törvényjavaslat az egyes miniszterek képviseletéből álló bizottság tekintetében, hiszen ez a bizottság eddig is létezett, és a jövőben is fog létezni.

Szintén Varga-Damm Andrea képviselő asszony tekintetében mondanám azt is, hogy szó sincs arról a törvényjavaslatban, hogy a törvényjavaslat a miniszterelnök hatáskörébe utalná a 400 négyzetméter vagy azt meghaladó bruttó alapterületű, korábban lakásként funkcionáló építmény kereskedelmi rendeltetési változása esetén az engedélyezést. Nem, nem erről van szó.

Bangóné Borbély Ildikó vezérszónoki felszólalására pedig azt szeretném mondani, hogy képviselő asszony azt mondta, hogy képviselő nyújtotta be a törvényjavaslatot éjjeli órában, ezzel szemben a valóság az, hogy a kormány nyújtotta be hat nappal ezelőtt általános eljárásban.

Szintén Bangóné Borbély Ildikóra szeretnék reagálni annyiban, hogy ő azt mondta, hogy korlátozzuk a polgármesterek jogkörét, ezzel szemben a valóság az, hogy a törvényjavaslatban erről szó nincs. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy kétperces felszólalásban államtitkár úrnak egy fontos gondolatára szeretnék visszautalni. Az expozéjában az államtitkár úr azt mondta, hogy mennyire fontos az együttműködés kialakítása. Én egy kicsit tartok attól - megmondom őszintén, a tapasztalatok alapján -, hogy államtitkár úr a vitához nem fog hozzászólni, majd a végén a záró lehetőségeit használja ki, és akkor fog nekünk valamiféle reakciót prezentálni.

Államtitkár úr a vita során az elmúlt hetekben egyszer az ellenzéknek címezve azt mondta, hogy merő rosszindulat és ferdítés minden megnyilatkozásuk, azóta is igyekeznek megmagyarázni a megmagyarázhatatlant. Ugyanebben a vitában Balla képviselő úr azt mondta az ellenzékre, hogy mindenki támogatja a védekezést, az ellenzéket leszámítva. Hallhattunk itt víruspárti ellenzékéről, a 888-nak volt egy olyan címlapja, hogy az ellenzék a vírus oldalára állt. Láthattuk, hogy az elmúlt időszakban, amikor voltak nagyon fontos szavazások, akkor a szavazás pillanatában már elkészültek az ellenzéket lejárató gyalázatos grafikák.

Én azt szeretném megkérdezni államtitkár úrtól itt a vita közben, hogy mit ért az alatt, hogy együttműködés. Milyen módon kész és milyen módon nyitott a kormány, milyen módon próbálja kialakítani az együttműködést? Azt hiszem, az ellenzéki képviselők jelenlétükkel és a vitában való aktív részvételükkel is bizonyítják, hogy mi készek vagyunk szolgálni a nemzetet, itt lenni az Országgyűlésben, és folyamatosan dolgozni. Rengeteg javaslatot nyújtottunk be az elmúlt időszakban is, mi készen álltunk az együttműködésre, önök minden javaslatot lesöpörtek, és minden

módon arra törekedtek, hogy egy ilyen rendkívül nehéz és veszélyes időszakban kiélezzék a politikai vitát.

Ezért most kicsit függetlenül attól, hogy miről vitatkozunk, utalva ismét államtitkár úr kijelentésére, szeretném, ha a vita közben elmagyarázná, hogy hogyan kívánja megteremteni a kormány az együttműködés lehetőségét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Ház! A salátatörvényről alkotott véleményem nem változott: enyhén szólva szerencsétlennek tartom azt, amit csinálnak a magyar parlamentarizmussal. Közigazgatási jogi kérdésekbe se kívánok beleszólni, mert nálam sokkal jobban felkészült, mondjuk, Varga-Damm Andrea ezen a területen.

Amihez viszont értek, az a Liget-projekt és a körülötte tapasztalható elképesztő gazdasági vadhajtások túlfutása. Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Nem érzik úgy, hogy ez az a pont, amikor az ország a védekezésre gyűjt mindenhol, mindenkitől pénzt? A pártoktól is - állók elébe. Nem ez lenne az a pont, amikor az önök barátai, oligarchái, cimborái azt kéne hogy mondják a Liget-projekt kapcsán, hogy eddig, és ne tovább, most befagyasztjuk ezt a történetet, nem öntünk oda még több millió tonna betont, nem irtjuk tovább a környezetet, nem szüntetjük meg azt, ami egyébként generációkon átívelő módon jó volt, hanem azt mondják, hogy ez az egyébként nem EU-s forrásokból, nem külső támogatásokból épített, mégis elképesztő tízmilliárdokat felzabáló történet most nem időszerű?

Nem arról kellene most egy javaslatot benyújtani, hogy a Magyar Munkahelyvédelmi Alapba csoportosítjuk ezeket a tízmilliárdokat? Nem az lenne az értelmes ebben a helyzetben, hogy az önök oligarcháinak a gazdagodása helyett végre egyszer a közérdeket tartásuk szem előtt? Nem tartják elképesztőnek azt, hogy miközben az ország védekezik, védekezni próbál, az önök jó ismerősei kikötőt építhetnek, és olyan milliárdos nagyságrendű megbízást kapnak, amire nincs magyarázat, képviselőtársaim? Önöknek kell ezzel a felelősséggel lefeküdniük, és a gyerekeik, unokáik szemébe nézni majd egyszer, hogy amikor a védekezésre kellett a források, akkor önök kikötőre adtak megbízást. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása kapcsán elgondolkodtam, és arra a megállapításra jutottam, hogy az, ami az utóbbi időszakban itt bent az Országgyűlésben történik - és ez a törvény is idetartozik, ezek közé -, a mi magatartásunk megalázó.

Megalázó azok számára, akik lehet, hogy éppen most, ebben a pillanatban küzdenek valakinek az életéért, és próbál ő maga is életben maradni. Megalázó, ha azokra gondolok, akik épp most veszítették el a munkájukat, és két gyerekről kell gondoskodniuk. Azért megalázó, mert ők azt hiszik, abban a hiedelemben vannak, hogy itt arról beszélgetünk, és arról vitázunk és abban próbálunk döntést hozni, hogy hogyan tudjuk az ő működési kereteiket jobbra tenni, és azon gondolkodunk, hogy hogyan tudjuk az elkövetkezendő időszakban az ő életüket könnyebbé tenni.

Ezzel szemben mit tapasztal? Ezzel szemben azt tapasztalhatja, hogy politikai és anyagi haszonszerzés vezeti azokat, akik ilyen előterjesztéseket tesznek itt az Országgyűlésben. Tudják, akkor, amikor az ember elindul egy ilyen képviselő-választáson, és utána egy szűkebb közösség, 70-80 ezer ember megválasztja országgyűlési képviselőnek, akkor nagyon büszke erre, hogy ezt az eredményt elérte. És én most itt állva nagyon szégyellem magam. Azért szégyellem magam, mert nem tudok megfelelni nekik. Azért, mert önök nem hagyják, hogy megfeleljek az ő igényeiknek. Itt, a parlamentben ma azokkal a kérdésekkel kellene foglalkozni, és azokat kéne megvitatnunk, melyek az emberek érdekeit szolgálják. Azt érzékelem, hogy itt most nem erről van szó.

De rákanyarodva erre a törvényjavaslatra, azon gondolkodtam, hogy mi értelme van ennek a törvényjavaslatnak ilyen formában történő megtárgyalásának. Azért van különös jelentősége a formának, mert ez egy salátatörvény, és azzal mindannyian tisztában vagyunk, hogy ha egy ilyet tárgyalunk, akkor nyilvánvalóan rengeteg témában kéne valamilyen módon egyetértésre jutnunk. Önök, amikor ezt előterjesztették, hajszálpontosan tudták, hogy ebben semmifajta egyetértés nem lesz, mert nem is lehet. Mert ötven olyan kérdés van, amiben egyet kéne értenünk, és ez nyilvánvalóan nem lehetséges.

Én tehát arra gondolok, hogy maguk tudatosan választották ezt a formáját ennek az előterjesztésnek. Nem nagyon érdekli önöket, hogy nekünk erről mi a véleményünk. Az sem nagyon érdekli, hogy mit is mondunk mi erről. Ez is egyfajta megalázó helyzet, de nem hiszem, hogy előrébb vinné bárkinek is az ügyét ez a történet.

Azt gondolom, hogy azok a törvények, melyek most itt születnek, ebben az időszakban, saját hatalmi mánoruk, hatalmi tobzódásuk mementói lesznek. Fogunk rá emlékezni. Említettem, hogy ez egy salátatörvény. Salátatörvénynek sem akármilyen. Gyakorlatilag a kaszaélezéstől a dűznikerekítésen át a vagyonszétherdálásáig mindenről szó van ebben az ötven szakaszban, amit ez a törvényjavaslat tartalmaz.

Mindezek ellenére, hogy ilyen tág körben tartalmaz különböző javaslatokat, az általános indoklás csak a függő hatályú döntések jogintézménye megszüntetéséről szól, szinte csak azzal foglalkozik. Emlékszem, 2016-17-ben, akkor, amikor ez a törvényjavaslat itt volt bent a parlament előtt, már akkor jeleztük, hogy ez értelmezhetetlen, zavart és értetlenséget fog okozni a lakosság körében. Egy általánosan felkészült, intelligens ember számára gyakorlatilag ez a jogintézmény és annak levezénylése, ennek az átélése értelmezhetetlen. Államtitkár úr is utalt itt néhány gondolatban arra, hogy végzett jogászként azért ez okozott neki is gondot. Akkor is jeleztük ezt, hogy ezzel probléma lesz. És most eljutottunk három vagy négy év után oda, hogy ezt fölismerjük, és megpróbálunk ezen változtatni.

Amire gondolnunk kell, az az, hogy állampolgárok ezrei szaladgáltak, miután kaptak egy ilyen levelet. Állampolgárok ezrei szaladgáltak különböző ügyvédekhez, hogy úristen, mi történt, mit kell most csinálnom. Nyilván önök is tisztában vannak azzal, hogy egy ilyen szaladgálás nem ingyen van. Nyugodtan megállapíthatjuk: önök kárt okoztak a magyar állampolgároknak, tudatosan.

Néhány elemével szeretnék foglalkozni ennek az ötven szakasznak. Az egyik - merthogy része volt az eredeti előterjesztésnek - a polgármesterek jogait és hatásköreit gyakorlását jelentősen csökkentő védelmi bizottságok előzetes véleményéhez kötő rendelkezés. Azt gondolom erről, hogy ez volt az első kísérletük az önkormányzati választások átírására. Az önkormányzati választásokat rengeteg helyen az ellenzéki jelölt nyerte. Ez egy kísérlet volt arra, hogy ezeket az eredményeket valamilyen módon megpróbálják átírni. Azt tapasztaltam, hogy az az elemi erejű felháborodás, ami ezzel kapcsolatban volt, az önök - hogy Vejkey képviselő úr szavaival éljek - hogy is volt ez, mit csinált? *(Közbeszólások az ellenzéki padosorokból: Beakasztott.)* Igen, ennek beakasztottak, tehát nem sikerült ezt végrehajtaniuk. De azt látom, hogy kellően gyorsan tudtak erre reagálni, és most már azt látom, hogy nem ezt a módszert választották, hanem megpróbálják anyagilag ellehetetleníteni az önkormányzatokat.

Nem gondolják végig, mit csinálnak. Az, aki az önkormányzatokat bántja, aki az önkormányzatoktól von el pénzt, az az emberektől vonja el, az önök választópolgáraitól. Nem fogják érteni, hogy mit csinálnak önök. És amikor majd rádöbbennek, akkor szerintem pontosan fogják tudni, hogy hogyan kell majd ezt követően szavazniuk.

A következő, amivel foglalkozni szeretnék, ha jól emlékszem, az a sokat emlegetett 42. §, ami a Városligettel kapcsolatos. Tudják, ebben jelentős szerepe van a hitelességnek. Nagyon szép szó. Szép magyar szó. Kifejezi az egész ügy lényegét. Az a hiteles, aki a korábban ígéretet betartja. Az hitelessé válik. Hitelt adunk neki, hogy a legközelebbi megszólalásánál is ha valamit ígér, azt elhisszük. Önök nem hitelesek ebben az ügyben.

A miniszterelnök saját szavait nagyon sokszor idézték ebben a teremben. Azt ígérte, hogy semmi olyat nem fog tenni, ami a budapestiek akarata ellen van. Most pedig itt látjuk, hogy egy valóban olyan intézkedésre készülnek, ami az ő saját korábbi kijelentésével ellentétes, és ellentétes egyébként az emberek, a budapestiek érdekeivel.

Elhangzott itt ennek kapcsán egy kisebb vita, hiszen államtitkár úr azt ígérte, hogy itt a zöldterület és a zöldterülettel összefüggő beruházásokról szól ez a szakasz, ami ezt próbálja szabályozni. Államtitkár Úr! Akkor miért nem ez van leírva? Ha ezt írták volna le, nem lenne vita. Ezzel szemben mi van leírva? Az van leírva, hogy ezt a jogintézményt, amit a fővárosi önkormányzat gyakorol, önök úgy, ahogy van, felülírják, teljes egészében. Tehát nem az van leírva oda, hogy a zöldterületek és az ahhoz kapcsolódó beruházások végrehajtása érdekében. Nem ez van leírva. Minden ilyen esetre vonatkozik. Általános érvényű jogszabályt hoztak, tehát az, amit ön mond, hiteltelen, államtitkár úr. Hiszékeny vagyok, de még én sem hiszem el azt, amit ön mond. *(Derűltég az ellenzéki padosorokban.)*

A következő ilyen szakasz a színházakkal kapcsolatos. Hiába a megegyezés, azt érzékelem, hogy önöknek minden kell. Egy népmese jut erről eszembe; államtitkár úr amúgy is szokta értékelni, ha népmesei motívumokat szövik ebbe. Bizonyára ismeri a kisgömböc meséjét. Tudja, mi jut nekem eszembe a kisgömböcről és a meséről? Önök. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ezt már többen mondták. - Dr. Orbán Balázs: Mesélje el, képviselő úr!)* Önök. Tömött magába, tömött magába a kisgömböc mindent, minden az övé, mindent ő akar, és minden az övé lett. És mi lett vele? Szétrepedt. Azt gondolom, hogy ez a veszély önökre nézve fennáll.

(16.00)

Az, ami még engem foglalkoztatott, miután elolvastam ezt a törvényjavaslatot, az ingatlanok kérdése. Sokan egészen pontos jogi megfogalmazással is elmondták azt, hogy ez miképp és hogyan értelmezhető. Nekem csak az tűnt fel, hogy most már nemcsak az van, hogy ingyenesen tulajdonba adunk ingatlanokat, azt már nem is vizsgáltam, hogy most abszolút, totálisan fideszes az egész alakulat, akik ezt megkapják, hanem hogy felhalmozott tartozást, és ezt a tartozást is átvállalja az állam. Azt gondolom, azért veszélyes ez a történet, mert legközelebb odajutunk, hogy mi fogunk érte fizetni, hogy ingyenesen megkaphassa. Számomra elfogadhatatlan ez az ingatlanokkal való gazdálkodás, amit inkább szétherdálásnak neveznék.

És itt egy hozzászólás kapcsán felmerült az, elterjedt, hogy ezt éjszaka nyújtották be. Ha jól tudom, akkor a miniszterelnök-helyettes úr nevével van fémjelvezve ez a törvényjavaslat, és éjszaka nyújtották be. Úgy is lehetne mondani, talán nem sértő, elnök úr talán engedi, hogy úgy lapátolták össze, mert ez az 50 szakasz nem törvényalkotás, ezt összelapátolták úgy, ahogy van.

Tehát a jövőben én csak remélni tudom, hogy a miniszterelnök-helyettes úr az éjszakáit alvással tölti, és nem ilyen javaslatoknak a benyújtásával, mert azt gondolom, így talán mindannyian jobban járunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon köszönöm az előttem szóló képviselő úr felszólalását, főleg az elejét, amikor egy kicsit felhívta a figyelmét arra az Országgyűlésnek, hogy milyen helyzetben vagyunk, és milyen helyzet elé nézünk. Tehát itt látunk már most ilyen súlyos eseteket, haláleseteket, tragédiákat, és hogy mi felé megyünk. Tudjuk azt, hogy néhány hét múlva sokkal rosszabb helyzetben leszünk, és egy egészen döbbenetes, példátlan méretű válság elé néz az ország, egyébként egész Európa, nyilván ez egy globális kihívás, és még nem tudjuk pontosan megmondani, hogy hány és hány család kerül majd rendkívül nehéz és rossz helyzetbe egyébként úgy, ahogy már nagyon sokan kerültek.

Tényleg azt lehet érezni, főleg ilyen jogalkotást látva, ilyen előterjesztéseket látva, ilyen kormányzati kommunikációt látva, hogy a kormány ezzel nem törődik, nem érzékeli ezt a helyzetet, és ilyen módon is nagyon fontosnak tartom, hogy erre felhívjuk a figyelmet. Az, hogy itt vagyunk, és itt dolgozunk, egy szolgálat, és mindenki nyilván valamilyen szolgálatot lát el, csak az a tragédia, amikor kiderül, hogy mondjuk, adott esetben egy gazdasági érdek szolgálatában születik egy javaslat, vagy éppen egy pártpolitikai érdek szolgálatában születik egy kommunikáció vagy felszólalás. Azt hiszem, mindenkinek éreznie kell személyesen a felelősséget államtitkárként, képviselőként, ellenzéki és kormánypárti képviselőként, hogy ebben a helyzetben ezeket a kérdéseket, ezeket a szempontokat félre kell tenni, és most kizárólag egyetlenegy dolog lebeghet a szemünk előtt: a nemzet érdekének a szolgálata.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az elmúlt napokban, tegnap is és ma is kormánypárti képviselőktől nagyon gyakran hangzott el az a fordulat, hogy lám, hiába kiáltott hamis módon diktatúrát az ellenzék, mert működik a parlament. Na, én magam nem kiáltottam diktatúrát, ezzel nem vádolhatnak meg, én arról a felelőtlenségről beszéltem, amire utalt képviselőtársam is, hogy ebben a helyzetben, egy ilyen kritikus helyzetben, egy világvágy idején, amikor elérte az országot, és tombol egy járvány, nem lehet teret adni a politikai csatározásoknak. Önök elmulasztották, hogy ebben a kérdésben kialakuljon egyfajta nemzeti egység, és kialakuljon az a bizalom, hogy ilyen kérdések mentén egységesen, közösen tudjuk elfogadni a javaslatokat, ami erősítené a társadalmon belül a bizalmat, ami konkrétan erősítené azoknak a

szigorú intézkedéseknek a hatékonyságát és hatásfokát, amelyek elkerülhetetlenek a védekezéshez.

Én nagyon-nagyon remélem, bár lehet, hogy ez hiú ábránd, hogy az elmúlt hetek politikai csatározását egy kicsit átértékeli majd a kormány, és talán megpróbálnak elmozdulni valamiféle konszenzusos irányba. Nyilván az elmúlt hetek tapasztalatai nem azt mutatják, hogy ennek realitása van, de azért nyilván a remény hal meg utoljára.

Képviselőtársaim! Az, hogy a parlament működik, itt vagyunk, és vitatkozunk nagyon-nagyon sokféle törvényjavaslat kapcsán, azt gondolom, annak a bizonyítéka, hogy az ellenzék igazat mondott. Önök azt mondták, hogy azért nem lehet erre a felhatalmazási törvényre, rendeleti kormányzásra időhatárt megszabni, mert félték, hogy az Országgyűlés nem fog tudni működni. Hát, ehhez képest az Országgyűlés működik, és mi magunk is, ellenzéki képviselők bizonyítjuk, hogy aktívan részt veszünk az Országgyűlés munkájában.

Az is tanulságos volt, hogy a vita során Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta, hogy ő három hónapra, kilencven napra nem kér felhatalmazást, mert nem tudhatja, milyen hosszú ideig tart majd ez a járványügyi helyzet. Ez igaz, de ma megtudtuk, megismertük a kormány gazdasági intézkedéseinek a részleteit, és például bejelentette Palkovics miniszter úr, illetve láttuk a rendeletben, hogy a rövidített munkaidő kapcsán a bérkiegészítést éppen három hónapra kívánja megteremteni a kormány; ezt nem értem, nem értem az ellentmondást. Tehát ha a miniszterelnök úr úgy gondolja, bizonytalan, hogy három hónap múlva mi lesz a járványügyi helyzet, akkor a legnehezebb helyzetbe került emberek esetén, a munkahelyek megvédése esetén miért csak három hónapra előre hoz intézkedéseket? Nem értem. A költségvetési forrásokból, erről már vitatkoztunk ma, bőven lenne lehetőség, hogy ezeket a kérdéseket kezeljék.

Nos, nagyon súlyos problémának tartom magam is azt, rátérve a törvényjavaslatra, amit már nagyon sok képviselőtársam elmondott, hogy ez rengeteg olyan elemet tartalmaz, ami egyáltalán nem halasztható vita tárgya, nagyon sok kifejezetten káros intézkedést tartalmaz, és olyan intézkedéseket is, amelyek, mondjuk, az önkormányzatok intézkedéseit, lehetőségeit korlátozzák, ami nyilván rendkívül helytelen politikai irány. Így konkrétan a bürokráciacsökkentés, a közigazgatási átalakítások kapcsán Varga-Damm Andrea képviselőtársam nagyon-nagyon jó értékelést adott, valóban itt elismerték, hogy súlyos kormányzati tévedések, hibák történtek, elismerték, hogy ez nagyon sok, anyagiakban is kifejezhető kárt okozott a társadalomnak.

Itt azt nem látjuk tisztán, hogy mit tanulna ebből a kormány. Elmondták képviselőtársaim, az nagyon szimpatikus, ha elnézést kérnek, vagy nem elnézést kérnek, de elismerik a rossz döntéseket, a hibás jogalkotást, azt, hogy rossz irányba indítottak el egy folyamatot, és megpróbálnak időközben korrigálni, ez pozitív, csak nem látjuk a korrekciót. Itt is elhangzott,

hogy a társadalmi és szakmai viták, a javaslatoknak az ilyen módon való kiérlelése marad el, és amiatt futnak bele ilyen súlyos hibákba, és nem látjuk, hogy ezt milyen módon akarják korrigálni, amikor éppen egy olyan törvényjavaslatról, egy olyan salátatörvényről beszélünk, amelynek kapcsán szintén elmaradt a társadalmi egyeztetés. Tehát nem látom, hogyan próbálják ezeket a hibákat elkerülni, hogyan próbálnak a saját hibájukból tanulni.

Nem kívánom ismételni azokat, amiket itt képviselőtársaim elmondtak. Azt nem értem, mi indokolta, hogy az önkormányzatok működőképességét, az önkormányzatok döntési kompetenciáját szűkítő intézkedések most az Országgyűlés elé kerüljenek, de hasonlóképpen beszélhetünk erről a színházak működését felügyelő felügyelőbizottságok kapcsán is. Miért kellett ezt most behozni, és meg lehet-e tudni, hogy ki a kormány részéről, mondjuk, a politikai ötletadója ennek? Semjén miniszterelnök-helyettes úrhoz fűződik ez a javaslat? Kié a politikai szándék, hogy ezt most itt meg kell tárgyalni egy járványügyi helyzetben?

Hasonlóképpen nagyon sokat beszéltek képviselőtársaim a születési nem anyakönyvbe való bejegyzése kapcsán. Mi indokolja, hogy most erről beszélni kell? Az operatív törzs részéről érkezett egy javaslat a kormány felé, hogy erről most beszélni kell, vagy valamelyik kormánytagnak született az az elképzelése, hogy most, ebben a szent pillanatban erről az Országgyűlésnek tárgyalnia kell? Szeretném, ha választ kapnánk erre a kérdésre.

Nagyon-nagyon szerteágazó ez a törvényjavaslat, rengeteg, erőszakkal se idehozható témakör van benne. Ezt is már cizellálták képviselőtársaim, nem kívánom rabolni az időt. Van itt szó nemzeti emlékhelyekké való nyilvánításról, ez nagyon pozitív, azt gondolom, ezek fontos intézkedések, de nem biztos, hogy most kellene ezekkel foglalkozni, de legyen, ezek fontos intézkedések. Ennek kapcsán például a bányászatról szóló törvény módosítása is felmerült. Ugye, tudjuk, hogy konkrét ügyek, konkrét veszélyhelyzetek vannak, erről már volt itt szó, csak azt nem értem, ha például erre volt energiájuk, hogy ezt behozzák ebben a törvényjavaslatban, akkor legalább a témába passzolva konkrét veszélyhelyzeteket, konkrét kritikus problémákat miért nem próbálják kezelni.

Most gondolok én itt arra, hogy arról szól ez a javaslat, hogy 5 kilométeres sugarú körzetben egy nemzeti emlékhelyhez képest külszíni bányászatot nem lehet folytatni; mondjuk, nem tudom, akkor mélyművelésűt miért lehet, mert az ugyanúgy veszélyeztetné szerintem ezeket a nemzeti emlékhelyeket. Ha megnezzük, hogy az országban milyen példákat lehet látni, például lakóterület alatt kívánnak uránbányát létesíteni, akkor ezzel kapcsolatban miért nincs érzékenység a kormány részéről, miért nem generálnak ilyen szabályokat. Vagy éppen tudok egy konkrét példát mondani: Pécs belterületén folyik egy hatalmas nagy kráternek, egy egykori külszíni fejtésnek a rekultivációja. Már többször felszólaltam az Országgyűlésben ebben, ennek most konkrét környezeti kockázatai

vannak. Tudjuk azt, hogy a légszennyezés, a szállópor milyen módon növeli meg az esélyét annak, hogy súlyos szövődményeket okozzon a koronavírus. Na, ez például egy azonnali cselekvést igénylő lépés lenne a kormányzat részéről, hogy odafigyeljen ezekre a folyamatokra, ne kiszervezze ezeket a feladatokat magáncégekhez, hanem fokozza az ellenőrzést, és ilyen súlyos járványügyi helyzetben zéró felé próbálja lecsökkenteni annak a kockázatát, hogy az emberek a rossz minőségű levegő, a szálló por magas koncentrációja miatt esetleg súlyosan megbetegedjenek, esetleg az életüket veszítsék. Tehát nem értem az összefüggést. Ha ilyen jellegű módosítások jönnének be az Országgyűlés elé, azt valamilyen módon tudnám értelmezni.

És amiről már szintén sokat beszéltek képviselőtársaim: a katasztrófavédelmi törvény visszavont módosítása egy konkrét problémás helyzetet kívánt volna kezelni.

(16.10)

Polics József volt az a polihisztor, ha ennyi szóviccel élhetek, aki felismerte azt a helyzetet, hogy egy veszélyhelyzetben, egy rendkívüli helyzetben ő maga élhet a képviselő-testület jogkörével; és ő - Komló polgármesteréről beszélünk - már le is mondta a meghirdetett testületi ülést, ő egymaga elfogadta a város költségvetését, sőt egy polgármesteri döntéssel nullára levitte a képviselők tiszteletdíját, aminek azért sok értelme nem volt, azt lássuk be. De azt el tudom mondani, hogy a nevezett polgármester úr konzultált előtte a jegyzővel, aki viszont konzultált a kormányhivatallal, tehát egy állásfoglalást kért, és azt az állásfoglalást kapta, hogy igen, valóban így kell értelmezni a katasztrófavédelmi törvényt, ebben a helyzetben valóban így kell eljárni, sőt nemcsak hogy így kell eljárni, hanem máshogy nem is lehet, tehát nem bízhat döntéseket a testületre a polgármester. Ezt a problémát - ugye, óriási botrány lett belőle - különböző egyeztetéseken jeleztük is a kormány felé, és most ott tartunk, ha jól tudom értelmezni ezeket az egyeztetéseket, hogy igazából a jelenlegi jogszabályi környezetből is levezethető az, hogy nem így kellett volna eljárni, tehát túlterjeszkedett a polgármester ezen az intézkedési lehetőségen, és a járványügyi védekezéssel kapcsolatos intézkedések tekintetében gyakorolhatja ő önállóan ezeket a jogokat, és azt például semmi nem tiltja, hogy bizottsági állásfoglalásokat kérjen.

Ehhez képest én nem értem, hogy miért kell az ellenzékre mutogatni, ha bejött egy ilyen módosítás, hogy a megyei védelmi bizottságoknál kell egy ilyen ötnapos jóváhagyás. Ugye, vita volt ennek kapcsán, nagyon jogos vita, felháborodás - ez pozitív, hogy visszavonták. Itt főleg az volt az ellenzéki kritika tárgya, hogy itt egy ilyen felesleges ötnapos időhúzás esetleg benne lehet a rendszerben. Na, de nem értem, ha most nem teljesen egyértelmű a jogszabály - és önök most a felszólalásban megerősítették, hogy nem teljesen egyértelmű -, akkor miért nem ezt a helyzetet

kezelik, miért nem írják bele egy sorral az adott katasztrófavédelmi törvénybe, hogy ez a bizonyos veszélyhelyzetben gyakorolandó polgármesteri egyszemélyes hatáskör kifejezetten a veszélyhelyzettel, védekezéssel kapcsolatos döntésekre vonatkozik, és olyan arányos intézkedéseket igényel, mint ahogy az bele lett fogalmazva a meghatalmazási törvénybe. Lehetne kezelni ezt a problémát, és akkor rengeteg ilyen ügyet ki lehetne ebből venni. Tehát én azt gondolom, hogy nem az ellenzékre kell mutogatni, egyszerűen a jogalkotást kell megfelelően végezni, és akkor nem lesznek ilyen visszaélések és nem lesznek ilyen problémák.

És kérdés, hogy lesz-e ennek következménye, hogy például ebben a helyzetben az említett komlói polgármester gyakorlatilag a kormányhivatal hallgatólagos útmutatása szerint járt el, miképpen történt meg, hogy adott kormányzat részéről egy ilyen jogszabályi környezet értelmezése tekintetében ilyen egy másnak ellentmondó vélemények születnek.

És akkor még egy dologra szeretnék rákérdezni, már próbáltam vitát generálni államtitkár úrral az együttműködés tekintetében. Elhangzott már Bencsik képviselőtársamtól, hogy holnap napirenden lesz a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjének az ügye, és itt például, én azt gondolom, hogy lehetne egy gesztust gyakorolni, lehetne egy nemzeti együttműködésnek egy szikráját felmutatni. 60 milliárd, 63,5 milliárd forint egész pontosan, ami ebből a gigaprojektből az idei költségvetésben szerepel. Különböző számításkokkal eljuthatunk nagyon gyorsan a 60 milliárd forintig, ugye, 35 milliárd forintot vesz el az önkormányzatoktól a gépjárműadó elvonásával a kormányzat, de egyébként minden más, önkormányzatokat érintő intézkedés, s a többi, tekintetében elmondhatjuk, hogy körülbelül 60 milliárd forint megszerzést alkalmaznak a kormány intézkedései csak a veszélyhelyzet kihirdetése óta az önkormányzatokat érintően. Képviselőtársaim! A Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése semmilyen módon nem igazolható a magyar nemzeti érdekek szempontjából. Azt tudjuk, hogy Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárdot kaszálhatnak ebből a projektből, ez összességében ezermilliárdos projekt, de azt a kormány semmilyen dokumentuma nem tudta bebizonyítani, hogy ez bármilyen módon hasznot hoz a magyar embereknek. Ezt a projektet a magyar adófizetőknek kell jó néhány év alatt kifizetni, ezermilliárd forintot. Ki tudja azt jelenteni bárki a kormány részéről, hogy ez az ezermilliárd forint most erre kell? Erre kell elkölteni, a semmiféle valós szállítási vagy forgalmi igényt nem jelentő vasútvonal fejlesztésére? És most itt valóban nemcsak az idei évre betervezett 63,5 milliárd forintról van szó, hanem arról az ezermilliárdról, amit ebben a helyzetben, egy rendkívül mély válság elején a magyar gazdaság talpra állítására kellene fordítani, a rendkívül nehéz helyzetbe kerülő magyar emberek és magyar családok megsegítésére kellene fordítani. Én azt hiszem, hogy egy ilyen szimbolikus törvényjavaslatnak a kapcsán, amelynek a vitája holnap lesz, a kormány

bebizonyíthatná, hogy valóban érzi a saját felelősségét, és a cselekedeteit a magyar nemzet szolgálatának a szándéka vezérli. Én kíváncsi leszek a holnapi vitára, és még mindig várom államtitkár úr válaszát, hogy ha ő komolyan gondolja, hogy együttműködésre van szükség, azt ön személyesen, illetve a magyar kormány képviselői milyen módon fogják lehetővé tenni, hogy ez valóban meg is történjen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, független. Megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy érzem magam, mint egy Stanislaw Lem-novellában. Én komolyan abszurdnak tartom, hogy miközben kinn a valóságban dübörög a járvány, emberek haldokolnak, egészségügyi ellátásra van szükségük, mások az egzisztenciájukat féltik, megint másoknak már nincs is mit féltetni, mert felszámolták az egzisztenciájukat a járvány során, itt arról beszélgetünk, hogy önök miket herdálnak el, miket lopnak össze, miket titkosítanak le, és kin állnak bosszút. Én tényleg nem tudom, hogy önök mire nézik ezt az országot, itt kókadozik, nem tudom, hány kormánypárti képviselő - egy-kettő-három -, legalább a társadalmi távolságot, vagy hogy kell magyarra fordítani, azt betartják; szóval, itt kókadoznak, és tényleg ilyen dolgokról beszélgetünk. Merthogy mi történt? És senkinek ne legyen kétsége, hogy ez történt. Önök fogták magukat, és a járvánnyal kapcsolatos intézkedéseket elvitték rendeleti kormányzásba, úgy, hogy a magyar parlament, amely egy választott intézménye ennek az országnak, hozzá se szólhat, maximum a Facebookon, meg ha valami propaganda-televízió odajön és megkérdezi a véleményét, és itt pedig olyan törvényekről beszélgetünk, amelyeknek az a célja, hogy az állami vagyont kizárják, korrupciós üzleteket letitkosítsanak, hatalommal visszaéljenek, és persze a kihagyhatatlan kultúrharc is megy, és néhány csoportnak még odanyesnek egyet, hogy mindenki tanulja meg ebben az országban, hogy hol a helye. Szóval, tisztelt uraim, én azt gondolom, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan, és nem is velünk, az ellenzékkel kapcsolatban, hanem úgy az egész országgal.

Ha megkérdezném a fideszes szavazókat, hogy önök mire vágnak, hogy miről szóljon most a parlament, szerintem egy se mondta volna azt, hogy essen neki a transznmű embereknek. Szerintem nincs is ilyen fideszes szavazó, ezt komolyan mondom. Mit mondtak volna? Azt mondták volna, hogy hogyan adjanak pénzt a szegény embereknek, hogyan legyen bérpótlék, hogyan legyen családi pótlék pluszban, egy csomó értelmes intézkedést mondtak volna. De ilyeneket? Ki mondja önöknek ezeket a dolgokat? Szeretném tudni, hogy ki az, aki ezt a salátatörvényt összevágta, szeretném azoknak az embereknek a nevét

tudni. *(Hiszékeny Dezső: Senki.)* Azt azért nem biztos, hogy elhiszem, hogy egy ember volt az, aki ezt az egészet összerakta, még ha a nevét rá is írja.

Tényleg kezdjük azzal a javaslattal, Hiszékeny képviselőtársam is ezt mondta, és teljesen jogos, mert idetartozik, amiből kihátráltak. Az előbb említettem, hogy itt van egy rendeleti kormányzás ebben az országban, és itt van a magyar parlament, ahol gyakorlatilag még jóvá se hagyhatjuk azt, amit önök bemennek a rendeletek nyomán. Önök akartak nem választott védelmi bizottságokat ültetni döntések előzetes jóváhagyása végett az önkormányzatokra. Tehát ezt kívánták önök csinálni. Na most, teljesen egyértelmű, hogy miről szól ez a játék, ez arról szól, hogy a miniszterelnök a mai napig nem bírta feldolgozni az önkormányzati választások eredményét, egyszerűen nem bírja elviselni, hogy néhány önkormányzat - nem is olyan kevés - nem úgy ugrál, ahogy ő fütyül. Ez a javaslat erről szólt.

Hogy ebből hogyan hátráltak ki egyik reggelről nagyjából ugyanannak a napnak az estéjére, azt mesélik el önök, de mindenesetre én azt gondolom, az, hogy önök az önkormányzatokat büntetik a járvány során, azért is egy rendkívül alattomos húzás, mert aki az önkormányzatokat bünteti, az az embereket bünteti. Ugyanis az önkormányzatok ott vannak a terepen, nem ilyen javaslatokat írogatnak, hanem idősgondozást végeznek, maszkokat visznek, családoknak segítenek, egy csomó olyan közhasznú feladatot látnak el, amelyek létszükségletűek. Szóval, az a helyzet, hogy önök itt nemhogy nem segítenek, de még azt is elveszik, ami van, ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Nekem az egész válságkezelésükből, vagy nem tudom, minek nevezem azt a tevékenységet, az tűnik fel, hogy olyan, mintha nem lenne pénz ebben az országban; olyan, mintha most, amikor baj van, a kormánynak nem lenne hova nyúlni. Tisztelettel kérdezem önöket, hogy miért nincs hova nyúlni. Azért, mert az elmúlt tíz évben ez a parlament az ellenzék részéről mindig attól volt hangos, hogy itt lopják a pénzt, viszik a vagyont; hogy ott van a Mészáros Lőrinc, aki gyakorlatilag pár év alatt dollármilliárdos lett; akkor ott van a kormányfő veje, aki - hogy is mondjam? - szintén nem egy szegény ember, és nem is akármiből gazdagodott meg, a mi pénzünkből gazdagodott meg.

(16.20)

Itt vannak ezek az emberek, NER-lovagok, oligarchák, és ezek gyakorlatilag kiraboltak minket, és most, hogy itt vagyunk a világjárvány kellős közepén, nekem komolyan ilyen javaslatokat kell olvasgatnom, amik még tovább arról szólnak, hogy ami még maradt, azt hogyan vigyék el. Ez a szabadrablás minősített esete, mert önök gyakorlatilag már nemcsak a haza ellen vannak itt, hanem az élet ellen vannak, mert tudom, hogy polgártársaim az intenzív osztályon vannak meg a kórházban, és tudom, hogy nem tesztelik őket, és azt is tudom, hogy miért nem tesztelik

őket. És önök is tudják, hogy miért nem tesztelik őket. És én erről akarok itt a magyar parlamentben beszélni, és nem arról, hogy a mindenféle Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány hogyan kap ingatlanokat, meg a máltaiak, meg az egyház.

Azért nézzük meg egy pillanatra, mert azért elolvastam. Gyönyörű az indokolás, ezt még képviselőtársaim nem mondták, úgyhogy elmondom. Itt ennél az úgymond közalapítványnál, ami egy virtigli fideszes alapítvány, az az indokolás, hogy az energiahatékonyági beruházásokat szeretnék végrehajtani ezeken az ingatlanokon, nyílászárókat akarnak cserélni az épületeken, ehhez kell a tulajdonos engedélye, ezért aztán praktikusabb, ha inkább odaadják az egészet neki, és akkor lehet nyílászárókat cserélni.

Mi folyik itt, uraim? Hát mi folyik itt? Ja, és akkor valóban, ahogy Vadai kollegám mondta, megtudtuk azt is, hogy tartozásai voltak ennek az alapítványnak. *(Közbeszólás az ellenzéki sorokból.)* Bocsánat, lehet, hogy nem Vadai Ágnes volt, lehet, hogy más képviselő, összefolyt, igen, már órák óta itt vagyunk, köszönöm, de a lényeg az, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelővel szemben gyakorlatilag tartozásai voltak ennek az alapítványnak.

Tényleg nagyon nehezen jutok szóhoz, mert ez olyan pofátlanság, amit itt a világyárvány közepén csinálnak, amit én nem tudok elfogadni. És most fölállnak ilyen joviális arccal, elmondják, hogy ez így jó meg úgy jó, és hosszasan beszélnek ilyen bürokratikus dolgokról, de itt a lényeg, ez a lopás maga, és törvénybe iktatják.

Ott van ez a nagy kamu erről, hogy önök mit akarnak a Városligetben. Mondják ki, hogy önöknek az a problémája, hogy Budapestnek van egy ellenzéki főpolgármestere, aki egész jól végzi a dolgát, és önök ezt nem szeretik, hogy ez így van, és át akarnak nyúlni, be akarnak kavarni a főváros vezetésébe. Mondják ezt!

Ne haragudjon, tisztelt államtitkár úr, ön elkezdte mondani, hogy a Magyar Innováció Háza meg a Városligeti Színház meg az új Nemzeti Galéria, á, azt nem érinti ez, csak itt a zöldterületeket akarják megmenteni. Hát, uraim, én zöld vagyok, önök meg nem zöldek. Ez 10 éve is így volt, és szerintem 20 év múlva is így lesz. Önök gyakorlatilag be vannak oltva minden ellen, ami zöld, önök a fákat gyilkolják, önök a folyókat teszik tönkre, önök elherdálják ezt az országot, önök nem foglalkoznak szociális kérdésekkel. Önök Paksot építenek, meg Belgrád-Budapest vasútvonalat titkosítanak. Önök nem zöldek, a színük is narancssárga, és az önök kormányzásának a lényege a korrupció. Ezt nem én mondtam, hanem az önök egyik tanácsadója vallotta be. Most miért akarnak nekem ilyen gyógszöveget mondani itt egy világyárvány közepén a magyar parlamentben, hogy önök most a zöldfelület miatt aggódnak? A fenéket aggódnak a zöldfelületek miatt!

Az van gyakorlatilag, itt is nagyon érdekes az indoklás, mindenhol érdemes elolvasni, azt írják, hogy törvény hiányában egymással összekapcsolódó építési

beruházások ellehetetlenülésével kellene számolni. Ezzel gyakorlatilag kimondják azt, hogy csak azért is építkezni akarnak.

De akkor menjünk tovább, a kulturkampfnak mennie kell, a színházak felügyelőbizottságába ötből három főt a miniszter delegálna. Most ha nem is kétharmad, de egy sima többség megvan, vagyis kormányzati felügyelet alá akarják vonni a színházakat, erről van szó. Kétségbeesetten próbálják rajta tartani a kezüket a kultúrán, ahogy azt az autoriter rezsimiek egyébként csinálni szokták. Önök ezt akarják. Salátatörvény, mind benne van, amiről beszélek, meg az egésznek ez a környezete.

Menjünk tovább! Hát, itt van egy teljesen abszurd rész. Tényleg, azért magyarázzák el nekem, hogy miért védi a jobban a magyar lakosságot a koronavírus-járvánnyal szemben, ha önök kiszűrnak a nemváltó emberekkel. Ez nettó gonoszság. Tudják, én erről azt gondolom, KDNP-s Pisti odaszólt a KDNP-s Jocinak, hogy te, figyelj, mit csináljunk még, hogy még jobban ezeknek az embereknek odategyünk, mondjal valamit. Hát, itt vannak ezek a transzgenetikai emberek, hát milyen dolog már az, hogy ők megváltoztatják a nemüket, ez a mi világképünkbe nem fér bele. De elnézést kérek, ebben az országban igenis ott vannak, ott vannak a nemváltó emberek, ahogy ott vagyok én is és ön is és a KDNP-s és a fideszes és az MSZP-s, mind, sokféle vagyunk. És én zöld vagyok, és én tudom, hogy egy közösséget mindig az tesz immunissá és jóvá és erőssé, ha sokféle. Ez a lényege a létezésünknek, ennek a bolygónak, hogy sokféle ember van és sokféle élőlény, sokféle gondolat, sokféle eszme, és ezeknek meg kell tanulni együttműködni. De önök nem tudnak együttműködni, önök egy világyárvány kellős közepén fogják magukat, és nekiállnak egy ilyen salátatörvénybe egy ilyen passzust becsempészni, hogy csak azért is egyet csavarjanak még ezeknek az embereknek az önértetén.

Mindig a valóságot akarják betiltani. Vannak azonos nemű párok? Hát, érzük el, hogy ne nevezhesék magukat családnak, akkor majd nem lesznek. Vagy ott van például a genderideológia, ami egy nagyon egyszerű dolog, a társadalmi nem kutatása, hogy a történelmi idők során hogyan változtak a társadalmi szerepek. Tiltuk be, ne lehessen ezt a tudományban tanítani, akkor majd nem létezik. Itt vannak a nemváltoztatók? Hát, megtiltjuk nekik, hogy ezt hivatalossá tehessék, és akkor majd ők nem lesznek. Önök így gondolkodnak. Csakhogy a valóságot nem lehet betiltani, az mindig szembejön, ahogy ez a vírus is szembejött, és itt van, és meg kellene oldani.

Ahelyett, és ezt soha nem fogom önöknek megbocsátani, hogy most félretennék az összes iszonyatosan rossz beidegződéseket, a lopásokat, az egész fideszes hozzáállást az egész világhoz, ahelyett nekiállnak, és ilyen törvényeket nyújtanak be, és nem egyet, mert ez egy, de tizenhatot, tizenhatot nyújtottak be ebből, mindezt azok után, hogy teljhatalmat követelt magának az a miniszterelnök, aki azt mondta, hogy ez azért kell, mert a parlament nem fog tudni ülésezni.

Hát, itt vagyunk és ülésezünk! Akkor már lehetne normálisabb dolgokról is beszélgetni, mint emberi boszúkról meg lopásokról, én ezt gondolom. Az én szavazóim biztosan ezt várják, de szerintem az önöké is.

Még egyet hozzá szeretnék tenni. Holnap lesz itt a Belgrád-Budapest vasútvonal titkosítása 10 évre, és egyáltalán ez az egész hét, ez a háromnapos hét nagyjából arról szól, hogy ezeket a törvényeket beszéljük meg. Nézzék, önök ezt megcsinálhatják a magyar parlamenttel, megpróbálhatják az emberek torkán is lenyomni azt, ami itt most zajlik, de ez így nem fog menni, ez így nem fog sikerülni. Ez a vírus, ami iszonyatosan kicsi és láthatatlan, szembejött önöknek. Én nagy tisztelettel, a legnagyobb tisztelettel kérem önöket, hogy fejezzék be a lopást, és kezdjenek el a járvánnyal foglalkozni, de minden erejükkel, és engedjék a magyar parlamentet ülésezni, de úgy, hogy jó törvényekről kelljen beszélnünk. Meg tudjuk ezt tenni akár digitálisan is.

Én benyújtottam egy alaptörvény-módosítást annak érdekében, hogy ez az egész történet digitálisan mehessen. Én szeretném önöket arra kérni, hogy végre egyszer az életben használják arra a hatalmukat, amire való, az emberek szolgálatára, vegyék ezt napirendre a megfelelő bizottságban, és végre legyen a magyar parlament felkészült arra, hogy a járványban hathatósan tudjon a polgárok érdekében eljárni. Én ezt az egyet kérem önöktől. Ez az egész még nem tetőzik. Hosszú hónapok állnak előttünk, én nem tudom, mennyi, mert nem látok a jövőbe, de önök se látnak. Készüljünk fel arra, hogy dolgozni kell!

Nem remélem azt egyébként, hogy önök visszafordulnak erről az útról, de már csak a saját lelkiismeretem megnyugtatása végett is azt akarom mondani, hogy itt ellenzéki oldalon én mindent megteszek annak érdekében, hogy ütőképes legyen a magyar parlament és a magyar politikusok közössége a magyar lakosság védelmére. Rajtam nem fog múlni, és ahogy így elnézem az ellenzéki hozzászólásokat és benyújtott javaslatokat és megszólalásokat, az ellenzéken se fog múlni. Önökön viszont nagyon sok múlik. Kétharmaduk van. A kétharmad iszonyat nagy felelősség. Ha most nem arra használják, amire való, akkor azt gondolom, hogy történelmi bűnt követnek el, de olyan bűnt, amit soha nem lesznek képesek önök jóvátenni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő salátatörvényből számtalan pontot emeltek ki azok az ellenzéki képviselőtársaim, akik között és közötttem is bizonyára állnak fenn bizonyos izmusok tekintetében nézetkülönbségek, biztos, hogy vannak közöttünk lebokszolható meccsek, és mi le is fogjuk bokszolni ezeket a meccseket a maga idejében, egy háborús helyzet után. Úgy látom, hogy az ellenzéki térfél felfogta ennek az

egésznek a tétjét, és mi ezeket a focikat és meccseket most egy kicsit későbbre tudtuk halasztani vagy prolongálni. Nem engedték el ezeket, csak felfogtuk a súlyát annak, amin államtitkár úr most még mosolyog. Marhára nem vicces ez a helyzet, államtitkár úr! *(Schanda Tamás János: Nem azon mosolygok!)* Az ön dolga, hogy min mosolyog, de a magyar parlamentnek adja meg azt a tiszteletet, hogy ha egy ellenzéki képviselő *(Schanda Tamás János: Ne vicceljen, képviselő úr!)* felvet egy témát, akkor arra érdemi reakcióval áll elő, nem csak egy zárszóban, nem csak a vita végén. *(Schanda Tamás János: Ne vicceljen!)*

Az én felvetésem a következő. A Liget-projektet fagyasszák be, a rendelkezésre álló forrásokat csoportosítsák át a járvánnyal kapcsolatos védekezési alapba, és hagyják abba a hazudozást.

(16.30)

Önök Európa 16. leggyengébb munkabérpótló csomagját jelentették be az utóbbi 24 órában. Tizenöt ország már elkezdte, és túlzás nélkül mondhatjuk, hogy majdnem mindegyik hatékonyabb formákat talált ki, mint amelyet önök kitaláltak. Az, hogy 70 százalékot kipótolnak a munkaadóval együtt - tehát még nem derült ki, hogy a magyar állam mennyit vállal ebből -, a munkaadóval együtt 70 százalékot, bizonyos leszűkített esetekben, ha mondjuk, a munkavállaló nincs otthon, mert ne legyen otthon, de magyarazzák meg ezt olyan teljes szektorok munkavállalóinak, akik ellehetetlenültek, nem tudnak most máshol lenni, mint otthon, például azért, mert a gyerekekre vigyáznak, amíg a másik családtag dolgozik. Tudják, családbarát kormány. Innen kezdődne, hogy felfogjuk azt, hogy a családfogalom mit jelent háborús időszakban, államtitkár úr. Vagy mondja ezt olyan embereknek, vendéglátóiparban, turizmusban dolgozóknak, idegenvezetőknak, nyelvtanároknak, fotósoknak, akik képtelenek most a szokásos, normális békeidőknél megfelelő munkát végezni, mert ennek a fizikai lehetőségei nem állnak fenn. Ezért én arra szólítom fel önöket, hogy a Liget-projektben, a biodómban és egyéb örültségekben még álló összegeket sürgősen csoportosítsák a járványügyi védekezéshez, tegyék ugyanezt a Budapest-Belgrád vasútvonallal kapcsolatos saját forrástömeeggel. Én nem osztom azt, hogy önöket itt most 600-800 milliárdos korrupcióval kéne ez ügyben vádolni. Bőven van korrupció is a történetben, bőven vannak tíz-és százmilliárdok, de nem akarok egy számháborúba belemenni. A megfogható összegeket szeretném látni a magyar munkahelyvédelmi alapban.

Csoportosítsák ide a köztévéhez indokolatlanul ömlesztett, zúdított tízmilliárdokat, vagy legalább egy részét! Nem azt várom, hogy embereket rugdossanak ki, lehetetlenítsenek el, de ne állítsák nekem azt, hogy százmilliárdos nagyságrend szükségeltetik ahhoz az iparszerű hazudozáshoz, amit egyébként a tárgyalótermekben rendre legyőzünk, több mint kétszáz alkalommal csak a jobbikosok.

A többiek is tudnának erről nyilván mesélni (*Korós Lajos: Bizony!*), hogy a tárgyalótermekben önök egyáltalán nem ilyen bátor harcosok, mint itt, és most fizetnek, mint a katonatisztek azért, mert hazudnak, iparszerűen hazudnak, és egy ilyen gépezetet működtetnek. Akkor legyenek bátrak ebben, a hazugságyárra elkülönített összegek legalább egy részét rakják bele a védekezésbe! Ugyanígy a kormányzati kommunikációra szánt összegekről is elmondhatjuk ezt.

De a két legdurvább tételt ott találom a Liget-projekt mellett - mert ez egy szűken vett vita tárgya most -, amit a bankok és a multik kapcsán előadnak. Ennyire szervilis, a bankok és a multik iránt szolgálkú kormányt nagyon keveset láttunk az elmúlt harminc évben. Önök a top 3-ban biztos, hogy ott vannak. Ne mosolyogjon, hanem számoljanak! A pártoktól 50 százalékos helytállást várnak. Mi állunk elébe, legyen így! A pártok álljanak helyt 50 százalékkal a költségvetésük tekintetében!

Képviselőtársam, hány százalékkal állnak helyt az érintett bankok? Negyvenmilliárdokról beszélnek? Mennyi volt az utolsó mért időszakban a bankszektor rekordnyeresége közép-európai szinten kirívó módon? Több mint 600 milliárd, képviselőtársam, 600 milliárd! Az egytizedét sem fizetik be ezek a társaságok a védekezésbe. A pártok fizetik, persze, az ötvenet. Látom én a mögötte húzódó politikai szándékokat, de így van ez jól, állunk elébe - de akkor legyen közteherviselés, képviselőtársaim!

Mi van a multiszektorról? Harmincegynéhány milliárdról beszélnek, és ebben a magyar tulajdonú cégek befizetései is benne vannak, miközben csak a külföldi tulajdonú multicégek ezermilliárdos nagyságrendben - nem profitot termelnek - viszik ki az adózatlan profitot Magyarországról évente. Hol van itt a közteherviselés?

Tehát az a kérésem, hogy embereljék meg magukat - kevesebb mosolygással -, fogjunk össze. Én támogatom önöket az összes építő, értelmes javaslatban, még ebben a csonka, fékezett habzású, van, akinek 70 százalékos, van, akinek nulla százalékos javaslatban is támogatni fogom szerintem önöket, mert nincs más választásom, de ettől még lehetne ezt úgy csinálni, hogy gondolnak arra a több mint 40 ezer magyar emberre, aki a járványügyi helyzet kirobbanása óta elveszítette az állását. Az én magyar munkahelyvédelmi alapra vonatkozó koncepcióm órájuk is gondolna. Aki az utóbbi fél évben igazolható jövedelemmel rendelkezett, és ezt tudja prezentálni, az kapja meg a kieső bevételének a 80 százalékát, függetlenül attól, hogy van most álláshelye, vagy már megszűnt az álláshelye. Tegyük meg végre a magyar emberek érdekében azt, amit önöktől is elvárunk a magyar parlamentben! A magyar embereket most nem érdekli a flegmázás meg az arcoskodás, meg egymás kioktatása. Engem sem érdekel, ezért vagyok ilyen elnéző önökkel szemben, hogy a legalja beszólások sem érdekelnek, mert most háborús helyzet van, képviselőtársaim. Az a kívánságom, hogy próbáljunk ezen kihívásoknak megfelelni.

Szeretnék megosztani önökkel annyit, hogy parlamenti képviselőként szégyellem magam azért a színvonalért, azért a stílusért, amit az elmúlt évek során önök ebben a Házban csináltak. A szekunder szégyen mindannyiunkra vonatkozik az utóbbi napok stílusáért, mert egy felelős, egy valóban erős kormány nem így viselkedik, nem kioktat, nem arcoskodik, nem flegma, hanem háborús helyzet idején kinyújtja a kezét, partnereket, szövetségeseket keres, félreteszi az izmusokat, segíti az embereket, nem hazudozik a parlamentben az orvosok kapcsán, nem mondja azt, hogy van védőfelszerelésük, miközben a közösségi oldalakon ezek az emberek könyörögnek a védőfelszerelésért. Térjenek tehát vissza a valóságra! Segítsenek valódi emberek valódi problémáin! Én ott leszek, és a támogató szavazatomat mindig nyújtani fogom ehhez, hogy ha önök valóban elszánják magukat végre. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik padsorai-ban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces fel szólalásra megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Vejkey Imre képviselőtársam hozzászólásához szeretnék egypár szót fűzni. Talán észrevette az elmúlt tíz évben, hogy egy kormánytag Orbán Viktor áldása nélkül semmilyen döntést nem hozhat. Ezért amikor egy jogszabályban az van írva, hogy miniszter vagy miniszter által alakított bizottság, akkor Orbán Viktort kell rajta értenünk. Ezért mondtam, hogy még egy 400 négyzetméter feletti kereskedelmi egység létesítéséhez is az ő döntése kell, mert a miniszter az ő áldása nélkül biztos, hogy Magyarországon semmit sem fog tenni.

Annyit még mondanék annak, aki Vejkey Imre képviselőtársam vezérszónoki szövegét írta, hogy ha egy kicsit is ismerné képviselőtársamat, akkor tudná, hogy a „beakasztott” szó nem Vejkey Imre szóhasználat, látszott is, hogy picit meglepődött, amikor ezt ki kellett mondania. Tehát ha már a nagytiszteletű képviselőtársamnak valaki szöveget ír, legalább tegye meg, hogy a személyiségéhez igazodó szavakat használ.

Egyébiránt sajnós az is tény, hogy az elmúlt években ez a szó a politika porondján indokolttá vált, tekintve, hogy nagyon sokszor nem a honfitársainkért, nem a magyar nép boldogulásáért dolgozik a politikai osztály, hanem egymás - ha ezt a szót használjuk - beakasztása, megakasztása folyik. Egyébként meg kell mondjam, hogy ennek látjuk most az eredményét, mert ahogy többször mondtam korábbi felszólalásaimban a parlamentben és a sajtóban, aki dolyfős és uralkodói pozícióból kormányoz, az a biológiát és a Jóistent kihagyja a számításból. Hát, most megkaptuk! Úgyhogy én azt kérem mindenkitől, akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselő, hogy bár nagyon sokszor nézeteltéréseink vannak, és nem nagyon tesszük, hogy mit csinál a másik, de mégis alázatosan, a

járvány miatti nehézségek szolgálatába állva egymáshoz legyünk tisztelettudók, és azért dolgozzunk, hogy a magyar embereknek mi példát tudjunk mutatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, ön a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is arról szeretnék beszélni, hogy azok után, hogy tettem egy elég hosszú exozét, ebben próbáltam a lehető legtöbb szakmai indokot felfedni, ezek után hosszú ideig hallgattam az önök felszólalásait, miközben gyakorlatilag az egész politikai közösségünk, illetve személyesen a teremben ülők és a teremben nem ülők is csak gyalázkodást kaptak, és amikor éppen nem gyalázkodó, személyeskedő mondatokat hallottunk, akkor pedig az együttműködés, a nyitottság számonkérése zajlott. Ezek a mondatok felváltva követték egymást.

Én azért nem kértem szót, noha valamennyi képviselő úrral, hölgyekkel és urakkal, akikkel itt szoktunk törvényjavaslatokról beszélgetni, tudják, hogy általában én készen állok a vitára minden pillanatban, de azért nem kértem szót a vita lezárását megelőzően, mert színvonalatlannak éreztem az érvek döntő többségét *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mi tettünk javaslatokat!)*, tisztelet a kivételnek, és erre kifejezetten ki is fogok térni. Azt gondolom, azok nem valódi kérdések, nem valódi, építő javaslatok, sőt nem is a törvényjavaslattal összefüggésben megfogalmazott gondolatok voltak, hanem politikai vádaskodások, ezért arra különösebben a vita során időt szánni nem szükséges.

(16.40)

De most - ha már elnök úr bizalmát és türelmét élvezem - én is egy picit, annyira, amennyire az előző felszólalások eltértek a törvényjavaslat eredeti tárgyától, eltérnék, és beszélnék a kialakult helyzetről, elsődlegesen azután, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban reagálnék arra, ami konstruktív javaslatként elhangzott. Az egyik az, hogy - ahogy Keresztes frakcióvezető úr felolvasta - valóban azt mondtam az ellenzéki képviselők viselkedéséről, hogy magyarázzák a magyarázhatatlant. Ma is ezt látjuk, egy héttel később, nem változott semmi, nincs új a nap alatt, önök továbbra is megpróbálják magyarázni a magyarázhatatlant. Begyűrűzött a koronavírus-járvány Magyarországra, és a kormány az első pillanattól egyértelművé tette, hogy mindent el fog követni az emberek életének, egészségének és munkahelyeinek megóvása érdekében. Ehhez minden forrás rendelkezésre áll, ezt is az első pillanattól egyértelművé tettük.

Félve attól, hogy a járvány elterjedését nem tudjuk korlátok közé szorítani, az Alaptörvény rendelkezéseit figyelembe véve veszélyhelyzetet hirdettünk, és a veszélyhelyzetben rendelkezésre álló 15 nap lejártát követően arra szeretnénk volna kérni önöket, hogy járuljanak hozzá - ahogy az Alaptörvény erről rendelkezik - a veszélyhelyzet alatt hozott intézkedések hatályának meghosszabbításához. Mondtuk azt is, hogy szeretnénk, ha az Országgyűlés működőképessége nem kérdőjeleződne meg, az Országgyűlés folyamatosan tudna működni, de ezt nem tudjuk garantálni.

Ennek ellenére egy olyan törvényi konstrukciót tettünk le az asztalra, amiben önök, az önök alatt azt értem, hogy az Országgyűlés többsége bármikor azt a felhatalmazást, amit a kormánynak a védekezéssel összefüggésben majdan később megadott, visszavonhatja. Tehát ha Keresztes képviselő úr erről a felhatalmazásról szeretne vitatkozni, akkor nyújtson be törvényjavaslatot, és azt a Ház majd megtárgyalja. Nyújtsanak be több tucat törvényjavaslatot erről, és akkor a Ház majd folyamatosan fog erről beszélni. Ezért döntött úgy a Ház, hogy a napirend előtti felszólalások rendszerét fenntartjuk. Ma délelőtt is itt ültünk, és általános jelleggel a vírus elleni védekezésről beszélgettünk. Ugyanezt tettük tegnap, és ugyanezt tettük az azonnali kérdések órájában is, amelyeknek az időtartamát ráadásul meghosszabbítottuk.

És például, csak hogy az együttműködésre utaló jeleket mondjak önnek, a holnapi kormányülésre, amikor a vírus elleni védekezés egyik legfontosabb kérdéséről, a kijárási korlátozás meghosszabbításáról, szigorításáról vagy lazításáról kell döntenie, éppen ezért hívtuk meg Karácsony Gergely főpolgármestert és a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnökét, Szita Károlyt, hogy ők is mondjanak véleményt, mert ennek egy közös döntésnek kell lennie. S mi a koronavírus elleni védekezésről szóló törvénnyel összefüggésben folyamatosan egyeztetünk. Én ott voltam az egyeztetéseken, ahol a legtöbb ellenzéki javaslatot befogadtuk. Való igaz, a konkrét időkorlátot nem fogadtuk be, mert egy olyan rendszert alakítottunk ki, hogy bármikor visszavonhatja az Országgyűlés többsége ezt a felhatalmazást, és egyébként senki nem tudja, hogy mi fog ezzel az Országgyűléssel történni. Remélem, hogy az Országgyűlés határozatképessége és ülésezőképessége végig fenn fog maradni, a kormány a vírus elleni védekezéssel összefüggésben ezen dolgozik.

De az első pillanattól egyértelművé tettük azt, hogy a vírus elleni védekezéssel összefüggő jogalkotást és az általános jogalkotást egymástól el kell választani. A koronavírus elleni védekezésről szóló törvény is erről beszélt, amit persze önök tagadtak, de alapvetően erről van szó. Arról, hogy ami a járvány elleni védekezéssel függ össze - emberi élet, egészség, gazdasági nehézségek -, azokat egy gyorsított eljárásban azonnali reakcióképességgel tudjuk tárgyalni. Azokat a javaslatokat pedig, amelyek nem kapcsolódnak szorosan, közvetett módon - mert közvetlen összefüggés a legtöbb esetben van, de nem kapcsolódnak szorosan - a koronavírus elleni védekezéshez,

amíg a parlament ülésezni képes, normál eljárásrendben, a képviselői és az ellenzéki jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett tárgyaljuk meg.

Ez volt az a javaslat, amire önöktől semmi mást nem kaptunk, csak mocskolódást, politikai támadásokat politikai haszonszerzésből kiindulva, és aztán végül a saját hatalmi érdekeiből kiindulva nem támogatták ezt a javaslatot, egyedülálló módon Európában, mert minden más európai országban az ellenzék támogatta a járvány elleni védekezéseket. S most jelen pillanatban azóta is ennek a negatív következményeit, annak a következményeit, hogy a saját szavazók sem értenek egyet önökkel, próbálják rendbe tenni, és próbálják megmagyarázni a megmagyarázhatatlant.

A kormány azonban kénytelen dolgozni, a járvány elleni védekezés zajlik, az életvédelem, az egészségvédelem és a gazdaságvédelem is zajlik. Ne vicceljenek már, hogy azok a törvényjavaslatok és az azokban rendelt források azok, amelyekről önök azt gondolják, hogy azokat kellene a járvány elleni védekezésre fordítani! Hát, akkor hol tartanánk most? Azt hittem, nem hallok jól, amikor Jakab frakcióvezető úr hétfőn a parlamentben előhozta, hogy fordítsuk az EU-s forrásokat a járvány elleni védekezésre. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem ezt mondta!*) Dehogy-nem! Hogy fordítsuk erre azt az 5-10-15 milliárdot. Miről beszélnek?! Ne haragudjanak, amit a magyar miniszterelnök bejelentett csak a gazdasági hatások enyhítésére és a munkahelyek megtartására, az a GDP 20 százaléka. A 20 százalékos átrendezés 9000 milliárd forint! És önök beszélgetnek itt pár milliárd forintról? Hogy nem kéne odaadni ezt az ingatlant, mert az ingatlan... - nem is tudom, mit mondtak az ingatlanl összefüggésben. Abból kéne a lélegeztetőgépeket Kínából megvásárolni? Ne haragudjanak, de intellektuális értelemben ez egy minősíthetetlen érvelés!

Egyébként a járvány elleni védekezés egészségügyi összefüggéseiről mi továbbra is a legszélesebb körű együttműködésre törekszünk, és ennek a keretnek a meghatározásában mindenkire számítunk. Többször elmondtam én is, hogy önöknek is felelőségük van. Vannak olyan szavazók, akik önökre szavaznak, ők az önök szavazói. Önök két dolgot csinálhatnak, vagy megpróbálhatják felheccelni őket, de a magyar embereket nem könnyű felheccelni, ezért valószínűleg nem fognak sikerrel járni, de megpróbálhatják a kormány ellen heccelni őket. Vagy megpróbálhatják meggyőzni őket, hogy ezekben a nehéz helyzetekben azért, hogy az emberi életet és az egészséget meg tudjuk védeni, össze kéne fogni, a politikai vitákat háttérbe kéne tenni, a betartást, nem betartást - teljesen mindegy, hogy ezt minek nevezzük - abba kéne hagyni, és támogatni kéne a járvány elleni védekezést. Mert teljesen mindegy, hogy hogy hívják a miniszterelnököt, ha a járvány terjedési sebességét például egy kijárási korlátozás lassítja, akkor azt a kijárási korlátozást a párbeszéd szavazók, az MSZP-s szavazók, a DK-s szavazók, az LMP-s szavazók, a jobbikos szavazók, a független képviselőkre

szavazók és a kormánypárti szavazók érdekében is meg kell szavazni. De amilyen pozíciót önök elfoglaltak egyik pillanatról a másikra, az a teljes tagadás pozíciója, és a teljes politikai árokásás pozíciója, aminek eklatáns példái voltak azok a felszólások, amelyek a mai törvényjavaslattal kapcsolatban elhangoztak.

Két dolgot szeretnék még általánosságban jelezni. Az egyik az, hogy amikor egyes képviselőktől, akik már nem tartózkodnak a teremben, az hangzik el egy ilyen közigazgatási átalakítással kapcsolatos törvényjavaslat tárgyalása során, hogy nem megfelelően, nem határidőben járnak el politikai okokból és számos más okból a kormánytisztviselők, meg az önkormányzati és államigazgatási dolgozók, és ezért kell ezt a törvényjavaslatot előhozni, azt hiszem, hogy ez egy elfogadhatatlan érvelés, és az ő nevükben kell ezt az egész megközelítési módot visszautasítanom. Ők nem pártkatonák, ők nem pártlogikával működnek. Tehát amikor őket támadják, akkor nem rajtam ütnek sebet, meg nem a kormánypárti képviselőknél, hanem normális embereken, akik nem tudnak elmenni home office-ba ebben az időben, mert az állam működését fenn kell tartani. Tehát amikor egy közigazgatási törvény elfogadása kapcsán önök ilyeneket mondanak, akkor olyan embereket sértegetnek, akik az állam és a köz szolgálatában dolgoznak ilyen veszterhes időkben is. Nem hiszem, hogy ők ezt megérdemlik. Hogy én megérdemlem-e vagy a kormánypárti képviselők megérdemlik-e, az egy dolog, de teljesen mindegy, hogy megérdemljük-e vagy nem, nekünk tűrési kötelezettségünk van. De nekik nincs tűrési kötelezettségük, és ők nincsenek itt, hogy meg tudják magukat védeni.

S ugyanez a helyzet a nyugdíjasokkal kapcsolatban is. Ne haragudjanak már, itt ültem a parlamentben, s egységesen, folyamatosan követelték az ellenzékiek gyakorlatilag minden második felszólalásban, hogy a nyugdíjak reálértékét fenn kell tartani, és hogy nyugdíjmelést kell végrehajtani ebben a helyzetben is. Szerintem is végre kell hajtani a nyugdíjmelést. S most nem hozom elő, hogy azt a 13. havi nyugdíjat vezettük vissza, amit önök kivezettek, amit önök elvettek az emberektől. Szerintem is nyugdíjmelésre van szükség, mert az a járvány elleni védekezésben, a gazdasági hatások csökkentésében is segít azért, mert az a pénz, amit oda tudunk adni az embereknek, oda tudunk adni a nyugdíjasoknak, megjelenik fogyasztásként a magyar gazdaságban.

(16.50)

Tehát az a magyar gazdaság működőképességének a helyreállítását is szolgálja, és akkor önök a közigazgatási törvények módosításáról szóló javaslat kapcsán, mert éppen ebben az egy kontextusban, amiben most ez felmerült, a nyugdíjak kérdése, és bejelentettük a 13. havi nyugdíj visszaemelését (*Z. Kárpát Dániel: Majd jövőre!*), azonnal váltottak az elmúlt két hét vagy három hét retorikájából, és azt mondják, hogy mi csoda felelőtlenség az, hogy nyugdíjat emelünk! (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*)

Igen, mi ilyen felelőtlenek vagyunk, hogy egyrészt azt gondoljuk, a munkahelyeket meg kell védeni, másrészt azt gondoljuk, hogy az embereknek pénzt kell juttatni (*Z. Kárpát Dániel: Ne viccelj már!*), pontosan azért, mert a járvány hatásaiból következően elveszítik a munkájukat. (*Z. Kárpát Dániel: Balázs, üldözési mániád van, vagy miért mondasz ilyeneket?! Ne legyen üldözési mániád!*) De, bocsánat, majd a jegyzőkönyvekből - szerencse, hogy itt vannak ezek a kiváló, nemzetközi hírű kollégák, akik rögzítik az itt elhangzottakat gyorsírással - vissza lehet olvasni, hogy mik hangzottak el. Minden, amire most reagáltam, elhangzott. Az van, hogy önök bele sem gondolnak abba, hogy miket mondanak (*Z. Kárpát Dániel: Veled nem lehet vitatkozni!*) a mocskolódás közben, tehát át sem gondolják, ezek csak kicsúsznak, ezek a szavak! (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) Kicsúsznak ezek a szavak. De attól nekem még az a kötelességem, hogy egyrészt kiálljak ezekért az emberekért, másrészt hogy amennyire lehet, megpróbáljam helyre tenni a dolgokat. (*Z. Kárpát Dániel: Akkor miért nem mertél vitatkozni?! Miért utólag reagálsz erre egy válaszban, amire már nem lehet rá reagálni?!*)

Ha konkrétan a törvényjavaslattal összefüggésben beszélünk - és ezt Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak mondanám, az abszolút konstruktív hozzászólások keretében köszönöm az ő konstruktív észrevételeit -, valóban nem vagyunk tévedhetetlenek, ez kétségtelenül így van, de csak azért, hogy tisztázzuk, én nem azt mondtam, hogy a függő hatályú döntés jogintézménye és a mögötte lévő közpolitikai cél rossz lett volna, tehát azért a fürdővízzel ne öntsük ki a gyereket, mert önök számos felszólalásban kiöntötték a fürdővízzel együtt a gyermeket is. Ugyanis a függő hatályú döntés és a sommás eljárás bevezetésének a lényege és a célja az volt, hogy egyrészt a közigazgatási hatósági ügyek határidőben történő eldöntésében előre tudjunk lépni, hogy a határidőn túl eldöntött közigazgatási ügyek száma radikálisan csökkenjen, és ha mégis előfordul ilyen, akkor az e-ügyfélnek ne kelljen a korábbi szabályoknak megfelelően ilyen esetekben eljárási illetéket vagy úgynevezett igazsolg-díjat fizetni. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) Erről szólt a 2015-ben benyújtott módosítás. Önök ennek melyik pontjával nem értettek akkor egyet? Meg fogom nézni a jegyzőkönyvet, bevallom őszintén, 2015-ben ezt, tehát azt a '15-ös vitát nem követtem, de most már meg fogom nézni, hogy melyik az az intézkedés-részelem, amely így elmondva nem támogatható.

Mi csak annyit mondtunk, hogy egy új jogintézményt hoztunk be 2015-ben, négy évvel ezelőtt, és azért, hogy egyértelmű legyen, hogy itt mi történik, hogy egyértelmű legyen, hogy az állampolgároknak milyen jogaik vannak akkor, hogyha a hatóság az eljárási határidőt nem tartja be, ezért az elején ki kellett alakítanunk egy olyan szisztémát, amelyben ők tudomást szereznek a jogaikról, és aztán élni is tudnak a jogaikkal. Négy év után, miután megvizsgáltuk, hogy ennek milyen hatásai vannak, az állampolgárok hozzászóltak

ehhez az intézményhez, vagy legalábbis elfogadták, vagy megfutották azokat a köröket, amelyeket Hiszékeny képviselő úr mondott, ezek után valóban az van, hogy immáron azt a költségvetést, ami azzal jár, hogy ezeket a döntéseket papíralapon is kézbesíteni kell, több millió darabot, ez már egyszerűen nem éri meg, ezért aztán magának a jogintézmény logikájának a fenntartása mellett arra kérjük önöket, hogy szavazzák meg azt, hogy zöldként, XXI. századi modellként immár ne kelljen ezeket a függő hatályú döntéseket papíralapon is kézbesíteni az állampolgároknak, hanem ez elektronikus úton is megtörténhessen. És amikor én ezt elmondom, akkor utána azt látom, hogy önök azt mondják, hogy: hát, igen, mi már négy évvel ezelőtt is megmondtuk. Mit mondtak meg? Azt mondták meg négy évvel ezelőtt, hogy nem kell a kormánynak olyan intézkedéseket tennie és javasolnia a parlamentnek, amelyek a közigazgatási hatósági ügyek határidőben történő eldöntését szolgálják? Hát, nem is értem!

A másik a salátatörvény. Én korábban, a civil életben foglalkoztam kodifikációval, alkotmányjogi kérdésekkel, tehát pontosan értem a salátatörvényekkel kapcsolatos ellenszenvet, és elég megértő is vagyok ezekkel az ellenszenvekkel összefüggésben (*Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, nem mindig!*), nem mindig, kétségtelen (*Derűltég az ellenzék soraiban.*), például ez is egy ilyen alkalom lesz, amit a képviselő asszony mondott, hogy most nem értem. Ugyanis kodifikátorként kérdezem én, hogy ha önök lennének kormányon, és én egyszerű kormánytisztviselőként ott dolgoznék egy minisztériumban, és azt mondaná nekem valamelyik politikai vezető, hogy márpedig közigazgatási hatósági eljárást módosítsunk számos ügycsoport tekintetében, és gyakorlatilag egy fél novelláris módosítást hozzak be a parlament elé, és készítsék elő, de ne legyen salátatörvény, tehát ne érintsen több törvényjavaslatot, akkor én azt nem tudnám megoldani (*Kocsis-Cake Olivio közbeszól.*), akkor azt kéne mondanom, hogy: ne haragudjanak, ilyen kodifikációs megoldás nincs. (*Kocsis-Cake Olivio közbeszól.*) A közigazgatási hatósági eljárásnak az a lényege, hogy annak a szabályai nem egy törvényben találhatóak, hanem az egy szabályrendszer, ágazati törvényekben vannak a kivételek, a speciális eljárások, ez egy komplex rendszer. Én előre mondanám, és előre bocsánatot kérek a képviselő asszonytól, mert hogyha közigazgatási hatósági eljárási kérdéskörben jövünk a parlament elé, akkor - már előre mondom - sajnos mindig salátatörvényekkel fogunk jönni, mert ezt a kérdést máshogyan nem lehet kezelni. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Majd elmondom, hogyan lehet! - Derűltég az ellenzék soraiban.*)

A 400 négyzetméter feletti, rendeltetés módosítás alatt átesett helyiségeknek az ügye a jegyző kezéből a kormányhivatalok kezébe kerül. Itt csak azt szeretném még egyszer aláhúzni, amit már egy korábbi vitában is végigbeszéltünk, hogy itt államigazgatási hatósági ügyről van szó. Amikor tehát korábban a jegyző járt el, akkor ő nem az önkormányzat hatóságaként járt el, hanem az állam hatóságaként járt el,

tehát ha az önkormányzat, a polgármester, a képviselő-testület, bármelyik bizottsága ezekben az ügyekben, amelyekben a jegyző eljár akár az építésügyi, akár ezen speciális szabályok szerint, bármikor is utasításokat adott a jegyzőnek, ha bármikor is befolyásolni próbálta a döntéseket, az bűncselekmény. *(Szászfalvi László: Így van!)* Remélem tehát, hogy ilyen nem történt, és önök ilyenről nem tudnak, mert az komoly problémákat és komoly kérdéseket vetett volna fel. Mi tehát csak azt csináljuk, hogy az államigazgatás egyik pontjáról az államigazgatás másik pontjára helyezük át kifejezetten a rendeltettségmódosítási kérdéseket, miután már áthelyeztük az általános építésügyi kérdéseket. Szerintem elég logikusnak hangzik az, hogy ha az általános építésügyi kérdéseket áthelyeztük, akkor az annak részterületeként értelmezhető rendeltettségmódosítási ügyeket is odategyük.

Egyébként valóban, itt arról van szó, hogy olyan környezetvédelmi, településképi kérdéseket kell eldönteni, amelyeket egy fura szakhatóságként működő bizottság bírál el immáron évek óta, a kezdeti politikai vitákon túljutva gyakorlatilag komoly politikai viták és felzúdulások nélkül, és azt úgy hívják, nem tudom, a zsurnalisztikai szakzsargonban, hogy plázabizottság, és ilyen bizottság működik. Ezt az EU-s jog is elfogadta, úgy néz ki, hogy a magyar jogrendszer is befogadta, ez egy működőképes konstrukció. Ezeket a hatásköröket is ide szeretnék telepíteni. Szerintem ebben sincs semmi ördögtől való, és főképpen nincs köze mindehhez a miniszter politikai iránymutatásának vagy a miniszterelnök politikai iránymutatásának, egyszerűen, ha egy ilyen plázabizottsághoz szeretnék településképi kérdéseket telepíteni, akkor azt egy ilyen kodifikációs megoldással lehet megtenni.

A képviselő asszony, Varga-Damm Andrea képviselő asszony említette, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások és a kiemelten közérdekű beruházások esetén. Megértettem, hogy miért mondja azt, hogy az átnyúló rész esetében ott egyrészt egy kötelezettséget telepítünk a szomszédos ingatlan tulajdonosára, aztán, ha ez a megállapodás nem születik meg, akkor azt bíróságra utaljuk, és ez valóban, kétségtelenül egy olyan kérdés, ami ugyan garanciális elem, de elhúzza a jogvitát. Megígérem, hogy át fogom gondoltatni a kollégákkal, hogy van-e valami olyan javaslatuk, amely ezt az elhúzódó jogvitát esetleg kikerüli. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csak ne legyen diktatórikus!)* Parancsoljon! *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csak ne legyen diktatórikus! - Dr. Orbán Balázs felnevet.)* Igen, igen! *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Remélem, ezt felírták a kollégák! *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Igazából a képviselő asszony javasolta, tehát innentől szabad a pálya. *(Derűltég és közbeszólások az ellenzék soraiban.)* Oké!

(17.00)

Városliget. Tehát a Városliget ügyével összefüggésben: én nem szeretném azt a vitát megnyitni, vala-

mikor azt a vitát is meg kellene nyitni, normális beszélgetéseket a Városligetről érdemes lenne lefolytatni, mert a Városliget ügye egyébként félrecsúszott. Ennek eklatáns példája az, hogy itt most a zöldfelületeknek meg a beépített felületeknek, területeknek az aránya növekszik-e vagy nem növekszik. Évek óta ezzel nyüstitőli egymást két politikai oldal, miközben teljesen egyértelmű, hogy a zöldfelületek aránya is növekszik, és a beépítettség is növekszik, de mindkettő a betonfelületek rovására növekszik a Városligetben. Ugyanis vannak beépített részek a Városligetben, vannak zöldterületek, és vannak úgynevezett köztes területek, ezek a lebetonozott utak. És ugyan igaz, hogy szerintünk helyes az innovációnak egy központot létrehozni, szerintünk helyes a gyerekeknek egy színházat építeni a Városligetben, szerintünk helyes néprajzi múzeumot csinálni úgy, hogy a beépítettség a 7 százalékot nem éri el az egész Városligetben. De elfogadom azt, hogy a másik politikai oldal azt mondja, hogy ez nem helyes. Ahhoz pedig az utolsó pillanatig ragaszkodnék, hogy egyébként a betonfelületek kárára a zöldfelületek arányát növelni egy helyes döntés.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én megértem még az újonnan megválasztott polgármestereket is, meg a Fővárosi Közgyűlést. Ők nem tudtak mást csinálni, mert a változtatási tilalom a jogszabályok értelmében egy általános jellegű változtatási tilalom. Tehát ők azt elrendelik, és akkor ott fű sem nő. Ha fű sem nő - milyen találó a magyar kifejezés! - a változtatási tilalom miatt a Városligetben, az nem jó. Mi nem szeretnénk épületeket, mi azt szeretnénk, hogy a fű nőjön. Felolvastam önöknek, hogy milyen beruházásokra van szükség, és ehhez kérjük a támogatásukat. Nem tudjuk máshogy megoldani, csak így tudjuk megoldani, a változtatási tilalom feloldásával.

És végezetül, ha megengedik, egy rövid mondat a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány tevékenységével kapcsolatban. A kulturális, tudományos, oktatási tevékenységet folytató alapítványokat szerintem ne politikai alapon ítéljük meg, tehát szerintem ne hogy már csak az legyen, hogy csak az ellenzéki kulturális intézmények, csak az ellenzéki tudományos műhelyek, csak az ellenzéki oktatáspolitikai műhelyek kapjanak támogatást. Szerintem ez nincs rendben. Szerintem kapjanak ők is támogatást. Én nem tudom elképzelni, hogy mi problémájuk lehet önöknek a kommunizmus-kutatással, mert egy-két felszólalót hallgatva azért van sejtésem róla, meg mi problémájuk lehet a Terror Háza Múzeum támogatásával. Egyébként az az utalás, ami a tartozásról szól, az sem azt jelenti, hogy tartozása lenne az alapítványnak. Ez egy korábban felújításra kapott összeg, ami egy másik közérdekű projektre lett szabályosan felhasználva, és ennek a kereteit rögzíti, vagy ennek az elszámolási kérdéseit rögzíti a törvényjavaslat. Tehát itt sem kell farkast kiáltani.

A védelmi bizottságok ügye. Kicsit nehezemre esik erről beszélni, mert valóban arról van szó, hogy nem javasoljuk ennek a szakasznak a módosítását. Nem vagyok kormánypárti képviselő, de a kormány államtitkára vagyok, így tudom azt mondani, hogy viszont azt a csúsztatást kikérem magamnak, hogy azt mondják önök, hogy ez kizárólag egy kormánypárti ügy, egy kormánypárti mutyi, amit így próbálunk megoldani. Ez nem így van! Kaptam egy hírt arról, hogy Tatabánya DK-s polgármestere likvidálta a helyi független sajtót ezen felhatalmazásra hivatkozással. Én nem azt mondom, mielőtt a képviselő úr elkezd nevetni rajta, hogy csak DK-s polgármesterek éltek vagy részben visszaéltek ezzel a felhatalmazással. Nem azt mondom, hogy nem volt olyan helyzet, amikor a felhatalmazással való visszaélés nem valósult volna meg más politikai oldal részéről is. Pont azért tettük ezt a törvényjavaslatot, csak hogy Keresztes képviselő úr is egyértelműen tudja a tényeknek ezt a vetületét is, hogy mi a Miniszterelnökség részéről számos útmutatót kiadtunk azzal összefüggésben, hogy hogyan kell értelmezni ezt a felhatalmazást, és teljesen egyértelmű, hogy ez a felhatalmazás ugyanúgy arányos, ugyanúgy szükséges, ugyanúgy célhoz kötött módon történik.

Persze, vannak köztes esetek, mert ha mondjuk, azt mondja egy önkormányzat, hogy a védekezéshez át kell csoportosítani a forrásokat, vagy valamilyen költségmegtakarítást kell eszközölni azért, hogy több forrás legyen a járvány elleni védekezésre, akkor lehet, hogy egyébként olyan intézkedések is születnek, amelyek először úgy tűnnek, mintha nem lennének közvetlen összefüggésben a védekezéssel, holott a pénzügyi mozgásteret biztosítják, ami ilyen esetekben a polgármesternek kell.

Mi ezért kértük azt, hogy legyen egy pluszszűrő, ez lett volna a védelmi bizottság, amelyiknek öt napja lett volna. Nyilván minden ügyben nem tudtak volna állást foglalni, nem is kellett volna nekik, csak azokban, csak ahol célszerűségi, szakmai, szakszerűségi szempontból a járvány elleni védekezéssel összefüggésben tudtak volna véleményt mondani, mert meg tudtak volna állítani bizonyos túlzásokat. Önök ezt megint az önkormányzati jogok csorbításának gondolták.

Akkor azt mondtuk, hogy rendben van, mi ezt nem szeretnénk. Továbbra is nyitva áll a rendes út az önkormányzati döntések törvényességi vizsgálatával összefüggésben. A kormányhivatal tud bírósághoz fordulni, és a jogvita eredményeképpen ezekben az ügyekben majd valamilyen döntések születnek, amelyek számos területet, számos politikai erőt érintenek. Mi ezt rövidere szeretjük volna zárni. Önök nem támogatják - ismét itt van a kompromisszumkészség. Mi ettől készségesen elállunk.

És az utolsó pont lenne az anyakönyvi törvény. Ugyan elment a képviselő asszony, Bangóné képviselő asszony, de itt tényleg arról van szó, hogy sajnos ő sem érti. A nyilvántartások kezelése egy nagyon bonyolult szakterület. Sajnos ő sincs tisztában - meg az

se, aki a háttéranyagot készítette - minden összefüggéssel. A helyzet az, hogy eddig egy bizonytalan jogi helyzet volt; egy olyan bizonytalan jogi helyzet, ahol ezeknek a kérelmeknek, kérdéseknek a kapcsán az - pszichológus, pszichiáter, nőgyógyász, urológus szakvéleményével megtámogatva -, hogy itt most egyébként nemváltoztató műtétbe valaki belekezdett, vagy csak az identitása változott meg, ez egy teljesen szabályozatlan és bizonytalan helyzet volt, amiben az államnak nemi és identitási kérdésekben kellett volna állást foglalni.

Ráadásul a GDPR-rendelet elfogadását követően mindezeket a különleges személyes adatokat nemcsak az önkormányzatnak, hanem ennek a bizottságnak, az EMMI-nek, mindenkinek kezelnie kellett volna. És ott álltak volna a minisztériumi tisztviselők úgy, hogy semmilyen jogszabályi felhatalmazásuk nincsen, és identitáskérdésekben véleményt kellett volna mondaniuk. Mi azt gondoljuk, hogy ez nem megfelelő, mert mi a szabadság talaján állunk.

Innentől kezdve azt a megoldást választottuk, hogy az anyakönyvi nyilvántartás *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* - bocsánat, köszönöm a türelmet, elnök úr, be fogom fejezni, ez az utolsó pont -, és innentől kezdve a magyar személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, minden adat egyetlen időállapotban egyetlen, tökéletesen egyértelműen megítélhető helyzetet tart nyilván, hogy az elsődleges nemi jelleg és a kromoszómaszám alapján kinek mi a biológiai neme. Ezt a magyar állam nyilvántartja, ebből ő onnantól kezdve végig tudja vezetni a nyilvántartási feladatait. Tudnak a hatóságok ezzel az adattal dolgozni, és egyébként pedig mindenki azt csinál nemi identitási kérdésekben, amit szeretne. *(Az elnök újból csenget.)*

Én azt gondolom, hogy ennél kompromisszumkésebb, szabadságpártibb, normálisabb, konstruktívabb megoldást nem lehet erre a helyzetre adni. Szomorú, hogy ennek ellenére önkéntől minden összefüggésben csak személyeskedést, kritikát és a másik oldal véleményére a tolerancia teljes hiányát hallottuk ebben a több órában. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyházak szociális és gyermekvédelmi ellátások terén betöltött szerepének megerősítéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9933. számú parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Fülöp Attila államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

(17.10)

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója:

Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A szociális biztonság megteremtése minden magyar állampolgár számára az államnak az Alaptörvényben rögzített felelőssége, ezt pedig az állam szociális intézmények és szociális intézkedések rendszerével valósítja meg.

Az intézményrendszer részeként Magyarországon személyes gondoskodást biztosító bentlakásos szociális intézményekben közel százezer, 97,5 ezer embert látunk el nap mint nap. Az Alaptörvény azt nem határozza meg, hogy az intézményrendszert kizárólag csak az államnak kell fenntartani, a gondoskodásra szoruló állampolgárok napi ellátását jelenleg is állami, egyházi, önkormányzati és civil fenntartók együttesen biztosítják.

A törvényjavaslat alapvetően két célt szolgál. Egyrészt az egyházak és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület részére ingyenes tulajdonba adja azokat a személyes gondoskodást biztosító bentlakásos intézményeket, amelyek már évek óta ezeknek a szervezeteknek a használatában állnak, és az ellátás helyül szolgálnak, másrészt a törvényjavaslat tisztázza a jövőbeni egyházi feladatátvállalás kapcsán az eljárást. A jogszabályi környezet már most is lehetővé teszi ugyanis az állami vagyon tulajdonjogának átruházását egyház, egyházi jogi személy részére, ha ez elősegíti a hitéleti feladatainak teljesítését vagy az általa végzett, az államtól átvállalt és jellemzően szociális feladatok ellátását. Erről az ingyenes átruházásról a kormány nyilvános határozattal dönt.

A szociális intézmények és az ott élő időskorú, fogyatékos, pszichiátriai vagy szenvedélybeteg gondozottak számára nemcsak gondozási helyet, ellátást, hanem tényleges lakóhelyet is jelentenek. Az intézmény és annak környezete biztosítja számukra a személyes életteret vagy kikapcsolódást, és szükség esetén a fejlesztő foglalkoztatást is. Ahhoz, hogy mindezeket hosszú távon is zavartalanul biztosíthassuk, az intézmények szociális ellátás miatti tulajdonátvállalásakor több esetben el kell térni a nemzeti vagyonról vagy a nemzeti földalapról szóló törvény egyes rendelkezéseitől, ez indokolja a jelen törvényjavaslatban történő külön szabályozást. A szociális ellátásokhoz kapcsolódó intézmények tulajdonba adása így egyrészt lezárja azt a folyamatot és azt a konstrukciót, amelynek keretében eddig használatba adásra került sor, másrészt a jövőre nézve új alapokra helyezi azt.

Az ellátásokhoz kapcsolódó, annak helyszínéül és eszközéül szolgáló vagyon tekintetében ettől kezdve a fenntartó a működtetés során tulajdonost megillető jogosítványokkal fog rendelkezni, mindez elősegíti az egyre magasabb színvonalon történő és hatékony feladatellátást. Megnyílik így a lehetőség arra, hogy valóban a jó gazda gondosságával tudja az ellátást megszervezni a feladatot vállaló egyházi fenntartó. Fontos azonban, hogy az állam részére megfelelő garanciális szabályok is beépítésre kerülnek arra az esetre, ha a most tulajdonossá váló egyházi személy a továbbiakban nem kívánja vagy nem tudja ellátni azt a feladatot,

amelyhez jelen törvényjavaslat elfogadása esetén tulajdonjogot kap.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyházak szociális területen végzett tevékenysége nem valami újkori jogszabályokon alapuló kötelezettségvállalás, hanem sokkal inkább a több ezer vagy több száz éves természetes missziójuknak a természetes folytatása. Az egyházak a kormány stratégiai partnerei. A kormány ezért fontosnak tartja és az elmúlt évtizedekben sokat tett annak érdekében, hogy az egyes szociális ellátásokban az egyházak fokozottabb szerepvállalását elősegítse. A történelem számtalan példáját értékelve egyértelműen kimondhatjuk, hogy az egyházak és a karitatív szervezetek nélkül ma nem beszélhetnénk intézményesített szociális ellátásról, ezért az egyházak társadalmi jelentősége megkérdőjelezhetetlen. A világ számos országában jól működő modell, hogy állami feladatot egyházi vagy karitatív szervezet is átvállal; hasonló a helyzet az európai kontinensen is. Magyarországon a szociális ellátás kialakulásának kezdetei hasonlóak voltak az angolszász fejlődéshez, vagyis az állami beavatkozás hazánkban is a jogi keretszabályok megalkotására szorított.

Tisztelt Országgyűlés! Így a nagyhéten engedjenek meg egy idézetet XI. Piusz pápától, mert elég sok egyházi szereplő kereste a jó megoldást a szociális gondoskodás területén, ő pedig 90 évvel ezelőtt a következőt fogalmazta meg a szubszidiaritás elvének szükségességét fenntartandó: „Amit az egyes egyének saját erejükből és képességeik révén meg tudnak valósítani, azt hatáskörükből kivenni és a közösségre bízni tilos; éppen így mindazt, amit egy kisebb és alacsonyabb szinten szerveződött közösség képes végrehajtani, egy nagyobb és magasabb szinten szerveződött társulásra áthárítani jogszerűtlenség.”

A kormány célja egy olyan, történelmi hagyományokra épülő rendszer kiépítése, melyben a rászorultság és az alanyi jogosultság egyensúlyban van. Fontos kiindulópontunk a szociálpolitika területén, hogy a felelősség elsősorban az egyéne és a családé, a külső segítség pedig abban az esetben legyen elérhető, ha az egyén és a család ugyan minden tőle telhetőt megtett, de nem tud megbirkózni a feladattal. És általános elv, hogy a problémát mindig ott kell kezelni, ahol kialakult, ezért a szociális ellátás is ott legyen, ahol az egyén és a családja él. Amennyiben pedig az egyén vagy a család vagy a helyi szervezetek és az ott élő vallási vagy egyéb szervezetek segítő kapacitása kimerül, akkor támogató, segítő jelleggel természetesen megjelenik az állam. Fontosnak tartom ismét hangsúlyozni, hogy az államnak az Alaptörvényben is deklarált, a szociális biztonság nyújtására vonatkozó feladatot nem változik, csupán a már most is szociális ellátást nyújtó intézmények, egyházak és karitatív szervezetek tulajdonába tud kerülni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekben a hetekben különösen is érezzük, milyen fontos az egyházak és a különböző karitatív szervezetek által fenntartott intézmények áldozatvállalása és önzetlen segítségnyújtása.

Ennek a felelősségvállalásnak a garanciája az az évezredes tapasztalat, hogy a történelem legnagyobb kihívásai közepette is, akár kérés nélkül, ezek a szervezetek a szociális igazságosság és a szociális szeretet gyakorlói voltak. Mindannyian elismeréssel tartozunk az e téren is betöltött szolgálatukért, keresztény karitatív szellemiségű erőfeszítéseikért, különös tekintettel az elmúlt hetekben tanúsított helytállásért, amelyet ezúton is köszönünk szépen.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy a fentiek alapján a törvénytervezetet támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Kovács Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Amikor a frakciótól megkaptam ezt a feladatot, hogy vezérszónoki feladataimat lássam el ennél a törvény-előterjesztésnél, akkor gondolkodtam, hiszen voltam állami fenntartó intézményvezetője, voltam civil szervezet fenntartója, látom az egyházi működést, és talán ennek a bonyolult összefüggésnek az okán kaptam azt a feladatot, hogy erősítsem meg azt a politikai szándékot, amelyet illetően ez a pártszövetség, deklarálta kereszténydemokrata gondolatokkal, kereszténydemokrata párttal szövetkezve egy olyan kormányt támogat, amely az Európai Unió alkotmányának harcakor is kiállt a mellett az eszme mellett, hogy a kereszténységnek az alapjain fejlődött ki az a fajta demokratikus berendezkedés, amit ma az Európai Unió, és azt gondolom, a magyar államszerkezet is deklarál, ami az Alaptörvényünkben veretesen a Nemzeti hitvallásunkkal kezdődik.

Tehát Istenhez és a kereszténységhez való oda-tartozásunk, azt gondolom, sokkal méltóbb helyen van a gondolatunkban, mint ha egyébként az egyházakkal való kapcsolatot és a szociális ellátást tekintve az előző ciklusokat nézzük, akkor bizony-bizony a Vatikánnal kötött szerződésre hivatkozva az előző kormányok egyszerűen oldották fel azt a hibájukat, hogy törölték a nagyobb normatívát, és megengedték, hogy már száz ember alapíthasson egy egyházat.

(17.20)

Aztán pedig vitatkoztunk azon a törvényen, hogy melyek azok a régi egyházak, amelyek az egyházi kifejezést használhatják, és talán a mai napig sincs lezárva ez a vita, de azt gondolom, mindenképpen megerősíthetjük a közösség erejét, azt a hitet, azt a fajta karitatív szemléletet, amelynek több ezer éves hagyománya van az országban, akár lehet mondani, ahogy államtitkár úr is mondta, és amelyet személyesen is tapasztaltam a saját választókerületemben is, ahogy kezdtem a mondandómat, és amellyel az egyházi

fenntartók az iskolákat, a szociális intézményeket és gyermekvédelmi intézményeket kezelik akár az alapszolgáltatásban, akár a gyermekvédelmi intézményeknél a nevelőszülői hálózat átvételével, működtetésével, üzemeltetésével. Ha nagyon őszinte vagyok, szociális munkásként nem tudom megmondani, csak sejttem, hogy mi az a plusz, amit az egyházi fenntartóknál tapasztalunk, azokban az intézményekben járva mégiscsak valami misztikum, egyfajta felelősségvállalás átjárja ezeket, sőt a kliensek részéről is azt a fajta viszonyulást az ott lévő kollégákhoz vagy a fenntartóhoz talán ahhoz a szakrális érzéshez lehetne hasonlítani, amit egyszerűen csak hitnek nevezünk, azzal lehetne párhuzamot vonni.

Azt gondolom, hogy ennek a kormányznak és minden egyes kormányznak, minden ágazati szervnek igenis kötelessége együttműködni az egyházakkal, hiszen abban az át nem adott kötelezettségvállalásban, amelyet állami kötelezettségvállalásnak hívunk, nem adjuk át, csak együttműködünk, és igen, tulajdonnal, tulajdonjog-átadással megerősítjük azt a fajta szolgáltatást, amit az állami ellátottak számát tekintve a szociális alapszolgáltatásoknál 44 százalékban már ellátanak, a bentlakásos intézményeknél pedig 25,1 százalékát már egyházi fenntartású intézmények látják el a jelenlegi ellátórendszeren belül.

Azt gondolom, hogy a jelen javaslattal a kormány célja az egyházak intézményhálózatának bővítését is magában foglalja, ezáltal az eddigi áldozatos munkájukat további támogatással, a jelenlegi intézményrendszer működésének átengedésével és a vállalt kötelezettségek, feladatok ellátására szolgáló ingó és ingatlan, valamint humán erőforrás egyházak fenntartásába való átadásával erősíti meg. Azt gondolom, az eddigi tapasztalat, a nagyfokú empátia, gondoskodás, fegyelmezettség, amely erények ezen intézményrendszer működésében tapasztalhatók, megalapozza ennek a törvénynek a benyújtását, és megalapozza a kormányznak azt a gondolkodását, amely a szociális gondoskodás alapelveiben és a már említett fenntartói hálózat színesítésében és erősítésében jelenik meg.

Azért vannak ebben garanciális szabályok is, hogy a működtetése ne csússzon el, ne olvadjon el az a fajta felelősségvállalás, ami a gondozásban jelentkezik, hiszen a mindenkori Emberi Erőforrás Minisztériumának - vagy hívják bárhogy - jóváhagyása szükséges ahhoz, hogy az állami tulajdonban és fenntartásban lévő szociális vagy gyermekvédelmi intézmény egyházi jogi személy számára átengedhető legyen. Még egy másik kormánytag is kell hozzá: a pénzügyminiszter, illetve az egyházi kapcsolatok koordinációjáért felelős miniszter, pontosabban miniszterelnök-helyettes jelen pillanatban. Azt gondolom, hogy az előttem szóló államtitkár úr szakmai előmenetelében is nagy szerepet játszott az egyházi intézményekkel való koordináció, és az utánam szóló KDNP-vezérszónoknak is. Úgyhogy, azt gondolom, az eddig elvégzett munka talán folytatása vagy megerősítése is lehet ennek a garanciának az említett személyeken keresztül.

Felsorolja a melléklet az egyházak, valamint a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület által már korábban átvett és működtetett 29 szociális intézmény jogi sorsát, egyaránt rendezti az átvett 36 darab ingatlan és a feladathoz szükséges egyéb ingóságok ingyenes tulajdonba átadását. Azt gondolom, hogy további garanciális elemként megemlíthetjük a műemlékvédett épületeket, erről sokat hallottunk már. Foglalkozik vele a törvény, hogy a műemlékvédett épületeknél ugyanazokat a törvényi szabályokat és feltételeket be kell tartani. Azonkívül az átadáskor érvényes könyv szerinti értéken történik átadás, tehát a vagyonszűkülésnek még a gondolata sem merül fel, hiszen szakértők által felmért átadási értéken a jogutód szerepének megválasztásakor kerül nyilvántartásra. Valamint rögzíti az átruházott intézmények hosszú távon történő ellátását, az esetleges fenntartóváltást, illetve a szerződéses valamilyen más okkal való megváltoztatását. Itt is az állami vagyonszűkülésért felelős miniszter és az EMMI-miniszter együttműködése szükséges az esetleges elidegenítéshez, valamint annak megterheléséhez. Továbbá foglalkozik azzal, hogy az ellátási szerződés megszűnése esetén vagy bármelyik fél felmondása alapján, ha visszaszáll az államra, akkor hogyan és mi módon oldja meg ezeket a jogi lehetőségeket, amelyeket, azt gondolom, még egyszer összefoglalva, garanciális elemként találunk meg az előterjesztésben.

Még egyszer, azt gondolom, köszönetünket kell kifejezni az eddig elvégzett társadalmi felelősségvállalásért, önzetlen segítségért, a szociális és gyermekvédelmi intézményekben tapasztalt működésért. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy az eddigi gyakorlat vagy saját tapasztalatuk alapján támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Csányi Tamás képviselő úrnak, akit majd Szászfalvi László, Korózs Lajos és Sebián-Petrovszki László fog követni.

CSÁNYI TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is az előző vitára egy pillanat erejéig hadd térjek vissza! Ott nagyon elszabadultak az indulatok és messze mentek a kedves képviselőtársak, én azonban szeretnék most ragaszkodni a konkrét témánkhoz, így ennek kapcsán fejteném ki gondolataimat.

A törvényjavaslat kapcsán először is szeretném kifejezni a Magyarországon tevékenykedő egyházaknak a köszönetünket és nagyrabecsülésünket a szociális és gyermekvédelmi területen végzett nagyon hasznos és példamutató tevékenységükért. Hívó, lelki alkalmakkal élő reformátusként örülök annak, hogy a nagyhéten az Országgyűlés színe előtt az egyházakról is eshet szó, bár meg kell jegyeznünk, hogy a járvány idején kissé visszásnak tűnik ez az időpont, talán kiderül majd, hogy miért most kell róla beszélni. De ha már itt van, természetesen váltsunk róla néhány szót.

Annak is örülünk, hogy olyan javaslat fekszik előttünk, amely az egyházakat igyekszik megerősíteni, anyagi könnyebbséget nyújtani karitatív munkájukban. A Jobbik Magyarországért Mozgalom keresztény, nemzeti néppárt, így minden észszerű javaslatot, amely a keresztény identitásunkat megőrző, élénkítő egyházak erősítését célozza, tudunk támogatni. Reméljük, itt is ez lesz. A 2018-as választási programunkban is foglalkoztunk már több ponton az egyházakkal, ahogy akkor fogalmaztunk, kezdeményezzük és folytatjuk a kommunista diktatúra alatt államosított egykori egyházi intézmények, ingatlanok visszaszolgáltatását, együttműködve az illetékes egyházakkal. Reméljük, ez is megvalósulhat egyszer, ha van ilyen szándék, akkor ránk számíthatnak.

A törvényjavaslatra kanyarodva, ebben, ahogy az előbb is hallhattuk, 29 ingatlan tételes felsorolását látjuk, amely ingatlanok közül a Magyarországi Evangélikus Egyház 7, a Református Egyház 9, a Görögkatolikus Szeretetszolgálat 1 és a Máltai Szeretetszolgálat 10-et kaphat meg, darabszámokat közöltem. Bízunk abban, ahogyan elhangzott államtitkár úr szájából is, hogy az érintett fenntartó közösségek továbbra is gondos gazdaként fogják majd a tulajdonukba kerülő ingatlanokat kezelni. Látjuk és üdvözljük azokat a biztosítékokat is, amelyek szerepelnek a feladatkör esetleges megszűnése vagy megszüntetése esetén, miszerint ebben az esetben visszaszáll a tulajdonjog az államra. Ez fontos a közbiztonság megőrzése céljából.

Ugyanakkor a törvényjavaslat nem tartalmazza az esetleges értékvesztést, amortizációt az ingatlanokat tekintve, így azonban az állami vagyonszűkülés, örülnénk, ha ennek is látnánk a megvalósulását ebben.

Azért kérdések is megfogalmazódnak a törvényjavaslattal kapcsolatban, amelyekre a megnyugtató válaszait szívesen vennénk. Milyen megfontolás alapján kerültek kiválasztásra pont ezek az ingatlanok? Lesz-e ennek a folyamatnak következő lépése?

(17.30)

A részletes indoklásban ezt olvassuk, idézem: „Tulajdonost megillető jogosítványok hiányában a jelenlegi ingyenes használati megállapodással átadott vagyonszűkülés tekintetében azonban nincs az egyházaknak mozgásteret.” Milyen mozgásteret lenne szüksége az érintett közösségeknek az ingatlanok tekintetében? Ennek az érvelésnek némileg ellentmond, hogy azt olvashatjuk, hogy az intézmények, ha valamilyen változtatást szeretnének az egyház révén végrehajtani, például, mondjuk, férőhelyszámot csökkenteni vagy növelni - amit én úgy értelmezek, hogy itt van a szabad mozgásteret lehetősége -, akkor máris az emberi erőforrások miniszterével találják magukat szemben, akinek mindehhez engedélyre kell majd, tehát nem látom megvalósulni a szabad mozgásteret.

Ha már a Jobbik programját említettem az imént, akkor engedjék meg, hogy fel is tegyem azt a konkrét kérdést, hogy tervezik-e a kommunista diktatúra alatt

államosított egykori egyházi intézmények, ingatlanok visszaszolgáltatását, együttműködve az illetékes egyházakkal.

Igyekeztem felkészülésem során széleskörűen tájékozódni, és kerestem az egyházak reakcióját is a benyújtott törvényjavaslatra - azt hiszem, hogy talán pont egy hete került benyújtásra -, de sajnos nem találtam ezzel kapcsolatban semmilyen reakciót. Mindemellett én örömmel vettem volna azt, ha néhány pozitív gondolat születik az egyházak részéről ebben a témakörben.

Engedjék meg, hogy a végén, ha már az egyházi kommunikációról esik szó, hiányérzetemet fejezzem ki ebben a kérdésben. Úgy gondolom, hogy a hívő testvérek megszólítása, lelki gondozása fontos missziója minden egyháznak, és ennek a missziónak a világhárvány közepén is meg kell maradnia. Én e helyről kérem tehát a Magyarországon működő egyházakat, hogy aktívabban vegyenek részt nemcsak a kommunikációban, hanem a vírus elleni küzdelemben is ebben a vészterhes időszakban. Köszönöm a figyelmüket, és várom a válaszokat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, akit Korózs Lajos, Sebián-Petrovszki László és Ungár Péter fog követni.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt több mint 75 éves világnézeti párt, melynek alapvető célkitűzése a magyar nemzet és a magyar haza szolgálata a keresztény értékek alapján.

Az elmúlt több mint hét évtizedben ez volt a célunk a magyar közéletben minden időszakban, még a barna- és a vörösdiktatúrák idején is. A keresztyénség örök értékei határozták meg máig és határozzák meg érvényes alapelveinket, melyek biztos fundamentumot jelentenek minden korszakban a döntéseinkben és a politikai cselekvésünkben. Ezek az alapelvek ma is meghatározóak, úgymint a szabadság, a szolidaritás, a szubszidiaritás, a keresztény emberkép, egyén és közösség harmóniája, a teremtett világ védelme, mind-mind fontos és meghatározó érték számunkra, amelyeket a keresztyén egyházaink évszázadok óta hitelen és hűségesen képviselnek.

Tisztelt Ház! Az egyházak jelenléte és tevékenysége hosszú évszázadok óta rendkívüli mértékben hozzájárult Magyarországhoz, a magyar nemzet fennmaradásához, erősödéséhez, fejlődéséhez. Nem véletlenül fogalmaz az Alaptörvényünk a következőképpen, idézem: „Elismerjük a keresztyénség nemzetmegtartó szerepét.”

Keresztyén egyházaink az elmúlt ezer esztendőben mind a hitéleti közösségépítési, mind pedig az oktatási, egészségügyi, kulturális, szociális és karitatív

tevékenységükkel jelentősen hozzájárultak az országunk fennmaradásához, működéséhez, sőt a magyar történelemben gyakori újrakezdésekhez. A KDNP éppen ezért mindig is kiemelten támogatta az egyházak hitéleti, közösségi célú és közösségépítő munkáját. A rendszerváltoztatás időszakában ezek az egyházaink jelentős módon hozzájárultak az újrakezdéshez. Már a nyolcvanas évek végén néhány, leginkább oktatási intézményt az akkori kormányok visszaadtak az egyházaknak, majd a kilencvenes évek elején megkezdődött az egyházi kárpótlási folyamat, amely húsz éven át tartott.

Két dolgot mégis fontos megjegyeznünk. Egyrészt azt a tényt, hogy a kommunizmus időszakában a magyar állam az egyházakat teljes mértékben megfosztotta minden vagyonától, sok ezer intézményétől és az ezeket fenntartó földektől, erdőktől, bérházaktól és egyházi biztosítóktól - egy tollvonással. Másrészt arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az 1992-ben meginduló egyházi kárpótlás csak részleges és kizárólag konkrét célhoz kötött kárpótlás volt. Magyarul: az egyházak csak részlegesen és hitéleti vagy közösségi céllal igényelheték vissza a volt ingatlanjaikat, jelentős mértékben lelakott és kifosztott állapotban.

Tisztelt Ház! Elnézést a hosszabb bevezető miatt, de innen indultunk. 2010 után a kormány radikális paradigmaváltást hajtott végre az állam-, az állami egyházpolitikában. Ennek lényegét pedig így lehet megfogalmazni röviden: az állam és az egyházak nem szemben állnak egymással, az állam és az egyházak nem is pusztán egymás mellett élnek, léteznek, hanem miközben természetesen alkotmányjogilag világosan különválasztva működnek, az állam és az egyházak együttműködnek, együttműködhetnek egymással. Minőségi együttműködésre van tehát szükség, amelynek egyetlen célja az ember, a magyar ember, a magyar társadalom.

Az elmúlt tíz év erről az együttműködésről szól. Persze, nem jelenti azt ez az együttműködés, hogy mindig mindenben egyet kell értsen a két fél, de azt mindenképpen jelenti, hogy az előző időszakkal ellentétben egy folyamatos dialógus folyik, amelynek a célja mindig az embereknek, gyerekeknek, diákoknak, időseknek, betegeknek, rászorulóknak a segítése, oktatásban, képzésben, kultúrában, egészségügyben, a szociális és karitatív területen egyaránt.

Része volt ennek az együttműködésnek a részleges és célhoz kötött kárpótlás is, a különböző támogatási formák, az intézményfinanszírozásban történt változások, de új irányt vett ez az együttműködés az intézményátvételekkel és -felújításokkal, fejlesztésekkel, beruházásokkal. Úgy gondolom, hogy ezekben a folyamatokban az elmúlt évtizedekben különböző intenzitással ugyan, de többé-kevésbé konszenzus volt a politikai pártok között. Az elmúlt időszakban újabb és újabb lakossági igény merült fel az egyházi intézmények vonatkozásában, hiszen az infrastrukturális intézményi kapacitások szűkösen bizonyultak. Világos volt - és a kormány ebbe az irányba indult el -,

hogy a szociális területen is tovább kell fejleszteni ezeket a kapacitásokat, és újabb lehetőségeket kell teremteni.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat a szociális területen hivatott megteremteni a jogi kereteket és feltételeit ennek a továbblépésnek, ennek a fejlesztésnek. Hangsúlyozzuk, hogy az állami felelősség a szociális szektorban továbbra is megmarad, hiszen a szakmai felügyeleti rendszer, a szakmai jogi feltételrendszer és a törvényjavaslatban megfogalmazott garanciarendszer ezt az állami felelősséget továbbra is fenntartja, de az intézményi szintű működtetés minőségi fejlesztése érdekében az intézmények működtetését stabilizálni, erősíteni akarjuk, és hosszú távon tervezhetővé tenni.

Két fontos területen történik ez meg a benyújtott törvényjavaslat alapján. Először is, a már átvett intézmények vagyoni jogi helyzetének rendezésével 2017. január 1-je óta a törvényjavaslat mellékletében felsorolt 29 szociális intézmény ingyenes használati megállapodással került átadásra, illetve átvételre. A KDNP három indokkal támogatja ezen intézmények tulajdonba adását. Egyrészt ezek az intézmények az elmúlt években már bizonyítottak. Magas szinten látják el törvényben és más jogszabályokban előírt feladataikat, minden tekintetben megfelelnek a szakmai és a társadalmi elvárásoknak. Másrészt ezeknek az intézményeknek tovább kell fejlődniük, és a fejlesztésekre, beruházásokra, modernizációra van szükség mind infrastruktúrális, mind pedig humán erőforrás szempontjából, és világos az, hogy ezeket a forrásokat, pályázati lehetőségeket csak egyértelmű tulajdonosi, tulajdoni viszonyok mellett tudják megragadni.

(17.40)

Harmadrészt meg kell említsem még azt a szempontot, hogy ezek az intézmények nem pusztán intézmények, hanem élő közösségek is, amelyeknek a településre, a térségekre is kisugárzásuk van. Mondhatnám azt, hogy kis lelki erőművek, amelyek az ellátottnak nem pusztán a testi szükségleteit biztosítják, hanem lelki erőforrást is adnak, adhatnak számukra.

Tisztelt Országgyűlés! Másodszor a törvényjavaslat a jövőben átvételre kerülő intézményekre vonatkozó szabályozást tartalmaz. Pontos és kidolgozott egyeztetési, eljárási és szerződési kereteket, protokollt határoz meg, amelyek mindkét fél részéről elegendő garanciális elemet tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy az állam és az egyházak közös célja, az emberek ellátása és a szociális intézmények erősödése, fejlődése megvalósuljon. Ezekre a garanciákra csak egy példát emelnék ki, amely természetesen már elhangzott. Az átadott ingatlanokat csak ezen célokra lehet használni, és a feladatvállalás megszűnése esetén az ellátást kiszolgáló vagy az állam tulajdonába ingyenesen visszakerül.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a törvényjavaslatról hosszú egyeztetéseket folytatott az egyházakkal, és a benyújtott javaslatot ők is támogatják. A fent

részletezett okok és indokok alapján a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakciója támogatja a T/9933. számon előterjesztett törvényjavaslatot, és erre kérem a többi frakciót is. Köszönöm kitartó figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, akit Sebián-Petrovszki László, Ungár Péter és Kocsis-Cake Olivio fog követni.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglehetősen későn kerül sor erre a napirendi pontra. Mindannyian azt hittük, hogy kora délután lezajlik ennek a napirendnek a tárgyalása, de az előző kettő is fontos volt, én ezt egy percig nem vitatom. Arról nem kívánok beszélni, hogy mi az előterjesztés tartalma, hiszen államtitkár úr elmondta, bár meglehetősen sajátos optikán keresztül, mert itt azért sokkal többről van szó, mint amit államtitkár úr megfogalmazott.

Kezdeném azzal, hogy én magam annak vagyok híve, hogy legyen plurális a szolgáltatásoknak ez a rendszere is. Ebben mindenki találja meg a maga helyét, az állam, az önkormányzat, a civilek, az egyházak. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat már csak a történelmi hűség kedvéért is, hogy annak idején Horn Gyula volt az, aki a Vatikánnal megkötötte azt a megállapodást, amely nemcsak, hogy lehetővé tette ezt a fajta együttműködést, hanem a finanszírozás oldaláról is biztosította az egyházak, illetve az azok által működtetett intézmények működését. Ez az egyik dolog.

A másik, amit szeretnék előrebocsátani, hogy a 2010-es kormányváltás után gyakorlatilag a megyei önkormányzatokat a kormányzat kiűresítette, és azok a szakellátások, amelyek addig a megyei önkormányzatokhoz voltak rendelve, gyakorlatilag mind szinte kivétel nélkül államosításra kerültek. Én ezt a kormányzati döntést elhibázottnak tartom.

Az idő, azt gondolom, minket igazolt, mert igenis jó helyen volt a megyei önkormányzatoknál különösen a szakellátás. Ismeretes, hogy az önkormányzati törvény szerint - nagyon sokan lapozgatják - vannak kötelezően ellátandó feladatok, különösen az alapellátás tekintetében. Azt én nem vitatom, ahogy az előterjesztő is elmondta, illetve a két kormánypárti frakcióvezető, hogy próbáltak valamiféle garanciális elemeket ide beállítani. De hát azt szeretném rögzíteni, hogy itt egy tekintélyes vagyonról van szó. Itt nemcsak arról van szó, hogy a meglévő egyházi intézményeket, amelyek bentlakásos intézményeket működtettek, a továbbiakban megerősítik, hanem azzal az egy tollvonással gyakorlatilag tulajdonosi jogokat szereznek az intézmények fölött, az ingatlanok fölött.

Azt gondolom, hogy ha valamikor lett volna lehetőség vagy lenne lehetőség, most itt lenne az idő arra, hogy a települési önkormányzatokat a jelenleginél jobban bevonják az állampolgárok szociális biztonságának garantálásába, hiszen aki önkormányzati munkát végez, az az

állampolgárok biztonságának megóvására és az állampolgárok gondoskodására is felelősnek. Nem véletlen a délutáni nyilatkozata a Szabad Városok Szövetségének, akik pontosan elmondták, hogy itt ebben a helyzetben - én magam is ezt gondolom - nem ingatlanokat kéne tulajdonba adni, hanem a vírus kapcsán, a járvány kapcsán éppen hogy a települési önkormányzatokkal együtt kéne működni a kormánynak.

Azt gondolom, hogy ebben a helyzetben az önkormányzati szövetségekkel kéne a kormánynak tárgyalni. Én ilyen sandaságokat nem feltételezek, hogy most mindenki a koronavírus kapcsán másra figyel, és ilyenkor el lehet rendezni ilyen Belgrád-Budapest vasútvonalú ügyleteket, meg Paks II.-t el lehet rendezni, vívócsarnokot lehet építeni Zalaegerszegen vagy akadémiát lehet Szombathelyen. Én ilyeneket nem feltételezek, de azért rögzítsük a történelmi hűség kedvéért, hogy itt 29 bentlakásos intézményről van szó, amelynek összesen 41 ingatlan van, hiszen van olyan intézmény, amely több ingatlanban is tevékenykedik, és ahogy elmondtam, az ingyenes használat gyakorlatilag tulajdonjogot is jelent; ezzel az előterjesztéssel megteremtik ennek a feltételeit.

Az előterjesztő annak idején az indokolásban úgy fogalmazott, hogy magasabb színvonalú szolgáltatást kívánnak biztosítani. Hát, ezzel, kedves barátaim, akarva-akaratlanul a kormány elismerte, hogy ő nem tudott eddig magas színvonalú szolgáltatásokat biztosítani ezeknek az embereknek, azoknak az ellátottaknak, akik az intézményekben foglaltak helyet. Akkor tessék megmondani: csupáncsak azzal, hogy tulajdonosváltás van, és az ingatlan az ő tulajdonuk lesz, mitől lesz magasabb színvonalú ez a szolgáltatás? Én azt gondolom, hogy semmivel, hiszen az államnak eddig is megvolt minden lehetősége arra, hogy magas színvonalú szolgáltatást biztosítson az ellátottak részére.

A másik ilyen indokolási pont volt, hogy a politikától mentessé váljon a jövőben ez az intézmény. Tessék mondani, akkor eddig a politikától nem volt mentes? És azt gondolja bárki is, hogy egy tulajdonjog odaadásával majd éppen a politikától való mentességet lehet megoldani? Én kétséget támasztok ezzel szemben.

Képviselőtársaim! Remélem, nem az a szándék vezérli önöket, hogy előkészítenek egy későbbi privatizációs tranzakciót. Remélem, hogy nem erről van szó. Itt azért bizonyára tudják önök is, hogy nagyon nagy értékű ingatlanok vannak ebben a portfólióban. Például benne van egy Esterházy-kastély. Egy várkastély. Meg sem lehet becsülni, hogy mennyit ér ez az intézmény.

Azt is írja az előterjesztő a törvényjavaslat 3. §-ában és annak több bekezdésében, hogy sarkalatosnak minősül, ezért az elfogadáshoz a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Nekem nincsenek kétségeim afelől, hogy a kormánytöbbség ezt meg fogja szavazni. Lelkük rajta! De egyben biztosak lehetnek. Az első alkalommal, amikor nem politikától mentes lesz az intézmény működése, az első alkalommal, amikor nem magas szín-

vonalú ellátást fognak ott csinálni, és az első alkalommal, amikor csak a szikrája is felmerül annak, hogy ingatlanmutyi van, akkor ebből irdatlan paláver lesz.

Misztikum veszi körül ezt az egészet, sokszor említette képviselőtársam. Igen. De ez nem a hitből származó misztikum. Abból, hogy évekkal ezelőtt az Orbán-kormány teljesen más szabályokat fogalmazott meg, mint ami az ország minden más gazdasági társaságára, civil szervezetére vagy önkormányzati szervezetre vonatkozik.

(17.50)

Nem úgy kell nekik adózni, nem úgy kell könyvelni, nem úgy kell bevallani. Ne haragudjanak, a misztikumot ez is erősíti. Nem lehet követni, hogy hová lesz az a sok milliárd, sok tízmilliárd, sok százmilliárd forint, amit az egyházak kapnak, pontosabban bizonyos egyházak kapnak, mert nem mindenki kap, sőt van, aki semennyit se kap.

Vannak olyan egyházak, akik ugyanilyen szociális intézményeket tartanak fenn, és töredékét kapják támogatásként, mint például a Római Katolikus Egyház. Nem akarok egyet kiemelni természetesen belőle, de bizonyos egyházak kedvesek a kormánynak, bizonyos egyházak meg nem azok, sőt vannak olyanok, amelyeknek nemzetközi bíróság ítelt meg állami forrást, és a mai napig nem kapták meg az őket megillető állami támogatást. Nem arról ábrándoznak, hogy kapnak-e majd valahol tulajdont, nem arról ábrándoznak, hogy hány A6-os Audit vegyenek az egyházi elöljáróságoknak, nem arról ábrándoznak, hogy újítsanak fel érseki palotákat közpénzből, hanem arról, hogy éppen hoz-e be valaki tartós élelmiszert a hajléktalanellátásba a Magdolna utcában. Csak példát hoztam arra, hogy vannak, akik ugyanolyan hasznos tevékenységet folytatnak, mégsem kedvesek valamilyen oknál fogva a jelenlegi kormánynak.

Ezt az előterjesztést a frakcióm nem fogja támogatni. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki László úrnak, akit majd Ungár Péter és Kocsis-Cake Olivio fog követni.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyfajta bevezetőként el kell mondanom azt, amit egyébként a korábbi vitákban a mai nap folyamán több ellenzéki képviselőtársam is elmondott, hogy egészen elképesztő az a helyzet, hogy mi most például 29, egyházaknak átadandó állami ingatlanról beszélgetünk, vitázunk itt ahelyett, hogy a járvánnyal, annak következményeivel és hasonló dolgokkal foglalkoznának. Igen, tudom, ez ma már többedjére hangzott el a falak között, de mégiscsak ezt rögzítenünk kell: nem a fontos dolgokkal foglalkozunk most, hanem mégiscsak azzal, hogy 29 ingatlan hogyan és

mint menjen át egyházi tulajdonba az államtól. Szerintünk ez baj, ez szégyen, ne haragudjanak, hogy ezt mondom.

De hogy akkor a konkrét előterjesztéssel kezdjek, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy abban a vitában, hogy az ilyen típusú feladatokat, tehát a szociális és gyermekvédelmi feladatokat mennyiben az államnak kell ellátnia és mennyiben esetleg civil vagy egyházi szolgáltatóknak, a DK álláspontja az, hogy ez alapvetően állami feladat, és annak kell a legnagyobb szerepet játszania. Az elmúlt években, vagy azt mondom, talán az elmúlt évtizedben talán afele tendál a történet itt, Magyarországon, hogy az egyházak egyre nagyobb szerepet kapnak ebben. A DK elismeri azt, hogy az egyházak társadalmi szerepvállalása jelentős, és egyébként fontos területeken is ott vannak, de nem gondoljuk, hogy ez az állam szerepének a háttérbe szorulásával vagy az állam pozíciójának a feladásával kell hogy járjon, márpedig ez az előterjesztés megint csak ebbe az irányba tett lépésként értékelhető.

Az különösen nagy gond, ha egyes területeken, értékek ez alatt földrajzi területeket településeken akár, egyes szociális, gyermekvédelmi ellátásokat úgy adnak át egyháznak vagy adtak az elmúlt tíz évben, hogy ott állami szerepvállalás nem maradt, magyarán, nincs más választási lehetőség, csak az egyházi intézmény, ha úgy tetszik, vagy az egyház által fenntartott intézmény, és ez az előterjesztés is megint ebbe az irányba viszi tovább ezt a történetet.

Ha ezt a vitát félretesszük, és azt nézzük, hogy konkrétan itt most miről van szó, akkor azt látjuk, arról szól a törvény, hogy hogyan kell, miért kell megerősíteni az egyházak szerepét ezen a két területen. Az indoklásban az elsődleges fontosságú indok az, hogy azért kell, mert nagyon jól csinálták, mert egyébként jó volt az, amit az egyházak tettek ezen a téren, és akkor a még jobb minőség elérése érdekében az eddig használt, az elmúlt években használt ingatlanokat most már tulajdonba is kell adni nekik.

Ez ugyanazt a vitát nyitja ki, amit Korózs Lajos képviselőtársam az előbb említett. Tehát itt egyfelől felmerül: akkor az állam rosszul látta el ezeket a feladatokat, amikor még ezek állami ellátású intézmények voltak, vagy ezeken a területeken az államnak kellett ezt ellátnia? Miért látta el ezt rosszul az állam? Valaki ezt vizsgálta? Valamilyen hatástanulmány erre létezik, hogy az állam ezeket a feladatokat nem tudta ellátni, átadta egyháznak, és még ez fokozható azáltal, hogy még tulajdonba is adja az ingatlanokat? Az előterjesztés nem szól arról, hogy bármiféle háttér tanulmány, bármiféle kutatómunka, megalapozás lenne e mögött a dolog mögött, pusztán kijelenti, hogy a még jobb, még színvonalasabb ellátás érdekében szükséges az ingatlanátadás.

Ha a politikai hátterét nézzük meg, valóban van az előterjesztésben egy mondat, amely azzal foglalkozik, hogy a politikai változásoktól mentes feladatellátás érdekében kell átadni az ingatlanokat. Hát, kérem, akkor ez az, ami, tehát ez azt jelenti, hogy azért kell

ezeket az ingatlanokat nemcsak ingyenes használatba adni, ami az előző években volt, hanem tulajdonba adni, hogy esetleg később egy más színvonalú kormány, aki mást gondol egyébként ezeknek a feladatoknak az ellátásáról, ne hogy visszavegye, vagy legalábbis ne legyen könnyű visszavenni, hiszen tulajdonba adta már az állam a saját vagyonát az érintett egyházaknak. Itt nem történik más, mint hogy a fideszes kormánynak ideológiailag kedves szereplőt bebetonozza ebbe a helyzetbe, anyagilag is megerősíti ezekkel az ingatlanokkal, és a helyzetét megerősíti abban, hogy emberek ezreinek az életére - nyilvánvalóan itt több ezer ember ellátásáról beszélünk csak ennél a 29 ingatlannál - tartós hatással tud lenni. Ez a „lelki erőmű” kifejezés nagyon tetszett, ez abszolút kifejezi azt, amiről én beszélek. *(Szászfalvi László: Nem értesz belőle semmit, az a baj!)* Az a baj, hogy sajnos kifejezi, pontosan kifejezi, képviselő úr! *(Szászfalvi László: Egyből kiforgatod!)*

Itt ingyenes ingó- és ingatlanátadásról beszélünk. Nem tudom ezt máshogy nézni, mint az állami vagyonnak az elherdálását, ne haragudjanak, hogy így kell fogalmaznom, ilyen erős szavakkal, eddig ingyenes használatba adással is ellátták a feladatot. Ugye, nem arról szól az előterjesztés, hogy ez rossz volt eddig, nem, most majd még jobb lesz, mondom mindenféle hatásvizsgálat nélkül, vagy legalábbis ez nem szerepel az anyagban. Annyira nagyon akarják ezt a kormánypárti képviselők, illetve a kormány, hogy még kiveszik a nemzeti vagyonról szóló törvény azon passzusai alól is, ami legalább garantálta azt, hogy tizenöt évig elidegeníthetetlen lenne ez az ingatlan, vagy kiveszik a célhoz kötöttség elvének érvényesülése alól is. Valóban egy nagyon cinikus félmondat, hogy nem volt mozgástere eddig ezt az ingyenes ingatlant használó egyházaknak; nem tudjuk, mihez nem volt mozgástere, nagyon érdekelne, hogy vajon mihez nem. És pusztán a szakminiszter engedélye elég lesz ahhoz, hogy itt bármi történjen.

Nem szól az előterjesztés az ott élő, ott lakó állampolgárok, mondom azt, valószínűleg ezreinek - mert ez megint csak nem derül ki az anyagból - a jogairól, hogy érvényesül-e ott bármiféle módon mindaz, ami egy állami intézményben kell hogy érvényesüljön. Az esélyegyenlőségtől kezdve sok-sok olyan területet fel tudnék sorolni, aminek az érvényesülése fontos egy ilyen területen. Egyetlenegy mondat van erről az előterjesztésben, konkrétan az, hogy a kormány a gyerekek jogait elkötelezetten védi; ennek nagyon örülünk. Az egyházak és a gyermekek szókapcsolat az elmúlt évtizedekben egészen más témában került elő a sajtóban meg a politikában is. Minket érdekelne az, hogy konkrétan hogyan és mint védi a gyerekek jogait *(Szászfalvi László: Ez csúnya volt!)*, mondjuk, ebben a konstellációban, ez nagyon fontos lenne, hiszen ténylegesen ott élő emberekről beszélünk.

A működtetésre nem nagyon tér ki az előterjesztés. Tehát rendben, megkapják ezeket az ingatlanokat az egyházak, de egyébként ezeket az ingatlanokat tudják-e működtetni, megvannak-e a megfelelő forrásaik

ehhez, vagy ez mindegy ilyen szempontból, csak kapják meg ezeket az állami ingatlanokat?

Azt a bizonyos ellátási szerződést, amit köt az egyházakkal a kormány, az egyház gyakorlatilag indoklás nélkül bármikor felmondhatja, gyakorlatilag bármikor véget vethet ennek, amikor neki valamiért nem tetszik az a konstrukció, ami most kialakult, ellenben az állam csak akkor mondhatja fel, ha az egyház valami olyat tesz, amit az adott szakminiszter előzetesen nem hagyott jóvá.

(18.00)

Tehát hacsak nem valami nagyon nagy ballépést követ el az az egyház, akkor az állam semmilyen módon nem fogja visszavenni a működését, tehát felmondani ezt az ellátási szerződést.

Summa summarum, úgy összegezném ezt, hogy ezt az egész előterjesztést, ezt az ingatlanátadást egy megalapozatlan, rossz irányba tett rossz lépésnek gondoljuk, és hogy itt kifejezetten a politikai haszonelvűségnek, hogy úgy mondjam, az oltárán áldozzák fel ezeket az állampolgárokat, akik ezekben az intézményekben élnek. Nem látjuk, hogy a kormányt érdekelné az, hogy nekik milyen jogaik vannak, jobb ellátást kapnak-e, mi ennek a garanciája. Itt pusztán az ingatlanok átjátszásáról van szó. A DK ezt semmiképpen nem fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, és ha itt van, akkor Kocsis-Cake Olivio lesz még hozzászóló.

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Szerintem nagyon fontos a törvényről elmondani, hogy ez egy világnézeti alapú törvény, ami értelemszerűen nem probléma, hiszen az a lényeg, hogy a választópolgárok egy választáson világnézeti alapon választanak pártot, és amelyiknek többsége van, annak joga van világnézeti alapú törvénykezésre, csak nekünk, akik másképp indultunk a választáson, meg ebben a teremben van jogunk ezt világnézeti alapon kritizálni. *(Szászfalvi László: Nyugodtan. Azért vagytok itt.)*

Az a helyzet, hogy amikor azt mondja államtitkár úr, hogy az egyházaknak természetes missziója részt venni a szociális ellátórendszerben, ez értelemszerűen egy tényállítás, amivel egyetértek, ugyanakkor véleményem szerint az államnak is természetes missziója a szociális ellátórendszerben való részvétel. Én azt látom nemcsak ebben a konkrét törvényjavaslatban, de a szociális kormányzás egészében, hogy vannak olyan részfeladatai a szociális ellátásnak, amiből az állam fokozatosan vonul ki, vagy jelenleg, úgy is mondanám, hogy nem vonul be kellő szinten.

Egy olyan dologgal kezdeném, ami elsőre nem feltétlenül tűnik úgy, mintha kapcsolódna ehhez a

törvényjavaslathoz, de kapcsolódik. A német köztévében - nem tudom, hogy képviselőtársaim értesültek-e róla - volt egy szerintem vérlázító riport arról, hogy felháborító, hogy Lengyelország lezárta a határait, és így azok a lengyel szociális munkások, akik idősgondozóként dolgoztak, nem tudtak átmenni a határon Németországba ellátni a munkájukat. Zárójelben: azért nem tudtak átmenni, mert nem volt szerződésük, szerződéssel ugyanis az ingázó munkaerőt átengedik, és Németországban egyszerűen több százezer olyan idősápoló van, akik szerződés nélkül dolgoznak. Pontosan tudjuk, hogy nagyon sok magyar idősápoló dolgozik ugyanígy Ausztriában és egyéb nyugat-európai országban. És azt is pontosan tudjuk, hogy Magyarországon is az idősgondozás és sok szempontból a felnőttfogyatékos-gondozás rettenetes munkaerőhiánnyal küzd. Ez azért fontos a törvény tekintetében, mert ez a rettenetes munkaerőhiány nem lesz pótolható azzal, hogy az egyházi intézményeknek folyamatosan pluszforrást biztosítanak, pluszjogköröket biztosítanak és jelen esetben pluszingatlant biztosítanak.

Az a világnézeti tartalma ennek a törvénynek, hogy jelenleg nem úgy hívják ezt a törvényt, hogy a szociális feladatok ellátása miatt civil szervezeteknek adunk át ingatlant. Ha bejönne egy törvény, amelyben lenne 120 ingatlan, amelyből 40 ilyen, 40 olyan, 40 esetleg valami önkormányzatokkal kötött egyezség, akkor azt mondanám, hogy ez értelemszerűen az államnak a része, hogy minél több partnert bevonjon abba, hogy ellássa ezeket a feladatokat. Az a helyzet, hogy az Orbán-kormány ideológiája a szociális kormányzás tekintetében az - és ez főleg az idős- és a felnőttfogyatékos-gondozásra igaz -, hogy ezt a családnak kell elsődlegesen megoldani, ezt többször ki is szokták mondani, és az államnak csak abban a tekintetben szabad megoldania, ha a család nem tudja. Az a helyzet, hogy a család struktúrájának a változása miatt, tehát amiatt, mert a nukleáris család, illetve az azt megelőző családmódellek - és lehet vitatkozni, hogy ez egy jó vagy egy rossz dolog, de ez egy természeti tény, amit elmondok - felbomlottak, és mozaikcsaládok alakultak ki, egyszerűen nem fogja tudni a család önmagában az idősgondozás problémáját megoldani, ezért erre egy fokozott állami és nem egyházi szerepvállalás szükséges. És mivel nem fogja tudni az állam megoldani, ezért nem lehet egyedülálló, legtöbb esetben nagyon alulfizetett nőkre hárítani ezt a gondoskodó munkát. A gondoskodó munka - és itt jön be az én pártom világnézete - az nem egy megújuló munka folyamatosan, hanem egy olyan munka, amit ki kell fizetni az államnak, és mivel ezt ki kell fizetni, ezt nemcsak az egyházi intézményeken keresztül kell megtenni, hanem annak a természetesen közösségén keresztül kell megtenni, amit szerintem úgy hívunk, hogy jóléti állam, ami, ha jól tudom a Kereszténydemokrata Néppárt elmúlt 75 éves történetéből, a keresztényszociális mozgalom tekintetében szintén egy fontos európai vívmánynak tekinthető. *(Szászfalvi László: Volt, igen.)*

Sajnálom, hogy nincs itt Csárdi képviselőtársam, mert föltett szerintem egy érdemleges kérdést, hogy az egyházak miért nem üdvözölték még ezt a törvényt, miért nem adtak ki valami nyilatkozatot, hogy ez milyen szuper dolog. Én nem fogom azt mondani, hogy beszéltem egyházi fenntartókkal, mert akkor kellemetlen helyzetbe hoznám őket, tehát nem történt ilyen, viszont van egy olyan gondolatom, hogy nekik rossz az, ha megkapnak ingatlanokat, és ezek bár nagyon értékes - és ebben egyetértek Korózs képviselőtársammal, hogy ezek értékes ingatlanok -, de jellemzően rettentő rossz állapotban lévő ingatlanok. Ha kapnak olyan ingatlant, ami mellé nem kapják meg azt a forrást, hogy ezt fenntartani vagy esetleg felújítani tudják, az ezt jelenti, hogy az állam egyszerűen áttétál egy feladatot, és jelen esetben nem finanszírozza meg ezt kellően. Sőt, vannak amúgy olyan konkrét ingatlanok, ahol műemlék-felújítási feladattól is így megszabadul az állam.

Van még itt egy olyan probléma - de majd a KDNP-s képviselőtársaim szerintem részletesebben be tudnak avatni, hogy ez mit jelent, bevallom, ennek nem vagyok a szakavatott tudója -, hogy a prozelitizmus - azt hiszem, ez az a szó - problémája is felmerül az egyházi intézményekben. Ha jól tudom, ez az - pontosan, ahogy Sebián képviselőtársam mondta -, hogy bizonyos területeken az országban, ha egy konkrét egyházi intézményben lehet csak idősök otthonában elhelyezkedni, akkor ott problémát okoz az, hogy esetleg egy másik felekezeti ember akar abban az intézményben elhelyezkedni, és ez egyfajta versengést jelent az egyházak között, ami véleményem szerint egy rossz dolog, de önöknek több ilyen jellegű kapcsolata van, mint nekem bármikor volt.

Továbbmennék, és ez nem konkrétan az ingatlanokhoz kapcsolódik, de kapcsolódik érdemben az Orbán-kormányhoz az egyházak és a szociális szféra közötti politikájához, hogy azért azt a mai napig nem tudták megindokolni, kivéve ennek a ténynek a tagadásával, hogy ha annyi van, hogy itt engedjük, hogy az egyház egy természetes misszióját elvégezze, akkor miért kap 1,8-szeres szorzóval több pénzt az egyház per fő, mint amennyit kap az állami intézményekben lévő szociális vezetés. Erre azt fogja államtitkár úr mondani - ezt onnan tudom, bár nincs gömböm, tehát nem jóstehnikailag tudom ezt mondani, de mivel annyit leveleztem már Rétvári államtitkár úr kollégájával írásbeli kérdések folyamán ebben az ügyben, hogy ezeket a mondatokat már integráltam magamba -, hogy ez nem igaz, mert másképp számítják, mert megnézik, hogy mi a különbség, és utána kipótolják majd később, a következő évben. De ez a kipótlás már úgy tekint, hogy az államit és a rátett önkormányzati normát egybeszámítja, és azt pótolja ki az egyházzal. Szerintem az egyháznak értelemszerűen van az államtól forrása, hogy végezzen akár ilyen szociális feladatokat is, de az egyháznak vannak egyéb forrásai. A gyülekezettől is kaphat pénzt ezer másik módon. Az a helyzet, hogy az önkormányzatnak meg az államnak meg csak az adóból van forrása. Tehát itt

van az egyházi intézményeknek egy forrástöbbletük, és ez a forrástöbblet véleményem szerint, az én világnézetem szerint nem megfelelő.

Továbbmegyek. Ez látszik. Biztos jártak önök sok intézményben, egyházi, állami és önkormányzati intézményben, alapvetően jobb állapotban vannak az egyházi intézmények. Ez nem azért van, mert nem figyelnek az önkormányzatok vagy az állam nem kellően jó gazda, mert ez így volt régebben is, ez egyszerűen azért van, mert több forrást biztosítanak az egyháznak, amely ráadásul még magától is több forráshoz tud jutni az említett módon.

Az a helyzet, hogy az egész szociális ellátórendszer nem lehet egy ilyen világnézeti módon megoldani. Nagyon sok fejlesztést kellene bevinni, a szociális szektornak elengedhetetlen lenne a béremelése. Én nem értem, államtitkár úr, hogy a jelenlegi járványhelyzetben, amikor ugyanolyan kitettsége van a szociális dolgozóknak, mint az egészségügyi dolgozóknak, miért nem kaptak meg legalább egy ugyanilyen 500 ezer forintos egyszeri jutalmat. Pontosán tudja, hogy ugyanúgy megérdemlik, mint az egészségügyi dolgozók.

(18.10)

Ráadásul az otthongondozási díjat is végre rendezni kellene azoknál, akik nem a gyermeküket gondozzák otthon, hanem idős hozzátartozójukat legtöbbször, ugyanis még az MNB is azt mondta - amit azért nem lehet egy ellenzék által kedvelt szervezetnek láttatni -, hogy idősgondozás tekintetében lényegileg meg fog nőni az államnak a demográfiai mutatókból az, amit költeni kell, és hogy ez meg fog nőni, ezt nem fogják tudni az egyháznak a folyamatos pluszköltség, illetve pluszingatlanok juttatásával szabályozni.

Végezetül még azt el kell mondjam, hogy - hogy mondjam... - nekem nem lelki problémát okoz az a kifejezés, hogy valami misztikum van az egyházi intézményekben, meg hogy szellemi erőműként... (*Szászfalvi László: Leleki!*) - lelki erőműként, bocsánat, elnézést -, lelki erőműként működnek. Szerintem gyönyörű dolog, hogyha valakik hittel, egy küldetésként dolgoznak egy ilyen intézményben, és biztos vagyok benne, hogy ez áthatja magát az intézményt is, és ez tényleg egy nagyon gyönyörű dolog. De nagyon sok állami intézményben ugyanúgy megvan a misztikum, hogy valaki 130 ezer forintért miért dolgozik segédápolóként. Ugyanúgy megvan ez a lelki erőmű hatása azoknak az embereknek, akik sok esetben nem istenhívók, és ők is ugyanúgy megérdemlik azt, hogy az állam, a kormányzat figyeljen rájuk, hogy megkapják azokat a pótlékokat.

Szóval, én azt gondolom, hogy nem ez alapján kellene itt különbséget tenni, annak ellenére, hogy önmagában ismételt az, hogy az egyház részt vesz vagy akár jelentősen részt vesz a szociális ellátórendszerben, nem egy rossz dolog.

Még egy utolsó gondolat. A szociális ellátórendszer alapvetően azért az ott dolgozókon múlik. Persze,

nagyon fontos, hogy milyen állapotban van az épület, meg nagyon fontos, hogy az milyen fenntartású, de ezek az intézmények mind azért működnek, egyházi, állami, önkormányzati, civil, mert az ott dolgozó emberek működtetik ezeket az intézményeket. Szinte bármilyen számot néz - és tudom, hogy nem fogok tudni olyan számot mondani, amire államtitkár úr nem fog mondani majd egy másik számot, de akkor így mondanám inkább -, szerintem még államtitkár úr is egyetért abban, hogy jelenleg a szociális dolgozók bére nem kielégítő. Nem kielégítő a tekintetben, hogy mennyit keresnek átlagban, mondjuk, a piacon akár a kereskedelemben.

Úgyhogy arra kérném államtitkár urat és a kormánytöbbséget, hogy legközelebb, amikor a szociális szektorral fog foglalkozni így az Országgyűlésben akár ebben a járványhelyzetben is, akkor azoknak az embereknek, akik most hősies küzdelmet folytatnak azért, hogy valahogy közösen tudjuk kezelni ezt a járványhelyzetet, a szociális dolgozóknak egy ugyanúgy járó egyszeri támogatás mellett rendezzék végre úgy a bérüket, ahogy megérdemelnék, akár egyházi intézményben, akár állami intézményben dolgoznak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Kovács Sándor képviselő úr. Öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Muszáj vagyok reagálni politikailag Korózs képviselőtársamnak. Nem az MSZP kormányoz, hogy rögtön a privatizáció jusson az eszébe.

Petrovszki László DK-s kollegának szeretném üzeni, hogy a politikai haszonelvűség, a szakszervezetekkel való együttműködés, a szakszervezeti vezetők képviselőként való beültetése egészen más volt, mint az egyházakkal történő együttműködés, egy olyan párt képviselőjében, amelynek az elnöke az államosításból szerzett magánvagyonban éli a mindennapjait. Csak ennyit szeretnék üzeni, megköszönve mindenkinek a hozzászólását.

Ungár Péter képviselőtársamnak: az állami feladatellátás nem csorbult, és azt gondolom, az idősödő társadalommal együtt a szociális törvény, amelyet együtt szoktunk megvitatni ebben a Házban, gondoskodik minden olyan hátrányt szenvedő emberről, akár kor, fogyatékosága vagy egyéb veleszületett vagy szerzett betegsége miatt, aki rászorultnak tekinthető. Úgyhogy én nem osztom azt a nézetét, hogy az állam nem tudja elvégezni. Igenis el tudja végezni a szociális feladatait. Abban lehet vitatkozni, hogy jól vagy rosszul.

Nem csodálkozom, hogy nem érti a misztikum, a lelki erőmű kifejezést, hiszen ehhez kell ez a fajta belső érzés, az a fajta lelkiület, ami ezen az oldalon van. Ezt talán azzal hasonlítanám össze, hogy az előző napirendi ponti vitában nagyon aggódtak egy nemváltás miatt, egy szám beírása miatt, de nem érinti meg

a lelkiületi erőmű kifejezés önöket; a szívárványosság és a keresztény hit között talán ez a legfontosabb különbség. Köszönöm szépen. *(Ungár Péter közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra Keresztes László Lórántnak adom meg a szót.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem akartam ehhez a vitához hozzászólni, egy kérdés merült föl, de azt hiszem, képviselő úr, hogy nem biztos, hogy büszke lehet erre a felszólására, főleg a végére. Nem erről beszéltek képviselőtársaim.

Én magam egyébként hívó keresztény vagyok. Nagyon sok mindennel egyet tudok érteni, nagyon sok mindent értek abból, amit önök mondanak. Sok mindennel viszont keresztényként sem tudok egyet érteni.

Egy dologra szeretnék rákérdezni, ez egy nagyon földhözragadt, technikai jellegű kérdés. Itt államtitkár úr és önök is beszéltek bizonyos garanciákról az ingatlanokkal kapcsolatban, műemlékvédelmi garanciákról, s a többi. Azt is hallhattuk, hogy ezeket az ingyen tulajdonba adott ingatlanokat erre a funkcióra lehet használni, és hogy ha ez a funkció, ez a felhasználás megszűnik, akkor vissza kell hogy adják.

Egy példát mondok. Baranya megyében Göröcsöny településen az egyik érintett ingatlan egy 1760-ban épült későbbi Benyovszky-kastély. Ez egy egészen speciális ingatlan speciális építészeti adottságokkal, skót stílusú, ilyenről nem nagyon tudok az országban. Ugyanakkor nincs túl jó állapotban. A kérdésem az, hogy pontosan, amilyen garanciákat önök említettek, ezek hogyan jelennek meg a valóságban. Tehát honnét lesz forrása az érintett egyházi szervezetnek, hogy ezt az ingatlant konzerválja, fenntartsa, azzal együtt, hogy ennek az épületnek valóban műemléki értéke van, és ha adott esetben megszűnik ez a fajta funkció, akkor az úgy kerüljön vissza az állam kezébe, úgy kerüljön vissza a köztulajdonba ilyen módon, hogy az megőrzi a műemlékvédelmi sajátosságait, értékeit.

Tehát ezeket a garanciákat hallottam önöktől, de nem tudtam kiolvasni a törvényjavaslatból, ezért én bízom benne, hogy államtitkár úrtól erre kapok konkrét választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szászfalvi László képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Először Korózs Lajos képviselőtársunkra szeretnék reagálni. Az valóban igaz, hogy Horn Gyula írta alá a vatikáni szerződést. Csak egyet felejtett el elmondani Korózs képviselőtársunk, hogy semmit nem valósított meg ebből a vatikáni szerződésből, Horn Gyula és kormánya egyetlenegy betűt nem valósított meg, másrészt pedig a többi egyházat pedig kihagyta az egész ügyből. Ez elég szerencsétlen volt.

A másik. Amikor azt mondja, hogy fantasztikus nagy vagyronról van szó, amit átadunk, átadnánk ezeknek az egyházi jogi személyeknek, többek között egy kastély, és hogy milyen nagy privatizáció lesz ez az egész történet, vajon egy háttéralkuról van-e szó, és aggodnik, hogy milyen minőségű munka folyt ezekben az intézményekben, hogy ha most még emelni szeretnénk ezt a színvonalat. Én szeretném megkérdezni, hogy az ő államtitkári idejében milyen minőségű intézményrendszer működött Magyarországon, milyen minőségű szociális intézmények voltak. Föl tudnám sorolni csak a saját választókerületemben azokat a szociális intézményeket, gyermekvédelmi intézményeket, pszichiátriai intézményeket, kastélyokat, amelyek szétrohadtak a szocialista kormányzás időszakában, egyetlenegy fillért nem fordítottak rá, egyetlenegy fillért sem.

Korózs államtitkár úr és akkor szocialista képviselő úr mit tett akkor ezért a hatalmas, csodálatos ingatlanvagyonért és ennek az intézményrendszernek a magas minőségű működéséért és működtetéséért?

Szeretném ideidézni az egyáltalán nem jobboldali Ferge Zsuzsa szociológus sokat idézett mondatát, ami mindent elmond Korózs Lajos és kormányának a működéséről. „2008-ban Magyarország volt az egyetlen válság érintette állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság veszteseivel valami történjen.” Ennyi volt az ő szociálpolitikájuk. Majd folytatom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ungár Péter képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm. Én nem szeretnék a kereszténydemokrata képviselőtársam elmondott, szívárvánnyal kapcsolatos dolgaira reagálni, már csak... *(Dr. Keresztes László Lóránt: Fideszes volt!)* Az a fideszes volt? Néha ezt nehéz tudni, elnézést kérek. Ez tényleg egy őszinte hiba. *(Szászfalvi László: Illő lenne a munkahelyen tájékozódni!)* Igen. Ugyanis ezt most én nagyvonalúan elengedem.

(18.20)

Csupán annyit jeleztem - és ezt a mondatot még szerintem fontos elmondani a jegyzőkönyv kedvéért -, hogy ugyanilyen misztikum tud lenni egy államilag fenntartott intézményben. Ennyit mondtam. Ugyanolyan hatalmas küldetéstudat egy állami intézményben, mondjuk, egy állami idősgondozási intézményben segédápolóként dolgozni, mint akár egy egyháziban. Ennyi volt csupán, amit akartam mondani. Tehát azt a kultúrharcos és szerintem ehhez a vitának egy részéhez legalábbis méltatlan hozzászólást, amit amúgy egy olyan előző vitából vett, amihez én nem szoltam hozzá, szerintem ez ki tudná egyensúlyozni. Tehát arra kérem - akkor én ezt nagyvonalúan elengedtem -, hogy akkor ön pedig ne itt folytasson egy olyan klerikális-antiklerikális vitát, amit én önmagam egyáltalán nem mondtam. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kovács Sándor képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Megkövetem képviselőtársamat - ha nem volt itt - a „szívárványosság” kifejezésért. Ez alatt azt a fajta liberális szívárványgondolkodást értem, ami a nyugati liberalizmusra jellemző, a parlamenti pártok közül elsősorban a DK-ra, hogy az a fajta keresztény értékrend, amit mi képviselünk, még véletlenül sem tud megfelelni az ő érzésüknek.

Akkor engedtessek meg, hogy hadd legyünk büszkék mi is arra, amire ők a felvonuláson büszkék tudnak lenni! Én büszke szeretnék lenni a magam keresztényi mivoltára és hitvilágomra. Köszönöm szépen. Még egyszer, Ungár Péter képviselő urat megkövetem, ha nem volt itt. Én is későn érkeztem. Arról az oldalról jöttek aggódások a nemváltással, a nemi identitás váltásával kapcsolatban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szászfalvi László képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. Csak azért, mert nem tudtam befejezni a reagálásokat, nagyon röviden szólnék. Sebián-Petrovszki képviselőtársam kérdezte, hogy miért nem a járvánnyal foglalkozunk. Ez sajnos a sapka esete: ha a járvánnyal foglalkozunk - tegnap egész nap arról szolt a parlament -, ha a járvánnyal szembeni védekezésről beszélünk, ha a járvány elleni védekezés érdekében felállított járványalapról, ha a gazdaságvédelmi csomagról beszélünk, az a baj, ha normál menetrendben tárgyal a parlament bizonyos törvényjavaslatokat, akkor meg az a baj. Tehát önökön sajnos egyáltalán nem lehet kiigazodni.

Ingatlanátadás: azt kérem, hogy ne aggódjanak a magyar állam vagyona tekintetében, mert ezt csak önök herdálták el, amikor önök kormányon voltak. 2010 óta a magyar állam vagyona 6000 milliárd forint értékben növekedett. 2010-ben 11 000 milliárd forint értékű volt a magyar állam vagyona, és 2018-ban 17 500 milliárd forint értékű a magyar állam vagyona. Úgyhogy a magyar állam vagyonaért pont önök, legyenek szívesek, ne aggódalmaskodjanak. Ezért mi dolgoztunk az elmúlt tíz évben is, hogy ne legyen elherdálva ez a vagyona.

A „lelki erőmű” kifejezés: bocsánatot kérek, ha önöknek rengeteg érzékenysége van a mi durva felszólalásainkkal szemben, akkor minekünk is hadd legyen már egy kis lelki érzékenységünk! Ha ennyire félreérti ön az én szavaimat, amikor egy egyházi intézményről vagy az intézményrendszer lelki-erőmű-jellegéről beszélünk, akkor egész egyszerűen nem tudom, miről beszélünk, akkor teljesen más pályán vagyunk, teljesen másról beszélünk, teljesen mást értünk a szavak alatt, teljesen mást értünk a szavak mögött lévő valóságos, hús-vér emberi életéről. Totál mást! *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Keresztes László Lóránt képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én őszintén remélem, hogy a felszólalásaim nem okoztak indulatot a jobboldali kereszténydemokrata képviselőtársaim között (*Szászfalvi László: Nem!*), ugyanakkor feltettem egy kérdést, amire még nem kaptam választ. Lehet, hogy államtitkár úr majd megpróbálkozik. Az biztos, hogy én nem aggódtam a parlament működése miatt, és nem is herdáltam el állami vagyont. Én egy kérdést tettem fel konkrétan az ingatlanokkal kapcsolatban. Én látok itt egy listát, ugyanakkor semmi nem derül ki ezekről az ingatlanokról, konkrétan helyrajzi számokat, különböző címeket látok. Én azt szeretném megtudni, hogy pontosan milyen döntés-előkészítés volt ezzel kapcsolatban. Amikor az egyes ingatlanokat a jogszabály alkotásakor megvizsgálták, akkor milyen szempontokat mérlegeltek pontosan? Én egy konkrét példát említettem, a görcsönyi Benyovszky-kastély esetét. Megvizsgálta-e bárki, hogy milyen állapotban van ez a kastély, milyen műemléki értéket képvisel, milyen értéket képvisel? És milyen módon, milyen forrásból lesz esélye, lehetősége az érintett egyházi szervezetnek, hogy ezt a kastélyt fenntartsa, méltó állapotban, megfelelő állapotban fenntartsa, és adott esetben, ha változik ez a funkció, visszaadja az államnak, akkor az olyan állapotban is legyen, hogy el tudjuk mondani, hogy felelősen őrködtünk a saját nemzeti vagyonunk, mondhatni, történelmi jelentőségű vagyontárgyai épisége felett. Én őszintén bízom benne, hogy erre a kérdésre kapok választ, hiszen mégiscsak egy törvényjavaslat vitája során ülünk itt, és ez a lényege ennek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szászfalvi László képviselő úrnak adom meg a szót szintén két percben.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Nagyon szépen köszönöm a türelmet, elnök úr, és többet nem fogok felszólalni. Azért kértem most szót, mert fel van írva egyébként Keresztes Lórántnak ez a kérdése, és erre is szeretnék röviden a magam megközelítéséből válaszolni. Azt írtam fel, hogy honnan lesz forrásuk ezeknek az intézményeknek, ha a vagyont tulajdonba adjuk, hogy ezt felújítsák vagy modernizálják. Képviselőtársam, én egyetlen választ tudok erre, gondolom, a többire majd államtitkár úr tud választ adni, az előkészítésről, a technikai részletekről, a vagyoneértékelésről, s a többi, s a többi. De én azt a választ tudom erre adni, hogy tulajdonosként végre teljes joggal és teljes felelősséggel tudnak akár például pályázni. Eddig nyilvánvalóan egy teljesen kötött rendszerben, egy használati szerződés keretében használták ezeket az ingatlanokat, nem is olyan régóta, mert három éve használják, tehát egy hároméves kifutásban. Gondolom, amikor átvették ezeket az intézményeket, a legelső és legfontosabb az

volt, hogy zökkenőmentesen vegyék át, minden normális rendben menjen tovább. Nyilván be kellett rendezkedni, de most nyilvánvalóan előjöttek azok a kérdések, hogy teljes joggal, teljes felelősséggel tulajdonosként, lehetséges tulajdonosként végre oda tudnak állni, pályázatokat előkészíteni, nyilván annak műszaki, költségvetési és egyéb részei vannak, és egyértelmű viszonyok között sokkal nagyobb lehetőség lesz arra, hogy forrásokat szerezzenek. Nyilván erre van pályázati lehetőség, akár esetleg egyedi kormányzati támogatási lehetőség, európai uniós forráslehetőségek, tehát ezeket nyilvánvalóan végig kell venni, és végig kell csinálni.

Én azt gondolom, hogy tulajdonosként sokkal több és sokkal nagyobb lehetőségük lesz, nagyobb mozgásterük lesz annak érdekében, hogy sem az infrastrukturális részről, sem pedig a humán erőforrás-fejlesztésről se feledkezzünk meg. S nyilván a fizetésemelések tekintetében is, másrészt pedig a képzés, a szakmai előrelépés tekintetében is nagyon fontos és jó lehetőségek vannak, azt gondolom. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Nincs jelentkező.*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni, a zárszót elmondani. (*Jelzésre:*) Öné a szó, államtitkár úr.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én egyrészt csak szeretném röviden megköszönni azokat a hozzászólásokat, amelyek konstruktívak voltak, és a törvény megismerése után születtek. Én közben megnéztem, összesen egy öt és féloldalas törvényjavaslatról beszélünk, de rengeteg olyan kérdés merült fel az ellenzék részéről, amelyre igazából az öt és fél oldal átolvasása után egyértelmű választ lehet kapni. Ezekből egypárat megpróbálok itt önöknek is elmondani, bár vannak egypáran, akik távoztak közben a teremből, feltettek kérdéseket, de mégis megpróbálok választ adni.

Először is köszönöm szépen Kovács képviselő úrnak azt a megerősítést - valóban, ez itt többször felmerült -, hogy egy egyházi fenntartó miért más, meg hogy milyen kutatás van mögötte. Több száz év és akár több ezer év van a mögött egyébként, hogy az egyházak miért tekintik ezt missziójuknak. Ez nemcsak Magyarországon van így, hanem az egész világban, Európában is számos helyen találjuk azt, hogy karitatív szervezetek és egyházak részt vállalnak, és azért vesznek részt a szociális ellátásban, mert az adott kérdésre, ami helyben van, az adott problémára, ami egy családnál van, a helyben lévő helyi szerveződések, egyébként az egyházak is megfelelő választ tudnak adni mint fenntartók. De ez a jogszabály, bármennyire is úgy látom, hogy ezt próbálták egypáran belemagyarázni, nem egy új szociális törvény. Tehát a szociális ellátás, a szociális ellátás

finanszírozása jottányit sem változik ettől a törvénytől. Ebben a törvényben két kristálytisztán elkülöníthető dolog van.

(18.30)

Az egyik az, ami a múltra vonatkozik. Több ellenzéki képviselő is feltette azt a kérdést, hogy miért ezek az ingatlanok kerültek kiválasztásra. Ezek az ingatlanok nem kiválasztásra kerültek, hanem ezekben az ingatlanokban ma is ellátást nyújtanak ezek a szervezetek. Ami a mellékletben benne van, ott ma is szociális ellátás folyik, és ezek a szociális ellátások abban különlegesebbek, hogy ezek olyan feladatok, amelyeket az államtól vett át az egyház és az az egyházi fenntartó, amelyik az 1. mellékletben nevesítve van. A törvényjavaslat összes többi része pedig egy eljárást rögzít, olyan eljárást, hogy ha úgy dönt egy egyházi fenntartó, hogy ő szeretne egy szolgáltatást átvenni, akkor mit kell megtennie. Utána elhangzott az, hogy ebben az esetben egy tollvonással átkerül. Nem kerül át egy tollvonással. A törvény rögzíti azt, hogy kinek kell ezt előzetesen jóváhagyni, mindez után van egy nyilvános kormányhatározat erről, és ennek keretében tud egy tulajdonjog adott esetben átkerülni.

Korózs Lajos képviselő úr aggódott azért, hogy a plurális ellátásnak helye van a szociális ellátásban. Én így kezdtem az elején, ezért szeretném rögzíteni, hogy amit a szociálpolitikában is az elmúlt időszakban mondtunk, az a számok tükrében, azt gondolom, hogy beigazolódnak. A szociális alapszolgáltatások, tehát amikor még megpróbálunk a családnak segíteni, és nem kivenni, elvenni és egy intézményben gondoskodni valakiről, ott úgy néz ki, hogy az önkormányzat több mint 48 százalékként felel, az egyházi fenntartók 44 százalékként, a civilek 7,5 százalékként, és az állam gyakorlatilag nincs ott az alapszolgáltatásoknál. A szakosított ellátásnál 29 százalék az állami arány, az önkormányzati majdnem 30, az egyházi 25, ahogy azt Kovács képviselő úr is mondta, és a civil arány 18 százalék. Tehát az a fajta sokszínűség, ami a szociális területen megvan, hogy civil, egyházi, önkormányzati, állami, az jelen van ma is. És van egy nagyon fontos kitétel, hogy az állam nem kivonul, az állami feladat ma, és ez után a törvény után, amennyiben támogatják, ugyanúgy megvan, finanszírozóként ott van az állam. A tavalyi évben történt meg az, hogy a költségvetési normatívák felemelésével 40 milliárd forinttal több pénz jut a költségvetésbe, pontosan a civil, az egyházi és az önkormányzati fenntartónak, ami a mostani 2020-as költségvetésben benne is van. Ezek az intézmények úgy működnek, hogy az állam a mögöttes finanszírozást megadja.

Ungár képviselő úr felvetette, hogy az 1,8-szeres szorzó miért van jelen az egyházak tekintetében. Azért, mert van egy vatikáni megállapodás, és az azt mondja ki, hogy az egyházaknak azt a finanszírozást kell megkapni, amit az állam egy adott ellátásra saját maga is elkölt. Tehát ebben a tekintetben azért van ott mindig egy utólagos normarendezés, merthogy azt az összeget kapják meg az egyházak, amit az állam fenntartóként

elkölt erre az ellátásra. Nem többet kapnak meg, nem afölött kapnak meg, hanem addig rendezik ezt a normatívát.

Az ingatlanmutyira vonatkozó állítást, ami többször is elhangzott, határozottan visszautasítom. Sebián-Petrovszki képviselő úrtól elhangzott az az állítás, hogy a haszonelvűség oltárán áldozzák fel az ott élő ellátottakat. Én minden visszafogottság és szerénység mellett annyit szeretnék kérni, hogy látogasson el ezekbe az intézményekbe, és kérdezze meg az ott lévőket, akiket ellátnak ezek az egyházi fenntartók, hogy ők hogy látják az ellátásukat.

Elhangzott még az a kérdés, hogy tudják-e működtetni. Ez a törvényjavaslat semmilyen összefüggésben nincs a működtetéssel. A működtetés a költségvetési törvényben, a szociális törvényben, a Gyvt.-ben, a gyermekvédelmi törvényben van leírva. Ők ezeket az ellátásokat eddig is működtették. Itt arról szól a történet, hogy amikor az ingatlan átkerül tulajdonba a fenntartóhoz, akkor a fenntartó felelősségteljesebben tud gazdálkodni, könnyebben tud pályázni, és jó gazda módjára tud eljárni.

Ebben az öt és féloldalas törvényben a garanciális szabályokra is vannak passzusok; akár a 10. §-t is tudom mondani, ami felmerült kérdésként. A garanciális szabályok alatt az is benne van, hogy ha adott esetben egy egyház nem tudja ellátni a feladatait, akkor a visszaszármaztatás esetén ugyanúgy könyv szerinti érték van, mint ahogy ő megkapta. Tehát az állam részéről is vannak benne olyan elemek, hogy mindenki garanciális szabályok mellett tudja érvényesíteni azokat a jogokat és kötelezettségeket, ami felmerül ennek kapcsán.

Mindenkinek szeretném megköszönni a hozzászólásokat. Azt szeretném még egyszer rögzíteni, hogy ez a törvényjavaslat egyrészt lehetőséget biztosít egy rendezett eljárásra a jövőben. Egyébként ez az egyházi szereplőkkel, az érintett egyházakkal természetesen egyeztetésben történt. Másrészt viszont, akik eddig is elláttak feladatokat az elmúlt években, mert átvettek állami intézményfenntartásból intézményeket, az ő esetükben rendezi az ingatlanokat.

Még egyszer szeretném jelezni, hogy ez nem egy ingatlanmutyi része, hanem ez a szociális ellátás tekintetében az ott dolgozó és az ott feladatot ellátó, missziót vállaló egyházak részére a biztonságos működés megerősítése.

Még egyszer köszönöm szépen a hozzászólásokat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9918. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő T/9918. számú törvényjavaslat meglehetősen nagy terjedelmű, 282 paragrafusból áll és 46 törvény módosítását végzi el.

Arra a kérdésre, hogy miért is van szükség egy ilyen terjedelmű törvényjavaslat elkészítésére, röviden azt a választ lehet adni, hogy a szabályozni kívánt társadalmi viszonyok folyamatos és egyre gyorsuló változása, a joggyakorlat visszajelzései, valamint a jogrendszer koherenciájának biztosítása időről időre indokoltá teszik a jogszabályok felülvizsgálatát és kiigazítását. A 2010-től kezdődő igazságügyi reform részeként a büntetőjogi szabályozás három alappillére teljes megújuláson ment át. 2012-ben az új büntető törvénykönyv, 2013-ban az új büntetés-végrehajtási törvény, 2017-ben pedig az új büntetőeljárás törvény elfogadására került sor. Az utóbbi években, különösen az új büntetőeljárás törvény 2018-as hatálybalépése óta, a jogterület felülvizsgálatára azonban nem került sor. Az önök előtt lévő törvényjavaslat tehát az elmúlt közel kétéves időszak során felmerült szabályozási igények feldolgozása alapján állt össze.

Egy ilyen rendkívül átfogó, számos jogszabály ki egészítését és korrekcióját elvégző törvényjavaslat megalkotása komoly feladat. A gyakorlat részéről érkező visszajelzéseket, az uniós és nemzetközi szinten fennálló kötelezettségeket, az alapvető jogok biztosának ajánlásait, valamint az Alkotmánybíróság által kijelölt irányvonalakat is figyelembe véve egy koherens, valamennyi beazonosított problémára és hiányosságra megoldást jelentő jogszabályt kellett elkészíteni. A törvényjavaslat előkészítése során ezért a Legfőbb Ügyészség, az Országos Bírósági Hivatal, a Magyar Ügyvédi Kamara, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, valamint több egyéb szervezet javaslataira és észrevételeire is nagymértékben támaszkodott a kormány.

(18.40)

A törvényjavaslatban szereplő törvények három csoportba oszthatók. Egyrészt szerepelnek benne, sőt a lényegét adják a javaslatnak a kifejezetten büntetőjogi tárgyú törvények, amelyek esetében tartalmi jellegű módosításokról van szó. Ide tartozik a legszélesebb körű módosítással érintett büntetőeljárás törvény, valamint a Btk. és a büntetés-végrehajtás törvény, illetve az európai uniós jogsegélyről és a nemzetközi bűnügyi segélyről szóló törvények. A második csoportba tartoznak azok a törvények, amelyek tartalmi összefüggésben vannak a büntetőjogi tárgyú törvényekkel, és módosításuk ennél fogva vált indokoltá. Ilyen például a rendőrségről, a nemzetbiztonsági szolgálatokról, az ügyészségről szóló törvény vagy a szabálysértési törvény. Végül a törvényjavaslat tartalmazza számos olyan ágazati törvény kifejezetten technikai jellegű módosítását is, amelyekben a módosuló büntetőjogi jogintézményekre, tényállásokra történik utalás.

Közel két év telt el a Be. és a kapcsolódó nagyszámú rendelet 2018-as hatálybalépése óta. Az azóta megjelent statisztikai adatok, jogalkalmazói visszajelzések alapján megállapítható, hogy az érintett szervek proaktívan, az újdonságokra nyitottan, illetve felkészülten kezdték meg a Be. alkalmazását. Emellett számos konferencia és szakmai előadás foglalkozott az új büntetőeljárás törvénnyel, ahol kedvező volt a fogadtatása a kódex legtöbb új vagy megújult jogintézményének. Mint minden jogszabálynál, úgy a büntetőeljárás kódex vonatkozásában is igaz azonban az, hogy bizonyos jogértelmezési kérdések, a következtelenségek csak a jogszabály gyakorlati alkalmazása során kerülnek felszínre. Emellett egyes esetekben, így különösen az előzmény nélküli jogintézmények tekintetében szükségessé vált a kialakuló gyakorlat nyomon követése, az eredeti jogalkotási szándék megvalósulásának vizsgálata, illetve biztosítása. Ennek eredményeként a Be. széles körű felülvizsgálatára került sor, amelynek hatására a javaslat több fontos pontosítást, korrekciót is végrehajt a kódexen. A következőkben - tekintettel a törvényjavaslat terjedelmére - csak a legjelentősebb módosítások főbb tartalmi elemeit szeretném ismertetni.

Tisztelt Ház! A Be. szabályozási koncepciója egyértelművé tette, a terhelti pozíció a gyanúsítás közlésével kezdődik, emellett ugyanakkor indokoltá vált annak tisztázása is, hogy a gyanúsított kihallgatást megelőzően a bűncselekmény elkövetése miatt idézett, előállított, elfogott vagy körözött személy milyen jogokkal, kötelezettségekkel rendelkezik. A Be. jelentős lépést tett annak érdekében, hogy ezt a jogalkalmazás által korábban bizonytalanul kezelt státuszt rendezze. A javaslat a Be. által megkezdett úton végigmenve átfogóan, koherensen és immár teljeskörűen kívánja rendezni a bűncselekmény elkövetése miatt az eljárás résztvevőjévé vált személy helyzetét, jogait, illetve kötelezettségeit.

A javaslat az ügyvédi tevékenység büntetőeljárás szabályainak pontosításokat hajt végre. Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény alapján védőként, illetve meghatalmazott jogi képviselőként nemcsak ügyvéd, hanem európai közösségi jogász, alkalmazott európai közösségi jogász és más, ügyvédi tevékenység folytatására jogosult személy is eljárhat, ezért a büntetőeljárás törvény szabályozását is indokolt ilyen módon kiigazítani. Emellett a gyakorlati tapasztalatokat alapul véve lehetőség nyílt a kirendelt védő kijelölése tekintetében az adminisztratív terhek csökkentésére, valamint a kirendelt védő elérhetetlensége esetén a helyettes védő indokolatlan bevonásával kapcsolatban a szabályok pontosítására, egyszerűsítésére is.

A gyakorlat részéről érkező visszajelzések alapján a javaslat a kézbesítési fikció szabályainak kiterjesztésével kívánja rendezni azt a régóta fennálló bizonytalanságot, amikor a büntetőeljárásban érintett személyek azért válnak elérhetetlenné, mert lakcímük, egyéb elérhetőségük bejelentését elmulasztják. E kérdéskört a büntetőeljárás törvény a terhelték esetében a hirdetményi kézbesítés jogintézményével rendezi, ugyanakkor más érintettek vonatkozásában

ez a helyzet mindeddig rendezetlen volt, ez pedig több esetben indokolatlan késedelmet, adminisztratív terhet eredményezett. A szükségesség és arányosság elvének megfelelően a javaslat biztosítja, hogy az idézéssel szembeni mulasztás következményeinek alkalmazására ilyen módon indokolatlanul ne kerülhessen sor. Emellett a javaslat az ellenérdekű személy részére történő kézbesítés korábbi szabályozási pontatlanságát is korrigálja.

Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján egyértelművé vált, hogy felül kell vizsgálni a jegyzőkönyv hitelesítésének gyakorlatilag több évtizedes szabályozását. A digitális technológiák, az informatikai eszközök és megoldások elterjedése, a széleskörűen alkalmazható távmeghallgatás, illetve az eljárási cselekmények egyre gyakoribb kép- és hangfelvételen történő rögzítése rávilágítottak arra, hogy az eljárási törvény papíralapú, a jegyzőkönyv kézzel történő aláírásán alapuló szabályai a technológiai fejlődés útjában állnak. Különösen igaz ez a jelenlegi kihívások tükrében. A javaslat ennek megfelelően egyrészt olyan átfogó, a technológiai megoldások iránt semleges szabályozás kialakítására törekszik, amely révén biztosíthatók a modern eszközök és módszerek, például az e-szemle alkalmazása, másrészt garantálható emellett, hogy a jegyzőkönyv hitelesen, a résztvevők által sem vitatott módon tartalmazza az eljárási cselekményen történeteket, ezáltal biztosítja azok utólagos hiteles rekonstruálhatóságát.

A Be. jelentősen átalakította az egyezség jogintézményét. A gyakorlati tapasztalatok alapján részben a jogbiztonság követelményének maradéktalan érvényesülése, részben a jogintézmény alkalmazhatóságának elősegítése érdekében szükségessé vált egyes tárgykörök törvényi szintű rendezése. Így indokolt annak kategorikus meghatározása, hogy az egyezség jogintézményét a büntetés kiszabása során meghozható minden olyan törvényi rendelkezésre nézve alkalmazni lehet, amelyet maga a Be. nem zár ki.

Az új Be. közismert jogintézménye az érdemi előkészítő ülés, amelynek gyakorlati alkalmazása azonban több kérdést is felvet. Az egységes és jogalkotói szándéknak megfelelő jogalkalmazás biztosítása, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése érdekében a javaslat egyértelművé teszi a vádlott-társak és védőik jelenléti és kérdezési jogát az előkészítő ülésen, valamint a vádlott érdemi, az előkészítő ülés céljához igazodó, elsősorban a beismerés őszinteségének feltárására irányuló kihallgatásának igényét.

A Be. eljárást gyorsító, a jogorvoslati rendszert megreformáló koncepcionális újítása volt a korlátozott fellebbezés jogintézménye, amelynek lényege szerint a másodfokú eljárásban kizárólag a fellebbezéssel támasztott elsőfokú rendelkezések érdemi felülvizsgálatára kerül sor. Az új jogintézménynek a vádhatóság és a védelem számára is kiszámítható alkalmazása érdekében határozott jogalkalmazói igény fogalmazódott meg arra nézve, hogy a törvény rendezze a bíróság szóbeli indoklásában megállapított tényállás kötöttségét. Ennek megfelelően a javaslat pontosítja a szóbeli indoklás

jegyzőkönyvvezetési kötelezettségének szabályait, és egyértelművé teszi, hogy a tettazonosság keretei között a bíróság kötve van a szóban kihirdetett tényálláshoz. Végezetül e szabályozási rendszer záróköveként a javaslat abszolút hatályon kívül helyezési okként definiálja e rendelkezés megsértését.

A korábbi szabályozás alapján a bíróság elé állítás volt az egyetlen érdemi bírósági tárgyalást gyorsító intézmény. A bírósági statisztikai adatok alapján mára az általános szabályok szerinti vádemelést követően az ügyek közel 60 százaléka fejeződik be az előkészítő ülésen, így az új jogszabályi és jogalkalmazói környezetben indokoltá vált a bíróság elé állítás funkciójának felülvizsgálata. A javaslat ennek megfelelően a bíróság elé állítást - visszatérve annak eredeti formájához - a bűncselekmény elkövetéséhez közeli időpontban kívánja lehetővé tenni. Ezzel egyidejűleg a szabályozás megfelelő időbeli kereteket kíván biztosítani a garanciális szabályok, illetve a terhelt ügyirat-megismerési jogának biztosítására is. Ennek megfelelően a javaslat alapján a bíróság elé állításra tettenérés és beismerés esetén is a bűncselekmény elkövetésétől számított két hónapon belül kerülhet sor. Garanciális jelentősége van, hogy a módosítás értelmében a bíróság elé állítás valamennyi törvényi feltételét érdemben vizsgálhatja a bíróság.

A büntetőeljárás törvény mellett a javaslat szabályozási tárgykörébe tartozik a büntető törvénykönyv módosítása is. Ez részben hazánk uniós és nemzetközi kötelezettségeinek való megfelelést szolgálja, részben pedig a jogszabály-értelmezési nehézségek orvoslását célozza. Előbbi körbe sorolható a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó büntetési tételek módosítása, valamint a terrorcselekmény tényállásának a terrorizmus elleni küzdelemről szóló irányelvvel való teljes összhang megteremtését szolgáló módosítása, a kiterjesztett vagyonekbe tartozásnak a jogellenes tartózkodás elősegítése bűncselekményre való kiterjesztése, végezetül a külföldi személy fogalmának a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet ajánlása szerinti pontosítása.

A Btk. egyértelműen legnagyobb horderejű módosítása azonban a pénzmosás és az orgazdaság tényállásának teljes újraszabályozása. A bűnözés vagyoni hasznának hatékonyabb elvonásától a bűncselekmények számának további visszaszorulása várható. Az új tényállás az elkövetési tárgyak körét egyértelműen kiterjeszti a dolgról bármely vagyonelemre, amellyel a modern kor új vagyoni formáival szemben is hatékony fellépést biztosít. A legfontosabb újítás e körben azonban az, hogy a pénzmosás célját, a bűncselekmény eredményének, a bűnös úton szerzett vagyonnak az elfedését és elleplezését a javaslat bármely cselekménnyel megvalósítható, nyitott törvényi tényállássá alakítja, emellett megmarad az eredményhez vezető, arra irányuló részecselekmények, valamint az azt támogató más cselekmények büntethetősége is. Fontos újítás, hogy a javaslat egyszerűsíti, ezért átláthatóbbá is teszi a pénzmosás tényállását. A tényálláson belül ez azt jelenti, hogy a pénzmosás négy alapesete egymáshoz képest jól

elkülöníthetővé válik. E közérthető tényállás az egységes jogalkalmazás mellett a jogbiztonságot, a kiszámíthatóságot is biztosítja.

A pénzmosás tényállásának újraszabályozása során fontos törvényi cél volt a változatlan jogvédelem fenntartása, így a korábbi orgazdaság definíciójának megfelelő cselekmények szabálysértésként továbbra is szankcionálhatók. Ennek megfelelően a javaslat a szabálysértési törvény tekintetében elvégzi a szükséges módosításokat.

A büntetőjogi tárgyú törvényt módosítások között röviden szólni kell a büntetés-végrehajtási kódexet érintő változtatásokról is.

(18.50)

A Bv.-törvényt érintő módosítások közül kiemelt érdemmel az elítéltek megfelelő helyen tartózkodásának ellenőrzésére, magatartásának figyelemmel kísérésére szolgáló, úgynevezett betekintőnyílással kapcsolatosan az alapvető jogok biztosa és a büntetés-végrehajtás törvényességi felügyeletét ellátó ügyészség jelzésének megfelelően kialakított szabályozás.

Rendezi a javaslat a fogvatartotti mobiltelefonnal kapcsolatos óvadéokra vonatkozó szabályokat is, valamint megteremti az olyan információszerezés lehetőségét, amely a bv.-intézet elhagyása esetén a fogadó környezetre vonatkozó releváns, nyílt rendőri információgyűjtés útján beszerezhető adatok megismerését biztosíthatja.

A javaslat a nemi élet szabadsága elleni bűncselekményt elkövetők kezelésbe való bevonását az eddigi szabályozástól eltérően abban az esetben is lehetővé teszi, ha a sértett a 18. életévét meghaladta. Ezáltal a kormány egy újabb lépést tesz a szexuális bűncselekmények ismételt elkövetésének megelőzése érdekében.

A bevezetni kívánt módosítások révén az elítélt várható, illetve tényleges szabadulásáról a büntetés-végrehajtási intézet köteles lesz értesíteni a gyermekvédelmi rendszert. Ezzel indokolt esetben lehetőség nyílik a gyermekek mindenekfelett álló érdekét szolgáló, a büntetés-végrehajtástól független védelmi mechanizmusok alkalmazására. E módosítás a kormány gyermek- és áldozatvédelmi intézkedéseinek egy további sarokpontja, amely különösen a hozzátartozók és gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények kapcsán bír kiemelt jelentőséggel, hiszen e bűncselekmények áldozatai fokozottabb védelemre szorulnak.

Szintén a büntetőjogi tárgyú törvények körében több ponton módosítja a javaslat az Európai Unió tagállamaival folytatott bünyügyi együttműködésről szóló törvényt és a nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvényt. Ezek hátterében elsősorban az Európai Unió Bírósága által eseti döntésekben kijelölt, végső soron az uniós jogi aktusok megfelelő érvényesülését biztosító módosítások állnak.

E törvény módosítását emellett részben a jogszabályi környezet változása és a jogalkalmazói tapasztalatok indokolták. Ennek megfelelően az elektronikus ügyintézés, az elektronikus kapcsolattartás szabályai a

törvény hatálya alá tartozó eljárásokra specializálva kerültek kidolgozásra, valamint pontosításra kerültek a jogsegélykérelmek teljesítése során szükséges fordítási feladatok ellátásának szabályai is.

A javaslat mindezek mellett egyes ágazati törvények módosítását is elvégzi, melyek módosítása mögött két főbb indok húzódik meg. Egyrészt a Btk. közfeladatot ellátó személyekre vonatkozó értelmező rendelkezésének módosítására, valamint a Kúria Büntető Jogegységi Tanácsának 5/2018. számú BJE-határozatában foglaltakra tekintettel szükségessé vált annak pontosítása, hogy a közfeladatot ellátó személyek nemcsak fokozott védelmet igényelnek, hanem fokozott felelősséggel is járnak el, így a közfeladat ellátása során helyzetükkel nem élhetnek vissza. Ennek megfelelően a javaslat módosítja például a vadászatról, a gyermekek védelméről, az egészségügyről, a fegyveres biztonsági őrsegről, az erdőről, illetve a nemzeti köznevelésről és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényt.

A javaslat mindezek mellett a jogrendszer egésze tekintetében végrehajtja azokat a pontosításokat, módosításokat, amelyek a pénzmosás, illetve az emberkereskedelem büntetőjogi tényállásának újraszabályozásával összefüggésben szükségessé váltak. Ez közel húsz törvény technikai jellegű módosítását jelenti.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy a fentiekből is látható, egy meglehetősen komplex, számos törvényt érintő és kardinális kérdéseket is rendező törvényjavaslatról kell döntenie az Országgyűlésnek. A javaslat által előirányzott módosítások alapos szakmai egyeztetések eredményeként nyerték el jelen formájukat, a kidolgozott megoldások pedig az érintett közigazgatási szerveknek, a jogalkalmazás résztvevőinek, valamint a végrehajtásért felelős szervezeteknek az egyetértését is bírják.

Tekintettel arra, hogy a javaslatban szereplő szabályozás mögött uniós és nemzetközi elvárások, a jogalkalmazók részéről érkező jelzések, az alapvető jogok biztosa ajánlásai, valamint a korábbi jogi szabályozás gyakorlati megvalósulásából származó tapasztalatok állnak, alappal bízhatunk abban, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslat elfogadásával a jogértelmezés egységesebbé, az eljárások gördülékenyebbé, a jogalkalmazás hatékonyabbá tehető.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a T/9918. számú törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Salacz Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nagy horderejű igazságügyi reform részeként az Országgyűlés 2012-2018 között három új büntetőjogi kódexet fogadott el: az új büntető törvénykönyvet, az új büntetőeljárás törvényt és az új büntetés-végrehajtási törvényt.

Mint ahogyan általánosságban véve valamennyi jogszabályról, úgy ezekről is elmondható, hogy az elmúlt években bekövetkezett gazdasági és társadalmi változások, az uniós tagságunkból fakadó és egyéb nemzetközi kötelezettségek, az Alkotmánybíróság határozatai, az alapvető jogok biztosának ajánlásai, illetve a jogalkalmazó szervek gyakorlati visszajelzései mind indokoltá teszik a nagy kódexek időről időre történő átfogó felülvizsgálatát. Az előterjesztő igen részletesen mutatta be a javaslat által kilátásba helyezett módosításokat, így jómagam csupán néhány példát szeretnék kiemelni szemléltetés gyanánt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Btk.-t érintő módosítások egyfelől az uniós és nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelést szolgálják, mint például a terrorcselekmény tényállásának vagy a külföldi hivatalos személy fogalmának pontosítása, a pénzmosság és az gazdaság tényállásának teljes újraszabályozása, másfelől pedig a jogszabály-értelmezés során felmerülő nehézségeket kívánja orvosolni, mint például a korrupciós bűncselekmények tényállásának vagy a közfeladatot ellátó személy fogalmának pontosítása, a foglyszökés tényállásának kiegészítése.

A Bv.-törvény módosításaiban tükröződnek talán legjobban vissza az ombudsmani ajánlások, valamint az Alkotmánybíróság határozatainak hatása. Példaként említhető, hogy a benyújtott javaslat az elítéltek megfelelő helyen tartózkodásának ellenőrzésére, magatartásának figyelemmel kísérésére szolgáló, úgynevezett betekintőnyílással kapcsolatosan az alapvető jogok biztosa és a büntetés-végrehajtás törvényességi felügyeletét ellátó ügyészség jelzéseinek megfelelő szabályozást tartalmaz. A büntetőeljárás kódex módosítására a hatálybalépése óta felmerülő jogértelmezési problémák, szabályozási hiányosságok érdekében került most sor. Ilyen módosítási szándékok például a leplezett eszközök szabályozásának Be.-be való beépítése, a kódex fogalomhasználatának az igazságügyi szakértőkről szóló, valamint az ügyvédi tevékenységről szóló törvényekhez való igazítása, vagy annak szabályozása, hogy a gyanúsított kihallgatást megelőzően mely jogintézmények alkalmazására kerülhet sor a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt illetően.

Tisztelt Ház! Röviden kívánok csak szót ejteni a büntetőjogi törvényekkel szoros tartalmi összefüggésben álló, de tárgyukat tekintve nem büntetőjogi törvényekről. Példaként említeném, hogy a Btk.-beli pénzmosság tényállásának újraszabályozása során az egyik elérendő cél volt a változatlan jogvédelem fenntartása, így az gazdaság korábbi definíciójának megfelelő cselekmények szabálysértésként továbbra is szankcionálhatók, melyhez szükséges módosításokat az előtűnk fekvő javaslat előirányoz a szabálysértési törvény vonatkozásában.

A rendőrségről szóló törvény módosítása kapcsán pedig kiemelendő, hogy a benyújtott javaslat megteremti a jogszabályi alapját annak, hogy a rendőrségi törvény szerinti titkos információgyűjtésre a Be. alap-

ján igénybe vett együttműködő által szolgáltatott információk ellenőrizhetőségének, valamint védelmének céljából is sor kerülhessen.

Végezetül megemlíteném, hogy a törvényjavaslat harmadik nagy vetülete, az ágazati törvényeket érintő módosítások azért váltak szükségessé, hogy a Btk.-ra hivatkozó háttérjogszabályok által használt fogalmak összhangba kerüljenek a büntető anyagi kódexben eszközölt változásokkal. Ezek a technikai jellegű pontosítások nagymértékben elősegítik a könnyedebb, egyértelműbb és biztonságosabb jogértelmezést.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy vélem, a Ház asztalán fekvő törvényjavaslatban foglaltak alkalmasnak bizonyulnak a hatályos büntetőtörvények időszerű és átfogó felülvizsgálatából eredő problémák orvoslására. A javaslatban szereplő módosítások megfelelően tudják biztosítani a hazai jogrendszer koherenciáját és hatékonyságát.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Vejkey Imre képviselő úrnak adom... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem! Én jövök!)* Igen, elnézést, csak más a terem berendezkedése. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót, aki a pulpitusról mondja el a vezérszónoki felszólalását, utána pedig Vejkey Imre, Varga László és Sebián-Petrovszki László fog következni.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előtűnk fekvő T/9918. számú törvényjavaslat általános vitája zajlik, és e vonatkozásban mondom el a vezérszónoki beszédemet, de muszáj röviden, pár szó erejéig reagálnom Orbán Balázs úr előző törvényénél, az utolsó expozéjában elmondottakra, ami a salátatörvényre vonatkozóan történt. Úgyhogy nagyon kérem Völner Pál államtitkár urat, majd tolmácsolja a szavaimat.

Orbán Balázs államtitkár úr azt mondta, hogy nem érti, mi bajunk van nekünk a salátatörvényekkel. Az a bajunk a salátatörvényekkel, hogy egyrészt teljesen egymástól idegen életviszonyokat szabályoznak általában egy javaslatban, a másik, ami még inkább problémás, az, hogy rendre jó javaslatokat elbújtatnak olyan salátatörvényekbe, amelyekben nagyon sok javaslat egy ellenzéki képviselő számára nem elfogadható. És mivel egy törvényjavaslatról csak egyszer, egységben szavazhatunk, ezért rendre helyzet elé állítanak bennünket, hogy nem tudunk megszavazni olyan, a polgárok számára fontos új intézményeket, javaslatokat, amelyek előremozdítják az ő életüket, de ha ezeket megszavaznánk, számtalan olyanra is igent mondanánk, amire nem tehetjük meg. Majd itt a Házban álta-

lában, amikor az ellenzékét ócsárolni kívánják a kormánypárti minisztériumi képviselők, ezeket hozzák fel, hogy az ellenzék mikor mit nem szavazott meg, ami lehetséges, hogy egy 200-250 paragrafusból álló jogszabály egy darab paragrafusa. Szóval, mondja már meg, legyen kedves, Orbán Balázs államtitkár úrnak, hogy ez a bajunk a salátatörvényekkel.

A jelen törvény vonatkozásában még van egy komoly bajom a salátatörvényiséggel, ez pedig az, hogy iszonyatosan nagy terjedelmű, alapvető jogszabályokat úgy módosít, ami tulajdonképpen egy új kodifikációt jelent. Csak példaként mondom: új büntetőeljárás kódexet alkotott szinte a 135. §-tól a 273. §-ig, amely, akárhogy is számolom, 138 paragrafus, természetesen közte sok-sok bekezdéssel. Mindezt tette úgy, hogy semmiféle szakmai egyeztetés nem folyt, nem is értem, miért nem hallom az ügyészek, bírák és ügyvédek hangját, vagy talán azért nem, mert ők már a pártállami időkből érzik magukat újra, és úgy gondolják, hogy nem szólnak bele semmibe, csak végrehajtják azt, amit a kormányzat elvár tőlük.

A másik ilyen iszonyatosan nagy terjedelmű pedig a büntetés-végrehajtási törvény, a 2013. évi CCXL. törvény módosítása, amely a 77.-től a 132. §-ig tart, 55 paragrafusba foglalva; tulajdonképpen egy új kodifikáció tanúi vagyunk. Ez, azt gondolom, elfogadhatatlan. 15 percen egyébként lehetetlen is ennek a törvényjavaslatnak érdemi kommentárját megtenni.

Az erénye a javaslatnak, hogy például végre ki mondja, hogy a szóban kihirdetett tényállás a büntetőügyekben köti a bírót az írásbeliségnél, ugyanis rendre, miután a politikailag érzékeny perekben gyakran van jelen a sajtó, nemegyszer tapasztaltuk azt, hogy a szóbeli indoklásnak köze nem volt később az írásbeliséghez, és azt pedig külön üdvözlöm, hogy ez abszolút hatályon kívül helyezési ok.

Az is erénye a javaslatnak, hogy végre meghallva mindenki - ellenzék, szakma, szülők, sértettek - szavát, a családon belüli erőszak esetén a gyermekvédelmi rendszert tényleg hivatalból értesíteni kell, és a megfelelő eljárásokat elindítani; ezt mindenképpen üdvözlölni kell.

Meg kell mondanom, hogy maga a salátatörvény szerkezetében és a végtelen keszkekuszásában nagyon nehezen kezelhető. Csak egy példát mondok: tegnap szavaztunk egy olyan törvényjavaslatról, amelyben a különleges jogállású szervezetekről szóló törvény kapcsán szavaztunk. Erre mi történik? Ma itt van a Házban egy új javaslat, amiben szintén ugyanerről az intézményről van szó. Egyszerűen nem is tudom elképzelni, hogy ugyanaz a minisztérium terjeszt elő javaslatokat, miért nem tudja megtenni, hogy legalább összegyűjtse és felévente nyújtsa be azokat a módosítási javaslatokat, amelyek egy-egy jogszabályt érintenek, és akkor jobban átlátható lenne. El nem tudom képzelni, hogy a joggyakorlatban ez nem okoz gondot azoknak, akik alkalmazzák.

A 282 paragrafusban összesen 46 törvényt módosít, egy 264 oldalas javaslatban, amit 2020. március 31-

én nyújt be. Ma 2020. április 7-e van, egy ilyen iszonyatosan nagy terjedelmű javaslatához még egy egyébként szakmailag megfelelően képzett képviselőnek is szakértő kellene ahhoz, hogy teljes mértékben átlássa a módosítási javaslatokat, illetőleg a módosítási javaslatoknak a joghatásait. És miért is mondom ezt? Azért mondom ezt, mert az van az általános indoklásban, hogy az elmúlt évtizedben alkotott nagy kódexek gyakorlati tapasztalatai indokolják azt, hogy felülvizsgálták ezeket a jogszabályokat, és a módosításokat az élet indokolta, hogy meg kell tenni, illetőleg némely helyen még kúriai döntésekre is hivatkozik.

A probléma a következő. Persze, csak az nem hibázik, aki nem dolgozik, de azért azt nem gondolom, hogy az helyénvaló, hogy 3-4 évente ilyen nagy kódexeiket olyan széles terjedelemben módosítanak, amit nem hiszem, hogy önmagában a gyakorlat indokolna. Arról van szó, hogy a Fidesz-kormány önteltsége és „kihánemlése” és az, hogy semmilyen ellenzéki vagy szakmai javaslatot általában nem hajlandó meghallgatni, mindig odavezet, hogy a gyakorlatban nagyon sok probléma merül fel, nem alkalmazhatók a jogszabályok, ellentmondanak egymásnak rendelkezések, és egy olyanfajta jogbizonytalanság keletkezik, ami egy idő után természetesen már kényszerűen a kormányzat felé való jelzést generálja. Tehát azt szeretném mondani, hogy ez a javaslat, ami itt előttünk fekszik, nem önmagában a gyakorlatból eredő problémákat próbálja orvosolni, hanem már a jogalkotás során való nem megfelelő hozzáállás az, ami idáig juttatja a kormányzatot.

Ebben a javaslatban van egy elég hangsúlyos, az általános indoklásban és aztán a részletekben is megjelenő elem, ami részben, mondhatnánk azt, hogy indokolt, de azt gondolom, hogy ebben a politikai helyzetben, amit a Fidesz alkotott az elmúlt tíz évben, meglehetősen, hogy úgy mondjam, elutasítandó. Azt írja az indoklásban, hogy a közfeladatot ellátó személyek speciális védelemben részesülnek, hiszen számtalan jogszabály született az elmúlt években erről, de ennek elmentését, a fokozott büntetőjogi felelősséget viszont nem szabályozták eléggé. Ezen teljesen megdöbbenem! Hát, egy mentős azért részesül fokozott védelemben mint közfeladatot ellátó ember, mert gyakran találkozunk részeg vagy bódult állapotban lévő vagy agresszív emberekkel, akik bizony, hiába segítene nekik, letámadják, és nem tudott mást tenni a jogalkotó, azért, hogy valahogy visszatartsa az embereket az ilyen tevékenységtől, fokozott védelemben részesítette a mentőst. És ennek az az ellenpontja, hogy a mentős büntetőjogi felelőssége nagyobb lesz?! Mikor? Milyen esetben?

Hát, bocsánatot kérek, mi ez a gondolkodásmód? Ezt egyszerűen nem lehet elfogadni! Hát, nem inkább, ha már felelősségről beszél, akkor azt mondja, hogy ha fokozott védelemben részesítem, akkor szakmailag fokozottabb felelőssége van? Nem ez annak az ellenpontja? A büntetőjogi felelősség ennek az ellensúlyozója? Hát, ezt egyszerűen nem lehet elfogadni! Arról

nem beszélve, és ha már ez a kérdés felmerül, nem lehetne az inkább a kormányzat részéről az elsőrangú feladat, hogy a fokozott védelemben részesülő, közszolgálatot ellátó emberek munkafeltételeit teremtsen meg magas színvonalon? Nem az lenne a legelső feladat? Mindjárt az ő büntetőjogi felelősségük mértéke a legfontosabb? Egyszerűen nem értem ezt a gondolkodásmódot.

A rendőrségi törvényt elég hosszasan módosítja ez a javaslat, a legjellemzőbb eleme, hogy a besúgói rendszernek a részletszabályait taglalja. Meg kell hogy mondjam, számomra is az nagyon fontos, hogy a bűncselekmények felderítésre kerüljenek, de hogy őszinte legyek, mindig rosszul voltam a besúgómentalitástól, mert az egy életminőséget, egy személyiséget, egy szemléletet jelent, és sokszor inkább visszaélnék vele, mint sem.

(19.10)

Úgyhogy azt kell mondanom, hogy amikor ezt a fejezetet olvastam, kicsit rázott a hideg. Nem is akarok róla többet beszélni itt most.

Nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szól még a javaslat, amelynek az a lényege, hogy azon nem magyar állampolgárok, akiknek Magyarországon lakcíme van, kiadhatók legyenek Magyarország számára, illetve ne kelljen átadnunk eljárásra más országoknak. Bizonyára a mindennapi gyakorlatban, hiszen európai uniós ország vagyunk, előfordulhatott ez a probléma, és azt, aki itt lakik életvitelszerűen, de nem magyar állampolgár, viszont EU-s állampolgár, én is azt gondolom, hogy ilyen módon valahogy védenünk kell, még ha bűncselekményt követ is el.

Következik a vízi közlekedési törvény. Egy új elem kerül a jogszabályba, ez pedig az, hogy a hajóparancsnok nem lehet olyan, aki bizonyos típusú bűncselekményeket elkövetett. Bizonyára így van. Én azért azt sokkal fontosabbnak tartom, hogy egy hajóparancsnok tudjon hajót vezetni. Remélem, hogy az a legelső és legfontosabb feltétel. Az is tény, hogy büntetett előéletű és bizonyos típusú bűncselekményeket elkövetett ember ne legyen hajóparancsnok esetleg, különösen azért, mert országhatárokon átívelően teszi a dolgát, és ne hogy ezzel visszaélve valami jogelleneset tegyen a jövőre nézve.

Az gazdaság bűncselekményének megszűnése miatt jogszabályi harmonizálásra volt szükség, ezt számtalan jogszabályhelyre bevezette ez a javaslat. Indokolt, nem lehet vele vitatkozni.

Jön újra az adóhivatalról szóló törvény, ahol meg a NAV-nyomozók fedett munkája e javaslat témája. Örülök neki, ha ilyen intézmények vannak, csak azt is szeretném, hogy akkor az adóbehajtás is legalább olyan hatékony legyen.

Az 53. §-ban a Btk. 399. §-át módosítja, és meg kell mondanom, hogy kifejezett élvezet volt olvasni ezt a szabályrendszert, hiszen ez szól arról, hogy ki követ el pénzmosást. Miközben olvastam ezeket a rendkívül gazdagon megfogalmazott tényállásokat, lelki szemeim

előtt megjelent az a szituáció, amikor ezt az elmúlt tíz évben nem annyira legalísan megszerzett vagyonok elbűjtésében résztvevőkkel közlik; remélem, egyszer tömegesen lesz olyan, hogy ezeket a gyanúsításokat közlik velük. Miután a legnagyobb értékre elkövetett pénzmosásnak tízéves az elévülési ideje a javaslatban meghatározott büntetési tételek miatt, remélem, hogy megérjük azt, hogy ennek az új tényállássorozatnak majd haszna is lesz a társadalom felé.

Van még egy pozitív eleme ennek a javaslatnak, ez pedig az, hogy már pár hónappal ezelőtt a fémkereskedelem vonatkozásában volt itt egy javaslat, amikor végre, így 30 év után a jogalkotó úgy gondolta, hogy nem lenne baj, ha ezt a fémkereskedelmet engedélyhez kötnék, hiszen a feketekereskedelem egyik nagyon fontos területe. Elképesztő mennyiségű titkolt vagyon halmozódott fel a fémkereskedelem során. Akkor abban a javaslatban az engedélyhez kötöttséget határozták meg, és akkor is azt mondtam, amikor a javaslat tárgyalása volt, hogy szerintem ez a piac kell valakinek. Hát, láss csodát, íme, itt van ennek bizonyítéka. Fémkereskedelem engedélyezését nem lehet kiadni olyan személynek, aki jó pár típusú bűncselekményt elkövetett e javaslat szerint. Én nem bánom tényleg, ha a fémkereskedők ilyen makulátlan életvitelűek lennének, bár azért az eddigi tapasztalataim szerint bizonyos társadalmi csoportból jövő fémkereskedőknek nem igazán ez a jellemzője, de most elérkezik az az idő, hogy makulátlan emberek fognak fémkereskedni. Nekem nemhogy van egy olyan érzésem, most már biztos vagyok benne, hogy ez a piac kell valakinek, ezért szabályozták bele egy engedélyezési eljárásba, és most ezért kell a fémkereskedőknek makulátlanoknak lenni.

Végül pedig, amiről még szólnék, ez a büntetés-végrehajtásról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása, amit 55 szakaszban határoz meg ez a javaslat. Meg kell mondanom, nem értem sem ennél, sem a büntető-eljárási törvény módosításánál, hogy miért nem lehetett egy külön javaslatba beletenni. Semmi, de semmi olyan összefüggés nincs e törvénymódosító javaslatok és a többi törvény szabályozása között, ami miatt ezeket ilyen módon kellett volna megtenni. Néha, amikor persze sürgős valami a kormánynak, három-négy szakaszos javaslatokat adnak be és tárgyaljuk, most pedig 280 feletti paragrafusban komplett Bv. és Be. kódexmódosítások vannak, szakmailag nem alátámasztottan, nem kitérve. Azt szeretném, ha már a koronavírus-járvány idején ilyen óriási módosításokat hoznak ide, legalább ígérjék meg, hogy pár éven belül nem fogják ezt folytatni, itt most már végre talán befejezték ezeknek a kódexeknek a módosíthatóságát, ugyanis a joggyakorlat olyan mértékben jogbizonytalan, ami a későbbiekben ennek folyamányaként a polgároknak okoz jogbizonytalanságot. Az pedig, remélem, a kormánynak nem célja. Köszönöm a figyelmüket. *(Sebián-Petrovicski László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, akit majd Varga László jegyző úr és Sebián-Petrovicski

László képviselő úr, illetve Keresztes Lóránt fog követni.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/9918. számú törvényjavaslat, kiemelten az új Btk., az új Bv. törvény és az új Be., valamint az ezekhez kapcsolódó nemzetközi bűnügyi együttműködésről és jogsegélyről szóló törvények, a rendőrségről, a nemzetbiztonsági szolgálatról, az ügyészségről szóló törvény és a szabálysértési törvény felülvizsgálata alapján tartalmazza azokat a módosításokat, melyek a gyakorlati visszajelzések alapján a jogrendszer koherenciájának, továbbá hatékonyabb működésének biztosítása érdekében szükségesek. Tehát ezek a törvénymódosítások nem egy íróasztal mögött elméletileg születtek, mint ahogy ez elhangzott, hanem kifejezetten a gyakorlati visszajelzések alapján a jogalkalmazók részéről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Először nézzük a Btk.-t érintő módosításokat! A törvényjavaslat módosítja a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó büntetési tételeket, melynek keretében az uniós követelményeknek megfelelő emelt büntetési tétellel fenyegeti a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel való visszaélés, illetve a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának elősegítése bűncselekményeket.

A törvényjavaslat pontosítja a terrorcselekmény tényállását, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló irányelvvel való teljes körű összhang érdekében. A törvényjavaslat a kiterjesztett vagyonelkobzást kiterjeszti a jogellenes tartózkodás elősegítése bűncselekményre is.

A külföldi hivatalos személy fogalmát a törvényjavaslat az OECD ajánlása szerint pontosítja. A törvényjavaslat elvégzi a pénzmosás és az orgazdaság tényállásának teljes újraszabályozását, melynek körében a törvényjavaslat a vagyoni érdeket szolgáló járulékos bűncselekményekkel szembeni büntetőjogi eszközök hatékonyságát, a pénzmosás elkövetési tárgyának tartalmi kiterjesztése mellett átláthatóbb és összevont tényállással, az orgazdaság beolvasztásával az uniós normanyag által elvárt kiegészítésekkel és a minősítési rendszer átalakításával segíti.

A törvényjavaslat továbbá jogszabályi értelmezési nehézségeket szüntet meg, szabályozási hiányosságokat orvosol azzal, hogy a fogolyszökés tényállását kiegészíti a szabálysértési őrizet és a szabálysértési eljárás végrehajtásán történő szökések tényállási elemével, a korrupciós bűncselekmények tényállását pontosítja és a közfeladat-ellátó személy fogalmát pontosítja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a Bv. törvényt érintő módosításokat! A törvényjavaslat az elítéltek megfelelő helyen tartózkodásának ellenőrzésére, magatartásuk figyelemmel kísérésére új szabályozást tartalmaz. A törvényjavaslat rendezi a fogvatartotti mobiltelefonnal kapcsolatos óvadéokra vonatkozó szabályozást. A törvényjavaslat megteremti az olyan

információszerzés lehetőségét, amely a rab bv-intézeti elhagyása esetére adatokat tartalmaz.

A törvényjavaslat szélesebb körben teszi lehetővé a nemi élet szabadsága elleni bűncselekményt elkövetők kezelésbe történő bevonását. A törvényjavaslat erősíti a gyermekvédelmi jelzőrendszert azáltal, hogy az elítélt várható, illetve tényleges szabadulásáról a büntetés-végrehajtási intézetet értesíteni lesz köteles a gyermekvédelmi rendszer.

(19.20)

A törvényjavaslat bevezeti, hogy az elítéltek munkáltatásából eredő bármely jogvita a munkaügyi perek szabályai szerint alkalmazandó legyen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a Be.-t érintő módosításokat! A törvényjavaslat rögzíti, hogy a gyanúsított kihallgatást megelőzően milyen jogintézmények alkalmazására kerülhet sor azon személy vonatkozásában, akivel szemben az alapos gyanú fennáll. A törvényjavaslat az ügygondnok eddigi korlátozott jogi helyzetét feloldja, és az egész eljárásra kiterjedő képviselői jogosultságot ad számára. A törvényjavaslat pontosítja azt, hogy védőként nemcsak ügyvéd, hanem európai közösségi jogász, illetve alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász is eljárhat.

A törvényjavaslat egyértelműbben rögzíti, hogy az ellenérdekű személy részére történt kézbesítés nem teszi lehetővé a kézbesítési fikció alkalmazását. A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a tolmács és a fordító tekintetében melyek azok a speciális szabályok, amelyek a szakértőkre vonatkozó szabályozástól eltérést mutatnak. A törvényjavaslat egyértelműen kimondja, hogy az együttműködő személyek részére is biztosítja a fedett nyomozó védelme érdekében alkalmazható jogintézményeket. A törvényjavaslat a titkos információgyűjtés keretében alkalmazható leplezett eszköz szabályozását a büntetőeljárás kódexbe telepíti. A vám- és adótitokkal kapcsolatos adatkérés ügyviszi engedélyhez kötöttségét a törvényjavaslat megszünteti.

A lefoglalt dolog helyébe lépő megváltási összegre, az értékesítésből származó összegre, valamint a zár alá vett dolog helyébe lépő megváltási összegre vonatkozó szabályokat a törvényjavaslat pontosítja a sértettek érdekében. A törvényjavaslat az új Be. hatálybalépése óta megindult kártalanítási ügyek jogalkalmazói tapasztalatai alapján pontosításokat, könnyítéseket hajt végre az egyszerűsített kártalanítás adminisztratív szabályai tekintetében is. A törvényjavaslat világosan szabályozza, hogy a bíróság az ügyviszi indítványtól eltérhet, annak hiányosságait kiegészítheti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vezérszónoklatomban a három fő büntetőtárgyú törvényre tértem ki, nem kívánva megismételni azt, amit expozéjában Völner Pál államtitkár úr már elmondott. A KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/9918. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Varga László jegyző úrnak, aki a pulpitusról mondja el vezérszónoki felszólalását, majd utána Sebián-Petrovicski László és Keresztes László Lóránt következik.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt ezen a lassan kései órán, a koronavírus-veszélyhelyzet idején tárgyaljuk ezt a rendkívül komplex, összetett javaslatot, amely egy, ahogy mondani szokás, salátatörvény, hiszen elhangzott itt már, hogy 46 törvényt módosít, és 282 szakaszon keresztül módosít, tesz javaslatot a tisztelt kormány. Nyilván egy komplett büntető eljárásjogi jogszabályi környezet változtatására tesz tulajdonképpen javaslatot, szinte egy új kódexre, és a Bv.-törvény is nagyon mélyen módosul.

En azt mondom, hogy ez egy olyan volumenű javaslat, amelyet ilyen módon rendkívül nehéz kezelni. Még az általam nagyon tisztelt Vejkey képviselőtársam számára is azt a lehetőséget adta ez a vezérszónoki felszólalás, hogy felsorolja tulajdonképpen, hogy mik azok, amiket érint. Ezt különösen azért teszem itt az asztalra - és nyilván elhangzott az expozé, és elhangzott a Fidesz vezérszónokának is a mondandója -, mert nem teljesen érthető számomra a sietség ebben a dologban, még akkor sem, ha több pont támogatható, hiszen a törvény formálisan 2020. november 20-án lép hatályba, és a rendelkezések döntő többsége '21. január 1-jén. Tehát mindenképpen lehetőség lett volna ezt az anyagot megbontani, tehát mondjuk, tematika szerint több előterjesztésben tárgyalni, és szélesebb körű társadalmi és szakmai egyeztetést folytatni ebben a témában. Bár itt az expozében erre kitért államtitkár úr, de előttem szóló ellenzéki képviselőtársam információi is arról szóltak, hogy ebben azért van kritika. Majd válaszol, gondolom, a zárszavában erre a dologra.

Nyilván egy ilyen terjedelmű módosításnál az ellenzéki képviselők tulajdonképpen azt tudják tenni, hogy elmondanak bizonyos pontokat, amelyekkel fenntartásaik, problémáik vannak. Azt gondolom, hogy az expozé és a kormánypárti képviselők is sok mindent elmondtak a konkrét tényállásokról. Ez a lehetőség számunkra. Igen, elmondta államtitkár úr, hogy időről időre szükséges az átfogó felülvizsgálat. Ezt én értem, több Btk.-tényállás is indokolja ezt. Azt is értem, hogy az alapvető jogok biztosának az ajánlásai is indokolnak bizonyos módosításokat, ezt is említette. Egyébként tegyük az asztalra, hogy a módosítások jelentős részét az EU jogának való megfelelés is, kerethatározatokban foglalt módosítások lekövetése is indokolja.

Ugyanakkor - és itt az első nagyon nagy problémám - azt nem értem, hogy milyen bizonyítványt állít ki tulajdonképpen akkor a kormányzati jogszabály-előkészítés színvonaláról, mire következtethetünk abból, hogy másfél évvel az új Be. hatálybalépése után 138 szakasz terjedelemben tartja az előterjesztő indokoltnak módosítani a Be.-t. Tehát 2018. július 1-jén lépett hatályba. Államtitkár úr szerint milyen jogbiztonság ez? Mit üzen ez azoknak a jogalkalmazóknak, akik az

önök által alkalmazott jogszabályok keretei között kénytelenek dolgozni? Ez nyilvánvalóan súlyos kritika a kormányra nézve, hogy gyakorlatilag egy új kodifikáció történik.

Miközben a kormány retorikája minden esetben a szigorú büntetőpolitika mellett szól, aközben nemegyszer a szabálysértési értékhatár jelentős emelésének eredményeként javította a bűnügyi statisztikát. Erre számos felszólalás utalt itt az elmúlt években az Országgyűlésben. Jelen esetben is folytatódik ez a trend. A vámszabálysértés esetében emelkedik jelentősen a szabálysértési értékhatár, ötszörösére, azaz 500 ezer forintra. Nem igazán indokolja ezt a nagyságrendet semmi, hacsaknem az, hogy ha nem is a korábbi mértékben, de itt is lehet javítani kicsit a bűnügyi statisztikákon. Az emberek biztonságérzete nyilván nem ettől fog valójában javulni.

A Be. 25. §-a rendelkezik arról, hogy az ügyészség felügyeli a felderítés törvényességét, valamint irányítja a vizsgálatot. A NER árnyékában működő magyar büntetőeljárás egyik legfőbb rákfénjére utal rá a javaslat 138. §-a, amikor a Be. 25. §-át az alábbi bekezdéssel egészíti ki: a felettes ügyészség felügyeli az ügyészség felügyeleti és irányítási jogkörének gyakorlását. Ennek magyarázatát az indokolás az alábbiak szerint adja meg, és itt idézném szó szerint az indokolást. „Az Útv. 12-13. §-a általánosságban felhatalmazza a felettes ügyészséget, hogy az alárendelt ügyészséget a szükséges intézkedés megválasztására kiterjedően is utasítsa. Ennélfogva adott a lehetőség, amely törvénysértés észlelése esetén valójában kötelezettség, hogy a felettes ügyészségen bármely okból észlelt, de a Be. alapján az alárendelt ügyészség hatáskörébe tartozó intézkedést tartalmilag a felettes ügyészség döntse el. A döntésének hatályosulása ilyen esetben csak az alárendelt ügyészség utasításával, közvetve történhet, ami, különösen törvénysértés észlelése esetén, az azonnali beavatkozást lehetetleníti el. Erre tekintettel a javaslat megteremti a felettes ügyészség felügyeleti jogkörének rögzítésével a közvetlen beavatkozás lehetőségét.”

Így szól tehát az indokolás, egyértelművé téve ebben a konkrét helyzetben az önök szándékát: közvetlenül beleszólni a büntetőeljárásokba tehát ilyen módon.

(19.30)

A benyújtott törvényjavaslat továbbá a mi szemszögünkéből és az MSZP-frakció szemszögéből nem orvosol egyetlen olyan hibát sem, amelyet korábban kritizáltunk a 2018. július 1-jén hatályosult Be. kapcsán, sem az ügyészség jogkörei, sem a titkos információgyűjtés kapcsán, és a leplezett eszközök alkalmazásának garanciái kapcsán említett kritikákra, módosító javaslatokra gondolok. Semmit nem old meg ez a fajta módosító csomag.

És amit a felettes ügyészség kapcsán, illetve a módosítás kapcsán elmondtam, az a legfőbb érv arra, hogy ezt a csomagot ne tudjuk támogatni. Bár az is önmagában egy érv lehet, hogy 2082 szakasz közül mindegyiket egyformán ítélje meg egy ellenzéki képviselő.

Nyilván ez szinte kizárt. Egész egyszerűen méltatlan az, hogy ennyi szakasról és ennyiféle eltérő jogviszonyról nekünk egyszerre kell döntenie egy gombnyomással. Erre is utalt ellenzéki képviselőtársam, hogy ezt gyakran használják önök ellenünk.

Nyilván beletesznek elfogadhatatlan javaslatokat egy ilyen törvénycsomagba, és természetesen támogathatóakat is. Mint mondtam, az EU-jogharmonizációval kapcsolatban is több egyéb, az alapvető jogok biztosának ajánlásai kapcsán tett javaslatot támogathatónak gondoljuk, de azt tudom összefoglalóan mondani, hogy amíg Polt Péter a legfőbb ügyész, biztosan nem fogunk olyan javaslatot támogatni, ami a felettes ügyészek számára korlátlan lehetőséget ad a büntető-eljárásokba történő közvetlen beavatkozásra.

Tehát ebben a formában ezt a javaslatcsomagot ezért nem tudjuk elfogadni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK részéről.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Borzasztó nehéz helyzetben vagyok, mert mind Varga László képviselőtársam, mind Varga-Damm Andrea képviselőtársam elmondták azt a három alapvető kezdő megjegyzésem a törvényjavaslatról, amivel készültem a mai beszédemhez; egyfelől, hogy ez egy borzasztó komplett nagy anyag, amit mintegy egy héttel, kevesebb mint egy héttel ezelőtt - néztem az órára - ismerhettünk meg. Ennek a feldolgozása és szakértők bekapcsolása bizony embert próbáló feladat volt. Bizonyára sok mindent meg is értettünk és fel is dolgoztunk, de nem állítom, hogy ez normális ügymenet tudna lenni, hogy érdemben hozzászóljunk, bizony több időre van ilyenkor szüksége, azt gondolom, bármely pártnak, bármely képviselőnek.

A másik megjegyzésem, amit az előbb Varga László képviselőtársam mondott, hogy ha a 2018-as Be.-, már a 2018-ban elfogadott, életbe lépett Be.-módosításokat nézem, akkor nagyon sok olyat látok benne, ami tulajdonképpen hibajavítás, ha úgy tetszik, ami jó, és ennek örülünk és mindent, amit lehet javítani, azt javítsunk, de közben felmerül az, hogy vajon mennyire volt előkészített az a törvény akkor; mennyire volt az kiérlelve, és hogy nem lehet-e, hogy emögött valami működésbeli sajátosság van, már úgy értem, hogy ami tartósan jelentkezik a kormányzati jogalkotásban és a javaslatokban, talán több időt kellene szakítani ezeknek a nagyobb hatású törvényeknek az előkészítésére.

És végül Varga-Damm Andrea részéről elhangzott megjegyzés a salátatörvényről mint műfajról; ugyanabban a helyzetben van a DK is, jelentem, mint a Jobbik, tehát számos javaslat támogatható ebben a csomagban. Mindjárt mondom is egyet-kettőt, ami abszolút pozitív, előremutató, támogatható, ámde van egy-

kettő, össze van keverve a javaslat egy-kettő olyan javaslattal, ami pedig egészen nagyon nem támogatható, és ez akár meg is tudja akadályozni azt, hogy a DK például támogatni tudja ezt az egész törvényjavaslatot, csomagot.

Előremutató, jó javaslat például az, mondanék utalást is, a vízi közlekedésről szóló törvény is módosul. Szigorítja a hajóskapitányok erkölcsi alkalmassági feltételeit. Valószínűsítjük, hogy ez a Hableány-tragédiából fakadó következmény. Nagyon helyes, nagyon támogatható, szükség van rá.

Említették az előttem felszólalók, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer is módosul, és a családon belüli erőszak területén is mintha egy picit előrelépünk. Mi minden egyes felszólalásunkban az isztambuli egyezmény elfogadását hiányoljuk. Most is el kell mondanom, de persze örülünk mindig, amikor egy-egy lépéssel, egy lépéssel azért ezen a területen is van előrehaladás. Szóval, vannak jó, előremutató, pozitív részei ennek a törvényjavaslatnak.

De mondom most olyat, négyet-ötöt írtam ki, amivel viszont komoly gondunk van, és így ez megakadályozza azt, hogy ezt az egész csomagot lehessen támogatni. Az egyik: a 167. §-ban látjuk azt, hogy a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható személy esetén, ha feltételezik, hogy folyamatban van a bűncselekmény, akkor ez lehetővé teszi a lehallgatását, ha jól emlékszem. Nekünk ez aggályos ilyen módon. Nem látjuk garantálva azt, hogy vajon ez minden esetben rendben tud-e lenni. Nem kell azt mondanom, azt gondolom, hogy az elmúlt tíz évben bizony voltak olyan büntetőügyek, hogy ne mondjam, a baloldalhoz kötődő emberekkel szemben, akiket aztán végül felmentettek a bíróságok, vagy folyamatban van még a büntetőügy, és kiderült, hogy bizony - hogy fogalmazzak óvatosan? - a büntetés-végrehajtás, illetve az igazságszolgáltatás bizonyos szintjein talán a kelletnél jobban érdeklődtek irántuk, mint ahogy egyébként megalapozott volt az az ügy, nagyon finoman fogalmaztam.

Mondok egy másikat: a 180. §-ban látok egy olyat, hogy ez a módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a feltételezett bűnelkövető, akit feltételeznek, hogy bűnelkövető... - gyakorlatilag bármilyen eszköz felhasználható lesz a nyomozás során ellene. Megint nem látjuk azokat a garanciákat, amelyek megakadályoznák ezzel a visszaélést ezekben a pontokban.

Szintén elhangzott már erre a pontra való hivatkozás, csak más szemszögből, ez a 240. pont, ami úgy fogalmaz a javaslatban, hogy az átadás-kiadás, illetve egyéb bűnügyi jogsegegy keretében Magyarországra érkezett elkövetőt nem lehet sem gyanúsítottként kihallgatni, nem lehet vele kényszerintézkedést alkalmazni, nem lehet vele szemben vádat emelni a Magyarországra érkezést megelőzően elkövetett bűncselekmény miatt. Hát, bizony Nikola Gruevszki jutott eszünkbe erről a pontról, minthogyha őt védené ez a rendelkezés, meg a hozzá hasonló helyzetben lévő embereket. Rossz az, aki rosszra gondol, látom államtitkár úr arcát, de bizony nekünk ezzel a ponttal ez a gondunk.

A 242. § úgy fogalmaz, hogy az ügyiratok megismerése a gyanúsított és a védő számára akár a tárgyalás megkezdését megelőző egy órával is történhet. Ezt mi borzasztóan kevésnek tartjuk. Nyilván a törvény sem, azt gondolom, ezt akarja főszabályként vagy ez a fő célja, hogy minden eltolódjon ide, de az, hogy lehetőséget ad rá, semmiképpen nem támogatandó a részünkről.

Végül két külön törvényt módosít, de tulajdonképpen ugyanarról van szó, ugyanarról az ágról fakadnak, hogy lehetőség lesz a törvény elfogadása után előzetes ügyészi engedély nélkül adótitok, illetve vámtitok birtokába kerülni, hogy ilyen csúnyán mondjam. Utólag engedélyezheti az ügyész. Itt megint nem látunk garanciális feltételeket, hogy ez nem valamiféle visszaélésre ad lehetőséget.

Egy szó mint száz, ez a törvény rengeteg számos előremutató pontja mellett ezen kifogások miatt egyelőre részünkről nem támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A vitában elhangzottakra majdnem minden felszólalónál fölmerült ellenzéki oldalról, hogy salátatörvényről beszélünk, ezért ha magának a törvénynek a szerkezetét nézzük, ezek a törvénymódosítások elsősorban a büntetőeljárás törvény módosításához kapcsolódó egyéb jogszabályokat foglalják magukban.

(19.40)

Amit Varga László képviselőtársam is említett, az expozéban is elhangzott: egyéves előkészítő munka után hoztuk a tisztelt Ház elé ezt a javaslatot, amelyben mind az ügyvédi kamara, mind a bírósági szervezet, az ügyészség képviselői részt vettek, és a gyakorlati tapasztalatok alapján javasoltak olyan apróbb módosításokat az új büntetőeljárás törvényben, amelyek a még egyértelműbb és még gördülékenyebb alkalmazását lehetővé teszik. Tehát igazából azt kell hogy mondjuk, az új büntetőeljárás törvény minőségének egyfajta elismerése az, hogy alapvető változásra nem volt szükség.

Voltak apróbb észrevételek, például a fémkereskedővel kapcsolatos észrevétel. Gyakorlatilag ez a szabályozás korábban is megvolt, csak egy pontosítás miatt vált szükségessé, hogy ez is szerepel az előterjesztésben.

Azt kihangsúlyoznám, hogy ez kimondottan egy szakmai anyag, amely itt van előttünk. Tehát erről nem az utca emberét kell megkérdezni, hanem valóban azokat a jogalkalmazókat, akik nap mint nap használják

ezeket a törvényeket, és az ő javaslataik kerültek ide beépítésre.

A hatálybalépéssel kapcsolatban, hogy ráérnénk még tárgyalni ezt a törvényt: egy normál menetrendben a Ház elé kerülő törvényről beszélhetünk. Azt hiszem, a hatálybalépéshez pedig azért kell több időt biztosítanunk, mivel nem elegendő kihirdetni ezt a törvényt, hanem nyilván fel kell készülni a jogalkalmazó szervezeteknek, akár a bíróságról, akár az ügyészségről beszélünk, vagy éppen az ügyvédi karnak is meg kell ismernie azokat a módosításokat, amelyek szerint a hatálybalépést követően el fognak járni.

A jogbiztonság kérdése merült fel. Éppen az elmúlt másfél éves időszak az, ami bizonyítja, hogy kellő jogbiztonságot nyújt az új büntetőeljárás törvény, hamarabb zárulnak le az eljárások, tehát az a fajta várokozás, amit hozzá fűztünk, bevált. Új jogintézményeket vezettünk be, ennek ellenére semmilyen generális vagy nagyobb probléma nem merült fel.

Az ügyészségnél elhangzott az, hogy gyakorlatilag a törvényességi felügyelet most úgy jelenik meg, hogy írásos formában gyakorolható és a büntetőeljárás keretén belül. Tehát ez garanciát jelent, mert csak írásban és csak törvényt sértés esetén lehet alkalmazni, szemben egy általános törvényességi felügyelettel, ami gyakorlatilag nem kerül rögzítésre, és nem az adott ügy keretein belül dokumentálható. Tehát ez pont egy korábbi követelés volt, aminek a megjelenítése itt látható előttünk a törvényjavaslatban.

A szabálysértési értékhatárok emelkedése például szintén a jogalkalmazóknál merült fel, éppen az adóigazgatási eljárásban akár bírságok, kamatok és egyéb formában szankcionálhatók azok a fajta jogsértések, amelyek itt vannak, és igazából a súlyosabb bűncselekmények irányába a magasabb értékhatárt tolja el, amikor ténylegesen a büntetőeljárás keményebb szabályait kell alkalmazni.

A vízi közlekedés valóban egy pontosítás volt ebben az ügyben, tehát nem konkrét ügyek generálták ennek a megjelenítését.

A lehallgatással kapcsolatban Sebián-Petrovszki László képviselőtársam említette, éppen a büntetőeljárás törvény elfogadásánál, amikor itt ültünk, az egy vívmány volt, hogy gyakorlatilag csak a büntetőeljárás keretein belül lehet olyan lehallgatást eszközölni bírósági engedéllyel, amelyet aztán a bíróság a büntetőeljárásban fel is használ és alkalmazni tud. Tehát ez a fajta pontosítás éppen a garanciális szabályoknak a magasabb szintre emelését szolgálta az új büntetőeljárás törvény elfogadásánál. Tehát ez nem fog változni a jövőben sem, és minden ilyen bizonyítéknál, az értékelésnél, az eszközöknél, tehát a leplezett eszközök használatánál, ezt kihangsúlyoznám, megjelenik a büntetőbíróknak a kontrollja, tehát gyakorlatilag mindez azt biztosítja, hogy nem korlátlanul használhatók nyomozati eszközként ezek.

Volt egy kis észrevétel itt az átadás kapcsán. Elhangzott, de Gruevszki nem átadás keretében került Magyarországra, tehát szerintem ez a párhuzam itt nem állja meg a helyét.

Remélem, hogy majd a vita során akár a bizottságokban, akár a későbbiekben módosítókkal azok az észrevételek megtehetőek az ellenzéki frakciók részéről is, amelyeket esetleg nem tartanak elfogadhatónak. Hangsúlyoznám még, hogy kimondottan egy szakmai előterjesztésnek tekintjük a tisztelt Ház előtt lévő javaslatot, és kérjük, hogy ebben a szellemben folytassuk a vitát.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat, a **Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról** szóló **1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról** szóló határozati javaslat, valamint a **Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/9928., H/9929. és H/9930. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként megadom a szót Rákossy Balázs államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÁKOSSY BALÁZS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2010 előtti kormányzati időszakokkal ellentétben a kormány kiemelt figyelmet fordít az ország valamennyi térségének fejlesztésére. 2010 előtt a fejlesztéspolitikai intézkedések csak kismértékben járultak hozzá az egyes térségek fejlődéséhez, és a fejlesztéspolitika nem a területileg kiegyenlített fejlődést segítette elő, hanem inkább erősítette egyes térségek leszakadását. 2010 előtt a gazdasági és a társadalmi különbségek kimutatható mértékben fokozódtak.

E negatív folyamatok megfordítása érdekében a kormány az elmúlt tíz évben több jelentős, a területi különbségek csökkentésére irányuló intézkedést tett. A hazai gazdaság 2013 óta kiegyensúlyozott, és fenntartható növekedési pályán van. 2018-ban a növekedés mértéke 5,1 százalékot ért el, ez a lendület 2019-ben tovább folytatódott. Az elmúlt időszakban meghozott kormányzati intézkedések, kiemelten a kormány versenyképességi programja, valamint a beruházásösztönző gazdasági környezet nyomán a növekedés mögött elsősorban a foglalkoztatás és a növekvő beruházások állnak, termelési oldalról pedig az ipar, az építőipar, illetve a szolgáltató szektor is támogatta a bővülést.

A lendületes fejlődést eredményesen segítette az európai uniós gazdaság- és területfejlesztési források hatékony felhasználása, a gazdaságfejlesztési és inno-

vációs operatív program, a GINOP, a terület- és településfejlesztési operatív program, a TOP, illetőleg a versenyképes Közép-Magyarország operatív program, a VEKOP keretében.

Az Országgyűlés 2014-ben fogadta el a „Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptiót”, amely kiemelten kezeli a területi fejlesztési és felzárkóztatási célokat. E célokat az említett 2014-2020-as kormányzati társfinanszírozással működő fejlesztési programok hatékonyan érvényesítik. A koncepció 2030-ig jelöli ki a nemzeti fejlesztéspolitika jövőképét, átfogó és specifikus céljait, összehangolva az ágazati és a területfejlesztési célokat. A koncepció iránymutatást ad a kiemelt területi fejlesztési célokra, a kiemelten kezelendő térségekre, emellett számos gazdasági és társadalmi statisztikai mutató alapján a kormányrendeletben határozta le az úgynevezett kedvezményezett járásokat, amelyek fejlesztéseket célzó kedvezményekben részesülhetnek például az uniós források odaítélésénél.

A gazdasági felzárkóztatás érdekében a kedvezményezett járások területén alapulva alakította ki a kormány a szabad vállalkozási zónákat, amelyek területén a kis- és középvállalkozások adókedvezményben részesülnek, továbbá ezek a vállalkozások a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program kapacitásbővítésre nyújtható, vissza nem térítendő támogatásainak egyik célcsoportját is képezik.

Az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció, illetve a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény nevesít további két olyan térséget, amelyek országos területfejlesztési jelentőségük miatt úgynevezett kiemelt térségi státusszal rendelkeznek: a Balaton Kiemelt Térségben és a Tokaj Borvidék Kiemelt Térségben a kormányzat és a helyi szereplők együttműködésében működő térségfejlesztési tanácsok működnek. Mindkét térségfejlesztési tanács eredményesen segíti térségük és településeik fejlődését, jelentős mértékben járul hozzá a célzott és hatékony fejlesztésükhöz, emellett a térségi egyeztetésekhez is kiváló fórumot biztosítanak.

(19.50)

A térségre gyakorolt hosszan tartó hatásai miatt mindezen intézkedések és intézményi fórumok sorába jól illeszkedik az Országgyűlés által kijelölendő Közép-Duna Menti Kiemelt Térség, amely a Közép-Duna menti térségben megvalósuló nagyberuházások révén közvetett módon felmerülő térségfejlesztési és ágazati beavatkozási igények összehangolt kezelését hivatott biztosítani.

A Közép-Duna menti térség összesen 98 települést fog össze. E térségben tervezett fejlesztések koordinált előkészítését, a fejlesztések közötti szinergiák összehangjának megteremtését, továbbá az eredmények hosszú távú kihasználtságát, továbbhasznosítását, fenntarthatóságát segíti elő a törvényjavaslat alapján megalakítandó Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács,

amelyet a kormány kiemelt térségi fejlesztési tanácsként javasol megalapítani.

A kormányzati törekvések a Duna által elválasztott, ma is a megyék szélének tekintett, hazánk fontos ipari központjaitól sok esetben távolabb eső, kevésbé frekvenciált területeinek összehangolt fejlesztését célozzák.

A Közép-Duna menti térség elsősorban a Duna-völgyi területet és a hagyományokon alapuló elvek mentén egymással szorosabban együttműködő mezőföldi és kiskunsági települések közös területeit jelenti. A kiemelt térség három megye, Bács-Kiskun, Fejér és Tolna metszetében fekszik. A korábbi évtizedekben belső perifériának számító térség a közös értékek megerősítésében és az együttműködésben érdekelt. A térség központi települései Szekszárd, Paks és Kalocsa városok, melyek környezetében néhány kisebb város is található, és számos lassabban fejlődő vidéki, esetenként társadalmi-gazdasági szempontból kevésbé fejlett település.

A kormányzati erőfeszítések a térségen belüli területi fejlettségbeli különbségek csökkentésére, a térségi fejlesztési potenciálok kiaknázására és a fejlesztések megvalósításának összehangolására irányulnak. A tervezett fejlesztések a Közép-Duna menti térség ipari, gazdasági és társadalmi innovációját is szolgálják, amelyek hosszú távon hozzájárulnak a régió tökevonzó képességének és adóerejének javításához is.

A Közép-Duna menti térség kiemelt fejlesztési térséggé nyilvánítását az a törekvés is erősíti, hogy a térségben tervezett beruházások építési ideje alatt nagy létszámú munkaerőigény fog jelentkezni, amelynek nagyobb része időszakos igény lesz. Ez egyedi gazdaságfejlesztést, intézményfejlesztést és intézményi együttműködést jelent majd, amely a hosszú távon fenntartható térségfejlesztés megvalósítása szempontjából megfelelő alapokat és lehetőségeket teremt.

Tízéves távlatban a Közép-Duna menti térségben a paksi fejlesztés mellett egyéb fejlesztésekre is sor fog kerülni: a nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségű új Duna-híd építése; vasúti vonalak felújítása, útfejlesztések, útfelújítások, kikötőfejlesztés, valamint települési infrastruktúra-fejlesztések az egészségügyi, köznevelési, szakképzési, átképzési, közbiztonsági, valamint turisztikai fejlesztési területeken.

Az egyes fejlesztések mentén számos kiegészítő beruházás szükséges a munkaerő elszállásolása, a bertelepülő vállalkozók telephelyének kialakítása, a közművek fejlesztése, a közbiztonság növelése, a térségben feladatokat betöltő állami szervezetek munkavállalóinak lakhatása, felkészítése érdekében.

A Közép-Duna menti térségben 2023-ban megépülő Paks-Kalocsa-híd hozadéka, hogy megteremtí a Duna mindkét oldalán elhelyezkedő települések átfogó, úgynevezett NUTS 2-es szintű területi egységeket is összekötő összehangolt fejlesztésének további lehetőségeit.

A bővülő infrastrukturális kapacitásoknak a hosszabb távon történő kihasználása, a fejlesztési eredmények fenntartása, új befektetési lehetőségek térségbe

vonzása érdekében szükséges és egyben indokolt a Közép-Duna menti térség egy területi egységként történő kezelése.

A térség belső fejlettségi különbségeiből fakadó fejlesztési szükségletek és a térség nagyberuházásainak - mint például a Paksi Atomerőmű-építés, az új Duna-híd megépítése - megvalósítása által generált hatások meghatározott települési kört érintően rajzolódnak ki. A térséghez tartoznak például jelenleg a kiugróan jó mutatókkal rendelkező Paks város, a környezetben néhány lassabban fejlődő város, illetve a többségében lassan fejlődő, esetenként társadalmi-gazdasági szempontból nehézséggel küzdő települések. A települések együttműködésének növelése, a térség valós területi egységgé formálása a terület- és térségfejlesztésben érintett szakterületek bevonásával, a települések adottságainak, lehetőségeinek fokozottabb kiaknázásával valósulhat meg.

Az állami nagyberuházások megvalósítását követő fejlesztési, együttműködési fázisban szükséges a korábban megvalósított, funkcióváltással érintett infrastrukturális és humán intézményi kapacitásokat új hasznosítási módok bevezetésével támogatni, azok további fenntartását elősegíteni. Alapvető az az elvárás, hogy a fenntarthatóság már az egyes tervezési fázisokban megjelenjen, azonban e speciális térségben a megváltozó funkciók kezelése és az arra való felkészülés még összetettebb koordinációt igényel.

A felmerülő alapvető térségi infrastrukturális, mint energetikai, vízügyi, közlekedési hálózatok, a képzési rendszer, a lakásellátottság, a mezőgazdaság, a turisztikai szolgáltatások, a szociális és egészségügyi ellátások rendszere, de a közigazgatási és egyéb szolgáltatások rendszerének a megújítása, hosszú távon fenntartható fejlesztése is átfogó térségi szemlélet és területileg is arányos tervezést és fejlesztést követel meg. Szükséges kidolgozni azokat az ellenpólusokat, amelyek mentén a térségben kiegyenlített ipari és gazdasági fejlettségi struktúra biztosítható a jövőben.

A következő évtizedekben a területfejlesztés, a klímavédelem, a vállalkozásfejlesztés és az innovációs tevékenységek számára megfelelő térségi ökoszisztémát célszerű kialakítani, amely képes a szinergikus hatásokat azonosítani és a fejlesztési lehetőségeket egymás erősítése érdekében hatékonyan kihasználni.

A harmonikus fejlesztési tevékenység térségi szemléletet, folyamatos fejlesztési együttműködést, hatékony szervezeti koordinációt igényel a központi és a helyi, valamint a térségi, megyei önkormányzati és kormányzati szereplők részéről. Ehhez nélkülözhetetlen a szélesebb körű térségi együttműködés kialakítása, a meglévő kapcsolatrendszer megerősítése, a professzionális térségfejlesztési szervezet működtetése.

A fejlesztési tevékenység rendkívül szerteágazó jellege a hazai és az európai uniós fejlesztési lehetőségekkel is összekapcsolódik, speciális térségi jellemzők, valamint a térségen belüli fejlettségbeli különbségek kezelése alátámasztják azt az elképzelést, hogy a 2021-

2027-es éveket felölelő európai uniós költségvetési időszakra vonatkozóan a térségi tervezést egy térségi fejlesztési tanács tudná a leghatékonyabb módon ellátni.

Tisztelt Országgyűlés! A három, most megtárgyalásra kerülő, egymással szorosan összefüggő önálló indítvány a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség lehatárolásával kapcsolatos egyes feladatokról szóló kormányhatározatban foglaltaknak megfelelően két határozati javaslattal kijelöli és lehatárolja a Közép-Duna Menti Kiemelt Térséget, a Ház előtt fekvő törvényjavaslat pedig elősegíti a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács kiemelt térségi fejlesztési tanácsként való megalapítását, a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó alcímének az újraszabályozásával. A három indítvány együttes elfogadása eredményezi a cél elérését.

Engedjék meg, hogy néhány szóval mind a három törvényhozási javaslatra kitérjek. Az első a betervezett országgyűlési határozati javaslatok, amellyel kapcsolatosan engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket, hogy a területfejlesztési és területrendezési szempontból kiemelt térségek körét a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény alapján az Országgyűlés határozattal fogadja el. A kiemelt térséget az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló, 2014-ben elfogadott országgyűlési határozat rögzíti, amelyet a Közép-Duna Menti Kiemelt Térséggel szükséges kiegészíteni. Ennek megfelelően a „Nemzeti fejlesztés 2030” országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló 1/2014. országgyűlési határozat módosítása az ország kiemelt térségei közé emeli a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi kiterjedését azonban az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló országgyűlési határozat nem tartalmazza, ezért szükséges egy új határozat elfogadása.

A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról szóló országgyűlési határozati javaslat a kiemelt térség földrajzi kiterjedését, területi lehatárolását rögzíti az abban felsorolt 98 település közigazgatási határában.

(20.00)

A javaslat azoknak a településeknek a bevonását tartalmazza, amelyek egyrészt a Duna középső szakaszán korábban a leginkább elszigetelt, de stratégiai fontosságú ágazatokkal, például honvédelemmel, atomerőmű-működtetéssel érintett települések voltak, illetve ma is azok; másodrészen a közelmúltban és a közeljövőben a dunai hidak építése által jelentős mértékben fokozhatják a beépülésüket a gazdasági vérkeringésbe, a dunapentelei, a szekszárdi és a tervezett dunaszentgyörgy-foktői hidak térségei; harmadrészt a dunai vízi fejlesztési igények által leginkább érintett Duna- és Sió-szakasz települései; végül pedig a Mezőföld térség gazdaságfejlesztési szempontból új lehetőséget biztosító, jelentős mértékben fejlesztésre szoruló települései, amelyek együttműködésüket már kialakították és bizonyították.

A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség települései közül 28 Bács-Kiskun megyében, 8 Fejér megyében, 62 pedig Tolna megyében fekszik. A 98 javasolt település közül több jelentős fejlesztési igénnyel rendelkezik, mivel a települések közel fele, 44 település kedvezményezett járásban található. A 44 településen belül 1 település fejlesztendő járásban, 37 település pedig komplex programmal fejlesztendő járásban fekszik. A 44 település területének aránya a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség teljes területéből 40 százalékot fed le, az itt élő lakosság aránya a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség teljes lakosságából pedig több mint 32 százalékot jelent.

A Ház előtt fekvő javasolt törvénymódosítás a hatályos területfejlesztési törvény III. fejezete keretében került benyújtásra, amely felsorolja a területfejlesztést ellátó területi szerveket, közöttük a térségi fejlesztési tanácsokat is, valamint azok feladatait.

A törvényjavaslat elfogadásával azt kívánjuk elérni, hogy egyrészt a térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó hatályos szabályozás egységesebb és még robusztusabb szerkezetű legyen; másrészt átláthatóbbá szeretnénk tenni a térségi fejlesztési tanácsokhoz és a kiemelt fejlesztési tanácsokhoz rendelt feladatokat; az egyes térségi fejlesztési tanácsok kiemelt státuszának háttérét és okát kívánja az előterjesztés pontosítani; erősíteni szeretnénk az ország kiemelt fejlesztési térségeinek a szerepét a területi tervezésben és a fejlesztési tervek megvalósításában; végül pedig az előterjesztéssel azt szeretnénk elérni, hogy legyen nagyobb összhang a térségi területfejlesztési célkitűzések, valamint a hazai és az európai uniós támogatási források felhasználása között.

A kormány mindezek mellett kiemelt feladatának tekinti a szubszidiaritás elvének hangsúlyos érvényesítését is. Eszerint a feladatok megoldására lehetőség szerint az ahhoz legközelebbi szinteket kell igénybe venni, ahogy a szubszidiaritás elve ezt megfogalmazza.

A bemutatott céloknak megfelelően a törvényjavaslat a térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó alcím újraszabályozására irányul, és kibővíti a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok körét a Közép-Duna menti fejlesztési tanáccsal, rögzíti annak tagsági összetételét.

A törvényjavaslat egyértelműen rögzíti azokat a feladatokat, amelyeket az összes térségi fejlesztési tanácsnak, illetve többletfeladatként kizárólag a kiemelt térségi fejlesztési tanácsoknak kell ellátniuk.

A területpolitikai és fejlesztéspolitikai hatékonyság növelése érdekében egyrészt az összes térségi fejlesztési tanács üléseinek állandó meghívottjai közé sorolja a területfejlesztési stratégiai tervezésért felelős miniszter képviselőjét, másrészt a három kiemelt térségi fejlesztési tanács üléseinek állandó meghívottja lesz az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter képviselője is.

Miután a benyújtott javaslat a jelenleg is működő kettő - Balaton Fejlesztési Tanács, illetve a Tokaj-Borvidék Fejlesztési Tanács - mellé létrehoz egy új kiemelt térségi fejlesztési tanácsot egyértelmű feladatkörrel, így rögzíti azt az alkotmányos elvárás is, hogy

a létrehozandó Közép-Duna menti fejlesztési tanács működtetésének költségeihez a központi költségvetés fog hozzájárulni.

A törvényjavaslat előírt feladatai alapján a megalkotandó kiemelt térségi fejlesztési tanács többek között rendszeresen fogja vizsgálni és értékelni a térség társadalmi és gazdasági folyamatait, környezeti állapotát, azonosítja a fejlesztési szükségleteit; az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióval összhangban ki fogja dolgozni a térség területfejlesztési koncepcióját és programját; megállapodást köthet az érintett miniszterekkel, minisztériumokkal a térségi fejlesztési program finanszírozásáról; figyelemmel kíséri az uniós fejlesztési programok térséget érintő feladatainak végrehajtását; kormányzati döntés esetén közreműködhet az operatív programok térséget érintő feladatainak végrehajtásában; véleményezi az illetékeségi területe szerinti megyék területfejlesztési koncepcióját és programját; a kapcsolódó térségi fejlesztési tanácsokkal, a megyei önkormányzatokkal és nagyvárosokkal is együttműködhet megfelelő megállapodások keretei között az egyes fejlesztési kérdésekben; és természetesen tevékenységéről rendszeresen beszámolót fog készíteni.

A Duna menti fejlesztési tanács számára az elkövetkező időszak legfontosabb feladata a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területfejlesztési koncepciójának és területfejlesztési programjának a kidolgozása lesz az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióval összhangban és a bevezetőben már említett fejlesztésekre alapozva.

A területfejlesztési koncepció hosszú távra, 14 évre határozza meg a kiemelt térség jövőképét, a térség fejlesztésének elveit, átfogó céljait, a fejlesztések eszköz- és intézményrendszerét. A területfejlesztési program középtávra, 7 évre pedig rögzíti többek között a térség fejlesztési célrendszerét, azonosítja a fejlesztési prioritásokat és beavatkozásokat, a monitoring- és értékelési terveket, a végrehajtásban közreműködő szervezetek közötti együttműködést, az elérendő célokat.

A két területfejlesztési terv megalapozza a kiemelt térséget érintő hazai és a 2021-2027 közötti uniós fejlesztési időszak uniós forrásainak célirányos, integrált és hatékony felhasználását, hozzájárulva ezzel a területi különbségek csökkentéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány fejlesztési elképzeléseivel szervesen kapcsolódik a térségen belüli fejlettségi különbségek csökkentése, a különböző fejlesztések és fejlesztési hiányok miatt várható, kialakuló, felerősödő különbségek megelőzése, azok megfelelő kezelése. Biztos vagyok abban, hogy a most önök előtt lévő törvényjavaslat és a két határozati javaslat elfogadása nemzeti célkitűzéseink megvalósítását fogja szolgálni, hozzájárul az ország stabilitásához és fenntartható fejlődéséhez és a versenyképesség növeléséhez. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, valamint a két határozati javaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Ovádi Péter tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezér-
szónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Ovádi Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezér-
szónokának.

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő három javaslat, ahogy az államtitkári expozében hallhatták, magában foglalja a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosítását, a Nemzeti fejlesztés 2030 - országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló 1/2014. (I. 3.) országgyűlési határozat módosítását, valamint a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról szóló határozati javaslatot.

Az Országgyűlés elé terjesztett három javaslat a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség lehatárolásával kapcsolatos egyes feladatokról szóló 2139/2019. számú kormányhatározat 2. pontjában foglalt feladatot valósítja meg. A kormányhatározat a térségben tervezett fejlesztések jól szervezett és fenntartható megvalósulását kívánja biztosítani. A térségben megvalósuló fejlesztések megfelelő koordinálása érdekében pedig szükség van annak intézményesített formájára a Közép-Duna menti fejlesztési tanácsot létrehozni. A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség kijelölése és a tanács létrehozása tehát a Közép-Duna mentén megvalósuló beruházásokkal kapcsolatosan felmerülő térségfejlesztési és ágazati beavatkozási igények összehangolt kezelését hivatott biztosítani.

A Közép-Duna Menti Kiemelt Térségre irányuló kormányzati törekvések a Duna által elválasztott, az érintett három megye - Bács-Kiskun, Fejér, Tolna - kevésbé frekventált területének összehangolt fejlesztését célozzák meg.

Tisztelt Ház! A területrendezés célja, hogy Magyarország kiemelkedő természeti és kulturális értékének megőrzésével, mégis a gazdaság érdekeivel összhangban, a fenntartható fejlődést szem előtt tartva meghatározza az ország és egyes térségei hosszú távú, harmonikus térbeli szerkezetét.

Az országos területrendezési terv keretjelleget szabályozását a kiemelt térségi és megyei területrendezési tervek egészítik ki. Ezek együttesen közvetítik a települések felé az országos és térségi területfelhasználási döntéseket, természetesen nem elvonva a települési önkormányzatoknak azt a jogát, hogy a végső telekmélységű területfelhasználási követelményeket és építési feltételeket meghozzák.

(20.10)

Az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció az ország társadalmi, gazdasági, ágazati és területi fejlesztési szükségleteiből kiindulva egy hosszú távú jövőképet, valamint fejlesztéspolitikai elveket és célokat határoz meg. A koncepció jövőképe és célrendszere 2030-ig szól. Az országos fejlesztési és területfejlesztési

koncepció elkészítéséről a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény rendelkezik. A koncepció az egyes ágazatokat, szakpolitikákat irányító minisztériumok, illetve államtitkárságok, valamint a megyei önkormányzatok és a Budapest által jegyzett megyei, illetve fővárosi fejlesztési igényeket és elképzeléseket figyelembe véve, azokat összehangolva adja meg a fejlesztési célokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslatok kijelölik a már említett Közép-Duna Menti Kiemelt Térséget az ott rögzített 98 település közigazgatási határában. A térség települései közül 28 Bács-Kiskun megyében, 8 Fejér megyében, 62 pedig Tolna megyében fekszik. A javaslatok által elérendő célok közé tartozik, hogy átláthatóbbá tegyünk a térségi fejlesztési tanácsokhoz és a kiemelt fejlesztési tanácsokhoz rendelt feladatokat, az egyes térségi fejlesztési tanácsok kiemelt státuszának hátterét és okát egyértelművé tegyünk, valamint erősödjön az ország kiemelt fejlesztési térségének szerepe a területi tervezésben és a fejlesztési tervek megvalósításában. Továbbá fontos az is, hogy nagyobb összhang legyen a térségi területfejlesztési célkitűzések, valamint a hazai és európai uniós támogatási források felhasználása között. A kiemelt fejlesztési térségek létrehozása azért lényeges kérdés, hogy a helyi szereplőkkel közösen együttműködve megvalósításra kerülhessenek hosszú távú fenntartható fejlesztések, az ország számára egyedisége és gazdasági jelentősége miatt fontos térségekben. Ilyen kiemelt fejlesztési térség például a Balaton térsége, valamint a tokaji borvidék, amely turisztikai és természeti adottságok terén is meghatározó. A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség esetében az energiatermelésen alapuló térségi gazdaságfejlesztés indokolja a kiemelt fejlesztési státusz megteremtését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos megemlíteni, hogy a Közép-Duna Menti Kiemelt Térségben tízéves távlatban számos fejlesztés van tervben. Ezek között szerepelnek többek között országos és helyi közút- és vasútfejlesztések, a vízi közlekedés fejlesztése, kerékpárutak építése, vállalati telephelyek és logisztikai területek kialakítása, a települési víziközmű- és hulladékgazdálkodás-fejlesztés, valamint turisztikai fejlesztések és vállalkozásfejlesztés.

Az elhangzottak ismeretében elmondható, hogy ezen javaslatok számos előremutató rendelkezést tartalmaznak az említett térség tekintetében, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért van egy óriási kérdés, hogy mind az expozé, mind Ovádi Péter képviselőtársam felszólalása

mikor íródott, mert ha nem vették volna észre, most már egy hónapja egy olyan helyzetben vagyunk, amelyet kezelni kell. Természetesen fontosak a fejlesztések, ezzel teljes mértékben egyetértünk, csak magában az expozében és a felszólalásban is igencsak túlzott optimizmus fedezhető fel, azokban a sorokban, amelyeket önök felolvastak itt, a tisztelt Ház előtt. Értékelve a három javaslatot, amely szorosan összefügg, a két határozati javaslat egyértelműen a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség lehatárolásával, az odatarozó településekkel foglalkozik, és valóban arra szolgál, hogy az országgyűlési határozat elfogadásával a Közép-Duna Menti Kiemelt Térséget meghatározzák.

Vizont én áttérnék a törvényjavaslatra, mert úgy gondolom, hogy az a lényeges ebben a vitában. Én mindig keresem az okát annak, hogy ezt miért nyújtották be, és mik lehetnek mögötte, amit esetleg mi, ellenzéki képviselők próbálunk a sorok között kiolvasni. Nem könnyítették meg a dolgot, mert nagyon-nagyon bele kellett gondolnom. Egyetlenegy mondatba fogok most belekapaszkodni, ez pedig az, hogy a térségi fejlesztési tanácsok feladatával és a tagok összetételével kapcsolatosan az új jogszabály, tehát a módosított változat azt határozza meg, hogy a térségi fejlesztési tanács elnökét és annak alelnökét saját tagjai közül választják. Az eredeti jogszabályban, amit módosítanak, ez a mondat nem szerepel.

Ez miért is érdekes, és miért hoztam fel ebben a vitában? A Balaton Fejlesztési Tanács ülésein részt szoktam venni, mert rendkívül fontosnak tartom, hogy képen legyek, milyen fejlesztések vannak a Balatonnál. Ott most Bóka István, Balatonfüred polgármestere elnököl. Ha ez a jogszabály-módosítás, amely most előttünk fekszik, azt fogja meghatározni, hogy az elnököt a térségi fejlesztési tanács tagjai közül kell megválasztani, mert ha jól értelmeztem a jogszabály felépítését, a térségi fejlesztési tanácson belül van a kiemelt térségfejlesztési tanács, ez azt jelenti, hogy rá is vonatkozik majd az a passzus, hogy az elnököt a tagjai közül kell megválasztani. Most az van a tervezetben, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács tagjai lesznek majd a térséget alkotó három megye megyei közgyűlésének elnöke, valamint plusz egy képviselő, valamint az operatív programok végrehajtásáért felelős miniszterek egy-egy képviselője, plusz a BFT-nél a területfejlesztés stratégiai tervezésért felelős miniszter képviselője.

Most ezt azért soroltam fel, mert megnéztem, és ha jól látom - és örülök neki, hogy Ovádi képviselőtársam most a vezérszónok a Fidesz részéről, Veszprém megyei képviselő -, a Veszprém megyei közgyűlésben Bóka István nem tag. Most a kérdésem az lesz, hogy ha Bóka István nem tagja a megyei közgyűlésnek, és elfogadjuk ezt a jogszabályt, akkor Balatonfüred polgármesterének le kell-e majd mondania a Balaton Fejlesztési Tanács elnöki pozíciójáról.

Ugyanis eddig nem volt benn, hogy a tagjai közül kell az elnököt megválasztani. Miért is érdekes most ez a kérdés? Azért, mert az önkormányzatok feladatainak, hatásköreinek átstrukturálását látjuk most több jogszabály-módosításban, és azért az egy nagyon fontos

dolog, hogy az önkormányzatoknak, akár a balatoni térségben is, valamilyen beleszólásuk legyen a fejlesztésbe, hiszen ők látják azt, hogy mi az, ami a térségben a leginkább szükséges.

Ez lenne az a kérdés, hogy mi lesz az önkormányzatokkal? Ugyanis eddig az volt a szokásjog, de ismétlem, ezt csak a Balaton Fejlesztési Tanács esetében tudom megerősíteni, hogy az elnökletet mindig a térség kiemelt polgármesterei látják el. Mielőtt nem lett ellenzéki polgármestere Siófoknak, előtte Balázs Árpád polgármester úr volt a Balaton Fejlesztési Tanács elnöke. Amikor Lengyel Róbert polgármester urat megválasztották a siófokiak, akkor átkerült ez az elnöklet Balatonfüredre. Szerintem ez nincsen rendben. Az önkormányzatoknak továbbra is beleszólást kell adni ezeknek a fejlesztéseknek a felvázolásába, abba, hogy ők ebbe tudjanak szólni, mert anélkül nem tud egyetlen térség sem fejlődni.

És akkor visszakanyarodnék, ahonnan indultam. Igen, fontos, hogy fejlődjünk, csak most egy másik helyzet van. Az európai uniós költségvetési ciklus tekintetében még nem tudjuk, '21-27 között mit hoz a jövő. A legfontosabb most az, hogy az előttünk lévő veszélyhelyzetet minél előbb megoldjuk. Ehhez természetesen mindenkinek be kell húznia a nadrágszíját, és minden fejlesztést alaposan át kell gondolni, mert itt most nem arról van szó, hogy szeretnénk még két darab szállodát meg három darab éttermet, hanem hogy legyen munkahelyük azoknak az embereknek, akik egyébként ebben a térségben dolgoznak. Ha ezeket fejlesztésekkel meg tudjuk csinálni, akkor úgy, de én azt gondolom, hogy most valóban máshova kell helyezni ezeket a súlypontokat.

Tehát összességében csak annyit szeretnék kérdezni, hogy jól értettem-e a jogszabályból, hogy most az elnököt a tagjai közül lehet választani, mi lesz az önkormányzatok képviselőivel a Balaton Fejlesztési Tanács vonatkozásában. Megtisztel, ha államtitkár úr erre majd válaszol. Köszönöm szépen. *(Z. Kárpát Dániel: Úgy van! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, akit majd Z. Kárpát Dániel képviselő úr fog követni.

(20.20)

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a mai napon ennek a három törvénytervezetnek, módosítási javaslatnak az együttes tárgyalására kerül sor, és így a területfejlesztésről, területrendezésről, a Nemzeti fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló törvénytervezetet és a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról szóló törvényt együtt tárgyaljuk. Ennek attól van jelentősége, hogy önök arra tesznek kísérletet, illetve azzal álltak elő ezekkel a törvényjavaslatokkal, hogy márpedig a paksi fejlesztéshez kapcsolódó és ahhoz területileg köthető

településeken minél több olyan lehetőséget lehessen kihasználni, ami a fejlesztés keretében megvalósulhat.

Alapvetően induljunk ki abból, amit államtitkár úr mondott - és ebben most is egyetértünk -, hogy márpedig a döntéshez legközelebb álló, a döntéshez szükséges legtöbb információval rendelkező és ahhoz legközelebb lévő szereplőknek kell a döntést meghozni, és így - örülök annak, hogy ön is többször hangsúlyozta - a szubszidiaritás elve érvényesülni fog.

Ezzel ellentétben lévőnek gondolom azt, hogy ez a megoldás - és most nem megyek bele külön-külön a törvényekbe - azt a végeredményt hozza magával, hogy a döntéshozatalból csak az érintettek maradnak ki. Érttem, hogy példákat majd tud hozni arra, hogy mely települések kapcsolódnak be, de alapvetően abból kell kiindulni, hogy a minisztériumban a kormány közvetlen alkalmazásában lévő szereplők többségének keretében születik meg a döntés. Éppen ezért, s ezt példaként mindjárt mondom is, mivel Süli János úr nemrégiben kapta meg miniszterként a Tolna Megyei Közgyűléstől azt a területfejlesztéssel foglalkozó megbízást, ami akkor éppen aktuális volt. Ha jól értem, akkor ez órá vonatkozik majd, és ugyanúgy folytatja ezt a tevékenységét, tehát nemcsak miniszter, hanem még a fejlesztéssel foglalkozó kiemelt szereplője is lesz, s nemcsak közvetlen munkatársain keresztül, hanem személyesen is azzal, hogy ez a térségfejlesztési vagy térségi tanács kiemeltté válik, és ilyen módon létrejön.

Önmagában azzal nincs baj, amikor azt hangsúlyozzák, hogy ez a 98 település érdeke. Örömmel hallottam, hogy most hirtelen fontos lett. Az némi kérdéseket vet fel bennem, hogy a hazai fejlesztést és az európai uniós források összehangolását fontosnak tartják. Ez általában persze helyes, csak konkrétan önkönnél ennek a megvalósulása szokott nagyon egyedivé válni azáltal, hogy önök végrehajtatják a központi döntéseket, helyben pedig el kell viselni azokat az ajándékokat, amiket önök így előbb vagy utóbb, de odajuttatnak. Éppen ezért van problémám azzal, hogy személyi... Inkább úgy mondom, nincs problémám azzal, hogy önök milyen célt fogalmaztak meg. Ahogy ezt megvalósítják, annak személyi összetételében, döntéshozatalában és az eddig megszerzett tapasztalatok alapján azt kell mondjam, hogy komoly kétségeket kell felvetni, hogy önök ezt valóban a hangsúlyozott szándékoknak megfelelően fogják-e megvalósítani.

Arra valóban nagy szükség volna, hogy átlátható szervezatként funkcionáljon. Látom, hogy a közvetlen kormányzati forrásokat a működéshez biztosítani fogják, ilyenformán nemcsak a fejlesztés forrásait, hanem ennek a tanácsnak a működését is megoldják. Azt remélem, hogy itt a vitában és a következő napokban fény derül arra, hogy valójában igazából mit szeretnének, mert önmagában a keret megfogalmazása akár támogatható is lenne, de az eddigi tapasztalatok és gyakorlat alapján kevés jót nézek ki ebből. Már csak azért is, mert azok a célzott fejlesztések, amelyekről például a területi operatív program keretében döntések születtek, mondjuk úgy, hogy a kezdeti jó szándéktól éppen a tegnapi látott mentelmi jog-kiadásig jutott el, amikor

kifejezetten bűncselekményt elkövetve olyan módon éltek vissza ezzel a lehetőséggel, ami teljességgel elfogadhatatlan, és így a parlamentnek is kellett külön foglalkozni azzal, hogy hogyan valósultak meg ezek a fejlesztési elképzelések.

Éppen ezért ezekből a tapasztalatokból kiindulva egyelőre arra számítok, hogy valami meggyőző erővel próbálnak meg fellépni annak érdekében, hogy önök ettől a kiemelt státusz megadásától valóban valami jót akarnak. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kell különösebb ellenzéki jóstehetség ahhoz, hogy megállapítsam, itt hosszú vitára a mai nap folyamán nem számíthatunk. S nemcsak azért, mert kissé elfogyott a nafta a nemzet templomában a mai viták következtében, hanem azért is, mert az előttünk fekvő javaslat szerintem jó szakemberek jó szándékkal összeállított és viszonylag kevés csapdahelyzetet rejtő javaslata, amivel az égadta világon semmi gond nem lenne a szokásos politikai vitákon túl. Nyilvánvalóan van, amikre válaszokat szeretnénk kapni, de vélhetően ezeket nem fogjuk megkapni, ez a parlamenti rutin.

Csakhogy, hölgyeim és uraim, közben elment mellettünk a történelem. Olyan két hét van mögöttünk, amely nemcsak az ellenzéki expozékat meg a kormánypárti expozékat, hanem a törvényjavaslat egy részét is nemhogy átírják, nem azt akarom mondani, hogy főlegessé teszik, de legalábbis megkérdőjelezzik. Itt szóba került a következő uniós költségvetési ciklus. Miből gondolja bármelyik képviselőtársam, hogy az eddig ismert módon lesz ilyen? A helyzet az, hogy ha csak megnézzük azt, hogy most Európa a járványhelyzet okozta válságra hogyan próbál reagálni, azt látjuk, hogy összeurópai szinten lényegében sehogyan sem tud. Azt látjuk, hogy a nemzetállamok próbálkoznak, Németország egy 750 milliárd eurós csomagot tudott valahogy összeállítani magának, ami szerintem a gazdasági válságkezelésre kétségkívül elég lesz, míg Olaszország egy 28 milliárdosot, tehát az előbb említett összegnek alig a 4 százalékát.

Ha pedig megnézzük az eurózónát, akkor azt látjuk, hogy az északi és déli államok közötti nemcsak kamathozambéli különbségek, de tulajdonképpen makrogazdasági és pénzügyi adatok egy olyan kétsebességű Európát sejtetnek, amelyet 2008-ban még össze lehetett barkácsolni a Központi Bank különböző mechanikus beavatkozásaival, a mai körülmények között azonban álláspontom szerint nem lehet. S azt is látjuk, hogy mindezt megfejeji az összeurópai eladósodottság brutálisan megnőtt mértéke, amely kicsit több mint egy évtized alatt majdnem a másfélszeresére növekedett.

Azt szeretném ezzel érzékeltetni, hogy értem én a következő uniós ciklus számait és azt, hogy ezek szóba

kerülnek, csak attól tartok, és őszintén félek ettől, hogy a történelem sodra elmossa ezt az egészet, amiről mi most beszélünk, viszont a területfejlesztés kérdését nem fogja elmosni. Azt látom, hogy Magyarországnak a teljes költségvetését átíró módon egy egészen új életstratégiát, víziót kell most elsajátítania, aminek az a nehézsége, hogy harminc évet a történelem szemétdombjára küldve napok alatt, hetek alatt kell kitalálnunk, megfejtenünk azt az új víziót, amely nélkül nem fogjuk tudni ezt a kérdéskört sem kezelni. Úgy látom, hogy egy önfenntartó Európán belül egy önfenntartásra törekvő Magyarországot kell kialakítanunk, amely semmiképp nem lehet kommunisztikus, mindent állami beavatkozástól váró, de azt látom, hogy a területfejlesztéstől a munkahelyteremtési forrásokig, beruházásokig nem hagyhatunk magára egyetlen magyar megyét, egyetlen magyar régiót sem.

S hát igen, egy olyan önvédelemre képes gazdasági szerkezetet kell kialakítanunk, amely az alapvető élelmiszerektől kezdve az építőanyagokig képes az ország szükségleteit a lehető legnagyobb mértékben belülről fedezni. Kicsit kevesebbet kell majd talán a GDP-adatokkal foglalkoznunk, kicsit többet emberi fejlettségi indexszel, az egészségügyhöz való hozzáféréssel, a tisztességes oktatási lehetőségek elérhetőségével, tehát a valódi, húsbavágó, létező problémákkal.

Még egyszer mondom, minden jó szándékot nagyon nagyra értékelek, ami az előterjesztés mögött húzódik, de erős a félelmem a tekintetben, hogy a következő költségvetési ciklus számait alapvetően fogja átírni az, ami előttünk áll. Egyben szeretném jelezni, az ellenzéki pártok közül csak egynek a nevében beszélhetek, de ennek részéről a maximális konstruktivitást ebben a helyzetben minden őszinte, jobbító javaslat felé. S ha magyarázatot kapunk az elhangzott ellenzéki kérdésre ezen javaslat kapcsán is, akkor úgy gondolom, hogy itt azért bőven van egy legitim vitaalap, és ez azért nem lebecsülendő eredmény a magyar parlamentarizmus utolsó éveinek ismeretében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(20.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem Rákossy Balázs államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Rákossy Balázs szólásra emelkedik.)* Jelzi, hogy igen, úgyhogy ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÁKOSSY BALÁZS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm az elhangzott érveket, adott esetben kritikákat. Hogyha engedik, akkor a záró hozzászólásomban ezeket tisztáznám, és a támogatásukat kérem majd ezzel együtt a törvényjavaslat elfogadásához.

A képviselő asszony nagyon helyesen vetette fel azt, hogy miért van napirenden ez a törvényjavaslat, törvénymódosítás, illetve hogy miért nem olyan dolgokkal foglalkozunk, amelyek az elmúlt egy hónap sajnálatos eseményeit tükrözik vissza. Én azt gondolom, hogy a törvényjavaslatnak igenis ebben a dimenzióban is van relevanciája, hiszen a törvénymódosításnak az a célja, hogy az eddigi jó gyakorlatokon, a Balaton Fejlesztési Tanács, illetve a Tokaj Fejlesztési Tanács példáján keresztül egy határozottabb, nagyobb együttműködésen alapuló gazdaságfejlesztést tegyen lehetővé a következő években ebben a Duna menti térségben, és természetesen ezek egybecsengenek azokkal a nemcsak kormányzati, hanem gyakorlatilag osztársadalmi, politikai törekvésekkel, hogy a következő években a koronavírus-járvány következményeit minél hatékonyabban, minél hathatósabban tudjuk az ország különböző részein, így a Duna menti, relatíve fejletlen területen is segíteni és támogatni. Tehát ilyen tekintetben igenis ilyen relevanciája is van, hiszen a gazdaságfejlesztés, a versenyképesség, az iparfejlesztés, a munkahelyteremtés egy olyan generális, osztársadalmi cél, amelyhez nyilván ez az eszköz fokozottabban tud hozzájárulni.

Ahogy említettem, a Balaton Fejlesztési Tanács, illetve a Tokaj Fejlesztési Tanács az, amely példaként, jó példaként szerepel a kormány szeme előtt, és fontos az, hogy mindezen két fejlesztési tanácsnál - és ugyanígy a Duna mentinél is - az európai uniós források mellett természetesen költségvetési források bevonása is megvalósult az elmúlt években, évtizedekben, és ez így lesz a Duna mentinél is.

Itt Z. Kárpát képviselő úrnak a megjegyzésére is reflektálnék, aki azt mondta, hogy rendkívül bizonytalan a mai időszakban az európai uniós források összetétele, a létjogosultsága, a megléte. Való igaz, hogy ez így van, hiszen egy olyan komplex időszakban vagyunk, amikor nemcsak a koronavírus-járvány sújtja Magyarországot, illetve az Európai Unió többi tagállamát is, de az új Európai Bizottság éppen az európai uniós költségvetés elfogadásának a finisében van, és részleteket még igazán nem lehet tudni, de az sejthető, hogy valószínűleg alapvetően fogja átírni a költségvetést, illetve a költségvetés felhasználási céljait a koronavírus-járvány kezelése. Én ebben a tekintetben optimista vagyok, mert ez várhatólag annyit jelent, hogy egy egyszerűbb, talán rugalmasabb költségfelhasználást tesz lehetővé a tagállamok számára, tehát nekünk az a nemzetgazdasági, nemzetpolitikai célkitűzésünk, hogy minél nagyobb allokációjú európai forrásokhoz jussunk hozzá a következő időszakban, és lehetőség szerint minél rugalmasabb felhasználási környezetben, hiszen ez teszi lehetővé azt, hogy például európai uniós forrásokat is minél nagyobb kiterjedtségben, minél nagyobb mennyiségben tudjunk ebben a három fejlesztési övezetben is felhasználni, hiszen azért lássuk be, hogy a mostani szabályok alapján ezek a felhasználási szabályok azért elég kötöttek és szabályozottak, és ezért mindenképpen szükség van komplementer jelleggel a hazai költségvetési források felhasználására is.

Varju képviselő úr felszólalásában elhangzott az, hogy a szubszidiaritás alkalmazása mellett fontos az, hogy az európai uniós pénzek, illetve a TOP felhasználásaival kapcsolatosan a következő időszakban is legyen fontos a szabályszerűség, illetve az átláthatóság. Én azt hiszem, hogy a tíz magyarországi operatív program közül, amelyek a 2014-2020-as pénzfelhasználást lehetővé tették az elmúlt időszakban, a területfejlesztési operatív program pénzeinek a felhasználása volt az egyik legsikeresebb felhasználási terület, hiszen több mint 1300 milliárd forintot használtunk a TOP keretében az elmúlt években, és az érintett települések száma 3200 volt, több mint 50 ezer támogatói döntés született az elmúlt időszakban. A TOP-pénzeket két ágon sikerült az érintett településekhez eljuttatni: egyrészt a megyei jogú városok voltak, illetve a megyei jogú városok a címzettjei ezeknek az európai uniós pénzeknek nagyjából kétharmad részben, 60 százalékban, 40 százalékban pedig a megyei önkormányzatok, a megyei önkormányzatokon keresztül pedig a megye területén lévő, a megyei jogú városnál kisebb települések használhatták fel ezt a pénzt. Én azt gondolom, hogy a megvalósult fejlesztések, a szabálytalanságok relatíve minimális száma azt tükrözi vissza, hogy a TOP felhasználása jó és az esetek döntő többségében szabályszerű volt, és éppen ezért azon gondolkodunk, hogy a 2021-27-es időszakban a TOP-hoz hasonlóan ugyancsak legyen olyan területfejlesztési instrumentum az európai uniós fejlesztési pénzekből, amely ezeket a megyén belül található településeket, településfajtákat minél határozottabban és minél célzottabban tudják támogatni.

A képviselő asszony felvetésére, hogy Bóka István polgármester úrnak le kell-e mondania vagy nem, az a jó hír, hogy nem kell lemondania, hiszen a területfejlesztési törvény immár mindhárom, illetőleg az elfogadása esetén, a módosítás elfogadása esetén mindhárom térségi fejlesztési tanács személyi összetételét különbözőképpen határozza meg. A jó hír mindenképpen az, hogy az önkormányzatiság, illetve a népszuverenitás mind a három térségi tanács esetében érvényesül, hiszen a megyei önkormányzati delegáltak, az elnöknek, illetve plusz egy tagnak a delegálása mind a három térségi tanácsban érvényesül, mégpedig olyanformán, hogy az állásfoglalásnak a felét teszik ki az önkormányzati delegáltak, a Balaton Fejlesztési Tanács tekintetében pedig Bóka elnök úr a Pénzügyminisztérium, illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium delegáltjaként, a területfejlesztési terület delegáltjaként került az elnöki posztra, tehát a várakozásaink szerint a következő időszakban is elláthatja ezt a funkcióját. Ilyen tekintetben tehát a Balaton Fejlesztési Tanács tagsági összetételében nem lesz, nem várható változás a következő időszakban.

Ami pedig a Duna menti térségi fejlesztési tanácsnak az összetételét érinti, itt is a megyei önkormányzatok elnökei, illetve a plusz egy fő delegált biztosítani fogja azt, hogy a teljes fejlesztési tanács összetételében az önkormányzati delegáltak biztosítani fogják az 50 százalékot, és egyébként a két működő fejlesztési tanácsban települési önkormányzati tagok eddig sem

vettek részt, csak megyei önkormányzati képviselők. Én tehát bízom abban, hogy ez megnyugtatólag hat a képviselő asszony számára is, hogy ez nem fog változást eredményezni.

Ezek után én tisztelettel arra szeretném kérni - nem kitérve már az expozéban felsorolt és kiemelt érvekre, illetve okokra, hogy miért tartjuk szükségesnek, a kormány miért tartja szükségesnek ennek az új fejlesztéspolitikai instrumentumnak a megjelenését a területfejlesztési törvényben - a tisztelt Országgyűlést, hogy szavazatával támogassa ennek a módosításnak az elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra elsőként Varga-Damm Andrea képviselő asszony jelentkezett: „El kellene gondolkodni az oligarchák adóztatásán” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

(20.40)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány okozta többletköltségek és a rendkívüli módon megrendülő gazdaságunk helyreállítása érdekében nem vitás, hogy megalapozott a kormány képviselőjének azon álláspontja, hogy többlet-közteherviseléssel kell összeadni Magyarország polgárainak, cégeinek, különböző szervezeteinek azokat a forrásokat, amelyek egyrészt a járvány leküzdését, másrészt pedig a gazdaság helyreállítását szolgálják.

Ha van Európában jövedelem szempontjából szét szakadt társadalom, az a magyar társadalom. Van egy rendkívül szűk, iszonyúan gazdag réteg, és van egy körülbelül 3 milliós rendkívül szegény réteg. A köztük lévő elvileg középosztály vagy középréteg szintén rendkívüli módon polarizált, ezért nem lehet azt mondani, hogy azon polgárokat, akik pénzt keresnek, be lehet vonni ebbe a teherviselésbe, sőt inkább ők szorulnak feltétlen támogatásra.

Pár gondolatot szeretnék arról szólni, hogy a magyarországi oligarchák milyen módon szerezték a vagyonukat, milyen módon a magyar polgárok adóforintjaiból és vásárlásaiból realizálták óriási jövedelmüket. Kiemelkedik közülük Magyarország leggazdagabb embere, Mészáros Lőrinc, akinek 2011 és 2018 közötti bevételeinek 85,6 százaléka az uniós támogatásból jövő pénzszegegekből eredt. A hazai, tehát a költségvetés forintjaiból rendelt közbeszerzések, amelyeket az ő cégei kaptak, 498 milliárd forint volt. Lefordítom a kedves lakosság számára, hogy ez mit jelent: ez héthavi teljes nyugdíj, tehát a 2 millió 200 ezer nyugdíjasnak hét hónapon át fizetett összes nyugdíja összege, az EU-támogatásból jövő közbeszerzések pedig 426 milliárd

forint voltak 2011 és 2018 között, ez hathavi teljes nyugdíja a magyar nyugdíjaslakosságnak.

Ugye, nem csodálkozunk azon, hogy ellenzéki pártként és képviselőként felvetjük azt, hogy azoknak, akik a magyar adófizetők forintjaiból vagy az adófizetők vásárlásaiból realizáltak óriási jövedelmeket, arányosan ebben a teherviselésben részt kell venni? Hiába határozta meg a multinacionális cégeket, a bankokat és a pártokat a kormány, nem lehet két nagyon fontos réteget kihagyni. Az egyik a nagyvállalati szektor, amelyek nem multinacionális cégek, hiszen számtalan ilyen van, a másik pedig az ország száz leggazdagabb embere, akiket oligarcháknak tudunk nevezni.

Azt tudni kell mindenkinek, hogy Mészáros Lőrinc cégei a közbeszerzésekből, akár az EU-forrásból, akár a magyar költségvetésből finanszírozódott, kétszer annyi értékű beszerzést nyertek el, mint az összes többi szervezet, amelyek ezeken a beszerzéseken pályáztak. A száz leggazdagabb magyarnak a vagyona 4633 milliárd forint. Hogy megmutassam, ez milyen mértékű vagyon: az egyéves magyar állami költségvetés egyötöde. Ha ez a réteg ebből a 4633 milliárdos vagyonból csak az 1 százalékát, tehát tényleg töredékét átadja a költségvetésnek a védekezés érdekében, akkor legalább azt mondhatnák, hogy aprópénzt visszaadtak a magyar társadalomnak, hogy ezt az iszonyatos nehéz válságot valahogy leküzdje.

Nem lehet másként beszélni ezekről a kérdésekről, mint érzelemmel. Magyarországon az, aki felelős politikusként nem látja, hogy ebben a teherviselésben mindazoknak részt kell vennie, akik az elmúlt 10-20-30 évben haszonélvezői voltak a magyar társadalomnak, a magyar gazdaságnak, haszonélvezői voltak annak a rendszernek, amitől ez a demokratikus rendszer kialakult, haszonélvezői voltak a magyar állam, tehát a közös vagyonunk privatizálásának, haszonélvezői voltak a közbeszerzéseknek, haszonélvezői voltak - amiről még nem is beszéltünk - az irdatlan mennyiségű állami támogatásnak, amit szintén az adófizetők forintjaiból kaptak ezek a személyek és szervezetek, és aki ma nem helyesli azt, hogy ezeknek a gazdag vállalatoknak és magánszemélyeknek, akik a magyar polgárok tisztas és nagyon-nagyon bőkezű támogatásából, a vásárlásokból és az adóforintokból ilyen vagyonokra szert tudtak tenni, részt kell venniük komoly összegekkel ennek a krízisnek a leküzdésében... Erre szólítom fel őket. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az ellenzéki oldalon jobbikos képviselőtársaim érzésem szerint felismerték azt a történelmi felelősséget, hogy a mi ellenzéki szerepünk, súlyunk alapjaiban változott meg néhány nap alatt. Nagyon nehéz ez sokaknak, hiszen adott esetben tíz év rutinja után kell pár nap alatt átállni egy újfajta szerepkörre,

de mi az, ami történt a koronavírus okozta járványhelyzetből kibontakozó válság első napjaiban?

A kormányzat béna kacsaként 7-10 napon keresztül nem igazán találta a helyét a válságkezelési folyamatokban, majd Orbán Viktor egy belpolitikai vitát gerjesztve kormány és ellenzéki oldal között a politikai irányítást visszaszerezte, a megoldási csomagokkal, az értelmesekekkel és érdemiekkkel viszont adós maradt. A mai napon jutottunk el oda, tehát több mint egy hónappal az első regisztrált betegséget követően, hogy egyáltalán a kieső munkabérek pótlásának a kérdése felmerült, és a mai napig nem tudjuk a részletszabályok hiányában azt, hogy Orbán Viktor és csapata milyen vállalást tett. Azt látjuk, hogy részmunkaidősök esetében azzal a feltétellel, hogy semmiképp nem maradnak otthon, 70 százaléknyi kipótlást vállal a munkaadó és az állam valamilyen megosztás szerint. Az is egy forrástörvény, hogy a 70 százalékat vállalja majd Magyarország. Nekünk sokkal egyszerűbb megoldásunk van minderre, ez pedig az MMA. Nem a kevert harcművészetekre gondolok, a kedvenc sportágamra, mert bár hozzám közel áll, sokaknak nem mond semmit ez a mozaikszó, hanem a magyar munkahelyvédelmi alapra, amelynek álláspontom szerint minden kieső munkabér 80 százalékat garantálni kell a következő hat hónapra, függetlenül attól, hogy megvan az álláshely vagy nincs meg. Ha még megvan, akkor is szavatolni kell ezt a magyar családok érdekében, ha pedig nincs meg, akkor is átmeneti jelleggel biztosítani kell a korábbi bevétel 80 százalékat. De azt is látjuk, hogy miközben a kormányzat egy politikai látványepékséget üzemeltetve jövő évben odaadott kis nyugdíjszeletekkel igyekszik megnyugtatni a társadalmat, lehetnének olyan azonnali megoldáscsomópontok, amelyek adott esetben pénzbe se kerülnének, vagy nem olyan sokba, mégis óriási megnyugvást hozhatnának széles társadalmi körök számára.

Első körben azt látjuk, hogy miközben egy dicséretes hiteltörlesztési moratóriumot elrendeltünk, a Jobbik ötlete nyomán szerencsére ez megvalósult, ha nem is pont olyan formában, mint mi akartuk, de azért valami lett belőle, és ezt értékeljük, mégis azt látjuk, hogy a végrehajtói tiltások a kisnyugdíjakon és a legalacsonyabb fizetéseken is rajta lehetnek 33, illetve 50 százalékos mértékben több tartozás esetén, ez pedig tarthatatlan. Egyrészt tehát a tiltásokat kell megszüntetni, másrészt itt az a pont álláspontom szerint, amikor a magáncsőd intézményét újra lehetne gondolni, és elérni azt, hogy normális feltételek mellett azok, akiknek most ellehetetlenült az anyagi helyzetük, tudjanak hova fordulni, és a magáncsőd intézménye tekintetében anélkül, hogy pénzügyi gondnokság alá helyeznék őket, szavatolni tudjuk, hogy tudnak kenyeret tenni a család asztalára. Ennél fontosabb biztosíték most nincs.

Felmerül egy elbocsátási moratórium igénye, főleg az esetben, hogy ha biztosítjuk, kipótoljuk a kieső munkabéreket, cserébe ezért elvárható lenne, főleg ha adó- és járulékkedvezmény is jár, hogy a munkaadó lehetőleg ne bocsássa el tömegesen a munkatársakat.

A közszférában, úgy gondolom, ez evidens, tehát aki közszférában dolgozik, ott egyszerűen meg kell tiltani a leépítéseket, de még a multiszféra kapcsán is asztalhoz kell ülni, és el kell érni, hogy az itt működő, óriási profitrátával dolgozó multicégek igenis őrizzék meg ebben az évben legalább a munkaerőt, és ez ne lehessen vita tárgya.

Harmadsorban pedig azt is látom, hogy egészen máshogy kellene a Magyar Nemzeti Bank profitjára is tekintenünk. Én egy dicséretes jelenségnek tartom, hogy miután hét vagy nyolc éve mondogatjuk a parlamentben, hogy az ott keletkező nyereséget osztalék formájában be kell fizetni a költségvetésbe, most végre megmozdult valami, egy korábbi minimális tétel után most egy nagyobb befizet az intézmény, és ez felhasználható lesz a válságkezelés során. Egyértelműen arra kapacitálom Magyarországi Kormányát, hogy ne az államadósság gerjesztése által, hanem inkább a monetáris politikán keresztül avatkozzon be. Nyilvánvaló, hogy arra a modern kori pénznyomtatásra - és nagy idézőjelet tessék erre tenni - gondolok, amelyet a nyugati világ nagyon sok országa alkalmaz most, de leginkább a kieső munkabérek kipótlása az az út, amelyen keresztül a foszladozó szociális védőhálót végre el kell kezdeni visszaépíteni.

(20.50)

Úgy gondolom, ellenzéki képviselőként be kell látunk, történelmi felelőssége van minden egyes megválasztott országgyűlési képviselőnek ebben a Házban ebben a kérdéskörben, mi pedig állunk e felelőség elé. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony: „Higgyék el, helyben jobban tudják, mire van szükség!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tavaly év végén, amikor a koronavírus-járvány még csak nagyon messze, a Távolságon tombolt, már akkor is felröppentek olyan hírek, hogy a kormányzat az iparűzési adóhoz hozzá fog nyúlni, azt az önkormányzatoktól valamilyen módon, átszervezéssel, átcsoportosítással el kívánják vonni.

Azóta nagyon-nagyon sok minden történt itt, hazánkban. A kormányzat úgy gondolja, hogy a koronavírus-járvány kezelésében az önkormányzatoknak egy nagyon magas terhet kell viselni. Úgy kell viselni ezt a terhet, melyet feladatok kiadásával tettek rájuk, hogy közben forrásokat ehhez nem biztosítanak. Mi történik? Az elmúlt napokban több olyan bejelentés volt, hogy a saját bevételeik jelentős részét elveszik az önkormányzatoktól. Kezdték ezt a gépjárműadó tekintetében. Azt mondták, hogy az a 40 százalék, amely eddig az önkormányzatokat illette, a következő időszakban, ebben az évben a kormányzathoz kell hogy befolyjon.

Az ország tekintetében 34 milliárd forintot tervez ezzel a kormányzat. Igen ám, csak ha ezt településenként megnézzük, ez nagyon-nagyon-nagyon sok pénz egy-egy önkormányzatnak; ugyan itt elhangzott a tegnapi miniszteri expozében, hogy ez csak 1-2 százalék. Igen ám, csak amikor az egész költségvetést nézzük, akkor az 1-2 százalék, de ha azt nézzük, hogy mi az, amiből az önkormányzatok valóban tudnak gazdálkodni, valóban tudnak fejlesztésekre fordítani, azok a saját bevételek és leginkább a közhatalmi bevételek. Igenis, ha ezt nézzük, akkor itt nem 1-2 százalékról, hanem ennél sokkal többről van szó. Ha pedig megnézzük, ami ma történt, amikor Palkovics miniszter úr bejelentette, hogy az idegenforgalmi adónak is lóttek az idei évre, akkor itt már ezeket a százalékokat összeadva, bizony-bizony sokkal többről beszélünk.

Nézzünk egy példát! A Somogy megyei 4-es választókerületben csak a gépjárműadóból 272 millió forintot vonnak el a 71 településtől, Siófok tekintetében 110 millió forintot. De tegyük oda az idegenforgalmi adót is, amivel az önkormányzatok számoltak! Igen, tudjuk, a turizmusnak idén kampó, hiszen Orbán Viktor miniszterelnök úr ezt mondta, de akkor is valamennyi idegenforgalmi adó befolyt volna a költségvetésbe. 330 millió forinttal terveztek. Ha a kettőt összeadom, az 440 millió, és a teljes saját bevétele a 10 milliárdos költségvetésű városnak 5 milliárd forint. Majdnem 10 százaléknál tartunk, amit az önkormányzattól elvesznek abból a pénzből, amiből valóban tudnak fejlesztéseket végrehajtani.

Nyilván a járvány elleni védekezésre kell most sokat fordítani, de nem maradhatnak el azok a szükséges beruházások, amelyeket meg kell tenni. Ne felejtjük el, hogy 70-80 éves vízvezetékcsövek vannak még mindig nagyon-nagyon sok helyen. Ez Siófok esetében sincs másként; elég, ha beszakad az út. A gépjárműadót egyébként pontosan azért hagyta ott a kormányzat még az eredeti tervek szerint, hogy azokból települési útfenntartásokat, kátyúzásokat, útburkolati jelek festését tudják elvégezni; ehhez biztosított forrást. Önök most ezt elvonták. Kérdezem én, ha beszakad az út, azt miből fogják megcsinálni, mert forrást nem adnak a védekezéshez. A maszkokat helyben varrónők gyártják. Milyen világot élünk?! Macedóniának 200 ezer maszkot adni úgy, hogy a magyar állampolgároknak nem jut, mert a patikában még venni sem lehet horror áron?! Azért ezen el kellene gondolkodni, de nagyon-nagyon komolyan.

Látjuk, hogy mi felé megy az út. És a következő? Mihez fognak hozzájárulni? Az iparűzésiadó-bevételekhez. Ez már tavaly decemberben is felmerült, és akkor még nem volt koronavírus-járvány. De kérem, ne tegyék ezt az önkormányzatokkal, teljes mértékben kivéreztetik őket! Vagy ez a cél? Büntetnek október 13-áért, azért, mert jó néhány városban az emberek végre felésméltek és nem kérnek a fideszes kiskirályokból, nem kérnek abból, amit önök az elmúlt tíz évben az országunk lerablásával, a fejlesztések elmaradásával tettek?

Súlyos, nagyon súlyos válságba fognak kerülni az önkormányzatok, és ez most az önök felelőssége lesz. Ha hozzájárulnak az iparűzési adóhoz, ami egyébként is a válság miatt csökkenni fog a tervezetthez képest, akkor azzal az utolsó kegyelemdöfést adják meg. Ne tegyék, kérem önöket, ne tegyék! Higgyék el, helyben jobban tudják, mire van szükség! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, jegyző úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Sokszor volt alkalmunk köszönetet mondani itt a Házban az egészségügyi és szociális dolgozóknak, közösségi közlekedésben dolgozóknak, a gyárakban dolgozóknak, azoknak, akik nagyon sokat tesznek azért, hogy működjön ez az ország. A mai nap egy agrártárgyú előterjesztés kapcsán elmondhattam, hogy nagy köszönet azoknak is, akik az agráriumban teszik a dolgukat, tesznek azért, hogy a magyar élelmiszer-ellátás zavartalan legyen.

Kevesebb szó esett talán arról a nagyon komoly feladatról, amit az előttem felszólaló egyébként részletesen kifejtett, hogy az önkormányzatokban milyen komoly munkát végeznek azok, akiknek ez a feladata. A településvezetők, a testületi tagok, de a hivatalokban dolgozók, az önkormányzati intézményekben, gazdasági társaságokban munkájukat végzők rengeteget tesznek a védekezés frontvonalában azért, hogy az egyes települések végre tudják hajtani azokat a terveket, amelyeket a koronavírus-járvány kapcsán terveztek, be tudjanak szerezni eszközöket, tudják működtetni az alapvető közszolgáltatásokat.

A frontvonalban vannak tehát az önkormányzatok, ezzel együtt nem számíthatnak a kormány hatalmas segítségére. Pedig az önkormányzatok eleve hatalmas bevételkieséssel kell hogy kalkuláljanak, mondom az iparűzési adót is, amit vagy annak egy jelentős részét valóban elvonni tervezett a kormány, pontosabban az egyik szerve, a Versenyképességi Tanács javaslatára, de ez egy kormány által létrehozott szerv. Erről a tervről, úgy tűnik, letettek, de a válság által egyébként is sújtott önkormányzatok kapcsán először a gépjárműadó elvonását jelentették be. Ez egyébként nagyon gyorsan megjelent a tegnapi nap folyamán a Közlönyben, tehát nem igazán volt még mozgástere az önkormányzatoknak arra, hogy egyáltalán elmondják az érveiket, hogy miért fontos ez a bevétel a helyben élő magyar emberek számára.

Ne felejtjük el egyébként, hogy régen a gépjárműadó 100 százaléka ott volt az önkormányzatoknál. Ebből tudtak útfelújításokat végezni, nagyon fontos helyi bevétel volt. A Fidesz volt az, az önök kormánya volt az, amely elvette ennek a bevételnek a 60 százalékát az önkormányzatoktól. De ez a 40 százalék is nagyon fontos.

Hogy beszéljek én is a szülővárosomról, ahol élek, Miskolc mintegy 450 millió forint bevételt jelentett egyébként még ez a 40 százalék is, mely nagyon fontos alapja a költségvetésnek.

(21.00)

Erről tehát lemondhatnak az önkormányzatok, és e mellett az elvonás mellett, a parkolási díjak és az idegenforgalmi adó ellentételezés nélküli elengedése, mondom így, mert nyilván az, hogy egyébként az idegenforgalmi vállalkozásokat segíteni kell, akár el kell engedni az adót számukra, ez logikus lehet, de az önkormányzatoknak ezt a kieső bevételt ellentételezni kell, csakúgy, mint a parkolási díjak elmaradt bevételeit is. Ezek még nehezebb helyzetbe sodorják az önkormányzatokat. Olyan egy kicsit valóban, mintha politikai okai lennének ezeknek a döntéseknek, mert a kormánynak lényegesen nagyobb mozgástere van döntéseket meghozni, azonban nem nyúltak hozzá olyan kormánynak kedves nagyberuházásokhoz - itt már elhangzottak a Városliget egyes projektjei, és sorolhatnám az egyéb projekteket, luxusberuházásokat -, amelyek elvétele indokolt lett volna, nem vonták be az oligarchákat a teherviselésbe, ami szintén előttem elhangzott, és az önkormányzatokra tolják itt a konfliktusok derékhadát.

Ez egy felelőtlen, értelmetlen döntés, amely a védekezést is nehezíti, hiszen ezek a források azért is

szükségesek az önkormányzatoknak, túl a működésen, hogy a védekezésben hatékonyak tudjanak lenni, meg tudják szervezni a helyi védekezést. Ne felejtjük el, hogy az idősellátásban sokkal komolyabb, még az eddigieknél is sokkal komolyabb feladatai lettek így az önkormányzatoknak, és ne felejtjük el, hogy a finisben vagyunk egy hétéves európai uniós költségvetési ciklusnak, amikor a hátralévő beruházásokat le kell bonyolítani, önrészt biztosítani. Nagyon sok olyan feladata van az önkormányzatoknak a fejlesztéspolitikában is, amely mindannyiunk érdeke, hogy megvalósuljon, mindannyiunk érdeke, hogy helyben tudjanak a vállalkozók ezeken a projekteken dolgozni.

Az önkormányzatoknak több forrásra van tehát szüksége, és nem elvonásokra. Javaslom mindannyiunknak, különösen a kormánynak, hogy a szabad városok polgármestereinek mai nyilatkozatát ennek a szellemében olvassák át. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 01 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Varga László s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)